



IMÁDSÁGOS
KÖNYV





Fluente masochik
naprochno



1202



MÁKZÓR IMÁDSÁGOS KÖNYV

az év minden ünnepnapjára.

Benne vagyon minden imádság
és
áhitatos elmélkedés,
melyeket a zsinagóga számára
elfogadtak.

MAGYARRA FORDITOTTA:
SCHÖN JÓZSEF.

NYOLCZADIK KÖTET:

peszách-ünnep utolsó napjaira.

Bécs 1899.

Schlesinger Jos. könyv kereskedésének kiadása
és tulajdona

I. Seitenstettengasse 5. sz. a.
Budapest, Király utca 1.

MAKZOR
IMÁDSÁGOS KÖNYV

Enne legyen minden iméség
szíves emlékezés
melyek a szíves szíves
előadás.

MAKZOR TÖRTÉNET
SOKON JÓZSEF

MAKZOR TÖRTÉNET

Jz 12



10302415

(A templom előcsarnokában im' ezt mondják.)

וְאֲנִי בֶרֶב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶה אֶל-הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ:

(Egy pár lépés után.)

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגְשִׁי:

Mily szépek sátraid, Jákob, lakóhelyeid, Izrael! A mi engem illet — kegyelmed bősége által — jövök a házádba, meghajlok szent hajlékodbán, irántad való tiszteletből. Örökkévaló! szeretem házad menedékét és dicsőséged tartózkodásának helyét. És én meg is hajlok, meghajtódok és térdet hajtok az Örökkévaló, az én Teremtőm előtt. Most pedig imádságom hozzád Örökkévaló, kedvesség idején; Istenem, kegyelmed bőségében, hallgass meg valóságos üdvösségeddel.

Hozzád imádkozom, hogy meghallgass, Isten, hajtsd felém füleidet, halld beszédemet. Én igazságban fogom arcodat látni, élvezni fogom, a midőn felébredek, alakodat. En pedig Ben-ned bízom Örökkévaló; mondom: Te vagy Istenem! Halljad fohászkodásom szavát, a midőn Hozzád kiáltok; midőn

מִהַטְבוֹ אֶהְלִיךָ יִיְקָב.
מִשְׁכְּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
בֶרֶב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ.
אֲשַׁתְּחֶה אֶל-הֵיכַל--
קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי
אֶהְבֹּתִי מֵעוֹן בִּירְתְּךָ.
וּמְקוֹם מִשְׁבֵּן כְּבוֹדְךָ:
וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶה וְאֶכְרַע
אֶבְרָכָה לִפְנֵי-יְיָ עֹשִׂי:
וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בֶּרֶב--
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת
יִשְׁעֶךָ:

אֲנִי קִרְאֲתִיךָ בִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הִמָּ-
אֲזַנְךָ לִי שִׁמַּע אֲמַרְתִּי: אֲנִי בִצְדָק
אֶחְיֶה פְּנִיךָ. אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן
תְּמוֹנָתְךָ. וְאֲנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי.
אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה: שִׁמַּע קוֹל
תַּחֲנוּנִי בִשְׁוַעֵי אֱלִיךָ. בְּנִשְׁאֵי יְדֵי

kezeimet szent hajlékod felé emelem. Örökkévaló Istenem! kiáltottam Hozzád, és Te meggyógyítottál. Hozzád imádkozom, óh Örökkévaló! és az Örökkévalóhoz könyörgök. Oh, hadd világítson orezád szolgádra, segíts rajtam kegyelmedben! Mert Benned reménykedem Örökkévaló, Te pedig hallgasd imádságomat Örökkévaló és rebegésemre figyelj; könyeimre ne maradj szótlan. Hallj óh Örökkévaló és kegyelmezz nekem, Örökkévaló, légy az én segítőm.

Fokozatos ének Dávidtól. Örülök, ha nekem mondják: menjünk Isten házába. Örvendek a Te beszédeden, mint a ki bő zsákmányt talál. Fordulj rebegésem hangja felé, királyom és Istenem, mert Hozzád imádkozom. Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel állok rendelkezéssedre és várok Hozzád imádkozom, mert meghallgatsz, Isten, hajtsd feleim fülédet, halljad beszédemet. Láttam egyenesen áll, gyűbezetben fogom áldani az Örökkévalót.

אֱלֹהֵי בֵּיר קְדֻשָּׁהּ: יי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי
אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאִי: אֱלֹהֵי יי אֶקְרָא
וְאֵל־אֲדֹנִי אֶתְחַנֵּן: הָאִירָה פְּנֶיךָ
עַל־עַבְדְּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: כִּי לֹךְ
יי הוֹחֵלֵתִי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהֵי:
שְׁמָעָה תַפְלִיתִי יי. וְשׁוּעָתִי הָאֲוִיָּה.
אֱלֹהֵי־מַעֲתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ: שְׁמַע יי
וְחַנּוּי יי הִיָּה עֹזְרִי לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי
בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יי נִלְךְ: שֵׁשׁ אֲנֹכִי
עַל אִמְרַתְךָ בְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי
כִּי אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל: יי בִּקְרַתְּשִׁמַּע
קוֹלִי בִּקְרַת אַעֲרֹךְ לֹךְ וְאַצְפָּה: אֲנִי
קִרְתִּיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֹזְנְךָ לִי
שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יי:

תפלת מנחה לערב יום טוב

Mincha - ima

Üdv házad lakóinak még
dicsérnek Téged! Szelah!

Üdv a népnek, melynek
ilyeténképen jut ki, üdv a
népnek, melynek Istene az
Örökkévaló.

Dicsérő ének Dávidtól Fel-
magasztallak, Istenem király
és áldom nevedet örökkétig
Minden nap áldalak és dicsé-
rem nevedet örökkétig Nagy
az Örökkévaló és felette dicsért,
de nagysága kikutathatlan.
Nemzedék nemzedéknek dicséri
tetteidet és erődöt elbeszél.
Felséged dicsőségének szépsé-
géről és csuda dolgairól
énekelni én akarok; beszélnek
ret entősegeid hatalmáról, de
nagyságadról én szólok. Jóságod
bőségének emlékét rebesgetik
és igazságosságodat zengedezik.
Kegyelmes és irgalmas az
Örökkévaló, hosszútűrő és nagy
kegyelmű. Jó az Örökkévaló
mindenkihez és könyörülete
minden művein. Hálát adnak
Neked óh Örökkévaló mind a
műveid és jámboraid áldanak.
Birodalmad dicsőségét hirdetik,
és erődöt elbeszél. Hogy
tudassák az ember fiával az ő
erejét és birodalma fenségének
dicsőségét. Birodalmad mind-
örökkétig birodalom és uralko-
dásod nemzedékről nemzedékre.
Támasza az Örökkévaló minden

אשר יושבי ביתך עוד יהללוך
סלה:

אשר העם שכבה לו אשר
העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה
ואהלה שמך לעולם ועד:
גדול יי ומהדר מאד ולגדלתו
אין חקר: דור לדור ישבח
מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך
אשיחה: ועוזו נראותיך
יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו: חנון ורחום יי ארך
אפים וגדל חסד: טוב יי לכל
ורחמיו על כל מעשיו: יודוך
יי כל מעשיך וחסדיך
יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע
לבני האדם גבורתו וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור: סומך יי לכל

roskadozónak és felegyenesíti mind a görnyedezőket. Mindnyájának szemei Benned bizakodnak, Te pedig megadod nekik eledelüket annak idején. Megnyitod kezeidet, és jóltartasz minden előtt — jóakarattal. Igazságos az Örökkévaló minden utában, és kegyelmes minden tetteiben; közel az Örökkévaló minden Hozzá imádkozóhoz, mindazokhoz, kik Hozzá igazán imádkoznak. Tisztelői kívánságát teljesíti és rebegésüket meghallja és segít rajtuk. Vigyáz az Örökkévaló mindenre, a ki Őt szereti; de mind a gonosztevőket kipusztítja. Az Örökkévaló dicséretét hirdesse szám és minden halandó áldja szent nevét örökkéig. Mi pedig áldani akarjuk Istent mostantól mindörökkig. Haleluja!

הַנְּפִלִים וְיוֹקֵף לְכָל-הַכּוֹפִּים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פֹּתֶה אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-
חַי רִצּוֹן: צְדִיק יִּבְכֹּל-דַּרְכֵּי
וְהַסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִּ
לְכָל-קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵי יַעֲשֶׂה
וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם:
שׁוֹמֵר יִּבְכֹּל-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת
כָּל-הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת
יִי יְדַבֵּר-פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל-בָּשָׂר:
שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וָעֶד-
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ס"ז חומר חלי קרוש:

פִּי שֵׁם יִי אֱקַרָא הָבוּ נָדָל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תַּהֲלֵתְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים.
וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Ha az Örökkévaló nevét imádom, járul-
jakok tisztelettel Istenünk elé:

Uram, nyisd meg ajakimat, akkor
szám elbeszéli dicsőségedet.

Dicsértessél Örökkévaló Iste-
nünk és atyáink Istene, Abra-
hám Istene, Izsák Istene és
Jákob Istene, a nagy, erős és
rettenetes Isten, a legmagas-
sabb Isten, ki jóleső kegyel-
mekkel jutalmaz és a minden-
ség szerzője és megemlékszik
az atyák jámborságáról, és
megváltót hoz gyermekeik gyer-
mekeinek az Ő neve miatt,
szeretettel.

Segítő és üdvözítő király és paizs. Dicsértéssel Örökkévaló, Abrahám paizsa.

Hatalmas vagy Te örökkétig, Uram, boltak feltámasztója vagy Te, sok, a hogy segítsz.

Az élőket kegyelemmel táplá-
lod, feltámasztod a holtakat nagy
irgalommal, támogatod az el-
dülőket, és gyógyítod a bete-
geket, megszabadítod a foglyo-
kat és sentartja bűségét a föld-
ben alvóknak. Ki olyan mint
Te, a hatalmas gazdája, vagy
kicsoda hasonlítható Hozzád
halálhozó és feltámasztó király
és üdvöt növesztő.

Hiteles vagy, hogy a holt-
kat feltámasztod. Dicsértéssel
Örökkévaló letennék. Ki a bol-
takat feltámasztja.

Szent vagy Te, és szent a
Te neved és a szentek minden

מנחה דערב יו"ט

מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יי מֶגֶן אֲבֹרָהִם:

אתה גבור לעולם אדני מֶחִיָּה
גִּתִּים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בהסדר מֶחִיָּה
גִּתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמַקִּים אֲמוֹנָתוֹ לַיְשָׁנִי
עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת
וְיִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית
וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אֵת לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
ברוך אתה יי מֶחִיָּה הַמַּתִּים:

יִי אֵתָּה קְדוֹשׁ וְשֵׁמֶךְ קְדוֹשׁ
וְקְדוּשָׁתְךָ בְּכָל־יָוִם יְהִלְלוּךָ:

יִי קְדוֹשָׁה לְשִׁינֶיךָ.

(Cházán) Szentelni akarjuk
Nevedet e világon, a hogy azt
szentelik a magas egekben; a
mint írva vagyon prófetaid
által. És kiált az egyik a
másikhoz és mond:

Szent, szent, szent
az Örökkévaló a seregek ura,
iele az egész föld az Ő dicső-
ségével.

(Cházán). Az ezekkel szem-
közt lévők: „Dicsértessék”
kiáltanak.

(Közs.) Dicsértessék az Örök-
kévaló dicsősége, helyéről.

(Cház.) És szent igéidben
írva vagyon, mint következik:

יִי קְדוֹשׁ אֵת יִצְחָק בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם
עֲמֻקְדָּיִם וְיִתִּי בְּשֵׁמִי מְרוֹם.
בְּתוֹב עַל יְיָ גִּבּוֹרֵךְ. וְקָרָא זֶה אֶל
זֶה וְאָמַר:

יִי קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי
גִּבּוֹרֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ:

יִי לְעַמְתְּךָ בְּרוּךְ וְאָמַר:
יִי בְרוּךְ בְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ:
יִי וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּתוֹב לְאֹמַר:

nap dicsérnek Téged, szelá.
Dicsértessél Örökkévaló szent
Isten.

Te ajándékozol az embernek
megismerést és tanítod az em-
bert értelemre. Tőled kapunk
eszmét, értelmet és megfigye-
lést. Dicsértessél Örökkévaló, a
megismerés ajándékozója.

Vigy vissza bennünket óh
atyánk, a Te tórádhoz, hozz
közelébb óh királyunk a Te
szolgálatodhoz és engedj Elibéd
visszatérnünk tökéletes meg-
téréssel. Dicsértessél Örökkévaló,
a ki a megtérést szereti.

Bocsáss meg nekünk óh
atyánk, ha vétkeztünk, engedj
nekünk óh királyunk, ha gono-
szat tettünk; mert engesztel-
hető és megbocsátó vagy Te.
Dicsértessél Örökkévaló, a ki
kegyes és nagyon sokszor
megbocsát.

Tekints a mi nyomorúsá-
gunkra, és küzdj a mi küzdel-
münkben és szabadíts meg mi-
hamarább a Te neved miatt,
mert erős megváltó vagy Te.
Dicsértessél Örökkévaló Izrael
megváltója.

סְלֵה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לָאָדָם דַּעַת
וּמַלְמֵד לְאָנוּשׁ בִּינָה. חַנּוּנוֹ
מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפֵּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:
הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְתוֹרָתְךָ.
וְקַרְבֵּנו מַלְכֵנו לְעִבּוּדְךָ.
וְהַחֲזִירֵנו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֶה
בְּתִשׁוּבָה:

סְלֵה לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי חַטָּאנוּ.
מִחֵל לָנוּ מַלְכֵנו כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי חַנּוּן הַמִּרְפֶּה לְסִלּוֹת:
רֵאה בְּעֵינֵינוּ וּרִיבָה רִיבֵנו.
וּגְאֹלֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי
גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

(Közs.) Uralkodni fog az
Örökkévaló mindörökké, a te
Istened Ozion, nemzedékről
nemzedékre. Halelujah!

Nemzedékről nemzedékre hir-
detjük nagyságodat, és szünes-
szüntelen szenteljük a Te szent-
ségedet, dicséreted pedig nem
fogy ki szánkából örökkétig,
mert nagy és szent király vagy
Te. Dicsértessél Örökkévaló,
szent Isten.

קִרְ"ה יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חֲזֵן לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ וּלְנִצָּחַ
נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ
אֶרְהִינו מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Gyógyíts meg bennünket Örökkévaló, és meggyógyulunk, segíts és segítve lesz rajtunk, mert Te vagy a mi dicsőségünk. És szálljon tökéletes gyógyulás minden csapásunkra, mert hatalmas király, bú orvos és könyörületes vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael népe betegeinek gyógyítója.

Áldd meg nekünk örökkévaló Istenünk ezen esztendőt és mindennemű termését javunkra, és áraszd az áldást a föld színére tarts jól bennünket javaidból és áldd meg éveinket, mint a jó éveket. Dicsértessél Örökkévaló, az esztendők megáldója.

Fújj a nagy sófárba a mi megszabadításunkra, és emeld zászlót, hogy összegyűjtsd száműzöttjeinket. És gyűjts minket egybe a föld négy széléről. Dicsértessél Örökkévaló. Izrael népe elűzöttjeinek összegyűjtője.

Ültesd vissza bíránkat mint annak előtte, és tanácsosainkat. mint egykoron, és bántás elrölünk gondot és bánatot. De uralkodjál rajtunk egyedül Te Örökkévaló kegyelemmel és irgalommal és mondj ártatlannoknak az ítéletnél. Dicsértessél Örökkévaló igazság- és igazszerető király.

De a rágalmozóknak ne legyen reményük és mind a gonosztevők, mint pillanat, úgy

רָפְאוּנוּ יְיָ וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה. כִּי תַחֲלֵתְנוּ אִתָּהּ. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-מִכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אִתָּהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חַיֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָהּ. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבְרַךְ שְׁנֵתְנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשִׁפְרֵי גְדוֹל וּלְחֵרוּתְנוּ יִשְׂרָאֵל נֹס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ. וּקְבֹצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ בְּבִרְאשָׁה וְיוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמַלּוּךְ עָלֵינוּ אִתָּהּ יְיָ לְבִדּוֹךְ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים וְצִדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עֹשֵׂי רָשָׁעָה כִּרְגַע יִאֲבְדּוּ

reszszének el és mindnyájan mihamarább utazsának ki. És a szűdőkös bölcs mihamarább föld és édes vassza mond, le róla és aláz meg a szűdőkös a mi napjainkban Dicsértessél Örökkévaló, a szűdőkös meg-
rontója és a szűdőkös bűnösök megalázója.

Az igazságosokra és a jámborokra és Izrael Lásza népének vénjeire és irántuk mara-
kára és az igazbűt idegeure induljon meg könyörületet örökkévaló Istenünk es adj erép utalmat mindazoknak kik biz-
nak nevedben igazán. — És tedd a mi sorsunkat az örök-
hez hasonlóvá mindörökre; és ne essünk szegyenbe, hogy Benned bízunk. Dicsértessél Örökkévaló, az igazságosak támasza és bizalma.

Jeruzsálembe pedig a Te városodba térj vissza uralom-
mat es lakjál benne, a mint igerted volt és építsd fel azt legközelebb a mi napjainkban örök épületté es Dávid trónusát mihamarább rendezd be abban. Dicsértessél Örökkévaló, Jeru-
zsálem felépítője.

Dávid szolgád sarját miha-
marább növeszd és üdvét emeld a Te segélyedben, mert a Te segélyedre várunk minden napon Dicsértessél Örökkévaló, a segítség üdvének növesztője

וְכָל־מְהֵרָה יִפְרְתּוּ וְהַזְדִּים
מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֵּר
וְתִכְנִיעַ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ
זָדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲכִידִים
וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִישְׁתֵּי אֹפְרַיִם וְעַל
גִּירֵי הָעֵדֶק וְעַל־נוֹ יְהוּ
רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהֵן שָׁכַר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת וְשִׁים הִלְקֵנוּ עִמָּהֶם
לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ
בְּטַחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַשְׁעֵן
וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים
תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וּבִנְהָ אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכֶסֶף דָּוִד
מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה
תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תָרוֹם בְּיִשׁוּעַתְךָ
כִּי לִישׁוּעַתְךָ קָיוֵנוּ כָּל־הַיּוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן
יִשׁוּעָה:

Halljad szavunkat Örökkévaló Istenünk, kiméelj bennünket és könyörülj rajtunk és fogadd el könyörületességgel és jóakarattal a mi imádságainkat; mert az imádságokat és könyörgéseket meghallgató Isten vagy Te, és előled oh királyunk ne engedj üresen visszatérnünk; mert Te meghallgatód Izráel néped imádságait könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló az imádság meghallgatója.

Vajha megkedvelnéd Örökkévaló Istenünk Izráel népedet és az ő imádságát, és helyezd vissza az isteniszteletet házad csarnokába. És Izrael tűz-áldozatait és imádságát ezeretettel fogadd el, — kegyelemben, és mindig kedvedre legyen Izráel néped isten-tisztelete.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

Bár láthatnák szemeink, a hogy visszatérsz Cionba könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló a ki visszahelyezd székhelyét Cionba.

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את-תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומדפניך מלכנו ריכם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה: רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

(Mig az imamondó a következőt mondja, addig a község a (* jelzett imát mondja el).

Hálát adunk Neked, mert Te vagy örökkévaló Istenünk és atyáink Istene mindörökké. Életünk szirtje, üdvünk pajzsa: Te vagy az, nemzedékről nemzedékre. Hálát adunk Neked és elbeszéljük dicséretedet. Él-tünkért, melyet kezeidre bízunk, és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudáidért, melyeket minden nap velünk tévszsz, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és délben. A jóságos! mert meg nem szűnik könyörületessége, és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva ben-ned bízunk.

És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk, mindig, örökkön örökké.

* Hálát adunk Neked; mert Te vagy örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, minden teremtmény Istene alkotónk, a kezdet alkotója, áldások és hálák a Te nagy és szent nevednek, mert életben hagytál és megtartottál, így fogsz életben hagyni, és ezután is fentartani, és egybegyűjteni száműzöttjeinket szent esarnokaidba, hogy megtartsuk törvényeidet, megtegyük akaratodat, és szolgáljunk néked egész szívvvel, úgy a mint ezt hálásan mondjuk. Dicsértessék a hálaadásokra méltó Isten.

(* מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגםפר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיד שבכל-יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. המוב פי--לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך;

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד;

(* מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיותנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו להצרות קדשך לשמור הקף ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך: ברוך אל ההודאות;

És mind az élők hálát mond-
nak Neked Szela! és dicsérik
nevedet igazsággal; Isten, üd-
vünk és segítőnk Szela. Dic-
sértessél Örökkévaló, a *jóságos*
a Te neved és Téged illet a
hála.

Sok békét árasztasz Izraelre a
Te népedre mindenkoron, mert
Te vagy királya és ura minden-
nemű békének, és tetszik Neked,
hogy megáldjad népedet Izraelt
minden időben és minden órá-
ban a Te békéddel.

Dicsértessél, Örökkévaló, a ki
megáldja népét Izraelt békével.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה.
יִהְיֶה לָנוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת
הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעֻזֵּתָנוּ סֶלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ
יִלֵּךְ נָא לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מוֹדֵבֵר מְרֻמָּה
וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְל תְּהִיָּה. פֶּתַח
לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יי צוּרִי וְגּוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לָנוּ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

הַשֵּׁן חֲזַר הַסִּפְלָה עִם קְדוּשָׁה, וְלוֹמַר קְדִישׁ שָׁלוֹם.

סדר ערוב תבשילין

Ha az ünnep második napja péntekre esik, akkor az ünnep előestéjén kenyér és bús eledel mellett a következőt mondják:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és az Erub parancsát hagyta meg nekünk.

Ezen Erub által legyen nekünk megengedve, hogy süthessünk és főzhessünk, melegithessünk és pörkölhessünk, gyertyákat gyujthassunk, hogy minden szükségletünket ezen ünnepnapon a szombatra elkészithessük, — valamint nekünk, ép úgy minden izraelitának, a ki e városban lakik.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל מִצְוַת עֶרֶב:

בְּהֵדִין עֶרֶבָא יְהִי
שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא
וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא
וּלְאַצְלוּי וּלְאַדְלָקָה
שְׂרָגָא וּלְמַעַבְד כָּל
צֻרְכָּנָא מִיּוֹמָא טַבָּא
לְשַׁבְּתָא: לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר
הַזֹּאת:

סדר ברכות הדלקת הנרות

A szombat előestéjén előbb kell gyertyát gyújtani és aztán az áldást mondani, de ünnepnap előestéjén előbb kell az áldást mondani azután meggyújtani:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר
שָׁל (לשבת שבת ושל) יוֹם טוֹב:

קבלת שבת

Ha az ünnep előestéje péntekre esik, akkor a mincha-ima után im' ezt mondják :

Jertek énekeljünk az Örökkévalónak, ujjongjunk üdvünk szírtjének. Járuljunk eléje háladatossággal, dalokkal ujjongjunk neki, mert az Örökkévaló nagy Isten, és nagy király mind az istenek fölött, kinek kezében a föld mélységei és a hegyek magasságai Övéi. Övé a tenger, melyet Ő csinált és a száraz földet is kezei alkották. Jöjjetek, hajoljunk meg, és hajtsuk meg magunkat, hajtsunk térdet az Örökkévaló teremtnök előtt; mert Ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, és kezének nyája, még ma, hogyha szavára hallgattok. Ne daczoljon szívetek mint Merivában, mint azon napon, midőn Massában a pusztában voltatok. A midőn megkiséreltek atyáitok, próbálgattak velem, ámbár látták műveimet. Negyven

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה.
נְרִיעָה לְצִוֵּר יִשְׁעָנוּ;
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה
בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ;
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְרִי אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הַיָּם לוֹ;
אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ, וַיַּבֶּשֶׁת יַדָּיו יַצְרוּ;
בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה
נִבְרַכָּה לִפְנֵי יְיָ עֲשֵׂנוּ;
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאַנְהֵנוּ
עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאן יְדוֹ;
הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ;
אֵל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם
בְּמִרְיָבָה. כִּיּוֹם מִסָּה
כַּמְדָּבָר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחֻנוּנֵי גַם־
רָאוּ פְעָלִי: אַרְבָּעִים

asztendeig utáltam a nemzedéket és mondtam: Tévedező szívű e nép, és nem ismerték meg utaimat. Hogy esküdtem haragomban: Nem is jönnek az én nyugalmam helyére.

Énekeljete az Örökkévalónak új éneket, énekeljete az Örökkévalónak országok, énekeljete az Örökkévalónak, dicsérjete nevét, hirdessétek napról napra segítségét, beszéljete el a népek között dicsőségét; a nemzetek közt csudáit. Mert nagy az Örökkévaló és felette magasztalt, rettenetes Ő mind az istenek fölött. Mert a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget alkotta, fény és fenség van előtte, győzelem és pompa szentségében. Hozzatok az Örökkévalónak népes ajándok, hozzatok az Örökkévalónak tiszteletet és győzmet, hozzatok az Örökkévalónak az ő neve dicsőségét, vegyetek ajándékokat és öjje-

שָׁנָה אֶקוּשׁ בְּדוֹר וָאֶמֶר
עִם תֵּעִי לִבְבָּהֶם. וְהֵם
לֹא־יָדְעוּ דַרְכֵי: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי. אִם
יבֹאוּ אֶל־מְנוּחָתִי:

יִשְׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ.
שִׁירוּ לִי כִּדְהֶאֱרַן:
שִׁירוּ לִי בְּרֹכּוֹ שְׁמוֹ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם
יִשְׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בְּנוֹיִם
כְּבוֹדוֹ. בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי נִדּוּד יִי
וּמַהֲלֵל מְאֹד נֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי
כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֵלִילִם וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה:
הוֹד־וְהָדָר לִפְנֵי עוֹז
וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לִי כְבוֹד וְעוֹז:
הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ:
שְׁאוּ־מִנְחָה וּבָאוּ

tek az ő udvaraiba, hajtsátok meg magatokat az Örökkévaló előtt szent diszben, rettegjetelek előtte országok mind. Mondjátok a népek közt: az Örökkévaló király, Ő erősítette meg, és a világ nem inog; megítéli a népeket igazsággal. Örvendjenek az egek és ujjongjon a föld, tomboljon a tenger, és a mi benne van, vigad a mező s a mi rajta van, akkor kurjongatnak az erdő minden fái az Örökkévaló előtt, mert jött, jött a föld felett biráskodni, biráskodik a világon igazsággal s a népeken hűségében.

Az Örökkévaló uralkodik, ujjong a föld, örül a sok sziget: Felhő és köd környékezi, igazság és jogosság trónusának alapja. Tűz vonul Előtte, és lobog ellenségei körül. Villámai megvilágosítják a világot. Ezt látván, reng a föld,

לְהַצְרוֹתָיו: הַשְׁתַּחֲוֹ
לֵי בְהִרְדֹּת-קֹדֶשׁ הִילֹךְ
מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: אָמְרוּ
בְּנוֹיָם יְיָ מֶלֶךְ. אֶף-
תִּכּוֹן תִּבְלָה בְּלִי-חַמוּשׁ
יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ. יִרְעֶם הַיָּם
וּמִדְּאוֹ: יַעֲלוּ שָׁדִי
וּכְל־אֲשֶׁר-בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ
כָּל-עֲצֵי-יַעַר: לִפְנֵי יְיָ
כִּי בָא כִּי בָא לְשֹׁפֵט
הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט-תִּבְלָה
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֱמוּנָתוֹ:

יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ
יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים: עֲנֵן
וְעַרְפֶּל סְבִיבָיו: צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֵאוֹ:
אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךָ. וְתִלְהֹט
סְבִיב צִרְיוֹ: הָאֵירוּ
בִּרְקִיו תִּבְלָה רָאֲתָהּ
וְתִחַל הָאָרֶץ: הָרִים

hegyek viaszként olvadnak el
za Örökkévaló előtt, az egész
föld ura előtt. Beszélnek
az egek az Ő igazságáról,
és mind a népek látják az
Ő dicsőségét. Megszégye-
nülnek mind a képimádók,
a kik bálványaikkal dicsé-
kednek. Előtte borulnak le
mind az istenek. Ezt hallja
és örül Czion, ujjongnak
Jehuda leányai ítéleteid
miatt, Örökkévaló! Mert
Te Örökkévaló a legma-
gasabb vagy az egész föld
fölött, felette magas mind
az istenek fölött. Kik az
Örökkévalót szeretik, gyű-
lölik a gonoszt; örködik
jámborai lelkén, a gonoszok
kezeiből megmenti őket.
Világosság van bevetve az
igazságos számára, az egye-
nes szívűek részére öröm.
Örüljete, igazságosak, az
Örökkévalóban, és adjatok
hálát szent emlékezetének.

Zsoltár. Énekeljete az
Örökkévalónak új éneket,
mert csudákat tett. Jobbja

כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנַי יי.
מִלְּפָנַי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ.
וְרָאוּ כָּל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל־
עוֹבְדֵי פֶסֶל הַמֶּתְהַלְלִים
בְּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲוּ
לֹא כָּל־אֱלֹהִים: שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח | צִיּוֹן. וַתִּגְלַלְנָה
בָּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יי. כִּי אֶתָּה
יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל־הָאָרֶץ
מֵאֵד נְעֻלִית עַד כָּר
אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי שְׁנָאוֹ
רָע שִׁמְרֵנִי נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו. מִיַּד רָשָׁעִים
יִצִּילֵם: אֲדָר זָרַע לְצַדִּיק
וּלְיִשְׂרָאֵל־לֵב שִׁמְחָה:
שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיי
וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ:

צ"ה מִזְמוֹר שִׁירוֹ לְיוֹשִׁיר
חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה.

és szent karja segített neki. Hirdette az Örökkévaló az Ő segítségét, a népek szemei előtt nyilvánította igazságát. Megemlékezett Izráel háza iránt való kegyelméről és hűségéről, A föld minden határa látta Istenünk segítségét. Zengjete az Örökkévalónak mind az országok, kezdjete, harsogjatok, énekeljete! Enekeljete az Örökkévalónak hárfával, hárfával és ének szóval. Trombitákkal és sofárszóval harsogjatok a király előtt, a ki Örökkévaló! Tomboljon a tenger és a mi benne van, a világ éslakói. Folyók tápsoljanak, hegyek egybe zengjenek az Örökkévaló előtt, mert eljött bíraskodni a földön. Ő ítél a világ fölött igazsággal, és a népeken egyetlenséggel.

Az Örökkévaló király, remegnek a népek; Kerubim közt lakik, inog a föld. Az Örökkévaló Czionban

הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵ
קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלוֹה
צְדָקָתוֹ. וְזָכַר חֲסִדּוֹ |
וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רְאוּ כָּל-אַפְסֵי-אֲרֶץ
אֶת יִשׁוּעָת אֱלֹהֵינוּ:
הֲרִיעוּ לֵי כָּד-הָאָרֶץ
פִּצְחוּ וְרַנְנוּ וְזָמְרוּ: וְזָמְרוּ
לֵי כְכֹנֹר בְּכֹנֹר וְקוֹל
וְזָמְרָה: בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי |
הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם ה' וּמִלֵּא
וּמִלֵּא תִבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ
נְהָרוֹת יִמְחֹא-כָּף יַחַד
הָרִים וְרַנְנוּ: לִפְנֵי-יְיָ
כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹט-תִּבֵּל בְּצֶדֶק.
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

צַמ יְיָ מֶלֶךְ יִרְגֹז עַמִּים.
יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּשׁ
הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל.

nagy és magas O mind a népek fölött. Nevedet vallják nagy, rettenetes és szent. A király hatalma szereti a jogosságot. Te alapítottad a becsületességet, ítéletet és igazságot. Te szereztél Jákobban. Magasztaljátok az Örökkévalót, a mi Istenünket és boruljatok le lábai zsámolyához, szent Ó! Mózes és Áron valának papjai között és Sámuel neve imádói közt. Imádkoztak az Örökkévalóhoz és Ő meghallgatta. Felhőoszlopban szólt hozzájuk, megőrizték tanubizonyosságait, és a rendeleteket, melyeket nekik adott. Örökkévaló Istenünk, Te meghallgattad őket. Megbocsátó Istenük voltál Te nekik, de baltetteiknek boszulója is. Magasztaljátok az Örökkévaló Istenünket, és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Örökkévaló a mi Istenünk.

Dávid zsoltára. Hozzatok óh ti gyermekei az Istennek! hozzatok az Örökkévalónak

וְרָם הוּא עַל-כָּל--
הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
וְנוֹרָא. קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹז
מִלְּדָם שָׁפַט אֶהָב: אֶתְּהָ
בּוֹנֵת מִיִּשְׂרָאֵל. מִשָּׁפַט
וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ
עָשִׂיתָ: רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו
קְדוֹשׁ הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנֵי וְשִׁמְוָאֵל בִּקְרָאֵי
שִׁמּוֹ. קִרְאוּ אֶל-
וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שִׁמְרוּ
עֲדָתִי וְחֹק נָתַן לָמוֹ:
יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם
אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם
וְנָקָם עַל-עֲלִילוֹתָם:
רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם קְדָשׁוֹ
כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

כַּס מְזִמּוֹר לַדָּוִד הָבוּ
לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ

dicsőséget és győzelmet. Hozzátk az Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent diszben. Az Örökkévaló hangja a vizek fölött; a dicsőség Istenemennydörög a temérdek vizek fölött. Az Örökkévaló hangja erőben, az Örökkévaló hangja fenségben. Az Örökkévaló hangja czédrusokat tör össze; összetöri az Örökkévaló a Libánon czédrusait. Engedi őket ugrani, mint borjút, Libánont és Szirjont mint Rémfiaikat. Az Örökkévaló hangja tüzlángokká hasad. Az Örökkévaló szava rettegésbe hozza a sivatagot, megrengeti az Örökkévaló Kadés pusztáját. Az Örökkévaló hangja megrengeti a tölgyeket, kopaszszá teszi az erdőket: és csarnokában mindenki mondja: tisztelet! Az Örökkévaló az özönvizen tartózkodott, mégis marad az Örökkévaló örökös királynak. Az örökkévaló győ-

לִיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ
לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
הַשְׁתַּחֲוִּי לִיהוָה
בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה עַל־הַמַּיִם. אֵל־
הַכְּבוֹד הָרָעִים. יְהוָה
עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־
יְהוָה בִּפְתַּח קוֹל יי
בְּהִדְר: קוֹל יי שֶׁבַר
אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־
אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם
כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן
כְּמוֹ בֶן־רֵאמִים: קוֹל־
יְהוָה חֹצֵב לַחֲבוּרֹת
אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל
מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר
מִדֶּשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל
אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹות
וַבְּהִיבְכֻלּוֹ כָּלֹּא אָמַר
כְּבוֹד: יְהוָה לַמְּבוֹר
יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ

zelmet ad népének, az Örökkévaló megáldja az ő népét békével.

Jer barátom a menyasszony elé, fogadjuk nyájias arcczal a szombatot.

„Őrizz és Emlékezz”
csak egy igében, hallatta velünk Isten az egyetlen, az Örökkévaló egy és egy a neve, tiszteletére, dicsőítésére, és dicsőségére.

A szombat elé menjünk siessünk, mert az áldás forrása az nekünk, ősidők kezdetétől lőn felszentelve, mint munkabefejező elsőnek tervezve.

Királyi szentély, koronás város, fel, indulj a pusztulásból, elég soká időztél a siralom völgyben, mert O könyörül rajtad könyörületben.

Verd le rólad a port!
kelj föl, öltözködjél óh
népem dicsőséged öltönyé-

יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סם הוֹחֲזֵר בְּחֹשֶׁי הַחֲרוּזִים שְׁמָה הָלוּ.

לָכֵן דּוּדִי לְקִרְאת
בְּקָה. פְּנִי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לָכֵן
שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוֹר
אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל
הַמְּיוֹחָד. יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ
אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאַרֶת
וּלְתִהְלָה:

לְקִרְאת שַׁבַּת לָנוּ
וְנִלְכָּה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקְדָּם
נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה
בְּמַחֲשָׁבָה תִּחְקָה: לָכֵן
מִקְדָּשׁ מִלֶּךְ עִיר
מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבַּת
בְּעֵמֶק הַבְּכָא. וְהוּא
יְחִמּוּל עֲלֵיךְ מֶלֶךְ: לָכֵן
(* הַתְנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאַרְתְּךָ

(* Szombat előestéjén a "התנערי" nem mondatik.

vel; Jisai fia által Betlehem szülöttétől, jön a lelkemnek megváltás.

Ocsudj', ócsudj', hasad a hajnalod fénye, fel tűndökölj, ébredj, ébredj! zengj éneket, Isten dicsősége megnyilatkozik neked.

Ne szégyenkezz, el se pirulj, miért görnyedezel? miért jajdulsz? Benned bíz-
nak népem szegényei, és felépül a város a romjain.

És kifosztandók lesznek fosztogatóid, el is távoznak megrontóid, örvend rajtad Istened, mint örül a vőlegény arájának.

Jobbra és balra terjeszkedel, és az Istent dicsőited, a Parczitól való férfi által örvendezzünk és ujjongjunk.

Térj be békével férjnek koronája, örömben és vi-

עמי. על יד בן-ישי בית
הלחמי. קרבה אל-
נפשי נאלה: לכה

התעוררי התעוררי.
כי בא אורד קומי אורי.
עורי עורי שיר דברי.
כבוד יי עליך נגלה: לכה
לא תבושי ולא

תכלמי מה תשתוּחחי
ומה תהמי. בך יחסו
עניי עמי. ונבנתה עיר
על תלה: לכה

והיו למשסה שאסוף.
ורחקו כל מבלעיך.
ישיש עליך אלהיך.
כמשוש חתן על כלה: לכה

ימין ושמאל תפרוצי.
ואת יי תעריצי. על יד
איש בן-פרצי. נשמחה
ונגילה: לכה

בואי בשלום עמרת
בעלה. גם בשמחה

gazságban ; a kiválasztott
nép hivei közé, térj be
arra térj be arra!

*Jer barátom a menny-
isszonyeléd, fogadjuk nyájias
arczczal a szombatot.*

Zsoltárének szombat napra.

Szép dolog hálát adni
az Örökkévalónak és éne-
kelni a Te nevednek, Leg-
magasabb, hogy hirdessük
regyelmedet reggelen és
nűségedet estelenként, a
tízúron, a hárfán és a
szitera hangjain. Mert
megörvendezettettél, Örökké-
való, tetteiddel, kezéd mű-
vein örvendek. Mily nagyok
a Te műveid, Örökkévaló,
igen mélységesek a Te
gondolataid! Üres elméjű
ember azt nem érti, a
balga észre sem veszi. Ha
virulnak a gonoszok fű-
szálanként és sarjadszanak
a gonosztevők, hogy kiir-
tassanak örökre. De Te
nagasztoz vagy örökre,
Örökkévaló. Mert ime el-

וּבְצִהְלָהּ. תוֹךְ אַמּוּנִי
עִם סִגְלָהּ. בּוֹאִי כָלָה.
בּוֹאִי כָלָה:

לָכֵן דּוֹדִי לְקִרְאָת
כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

” מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד
בְּכָקֶר חֶסֶדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ
בְּלִילוֹת: עָלַי--עֲשׂוֹר
וְעָלִי-נָבֵל עָלִי הַגִּיּוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנִי יי
בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֶּן: מִהֲגִדְּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה מֵאֵד עַד מִקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר
לֹא יָדַע וּכְסִיף לֹא-יִבִּין
אֶת זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים
כִּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָל-
פְּעֻלֵּי אָוֶן: לְהַשְׁמָדֵם
עָדִי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם
לְעוֹלָם יי: כִּי הִגִּדָה

lenségeid, Örökkévaló, mert ime ellenségeid elvesznek, elzüllődnek mind a gonosztevők. Pedig fölemeled mind a Rémét az én szarvamat, friss olajjal kensz fel engem. Szemem leskelődőimre tekint, az ellenem támadó gonoszokról hall fülem. Az igazságos mint pálma úgy virágzik, mint a Libánon czédrusa növekszik, az Örökkévaló házába ültetve, Istenünk udvaraiban felvirágoznak. Még agg korban is sarjadzanak, levelesek és zöldek, hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, az én szírttem s nincs rajta hiba.

Az Örökkévaló király, pompába öltözködött, öltözködött az Örökkévaló, győzelmet övedezett, meg is alapítá a világot, nem ingadozik. Régtől fogva erős a trónod, öröktől fogva vagy Te. Fölemelik hangjukat, folyók emelik fel hangjukat, folyók erőseb-

אֵיכָיָהּ יִי כִּי־הִנֵּה
אֵיכָיָהּ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ
כָּל־פְּעָלֵי אָוֶן: וְתָרַם
כְּרֵאִים קִרְנֵי בְּלוֹתֵי
בְּשָׁמֵן רֵעֲנָן: וְתִבַּט עֵינֵי
בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָלֵי
מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנִי:
צַדִּיק כְּתִמָּר יִפְרַח
כְּאֶרֶז בְּדִבְנוֹן יִשְׁגֶּה
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ
עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרֵעֲנָנִים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יִי צוּרֵי
וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

צִי יִי מִלֶּךְ גִּאוֹת לָבַשׁ
לָבַשׁ יִי עוֹ הַתְּאוֹר אֶף־
תִּכּוֹן תִּכְּל בֶּל תִּמּוֹט
נִכּוֹן כְּסֵאָךְ מֵאֵז מַעוֹלָם
אַתָּה: נִשְׁאוּ נְהָרוֹת יִי
נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ
נְהָרוֹת דְּבָכִים: מִקּוֹלוֹת

ben zúgnak, nagy vizek zúgásánál, a tenger hatalmas csapkodásainál hatalmasabb a magasban az Örökkévaló. Tanubizonyságaid nagyon hitelesek, házadat szentség disziti, Örökkévaló, örök éltig.

מִים רַבִּים אֲדִירִים |
מִשְׁבְּרֵי יַם אֲדִיר בְּמָרוֹם |
יְיָ: עֲדַתְיָךְ נֶאֱמְנוּ מְאֹד |
לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ יְיָ |
לְאֶרֶץ יְמִים: קֹדֶשׁ יְתוֹם.

מעריב ליל שביעי של פסח

Maárib ima Peszách hetedik napja előestéjén.

Cházán. Dicsérjétek az Örökkévalót, a dicséretet!

Község. Dicsértessék az Örökkévaló a dicséretes, mindörökké.

Dicsértessék az Örökkévaló mi Istenünk, a világ királya, a kinek szavára beesteledik az este. Bölcseséggel nyitja meg a kapukat, és értelemmel változ-

חזון
(*) בָּרַכְנוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ: |
ק' בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: |
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ |
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר |
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים |
בְּחָכְמָה פּוֹתַח שְׁעִים |
וּבְתִבּוֹנָה מַשְׁנֶה עֵתִים

Mig a Cházán „Borchu't“ mond, addig a község ezt mondja:

Dicsértessék és dicsőíttessék, hirdetessék és magasztaltassék és emeltessék fel a királyok királyainak neve, a szent dicsértessék Ő; mert Ő az első és az utolsó és rajta kívül nincs Isten. Egyengessetek az ég területén vonulónak (utat), a kinek neve Isten és viduljakok előtte. Az Ő neve magasztalt fölötté minden dicséret és dicsőítés fölött. Dicsértessék birodalma, dicsőségének neve mindörökké. Áldva legyen az Örökkévaló neve mostantól fogva mindörökké.

יְיָ יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרומם |
וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים |
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן |
וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו אֵין אֱלֹהִים: |
סֵלִי לְרֹכֵב בַּעֲרֻבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלּוֹ |
לִפְנֵי וְשְׁמוֹ מְרומם עַל-כָּל-בְּרָכָה |
וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ |
לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מֵעַתָּה |
וְעַד עוֹלָם:

tatja az időket, és felváltja az időszakokat és rendezi a csillagokat pályáikon az égboltozaton tetszése szerint; teremti a nappalt és éjjelt, elgördíti a villágosságot a sötétség elől, a sötétséget pedig a viláosság elől. Elvezeti a nappalt és hozza az éjjelt és választékot tesz nappal és éjjel közé, Örökkévaló Czebáot a neve. Az élő és el nem múló Isten mindvégig uralkodjék rajtunk mindörökké.

וּמַחֲלִיף אֶת־הַיּוֹמִים
וּמַסְדֵּר אֶת־הַכִּכְבִּים
בְּמִשְׁמֶרֶתֵיהֶם בְּרָקִיעַ
כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
וּבֵין לַיְלָה יי צְבֹאוֹת
שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

Ha az ünnep szombatra esik מעריב nem mondatik.

Az Örökkévaló megsegítette a segítségre váró nemzetet, és Izrael látta, hogy Egyptom miként bűnhődött; ekkor dicsőítést zengett Neked, oh győzelmekben hatalmas! Győzelmem! Világosság tört ki és elűzte a sötétséget. Dicsértessél Örökkévaló, a ki az estéket beesteledni enged.

וַיִּשַׁע יי אֱלֹהִים
לְמוֹשֶׁה וְלִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת. אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נִגְדָה הָסֵן יְשׁוּעוֹת. עֲזֵי
דָגוּל גִּיהֵ וְאִישׁוֹן
לְהַשְׁעוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

Örök szeretettel szeretted Izrael házat, népedet, törvényre és parancsolatokra,

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבַת.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים

rendeletekre és ítéletekre oktattál minket. Azért Örökkévaló Istenünk foglalkozunk rendeleteiddel, mikor lefekszünk és mikor felkelünk és örvendünk tórád mondásaiban és parancsolataidban mindörökké. Mert azok a mi életünk és napjaink hosszabbítói és rajtuk elmélkedünk nappal és éjjel. Azért ne vond meg tőlünk szeretetedet soha.

וּמִשְׁפָּטִים | אֹתָנוּ
לְמַדָּת. עַל־כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁכְבֵּנוּ וּבְקוּמֵנוּ נִשְׁחַ
בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי
תּוֹרָתְךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם.
חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ. וּבֵהֶם
נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָה.
וְאַהֲבָתְךָ אֶרֶץ־תְּסִיר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

Az Örökkévaló rendezte a hadi fegyvereket, Fáraó szekereit és tisztjeiét zarba ejtette, a tenger hullámain felbőszítette, tomboltatta; de a jobboldalra tokolt népedet megsajnálta Dicsértessél Örökkévaló, a ki szereti népét, Izraelt.

יי הַכֵּן כָּלִי מִלְחָמָה.
מֶלֶךְ כְּבוֹד פָּרַע
וְשָׁלִישֵׁי נִהַג בְּמַחֲוָה.
תְּהוֹמוֹת וּמָגָם בָּאָרֶץ
וּבְחֻמָּה. יְמִינְךָ חֶבֶל
נִחַלְתָּךְ רַחֲמָה: כְּרוֹךְ
אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

Isten hűséges király.

(אל מלך נאמן:)

Halljad Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

Dicsértessék birodalma dicsőségének
neve mindörökké.

És szeressed az Örökké-
valót, Istenedet, egész
sziveddel és egész lelked-
del és minden erőddel. És
legyenek ezen igék, melye-
ket én ma neked paran-
csolok, a te sziveden; és
védsz be azokat gyerme-
keidnek, és beszélj azokról,
mikor ülsz a te házádban
és mikor jársz úton és
mikor lefekszel és mikor
fölkelsz. És kösd azokat
jelül kezedre és legyenek
homlokdiszűl szemeid kö-
zött és ird azokat házad
ajtófeleire és kapuidra.

És lésszen, ha engedel-
meskedve engedelmesked-
tek parancsolataimnak, me-
lyeket én ma nektek
parancsolok, hogy szeres-
sétek az Örökkévalót, Iste-
neteket, és hogy szolgál-
játok őt egész szívetekkel
és egész lelketekkel: akkor
adni fogok esőt földeteknek,

פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלֶכֶתְךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-
יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְמַת בֵּין
עֵינֶיךָ: וְכָתַבְתָּם עַל-
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמוּעַ
תִּשְׁמָעוּ אֵל-מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּהָאֲתֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְכֶּם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם-אֶרְצְכֶם

idejében, korai és késői
 esőt és begyűjtöd gaboná-
 dat meg édes borodat és
 olajodat; és adok fűvet
 meződön barmodnak, és
 eszel és jóllakol. Vigyáz-
 zatok magatokra, hogy
 szívetek el ne csábittassék,
 hogy elpártolnátok és szol-
 gálnátok idegen istenek-
 nek és leborulnátok előt-
 tők; mert akkor az Örök-
 kévaló haragja fellobbanna
 ellenetek és bezárná az
 eget, hogy ne legyen eső,
 és a föld nem adná gyü-
 mölcset és ti csakhamar
 elvesznétek a jó földről,
 melyet az Örökkévaló ad
 tinéktek. És vegyétek e
 szavaimat szívetekre és
 lelketekre és kössétek
 azokat jelül kezetekre, és
 legyenek homlokdiszűl sze-
 meitek között. És tanít-
 sátok azokra a ti gyerme-

בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ
 וְאַסְפֹת דְּגֶנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לְבָהֱמֹתֶךָ
 וְאֵכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ:
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן--
 יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
 וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְהָרָה אֶף־יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתֶם
 מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶם
 וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם
 וְהָיוּ לְטַטְפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם

keiteket, hogy szóljanak azokról mikor ülsz a te házában és mikor az úton mégy és midőn lefekszel és mikor fölkelysz. És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

Hogy napjaid sokasodjanak meg és gyermekeitek napjai a földön, mely felől az Örökkévaló esküdött ősatyáitoknak, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

És mondá az Örökkévaló Mózesnek következőképen: Szólj Izráel fiaihoz és mondd meg nekik, hogy csináljanak maguknak szemléelő szálakat ruháik széleire minden nemzedéküknél és tegyenek a szemléelő szálakhoz kék fonalú zsinórt, és ez legyen néktek szemléelő szálul; látván azokat, emlékezzetek az Örökkévaló minden parancsolataira és tartsátok

את-בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך
ובלכתך בדרךך
ובשכבך ובקומך;
וכתבתם על-מזוזות
ביתך ובשעריך;

למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת
להם בימי השמים על-
הארץ;

ויאמר יהוה אל-משה
לאמר: דבר אל-בני-
ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצית על-
כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על-ציצית הכנף
פתיל תכלת: והיה
לכם לציצית וראיתם
אתו וזכרתם את-כל
מצות יהוה ועשיתם

meg azokat, ne kémked-
jetek szívetek és szemeitek
után, melyeket szerettek
rosszra követni; hogy
megemlékezzetek és meg-
tegyétek mind a parancso-
lataimat, és szentek legye-
tek Istenteknek. Én vagyok
az Örökkévaló a ti Istene-
tek, a ki kihoztalak benne-
teket Egyiptom országából.
hogy legyek néktek Iste-
netek, én vagyok az Örök-
kévaló a ti Istenetek.

Igaz és hiteles mindez
és áll reánk nézve, hogy
Ő az Örökkévaló Istenünk
és nem más, és mi vagyunk
az Ő népe Izrael, Ő szaba-
ditott meg minket királyok
kezeiből, Királyunk, ki meg-
váltott minket a hatal-
maskodók kezeiből; az
Isten, a ki megbüntette
értünk ellenségeinket és
megtorolta mind a gyűlö-
lőinket. A ki végtelen

אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם
אשר--אתם זנים
אחריהם: למען
תזכרו ועשיתם אם--
כל--מצותיו והייתם
קדושים לאלהיכם: אני
יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה
אלהיכם:

אמת ואמונה כל--
ואת וקרב עלינו כי
הוא יי אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל
עמו. הפודנו מיד
מלכים: מלכנו הגואלנו
מכף כל העריצים. האל
הנפרע לנו מצרינו.
והמשלם גמול לכל--
אויבי נפשנו. העושה

nagyokat művel és megszámlálhatatlan csudákat, a ki lelkünket életben tartja és nem engedi, hogy lábunk ingadozzék; a ki felvezet ellenségeink magaslataira és fölemeli szarvunkat gyűlölőink fölé. A ki csodát művelt értünk és qoszt állott Fáraón, jeleket tett és csuda-tüemenyeket Chám fiai földjén, a ki haragjában sujtotta Egyiptom minden elsőszülöttjét és kivezette közülük Izraelt, népét örök szabadságra; a ki átvezette fiait a nádas tenger közepén, üldözőit pedig és gyűlölőit a mélységbe süllyesztette. Midón pedig látták fiai az Ő hatalmát, dicsérték és hódoltak az Ő nevének, kormányát pedig szívesen magukra fogadták.

גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר
וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים
וְלֹא-נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ.
הַמְּדַרְיֵכֵנוּ עַל-בְּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קִרְנֵנוּ
עַל-כָּל-שׂוֹנְאֵינוּ.
הָעֹשֶׂה קָנּוּ נַסִּים
וַנִּקְמָה בַּפָּרַעַה אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי
חָם. הַמֶּכָּה בְּעִבְרָתוֹ
כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם.
וַיֵּצֵא אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מֵתוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם.
הַמַּעְבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי
יָם סוּף. אֶת-רֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ
בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׁבַחוּ
וַהֲדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם.

Mózes és Izrael fiai éneket
penditettek meg neked.

Peszachkor dalt zengtek
neki hivei. Ezen napon
segített rajtuk az Örökké-
való Egyiptomban, pe-
szachkor.

Peszachkor égi szózat
hallatszik mennyekből: Az
Örökkévalótól érkezik Iz-
raelnek segítség, örökké-
tartó segítség, jövődöbéli
peszáchkor.

Peszachkor felemelt kéz-
zel vonultak át a megszaba-
dultak és Izrael látta az
isteni hatalmat Egyiptom-
ban peszachkor.

Peszachkor dicsősége
hatalma által magaslik és
mindenhatósága másodiz-
ben is mutatkozik jövő-
döbéli peszachkor.

Peszachkor roppant se-
rege kincsekkel bővelkedve
ment át a tengeren szárazon
Egyiptomban peszachkor.

Peszachker lebegteti ke-
zét erős szélvészben és
megszáritja a tenger nyel-

מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל |
לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

פֶּסַח אֲמוּנִים שִׁיר
שׁוֹרְרוּהוּ. וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם
הַהוּא. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח בַּת קוֹל יִשְׁמַע
מִמְרוֹמִים. יִשְׂרָאֵל. נוֹשַׁע
בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.
פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח גְּאוּלִּים עָבְרוּ
בְּמִשְׁאֵת יָד. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד. פֶּסַח יִשְׂרָאֵל.

פֶּסַח דְּגוּל בְּעֵז כְּבוֹדוֹ
וַיֹּסִיף אֶדְנִי שְׁנִית יָדוֹ.
פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח הַמֶּן הִלְיוּ בְּטוֹב
דָּיִם. הִלְכּוּ בִּיבֶשֶׁת
בְּתוֹךְ הַיָּם.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח וְהִנֵּף יָדוֹ בְּרוּחַ
בְּעָיִם. וְהִתְחַרֵּם יְיָ אֶת

vét jövődöbeli peszachkor

Peszachkor, így erősíti az irás, Egyptom táborát tüzoszlop és felhő által megfélemlítette Egyptomban peszachkor.

Peszachkor új csudákkal járul a régiekhez: Vér, tűz és füstoszlopok (lesznek) jövődöbeli peszachkor.

Peszachkor felszerelkedett, hogy ellenségeit kiirtsa, Izrael fiai pedig kivonultak felemelt kézzel Egyptomból peszachkor.

Peszachkor üdv és béke fog virulni, örömben és békében fogtok érkezni, indulni jövődöbeli peszachkor.

Peszachkor végpusztulással fenyegette az egyptombelieket, mert nem volt ház, melyben halott nem volt Egyptomban peszachkor.

Peszachkor hiába töreksenek a nemzetek öldöklésre, mert az öldöklés örökre el lesz törölve jövődöbeli peszachkor.

לְשׁוֹן יָם. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח וְלַעֲרָה בְּמִכְתָּב שָׁנָן. מַחֲנֶה מִצְרַיִם בְּעֲמֹד אֵשׁ וְעָנָן.

פֶּסַח מִצְרַיִם: פֶּסַח חֲדוּשׁ מוֹפֵת עָלֵי יִשְׂרָאֵל. דָּם וָאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֶשְׂרֵן. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח טַבָּח בְּצִרְיֹן לְהַחֲרִימָהּ. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה.

פֶּסַח מִצְרַיִם: פֶּסַח יְשׁוּעוֹת כּוֹס שְׁלוֹם. בְּשִׁמְחָה תֵּצְאוּ וּבְשְׁלוֹם. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח כָּלֵל עֲנָמִים לְהִצְמַח כִּי אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת.

פֶּסַח מִצְרַיִם: פֶּסַח לְאֻמִּים יִהְיוּ רִיק לְנִגְפָה. וְזֹאת תִּהְיֶה הַמִּנְפָּה. פֶּסַח לַעֲתִיד:

Peszachkor megnyitotta az elzárt ajtókat, de átkelt az Örökkévaló az ajtókon Egytomban peszachkor.

Peszachkor csudadolgot teszzen a hatalmas uralkodó, megója, megmenti, megkiméli és megszabadítja (Izraelt) jövődöbeli peszachkor.

Peszachkor megerősítette gyenge és csekélyszámu választottait, az Örökkévaló harczott Egyptom ellen érettük Egyptomban peszachkor.

Peszachkor majdan kiszabadítja a foglyokat, az Örökkévaló harcra kél a népekkel jövődöbeli peszachkor.

Peszachkor kezdé meg a prófétanő, az éneket: „Énekeljete az Örökkévalónak, mert magasztalva magasztalódott“ Egyptomban peszachkor.

Peszach jelentős lön a csudajelek által, melyek akkor történtek; de fogtok énekelni az Örökkévalónak, mert még magasztosabbakat teszzen jövődöbeli peszachkor.

פֶּסַח מְלוֹי שְׁעָרִים
פָּתַח. וּפֶסַח יִי עַל
הַפֶּתַח. פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח נָתַן לְאוֹת רַב
וְשִׁלִּיט. גָּנוּן וְהַצִּיל
פְּסוּחַ וְהִמְלִיט.

פֶּסַח לְעֵתִיד:
פֶּסַח סְגוּלִים לְמַשֶּׁע
שִׁירִים. כִּי יִי נִלְחַם לָהֶם
בְּמִצְרִים. פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח עֵתִיד קְדִירִיוֹן
שְׁבוּיִם. וַיֵּצֵא יִי וְנִלְחַם
בְּגוֹיִם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל
עֲנֵתָה נְבִיאָה. שִׁירוּ לִי
כִּי גָאָה גָאָה.

פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח צָבוּר בְּאוֹת
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. וּמְרוּ יִי כִּי
גָאוֹת עָשָׂה.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

Peszachkor feketébe borította a napot ellenségeinek, de Izrael minden házában világosság fénylett Egyiptomban peszachkor.

Peszachkor vigasztal az isteni szózat: Fel! vigadj! hasad már a világosságod! jövődöbéli peszachkor.

Peszachkor dicsérték végtelen hatalmát, hogy megemlékezett az Örökkévaló az Ő népéről Egyiptomban peszachkor.

Peszachkor dicsőséges hatalma kifejeződik. Megváltónknak Örökkévaló Czebaot a neve jövődöbéli peszachkor.

Peszachkor üdvösséggel toldja meg az üdvösséget, megemlékszik frigyéről, hogy segítsen, a Hozzá vonzódnó népnek szeretettel segít. A mi hirlett Egyiptom felől, ugyanaz fog hirleni Czor felől; ujjongással énekekkel és nagy örömmel mondják mindnyájan:

פֶּסַח קָדֵר לְצָרָיו מְאוּרֵי
אוֹר. וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח רָצִי בְּמֵאמֶר
צִוְּךָ. קוּמִי אוּרִי כִּי
בָּא אוֹרְךָ. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח שְׂבָחוּהוּ בְּעוֹז
תַּעֲצוּמוֹ. כִּי גָּאֵל יְיָ אֶת
עַמּוֹ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

יְיָ פֶּסַח תִּקְרָה תְּהִלּוֹת
רְשׁוּמוֹ. גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח יוֹסֵף עַל יְשׁוּעוֹת
יְשׁוּעָה. בְּרִיתוֹ יוֹכּוּר
לְהוֹשִׁיעָה. עִם קְרוֹבוֹ
בְּאֵהָב לְהוֹשִׁיעָה.
בְּאֵשׁ שִׁמֶּע לְמִצְרַיִם
לְצוּר נִשְׁמָעָה. בְּגִילָה
בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ בְּלֶם:

Ki olyan mint Te az istenek között Örökkévaló? Ki olyan mint Te szentség által dicsőítve, rettenetes dicséretekben, csudatevő!

Kormányodatlátták gyermekeid, midőn meghasítottad a tengert Mózes előtt.

Végtelen jóságodban vezetted ki kedveseidet, és a szélszáritotta tengeren keltek át seregeid; a csel-szövő ugyan a tengerbe vélte sülyeszteni a szökevényeket, de Te fútál és ugyanazon mértékkel mértél nekik Ez ami üdvünk szirtje! így kezdék és mondák:

Az Örökkévaló uralkodik mindörökké.

És mondvá vagyon: Hogy megszabadítá az Örökkévaló Jákobot, és megváltá nálánál erősebb kézből.

Ki olyan mint Te! menedékvár a szükség idején meghajtottad elleneidet bosszúsággal, haraggal; megválasztottaidat pedig hatalmas karral vezetted. Népek hallották és esu-

מי כמכה באלים יי
מי כמכה נאדר
בקדש. נורא תהלות
עשה-פלא:

מלכותך ראו בניך
בוקע ים לפני משה:

וברוב טובך נחית
ידידים. וברוח ים עברו
גדודים. אמד כושל
להציל בדודים. נשפת
להיות בסאפה
נמדדים: זה צור ישענו
פצו פה ואמרו:

יי ימלוך לעולם ועד:

ונאמר כי פדה יי
את יעקב. ונאלו מיד
חזק ממנו:

מי כמוד משגב
לעתות בצרה. נטית
נואציד בזעם ועברה.
נחית סגלתך בזרוע
גבורה. שמעו עמים

dálták megváltásodat. Dícsértessél Örökkévaló, király, Izrael szirtje és megváltója.

Engedj lefeküdnünk örökkévaló Istenünk békében és kelts fel minket királyunk életre, terjeszd ki fölénk békeségednek sátrát és igazgass bennünket tölled való jó tanácscsal és segíts rajtunk neved miatt. Óvj meg minket és háríts el rólunk ellenséget, ragályt, kardot, éhséget és fájdalmat; távolítsd el tőlünk és mögölünk: a sátánt, és rejts minket szárnyad árnyékába, mert őrző és mentő Istenünk vagy Te, mert hatalmas, kegyelmes és könyörületes király vagy Te. Örködjél rajtunk ha elindulunk s ha megjövünk éltünkre és békeségünkre mostantól mindörökké.

נִאֻלְתָּךְ לְהַגְבִּירָה:
כְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צוּר
יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֲלוּ:

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלִּפְנֵי לַחַיִּים. וּפְרוּשׁ
עֲדֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ.
וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה
מִדַּפְּנִיָּךְ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן
בַּעֲדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ
אֹיִב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָב
וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שָׁטָן
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְ
חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשָׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ
לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

Es terjeszd fölénk ופרוש עלינו סבת
békéséged sátrát. שלומך:

Megijedtek az előítélé- אז נבהלו פחיוי
tüek, maguk közt tört ki דינים. תפול עליהם
lárma és vizsály. Szentel- צוחות ומדנים. תביאמו
tettjeidet diadallal vitted קדושך ברנש מעונים.
lakóhelyükre. Az Örökké- יי ומלך שומר תשועת
való uralkodni fog, ki a אמונים: ברוך אתה יי
hiveinek üdvét megőrzi. ה' פורש סבת שלום
Dicsértessél Örökkévaló, a עלינו ועל כל-עמו
ki békessége sátrát fölénk ישראל ועל ירושלים:

(Szombaton)

Es őrizzék meg Izráel fiai a ושמרו בני-ישראל את-
szombatot, megtartván a szom- השבת לעשות את-השבת
batot minden nemzedéküknél, לדרתם ברית עולם: בני
örök frigyül. Köztem és Izráel ובין בני ישראל אות היא
fiai között örökre való jel, mert לעולם. כי ששת ימים עשה
hat napon teremte az Örökké- יי את-השמים ואת הארץ
való az eget és földet s a ובים השביעי שבת וינפש:

Es Mózes hirdeté az וידבר משה את
Örökkévaló ünnepeit Izráel מועדי יי אל בני
gyermekének. ישראל: חצי קדיש.

Uram nyisd meg ajkaimat, akkor
szám elbeszéli dicsőségedet.

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izák Istene és Jákob Istene, a nagy erős és rettetősten, a legmagasabb Isten, ki jóleső kegyelmekkel jutalmaz és a mindenség szerzője, s megemlékezik az atyák jámborságáról, s megváltót hoz gyermekeik gyermekinek az Ő neve miatt szeretettel.

Segítő és támogató király és paizs. Dicsértessél Ábrahám paizsa.

Hatalmas vagy Te mindörökéig, Uram, holtak feltámasztója vagy Te, sok, a hegy segiszte,

Az élőket kegyelemmel táplálod a holtakat nagy irgáalommal feltámasztod; támogatód az eldülőket gyógyítod a betegeket, megszabadítod a foglyokat és fenntartja hűségét a földben alvóknak. Ki olyan mint Te a hatalmasok gazdája; vagy kiesoda hasonlítható hozzád halálhozó és föltámasztó király és üdvöt növesztő.

Hiteles vagy, hogy a holtakat feltámasztod. Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, ki a holtakat feltámasztója.

Szent vagy Te és szent a Te neved és a szentek minden nap dicsérnek Téged Szelá.

Dicsértessél Örökkévaló! szent Isten.

אֲדֹנָי שְׁמַתִּי תִפְתָּח וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי
מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לַיִּשְׁרָי
עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי רוֹמֵה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית
וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

Minden nép közül minket választottál, szeretsz minket és kedvelsz bennünket, kiemeltél minket minden nyelv közül, megszenteltél parancsolataiddal; közelítettél minket, óh királyunk, a Te szolgálatodhoz és nagy, megszent nevedet rólunk nevezted el.

És adtál nekünk Örök-
kévaló Istenünk szeretettel
(szombatokat nyugalomra)
ünnepeket öröme, ünnep-
ségeket és időszakokat vig-
ságra (a szombat ezen
napját) és a máczcosz ün-
nepnek ezen napját, üc-
münknek időszakául (szec-
retettel), szentelés hirdetése,
Egyiptomból való kivonulás
emlékéül.

Istenünk és atyánk Is-
tene, hadd szálljon föl, és
jusson és érkezzék és láttas-
sék, kedveltessék és hall-
gattassék meg, figyeltessék
meg és említettessék meg a
mi emlékezetünk és ránk

אתה בחרתנו מכל
העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו
מכל לשונות.
וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו
לעבודתך. ושמך
הגדול והקדוש עלינו
קראת:

ותתן לנו יי אלהינו
באהבה (לשבת שבתות למנוחה
מועדים לשמחה חגים
זמנים לששון. את יום
השבת הזה ואת יום
המצות הזה. ומן
שמחתנו (באהבה) מקרא
קדש. וזכר ליציאת
מצרים:

אלהינו ואלהי
אבותינו יעלה ויבא
ויגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו.

való gondolás és atyáink emlékezete, meg Dávid, szolgád fiának, a felkenednek emlékezete, meg Jeruzsálem szent városod emlékezete, és egész népednek, Izrael házának emlékezete: megmenekülés végett, javunk végett, kedvesség, kegyelem, irgalom élet és békehozás végett a máczcosz ünnep ezen napján. Emlékezzél meg rólunk, Istenünk ezennel: javunkra, figyelj ránk ezennel: áldásra, és segits rajtunk ezennel: életre. A segítség és könyörület következtében kimélj bennünket, kedvezz nekünk és könyörülj rajtunk és segits; mert Hozzád tekintünk, mivel Te, Isten, irgalmas és könyörületes király vagy.

Hadd viseljük örökkévaló Istenünk ünnepednek áldását: életre, békére, öröme és vígságra, a mint akarod is, és megmondtad,

וּזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ. וּזְכְּרוּן
מֹשֶׁה בֶּן דָּוִד עֲבָדֶיךָ
וּזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ. וּזְכְּרוּן כָּל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לִפְנֶיךָ. לִפְלִטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת
הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים
חַס וְחֶנֶן. וּרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִקֶּדֶשׁ |
חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהִשְׁיָאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה
וּלְשָׁשׂוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ

hogy megáldasz bennünket
(szombaton: Istenünk és atyánk
Istene, kedvelt a mi nyugal-
munkat) szentelj meg pa-
rancsolataiddal, add meg
részünket tórádból, hadd
bővelkedjünk jóságodból és
örvendeztess meg üdvöddel.
tisztítsd meg szívünket,
hogy Neked igazságban
szolgáljon. Örökkévaló Is-
tenünk add nekünk örök-
ségül (szeretettel és jóakarattal)
örömmel és vígsággal, (a
szombatot) és szent ünnepei-
det, hogy Rajtad örüljön
Izráel, Neved szentelői.
Dicsértessél Örökkévaló,
ki megszenteli (a szombatot)
Izráelt és az időszakokat.

Vajha megkedvelnéd Örökké-
való Istenünk Izrael népedet
és az ő imádságát; és helyezd
vissza az istentiszteletet háza-
dcsarnokába. És Izrael tűzáldo-
zatait és imádságát szeretettel
fogadd el, kegyelembe, és min-
dig kedvedre legyen Izrael
néped istentisztelete.

Bár láthatnák szemeink, a
hogy viszatérsz Czionba könyö-
rülettel. Dicsértessél Örökké-
való, a ki visszahelyezi szék-
helyét Czionba.

וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.
(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵן חֻלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שְׂבַעֵנוּ
מִטּוֹבָךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
(בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׁשׂוֹן (שְׂבַת) מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְּשֶׁ
הַשְּׁבַת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמָנִים:
רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת-
הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרַצוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצוֹן
תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

Hálát mondunk neked, mert Te vagy Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene mindörökké. Életünk szirtje üdvünk pajzsa: Te vagy az nemzedékről nemzedékre. Hálát mondunk neked és elbeszéljük dicséretedet: életünkért, melyet kezeidre bízunk és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudaidért melyeket mindennap velünk tész, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és dében. A jóságos, mert meg nem szűnik könyörületessége és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva benned bízunk.

És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk mindig örökkön örökké.

És mind az élők hálát adnak neked, szelah; és dicsérik nevedet igazsággal, Isten, üdvünk és segítőnk; szelah; dicsértésél Örökkévaló, a *jóságos* a te neved és téged illet a hála.

Tartós békét tégy népedre, Izráelre mindenkorra, mert Te vagy ura és királya mind a békének, hadd tessék szemeidben, hogymegálljad népedet Izraelt minden időben és minden órában békéddel.

Dicsértessél Örökkévaló, a ki megállja népét, Izraelt békével.

מוֹדִים אֲנִחנוּ לְךָ שְׂאתָהּ
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל
נַסִּיךְ שְׁבַכְלָיוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְלָהּ
עַתָּה עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים.
הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ
כִּי מַעֲלָם קוִיֵּנוּ לְךָ:

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם
שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְקָה
וְיִהְלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְקָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאֵה
לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
תָּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלוֹם וְטוֹב
בְּעִינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח
לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים
עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך.
עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידך. הושיעה
ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה
בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובשנים קדמוניות:

קדיש תתקבל, קידוש:

Szombaton ezt mondják:

Es tökéletesen megvolt az ég és föld és minden seregük. És befejezé Isten a hetedik napon a művét, melyet szerzett. Megnyugovék a hetedik napon minden művétől, melyet szerzett, és megáldá Isten a hetedik napot és meg is szentelte, mert azon nyugodott meg minden munkájától, melyet Isten teremtett és szerzett.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

Dicsértessél örökkévaló Istennünk és atyáink Istene Ábrahám Istene, Izsák Istene és

חזן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק

Jakob Istene, a nagy, erős és rettenetes Isten, legmagasabb Isten ég és föld szerzője.

Szava által paizsa az ősöknek, halottak feltámasztója az Ő mondása által, a szent király, mert nincs olyan mint Ő, a ki nyugalmat szerzett népének szent szombat napján, mert őket megkedvelte, adván nekik nyugalmat. Előtte szolgálunk félelemmel és ijedelemmel, és hálát mondunk nevének minden nap folytonosan legáhítatosabb áldásainkkal. Istené, a hála, ki a léke ura, ki megszentelé a szombatot, megálda a hetedik napot és nyugalmat a szent-ségben gyönyörített népének a teremtes műve emlékeül.

Istenünk és atyáink Istene kedveld a mi nyugalunkat; szentelj meg parancsolataiddal és add ki részünket tórádból, adj bőségben javaidból és örvendeztess minket üdvöddel; szivünket is tisztítsd meg, hogy neked szolgáljon igazsággal, add nekünk örökségbe Örökkévaló Istenünk szeretettel és jóindulattal szent szombatodat hogy azon nyugodjék Izrael neved szentelői. Dicsértessél Örökkévaló, ki a szombatot megszentelte.

ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

קהל מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו המלך הקדוש שאין כמוהו הפניה לעמו ביום שבת קדשו כי גם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות. אל ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני עונג וזכר למעשה בראשית:

חן אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושפחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינחהו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

קדיש שלם

קידוש

Dicsértessél örökkévaló Istenünk a világ királya, ki a szőlőtő gyümölcsét teremtetete.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, ki minket megválasztott mind a népek közül és felmagasztalt minden nyelv közül, és megszentelt bennünket parancsolataival. És adtál nekünk örökkévaló Istenünk szeretettel (*ssombatokat nyugalomra*) ünnepeket öröme ünnepségeket és időszakokat vigságra (*a ssombat ezen napját*) és a máczcosz-ünnepnek ezennapját örömünk időszakaúl (*szeretettel*) szentelés hirdetése az Egyiptomból való kivonulás emlékeül, mert minket választottál meg és bennünketszenteltél minden népek közül (*és a ssomabat*) és szent ünnepeidet (*szeretettel és jóakarattal*) öröme és vigságra adtad nekünk

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממו מכל קשון וקדשנו במצותיו. וחתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את-יום (השבת הנה ואת יום) חג המצות הנה זמן שמחתנו (באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואורתנו קדשת מכל העמים (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה ובדצון) בשמחה ובששון

örökségül. Dicsértessél
Örökkévaló, ki megszentelte
(a szombatot) Izráelt és az
időszakokat.

הִנַּח לָתֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ יְהִי וְיִשְׁרָאֵל
וְהַזְמָנִים:

ספירת העומר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

היום שששה ימים לעומר:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: לְמַנְחָה בְּנִיעוּת וְכוּ'

Rajtunk áll, hogy dicsérjük a
mindenség urát, hogy magasz-
talással adózzunk a kezdet
alkotójának, mert nem ugy
bánt velünk, mint a többi
országok népeivel és nem tett
hasonlóvá a föld-kerekség esa-
ládjaival; hogy nem vetette
részünket mint az övéiket és
sorsunkat, mint az ő tömegü-
két. Mi pedig térdet hajtunk,
leborulunk és vallomást teszünk
a király előtt, ki a királyok
királya, a szent, dicsértessék az
ő neve; mert ő hajtotta meg
az eget, és alapította a földet,
s dicsőségének lakóhelye az
égen fent és hatalmának szé-
kelye a magasság magaslatain;
ő a mi Istenünk, egyéb senki.
Igaz a mi Királyunk, más
nincs a mint irva vagy az

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֲדוֹן הַכֹּל
לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא
שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה.
שָׂדֵא שָׁם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ
כְּכָל-חֲמוּנִים: וְאַנְחֵנוּ פּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם.
מִמַּעַל. וְשִׁכְנֵת עֹז בְּגִבְהֵי
מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד:
אֶת מִלְכֵנוּ אֶפְסֵז וְלָתוּ. כְּכַתוּב

Ō tórájában: Tudd meg ma és vedd szivedre, hogy az Örökkévaló Ō az Isten az égen fent, a földön lent, egyb nines.

Azért reménylünk benned Örökkévaló Istenünk, hogy nemsokára látunk hatalmad dicsőségében, hogy elüzöd a bálványokat a földről és a bálványistenek gyökeresen kiirtatnak, hogy rendezed a világot a hatalom birodalmával és minden földi teremtmény nevedhez imádkozik, hogy Hozzád fordulnak a föld minden gonosztevői. Tudja meg és ismerje ei a világ minden lakója, hogy minden térd Előtted hajlik, minden nyelv Reád esküszik. Előtted Örökkévaló Istenünk hajtanak térdet és borulnak le, és neved dicsőségének tisztelettel adóznak és mindnyájan elfogadják uralmad terheit, és Te uralkodni fogsz rajtuk nemsokára mindörökké. Mert Tied az uralom és mindörökké fogsz uralkodni dicsőségben, a mint tórásban írva vagy on. „Az Örökkévaló uralkodik mindörökké“, és mondva van: „Es lesz on az Örökkévaló kiralylyá az egész földön, azon nap lesz on az Örökkévaló Egy és neve Egy.“

בְּתוֹרָתוֹ וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
אֱלֹהֵי לְבָבָךְ. כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ
לִרְאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עוֹד.
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי. וְכָל־בְּנֵי
בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
אֱלֹהִים כָּל־דְּרָשֵׁי אָרֶץ. יִכִּירוּ
וַיֵּדְעוּ כָּל־יְיֹשְׁבֵי תִבְלָ כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּרֶךְ־
לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ
וַיִּקְבְּלוּ כָל־אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם
וָעַד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא
וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד
כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתֶךָ יִי וַיִּמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר וְהָיָה יִי
לְמֶלֶךְ עַל־כָּרֶךְ־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

קִדְשׁ יְתוֹם. אֲדוֹן עוֹלָם.

שחרית

Dicsérő ének,

שיר תהלה

melyben a 13 litágazat versbe
van szedve.

מן ז' תנועות ויתד ז' תנועות וז' תנועות
בדלת וכן בכוונה וכתובו לנוף יג העקרים.

Magasztalt az élő Isten
és dicsőített. Most is jelen
és megvoltára nincs idő,
egy de nincs egyes mint
az Ő egysége; (homályba)
vész, de vége nincs az Ő
egyedüliségének. A testnek
még árnyéka nincs neki,
mert nincs teste, nem be-
csülhetjük Hozzá szentsé-
gét. Előbb, mint bármely
dolog, melyet teremtett,
első és nincs kezdete az Ő
elsőségének. Ime Ő világ ura,
minden alkotásnak mutatja
nagyságát és birodalmát.
Előretudása bőségből át-
enged kiválasztott és jeles
embereinek. Nem támadt
Izraelben több olyan, mint
Mózes próféta, ki látta az

יגדל אלהים חי
וישתבח נמצא ואין
עת אל מציאותו: אחד
ואין יחיד ביחודו.
נעלם וגם-אין סוף
לאחדותו: אין לו דמות
הגוף ואינו גוף לא
נערוך אליו קדשותו:
קדמון לכל דבר אשר
נברא. ראשון ואין
ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל-
נוצר. יורה גדולתו
ומלכותו. שפע נבואתו
נתנו. אל אנשי סגלתו
ותפארתו: לא קם
בישראל כמשה עוד
נביא ומביט את-

Ő alakját. Igaz tórát adott Isten az Ő népének prófétaja által, háza meghittje által. Nem változtatja és nem cseréli fel Isten az Ő törvényét másra sohasem. Látja és ismeri a mi rejtekeinket, előre látja, mi lesz a dolognak vége. Megjutalmazza a jámbor embert tettei szerint, büntetést szab a gonoszra, gonoszságához mérten. Idők teltevel elküldi fölkeltnket, hogy megszabadítsa azokat, kik bevárják üdvének végső idejét. A holtakat feltámasztja Isten nagy kegyelmében. Dicsértessék folyton-folyvást dicsőségének neve.

A világ ura uralkodott, mielőtt valamely teremtmény megteremtett. A midőn az Ő akaratára a mindenség meglett, akkor *király* néven neveztetett. És midőn vége lesz mindennek, egyedül fog uralkodni a rettetes. Ő volt és Ő most is van és léssen dicsőségében. Ő *egy*

תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת
נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד
נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־
יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְוֹלָדָתוֹ:
צוּפָה וְיִזְרַע סִתְרָנוּ.
מִבֵּית דְּסוּף דְּבָר
בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ
חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ. יִתֵּן
לְרָשָׁע רָע כְּרָשָׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקַיִּימֵי מִשְׁיָחָנוּ.
לְפִדּוֹת מַחֲבֵי קֶץ
יִשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יַחֲיֶה
אֵל בְּרוּב חֶסֶדּוֹ. בָּרוּךְ
עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

סִיר מִוִּרְכָּז מִיֵּתֵד וְז' מְנוּעוֹת וִיֵּתֵד וְז'
מְנוּעוֹת זָדֵלֶת וְכֵן זָכוּגָד:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ
בְּמִסְרָם כָּל־יִצִּיר נִבְרָא: לַעֲת
נַעֲשֶׂה בְּחֶפְצוֹ כָּל אֲזֵי מֶלֶךְ
שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִבְלוֹת
הַכֹּל. לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה. וְהוּא
יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד

és nincs második, hogy vele összehasonlitható vagy összekötésbe hozható volna. Nincs kezdete, nincs vége, övé a hatalom és az uralkodás. Ő az én Istenem, élő megváltóm és sorsom szirtje szorultság idejében. Ő az én zászlóm és menedékem, üdvösségem kelyhe, midőn hozzá imádkozom. Az Ő kezébe ajánlom lelkemet, akár alszom, akár ébren vagyok, de lelkemmel együtt testemet is. Az Örökkévaló velem van és én nem félek.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és megparancsolta a kézmosást.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki az embert bölcseséggel alkotta, és teremtet rajta különféle nyilásokat és csöveket. Nyilván való és ismeretes dicsőséged trónusa előtt, hogy, ha megnyitódik közülök akár csak egy, vagy egy közülök bezáródik, akkor lehetetlen életben maradni és Előtted megállani.

Dicsértessél Örökkévaló,

וְאֵין שֵׁנִי. לַהֲמַשִּׁיל־לִי
לְהַחֲבִירָהּ: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי
תַּכְלִית וְלֹא הָעֹז וְהַמְּשָׁרָה:
וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גִּוְּאֵלִי. וְצֹר
חֲבִלִי בָּעֵת צָרָה: וְהוּא נָפִי
וּמְנוֹס לִי. מִנֶּת פֹּסֵי בְּיוֹם
אֶקְרָא: בִּידֹו אֶפְקִיד רוּחִי.
בָּעֵת אֵישָׁן וְאֶעִירָה: וְעַם-
רוּחִי גִּוְּתִי. יֵי לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל נְשִׁילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נֶקֶבִּים נֶקֶבִּים
חַלּוּלִים חַלּוּלִים: גָּלוּי
וִידוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ
שָׁאֵם וּפִתַּח אֶחָד מֵהֶם
אִוּ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
אִוּ אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ

ki minden embert gyógyítsz és csudálatosan működöl.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és megparancsolta nekünk, hogy tóra igéivel foglalkozzunk.

Engedd oh! örökkévaló Istenünk, hogy kedvesek legyenek szánknak és néped Izrael háza szájának tórád igéi, hogy mi és ivadéaink és népednek, Izrael házának ivadékai mindnyájan neved ismerői és tórád tanulmányozói legyünk. Dicsértessél Örökkévaló, a ki tanítja a tórát Izrael népének.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki minket választott a népek közül és adá nekünk tóráját. Dicsértessél Örökkévaló, a ki a tórát adta

אַתָּה יי רֹפֵא כָּל בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב־נָא יי אֱלֹהֵינוּ
אֶת־דִּבְרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִיֹּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ
וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּקִנּוּי יוֹדַעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תוֹרַתְךָ לְשִׁמָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּלְמֵד תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

Aldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg; világítson az Örökkévaló arczával reád és kegyelmezzen neked; fordítsa az Örökkévaló az Ő arczát feléd és adjon neked békét.

Ezek a dolgok, melyeknek nincs mértékük: a mező széle, a zsengek, a szentségben való megjelenés, a jótékonytság és a tóra tanulmányozásának.

Ezek a dolgok a melyeknek gyümölcsét az ember még e világon élvezi; de a tőke megmarad a jövő életre. Ezek azok: atya és anya tisztelete, jótékonyság, a készség, melylyel reggel és este a tan- és imaházba megyünk, a vendéglátás, a betegek látogatása, a menyasszonyok felszerelése, a halottak elkisérése, az áhítatos ima, kibékítése az embertársaknak, de a tóra tanulmányozása mindezek fölött áll.

Istenem, a lélek, melyet belém adtál, tiszta.

Te teremtetted, Te alkottad, Te lehelted belém, s Te őrződ bennem, s egykor Te vissza követeled tőlem, de ismét belém adod majdan a jövőendő időben.

יְבָרֵךְ יי וַיְשַׁמְרֵךְ: יְאֵר
יְי אֶפְנֵי אֵלֶיךָ וַיַּחְנֵךְ: יִשָּׂא יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:
אֵלֹהִים דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם
שִׁיעוּר הַפֶּאֶה וְהַכְּבוֹדִים
וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסִדִים
וְתִלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלֹהִים דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל
פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן
קִיָּמָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלֹהִים
הֵן כְּבוֹד אֲבִי וְאֵם וְגִמְלוֹת
חֲסִדִים וְהַשְׁכָּמָה בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שַׁחֲרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנָסָה
אוֹרְחִים וּבְקוֹר חוֹלִים וְהַכְּנָסָה
בִּקְרָה וְהַלְוִיָּהּ הַמָּת וְעֵינֵן
תְּפִלָּה וְהִבָּאת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם
לְחֵבֵרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה בְּנֶגֶד
בָּדָם:

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנֵתָתָה
בִּי טְהוֹרָה הִיא. אֵתָה
בְּרָאתָה אֵתָה יִצְרָתָה
אֵתָה נִפְחָתָה בִּי וְאֵתָה
מִשְׁמְרָה בְּקֶרְבִּי וְאֵתָה
עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי
וְלְתַתּוּרָה בִּי לְעֲתִיד

Minden időben, míg a lélek bennem van, hálát mondok neked örökkévaló Istenem, és atyáim Istene, minden műnek mestere, minden lélek Ura! Dicsértessél, Örökkévaló, ki visszaadja a lelket az elhalt testeknek.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki a kakasnak annyi értelmet adott, hogy megkülönböztethesse a nappalt az éjtől.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki engem nem teremtett pogánynak.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! a ki nem teremtett engem rabszolgának.

Férfiszemély mond- ja:)	(Nőszemély mond- ja:)
ki engem nem teremtett asz- szonynak.	ki engem aka- rata szerint teremtett.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki megnyitja a vakok szemeit.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki ruházza a mezteleneket.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki megszabadítja a foglyokat.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki fölegyenesíti a görnyedezőket.

לְבָא: כָּל-זְמַן שֶׁהַנֶּשְׁמָה
בְּקֶרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן
כָּל הַנִּשְׁמוֹת: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְיֶה נִשְׁמוֹת
לְפָנֶיךָ מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לִשְׁכֵּנִי
בִּינְהָ לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁדָּא עֲשֵׂנִי גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁדָּא עֲשֵׂנִי עֶבֶד:

בְּ"א"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
נָשִׁים אומרת.

שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה: שְׂעֵשֵׂנִי בְּרָצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֵוִרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּמִים:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki kiterjeszti a földet a vizek fölé.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki megszerzi nekem minden szükségletemet.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki a férfi lépteit irányítja.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki Izraelt övezi erővel.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki Izraelt dicsőséggel koronázza.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki erőt ad az elfáradt embernek.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki az alvást elűzi szemeimről és az álmat szempilláimról.

És legyen kedves előtted, oh, örökkévaló Istenünk s őseink Istene! hogy szoktass minket a tórádhoz, és fűzz minket parancsolataidhoz! — Ne engedj jutnunk valamely hibához, vétekhez, bűnhöz, kísértetbe vagy szégyenbe, s ne uralkodjék rajtunk a bűnös vágy! Tarts távol

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם רוקע הארץ על-המים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשה לי כל-צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר הכין מצעדי
גבר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם עוזר ישראל בתפארה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הנותן לי עת כח:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו
שתרגילנו בתורתך
ודבקנו במצותיך ואל
תביאנו לא לידי חטא
ולא לידי עברה ועון
ולא לידי גסיון ולא לידי
בוז ואל תשלט-בנו
יצר הרע והרחיקנו

minden rossz embertől és rossz társtól; engedj megszilárdulnunk jó hajlamokban és jó cselekedetekben és törd meg ösztönünket, hogy néked szolgáljon és hogy ma és mindennapon kedvet, szeretetet s irgalmat találjunk szemeidben s mindazoknak szemeiben, kik minket látnak, s jutalmazz meg minket üdvös kegyelemmel. Dicsértéssel, örökkévaló Isten, ki megjutalmazza üdvös kegyelmeivel népét, Izraelt!

מֵאָדָם רָע וּמֵחֶבֶר רָע
וּדְבָקְנוּ בְּיָצָר טוֹב
וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּף
אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד
לָךְ וְתַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל
יוֹם לָחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רֹאִינוּ
וְתַגְמְלִינוּ חֲסָדִים
טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Oh legyen kedves előt-
ted, oh örökkévaló Istenem
s őseim Istene, minket
megóvni, ma és minden
napon, arczátlanoktól, s
arczátlanságtól, rossz em-
bertől, rossz társtól, s rossz
szomszédától, baleset s ve-
szedelmes vádlótól, szigorú
ítélettől valamint szigorú
ellenféltől, akár hitsorso-
sunk, akár nem hitsorso-
sunk.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל
יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמַעֲוֹת
פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחֶבֶר
רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּנֶע
רָע וּמִשָּׁטָן הַמַּשְׁחִית
מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין
קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֵּן בְּרִית
וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּן בְּרִית:

Az ember mindig istenfélő legyen rejtekben, és vallja meg az igazat, és szóljon igazat szívében, s keljen föl korán reggel s imádkozzék:

Az egész világ Ura! nem érdemeinkre nézve ejtjük fohászainkat előtted, hanem végtelen könyörületedre tekintve. — Mik vagyunk mi? mi a mi életünk, mi a mi jóságunk, mi a mi igazságunk, mi a mi segítségünk, mi a mi erőnk, mi a mi hatalmunk? Mit is mondhatunk mi előtted örökkévaló Istenünk és atyáink Istene?

Valóban mind a hatalmasak mint a semmi előtted, és a híres férfiak mint-ha nem is lennének, és a bölcssek mint kiknek nincs ismerete és az értelmesek mint elme nélkül valók, mert cselekedeteik sokasága hiúság s életök napjai muló percz előtted, és az ember felsőbbisége az állatok fölött semmi, mert mulandó mind!

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יֹרֵא שָׁמַיִם בְּסִתְרוֹ וּמוֹדָה עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשָּׁבֵם וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ מָה-צְדָקוֹתֵינוּ מָה-יְשׁוּעֵתֵנוּ מָה-כַּחֲנוּ מָה-נְּבוֹרֵתֵנוּ מָה-נֶּאֱמַר לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל-הוּא אֲבוֹרֵתֵנוּ הֵלֵךְ כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין לִפְנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כֻּלָּם הָיוּ וַחֲכָמִים כְּבִלִי מִדַּע וְנִבְוִנִים כְּבִלִי הַשִּׁבְלִי כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תַּהֲיוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֱל לִפְנֶיךָ וּמוֹתָר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֲיִין כִּי הֶבֱל הֶבֱל:

Hanem mi vagyunk a
Te néped, frigyed gyer-
mekei. Ábrahámnak, a Te
kedveltednek gyermekei,
kinek esküdtél Morijáh
hegyén egyetlenegy fiának,
Izsáknak ivadékai, ki meg-
kötöztetett az oltáron, Já-
kobnak elsőszülött fiának
közönsége, kit a szerete-
tetből, melylyel őt szeret-
ted és örömödből, mely-
lyel neki örültél elnevez-
ted az ő nevét: *Israel*-nek
és *Jesurun*-nak.

Ezért tartozunk Neked
meghálálni, Téged dicsői-
teni, és dicsérni és áldani
és szentelni dicsérettel és
elismeréssel adózni szent
Nevednek. Üdv nekünk!
Mily jó a mi osztályré-
szünk, mily kellemes a mi
sorsunk és mily szép a mi
örökségünk! Üdv nekünk,
mert mi korán és későn,
estve és reggel naponta
kétszer mondjuk:

אֲבֹל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי
בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבְרָהָם
אֱלֹהֶיךָ. שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ
בְּהָר הַמּוֹרִיָּה. וְרַע
יִצְחָק יְחִידוֹ שְׁנַעֲקֶד
עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת
יַעֲקֹב בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ
שְׁמֵאֱהָבְתָּךְ שְׁאֱהָבְתָּ
אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ
שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לְפִיכֶךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ
וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרְךְ וּלְקַדְּשׁ
וּלְתַת-שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה
לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרִינוּ מַה-
טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמַה-נְּעִים
גּוֹרֵלָנוּ וּמַה-יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ: אֲשֶׁרִינוּ
שְׁאֲנַחְנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֶר
וְאוֹמְרִים פַּעַם מִבְּכָל יוֹם:

*Halljad Israel,
az Örökkévaló a mi Iste-
nünk, az Örökkévaló Egy!*

Dicsértessék uralkodásának
felséges Neve mindörökké!

Te voltál, még mielőtt a világ teremtetett, Te vagy mióta a világ teremtetett, Te ugyanaz vagy e világban és Te ugyanaz leszel a jövő világban is. Szenteld meg a Te nevedet mindazokban, kik Nevedet, szentelik, szenteld meg a Te nevedet az egész világon és segítségével emeld föl üdvünket magasra. Dicsértessél Örökkévaló, a ki nevedet megszenved világláttára.

Örökkévaló Istenünk ugyanaz vagy az égben és a földön s a mennyeek legmagasabb egeiben is. Igaz, Te voltál az első, Te leszel az utolsó, rajtad kívül nincs Isten. Gyűjtsd egybe — a

שחרית

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא
נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה
הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם
אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַהוּא
וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא
קִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ וּקִדַּשׁ
אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹקְמָךְ
וּבִישׁוּעָתְךָ תְּרִים
וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵינוּ: כְּרוֹךְ
אַתָּה יי מִקְדַּשׁ אֶת
שְׁמֶךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אַמֵּת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוּיךָ

föld négy sarkáról — mind-
azokat, kik benned biznak.
Ismerje el és lássa be a
jövő nemzedék, hogy egye-
dül Te vagy Örökkévaló a
föld minden birodalmán.
Te teremtetted az eget,
földet, tengert és mindent,
a mi bennük él, és melyik
teremtmény azok közül
mondhatja, akár a legelső,
akár a legutolsó: mit esi-
nálsz? Örökkévaló Istenünk
a mennyekben! kegyelmezz
nagy Nevedért, melyet
mi nevezünk és teljesítsd
rajtunk örökkévaló Istenünk
a mint írva van: „Egykor
majd újra összehivlak ben-
neteket és ugyanakkor, ha
megint egyesítlek és fog-
lyaitokat szemetek láttára
visszavezettem, akkor a
föld minden népe között
nektek hirt és dicsőséget
szerzek, így szólt az örökké-
való Isten.”

מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ
יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בְּנֵי
עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים לְבִדְדָּךְ לְכֹל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל-
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בְּעֲלִיּוֹנִים
אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים. שִׁיאֹמַר
לֵךְ מִה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שֶׁבַשָּׁמַיִם עָשִׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בְּעִבּוֹר שֶׁמָּךְ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
וַיִּקֶּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִה-
שְׁכָרְתוֹב בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֵתָן
אֶתְכֶם לָשֵׁם וּלְתִהְיֶה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יי :

וידבר יהוה אל-משה לאמר ועשית כיוור נחשת
 וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין-אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את-
 ידיהם ואת-רגליהם: בבאם אל-אהל מועד ורחצו-
 מים ולא ימתו או בגשתם אל-המזבח לשרת להקטיר
 אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה
 להם חק-עולם לו ולזרעו לדורתם:

וקרא ר' ב'

ולבש הכהן מדו בר ומכנסים-בר ילבש על-בשרו והרים
 את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל
 המזבח: ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן
 אל-מחיצן למחנה אל-מקום טהור:

במדבר כ"ח

Az örökkévaló Isten szól:
 Mózeshez: Parancsold meg
 Izrael gyermekeinek és szólj
 hozzájuk: „Áldozatomat, tűzben
 elégetni való eledelemet nekem
 jó illatul, őrizzétek meg, hogy
 azokat határozott időben elhoz-
 zátok. Mondd meg nekik ezt
 is: Ez a tűzre való áldozat,
 melyet az Örökkévalónak áldoz-
 zatok. Egy éves ép bányákat,
 kettőt egy napra, minden napi
 áldozatul. Az egyik bányát
 reggel, a másikat a két est
 között és egy tized éfa liszt-
 lángot lisztáldozatul, egy ne-
 gyed hin tört olajjal vegyítve.
 Ez a mindenkor égő áldozat,
 mely készítettett a Szinai he-
 gyen, kellemes illatul tűzre
 való áldozat az Örökkévalónak

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 צו את-בני ישראל ואמרת
 אלהם את-קרבני לחמי לאשי
 ריח ניהחי תשמרו להקריב
 לי במועדו: ואמרת להם זה
 האשה אשר תקריבו ליהוה
 בבשים בני-שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד: את-
 הפבש אחד תעשה בבקר
 ואת הפבש השני תעשה בין
 הערבים: ועשירית האיפה
 סלת למנחה בלילה בשמן
 פתית רביעית הקין: עלת
 תמיד העשה בהר סיני לריח
 ניהח אשה ליהוה: ונסכו

és italáldozata egy negyed hin mindegyik bárányhoz; a szentségre önts ki szeszes italt, az Örökkévaló tiszteletére. A második bárányt pedig áldozd a két este között; a reggeli lisztáldozat és italáldozat szerint rendezd tüzre való áldozatnak kellemes illatul az Örökkévaló tiszteletére.

És vágják le azt az oltár északi oldalán az Örökkévaló előtt, Áron fiai a papok pedig hintsék a vérét az oltár köré.

רְבִיעִית הָיִין לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
בִּקְדָּשׁ הַסֵּךְ גִּסְדָּ שֶׁכֶּר לַיהוָה:
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקָר וּכְגִסְלוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח
לַיהוָה:

וַיִּשַׁח אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צִפוֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבִתֵּינוּ לִפְנֵיךָ אֵת קִטְרֶת
הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי
מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

סוּמוֹ לִי לִמֹּד
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטִיף.
וַיִּשְׁחֶלֶת וַחֲלָבָנָה סַמִּים וּלְבוֹנָה זָכָה בָּד בְּבֶר יְהוָה:
וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רֶקַח מֵעֵשֶׂה רֶקַח מִמֶּלֶךְ טְהוֹר
קָדָשׁ: וַיִּשְׁחֶקֶת מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת
בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה
לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קִטְרֶת סַמִּים בִּבְקָר
בִּבְקָר בַּהֲטִיבוֹ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלוֹת אַהֲרֹן
אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵן פְּסוּם הַקִּטְרֶת. הַצִּירִי וְהַצְפוֹרִן הַחֲלָבָנָה
וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקָל שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מָנָה. מוֹר וְקִצְיָעָה.
שְׁבֹלֶת נֶרֶד וְכַרְבוֹם. מִשְׁקָל שֶׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁשָּׁה עֶשְׂרֵי

מָנָה. הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן
תְּשַׁעַה. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעַה קָבִין. יֵין קַפְּרִיסִין סֵאִין
תְּלָתָא. וְקָבִין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְּרִיסִין. מִבִּיא
חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רוּבַע הַקָּב. מַעֲלָה
עֶשֶׂן כָּל שָׂהוּא. רַבִּי נָתַן אוֹמֵר אֵף בַּפֶּת תִּירֹדֶן כָּל
שָׂהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל
סַמְנִיָּה חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא
שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ
אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְּרִיסִין שִׁשְׁוֹרִין בּוֹ
אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שֶׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ
אֵלָּא שֶׁאֵין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הַדָּק
הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הַדָּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשִׁמִּים. פְּטָמָה
לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל. אִם כִּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה. לְחֻצָּאִין וְאִם
חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חֵיב מִיתָה:

תִּנְיָא בַר קַפְּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תִּנְיָ בַר
קַפְּרָא. אֵלּוּ הֵיטָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם
יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ.
מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא
תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵּי:

יֵין צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יֵין
צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יֵין הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רְנֵי פִלַּט

תְּסוּבְּנִי סִלָּה: וְעָרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
כִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

אֲבִי חוּה מְסִדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגַמְרָא.
וְאֵלִיבָא דְאַבָּא שְׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת קֹדֶמֶת
לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קֹדֶם
לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קֹדֶם
לְהַטְבֵּת הַמִּשְׁנָה נְרוֹת. וְהַטְבֵּת הַמִּשְׁנָה נְרוֹת קֹדֶמֶת לְדִם
הַתְּמִיד. וְדִם הַתְּמִיד קֹדֶם לְהַטְבֵּת שְׁתֵּי נְרוֹת. וְהַטְבֵּת
שְׁתֵּי נְרוֹת קֹדֶמֶת לְקְטָרֶת. וְקְטָרֶת קֹדֶמֶת לְאַבְרִים.
וְאַבְרִים קֹדֶם לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קֹדֶמֶת לְחֲבִיתִין. וְחֲבִיתִין
קֹדֶם לְנִסְכִּין. וְנִסְכִּין קֹדֶם לְמוֹסָפִין. וְמוֹסָפִין קֹדֶם
לְבֻזִּיקִין. וְבֻזִּיקִין קֹדֶם לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. שְׁנֵי אֲמָר
וְעָרַף עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ
הַשְּׁלָם כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת כָּלָם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אֲנִי בָכָה גְּדֹלֶת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
קָבֵל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁגִּבְנוּ טְהִירוֹנוֹ נוֹרָא.
נָא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחִידֶךָ כְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם.
בָּרַכְס טְהוֹרִים רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלִם.
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבֵךְ נֶהַל עֲדָתְךָ.
יְחִיד גָּאֵה לְעַמְּךָ פִּגְרָה זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ.
שׁוּעֵתָנוּ קָבֵל וְשִׁמְעַ עֲקֵקְתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת.
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן הַתְּמִיד בְּמִזְבֵּחַ
וְלַהֲוֹת כְּהִנִּים בְּעֹבֹדְתָם וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם. וַיִּשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה
בְּעֻזָּתָנוּ תֵּרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְכָל הַתְּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֶּהֱן

אבנ"נתין

קרע"שטן

נגד"יכש

בטר"צנת

חקב"טנע

יגל"פוק

שקור"צית

בַּעֲבוּרָתוֹ וְלֹא לֹוי בְּדוֹכְנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אִמְרָתָּ
וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִקְדָּשֶׁךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׂיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ חֹשֵׁב וּמִקְבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ
כָּאֵלֹו הַקָּרְבָּנוֹ קָרְבֵּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְדָּנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶדֶךָ
הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר וְאֵת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת
וְלִאֲשֵׁם וְלִמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים.

(Szombaton.)

Es a szombati napon két
egyéves ép bárányt és két tized
lisztlángot lisztáldozatul olaj-
jal vegyítve és a hozzá tartozó
italáldozatot. Ez a mindenkori
szombatra való égő áldozat a
mindenkori égő áldozaton és
italáldozaton kívül.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְּתוֹ עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ:

אִיזְהוּ מִקְוֵמֶן שֶׁל-זִבְחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הֵיחָה עַל-
בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מִתְּנָה אַחַת
מֵהֶן מַעֲכָבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הֵיחָה שׁוֹפֵךְ עַל-יְסוּד מַעֲרָבִי
שֶׁל-מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם--לֹא נָתַן רֹא עֵבֶב: פָּרִים
הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הֵיחָה עַל-הַפְּרֻכָּת
וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲכָבֶת. שִׁירֵי
הַדָּם הֵיחָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן
אִם לֹא נָתַן רֹא עֵבֶב. אֵלֹו וְאֵדוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן:
חֲטָאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלֹו הֵן חֲטָאת הַצִּבּוּר שְׁעִירֵי
רֹאשֵׁי קָדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל

דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טַעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל
אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּיצַד עָלָה בִּכְבֹּשׁ וּפָנָה לְפֹסֵב וּבֹא-לוֹ
לָקֶרֶן הִרְוִימִית מִזְרְחִית. מִזְרְחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית
מִעֲרָבִית. מִעֲרָבִית הִרְוִימִית. שְׁיֵרֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יְסוֹד הִרְוִימִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן-הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
בְּכָל-מֵאכֹל לְיוֹם וּלְיֵלָה עַד חֲצוֹת: הָעֵלָה קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצַפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן
וְדָמָה טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפֶּשֶׁט
וְנִתְּנוֹת וְכִלְיִל לְאֲשִׁים: זָבַחֵי שְׁלָמִי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת.
אֵלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזִילוֹת אֲשֶׁם מַעֲשֵׂאוֹת אֲשֶׁם
שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם גְּזוּר אֲשֶׁם מִצֹּרַע אֲשֶׁם תְּלוּי
שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן
טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן-
הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאכֹל לְיוֹם וּלְיֵלָה עַד
חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל גְּזוּר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-
מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
וְנֹאכְלִין בְּכָל-הָעִיר לְכָל-אָדָם בְּכָל-מֵאכֹל לְיוֹם וּלְיֵלָה
עַד-חֲצוֹת. הַמּוֹרֶם מֵהֶם פִּיּוּצָא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרֶם
נֹאכֵל לְפִהָגִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים
קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טַעוֹן
שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל-הָעִיר לְכָל-
אָדָם בְּכָל-מֵאכֹל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד: הַמּוֹרֶם מֵהֶם
פִּיּוּצָא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרֶם נֹאכֵל לְפִהָגִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים
קָדִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טַעוֹן מִתְּנָה
אַחַת. וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָה בְּאִכִּילָתָן הַבְּכוֹר
נֹאכֵל לְפִהָגִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל-אָדָם וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר

בְּכָל מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד: הִפְסַח אֵינֹו נֹאכֵל
 אֶלָּא בְּדִילָה וְאֵינֹו נֹאכֵל אֶלָּא עַד הַצּוֹת וְאֵינֹו נֹאכֵל
 אֶלָּא לְמִנּוּיֹו וְאֵינֹו נֹאכֵל אֶלָּא צִלִּי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשֶׁת בָּהֶן: מִקָּל וְחוֹמֵר וּמִגִּזְרָה שְׂוָה. מִבְּנִין אָב
 מִכְּתוּב אֶחָד. וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט
 וּמִפְּרָט וּכְלָל. כָּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דִּן אֶלָּא כְּעֵין
 הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ
 לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלָל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד
 לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יֵצֵא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ
 יֵצֵא. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלָל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן אַחֵר
 שֶׁלֹּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהַקְלָה וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִיר
 לְכָלֵל עַד־שִׁיחֲזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפִירוּשׁ. דָּבָר
 הַלָּמֵד מֵעֵנֵינוּ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים
 הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שִׁיבָא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
 וַיְבָרֵעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם גִּעְבֻּדְךָ בִּירְאָה
 בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעַרְכָּה לְיִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם
 בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

בשעת נדיקת הציצית יאמר פקוקים חלו:

בְּרַבִּי נִפְשִׁי אֶת יי אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָּ מְאֹד הוֹד וְהִדָּר
 לְבָשֶׁתָּ. עֲטָה אוֹר בְּשִׁלְמָה גּוֹטָה שְׁמִים בְּיָרִיעָה:

קודם עטיפת השלית לומר:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיהָ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ
 בְּיַחֲזֵא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: דְּרַנִּי מִתַּעֲמָף בְּמִלִּית שֶׁל

צִיצִית כְּדִי לִקְרֹם מִצֹּת בּוֹרְאִי בְּכַחוּב וְעָשׂוֹ לָדֵם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי מַגִּידֵם לְדַרְתָּם: וְכֵשֶׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בַּפְּעִית בְּעוֹלָם הָהָא
כִּדְ אֲזַכֶּה שְׁתַּחֲלִיבֶשׁ נִשְׁמָתִי בְּמַלְּיֹת נָאֶה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגֵן עֵדֶן.
וְעַל דִּי מִצְוָה זוֹ תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלָתִי מִן הַחֲצוֹנוֹת:

ויאמר זה יתעטף מצוה ויבדק:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ויכנס ראשו במלית ויאמר די פסוקים אלו:

מִה יִקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֹל כְּנָפֶיךָ
יִחְסִיוֹן: יִחְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ וְנִחַל עֲדֻנְךָ תִּשְׁקֶם: כִּי
עֲמִיד מְקוֹד חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אִזּוֹ: מִשׁוֹךְ חֲסִדְךָ
לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיֹשְׁרֵי לֵב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׂוֹבָה
מִצְוַת צִיצִית זוֹ כְּאֵלוֹ קִיּוּמָתִיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וּבְכוּנוֹתֶיהָ
וְתִרְגָּג מִצְוַת הַתְּלִיּוֹת בָּהּ. אָמֵן:

קודם ברוך שאמר לווננים מזמור זה:

לִּמְזֹמֹר שִׁיר הַנֶּגֶב הַבֵּית לְדָוִד: אֲרוּמָמֶךָ יְיָ כִּי
דָּלִיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ
וְתִרְפְּאֵנִי. יְיָ הָעֹלִית מִן־שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי־
בּוֹר: זָמְרוּ לִי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְּשׁוּ: כִּי רָגַע
בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ: בְּעֶרֶב יֵלִין בְּכִי וּלְפָקֵר וְרִנָּה:
וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי בִלְ־אֲמוּסָא לְעוֹלָם: יְיָ בְּרָצוֹנְךָ
הָעֲמִדְתָּ לְהַרְרִיעֲנוּ הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ
יְיָ אֶקְרָא וְאַל־אֲדַלְּנִי אֶתְחַנֵּן: מִדֶּה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי
אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הִיגַד אִמְתָּךְ: שָׁמַע יְיָ וְחֲנִנִי יְיָ
הִנֵּה־עוֹזֵר לִי: הִפְכָּת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל וְלִי פִתְחָת שִׁפְּי

וּתְאֵזְרֵנִי שְׂמֵחָהּ: לְמַעַן יִזְמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְיָ אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: קִדִּישׁ יְתוּם.

(ברוך שחברתה imat ברוך שאמר) *dlwa mondják.*

Dicsértessék, a ki mondá és meglelt a világ, dicsértessék Ő; dicsértessék, a ki a kezdetben szerzett; dicsértessék, a ki monda és tett; dicsértessék, a ki határoz és végrehajt; dicsértessék, a ki a földön könyörül; dicsértessék, a ki a teremtményeken könyörül; dicsértessék, a ki bő jutalmat ad azoknak, kik őt félik; dicsértessék, ki örökké él és mindenkorra fenmarad; dicsértessék, a ki megszabadít és megment, dicsértessék az Ő neve. Dicsértessék örökkévaló Istenünk, a világ királya, az Isten, a ki könyörületes atya; a ki dicsértetik népe szája által, dicsőítettik és tiszteltetik jámborai és szolgálói nyelve által és szolgálának, Dávidnak énekeivel. Dicséretekkkel és dalokkal

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה
הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא.
בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.
בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
בָּרוּךְ נוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לְעַד
וְקַיִם לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. הָאֵל הָאֵב
הַרְחֵם הַמְהִל בְּפִי
עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאָר
בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ.
נְהַלֵּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת.

akarunk Téged, örökkévaló Istenünk, dicsérni; magasztalunk, dicsőítünk és tisztelünk Téged és nevedet emlékezetbe hozzuk és uralkodóvá teszünk Téged, királyunk, Istenünk, egyetlen, örökkön élő; óh király, kinek nagy neve szünes-szüntelen dicsőítetik és tiszteltetik. Dicsértessék Örökkévaló, király, a kit zsolozsmákkal dicsérünk.

Mondjatok hálát az Örökkévalónak; imádkozatok nevéhez; ismertessétek a népek közt az Ő tetteit, énekeljetez neki; daloljatok neki; beszélgetsetek minden csudáiról; dicsekedjetez szent nevével, örvendjen a szíve azoknak, kik az Örökkévalót keresik. Kutassatok az Örökkévaló és az Ő hatalma után; keressétek az Ő arcát szüntelen. Emlékezzetek csodáira, melyeket mívelt, csodajeleire és szája ítéleteire. Szolgájának, Izraelnek ivadékai! Jákobnak, az Ő megválasztottjának gyermekei! Ő a mi örökkévaló Istenünk, ítéletei az egész földön. Emlékezzetek mindig az Ő frigyére — az ígére, parancsolva ezredik nemzedék-

נִגְדִלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ
וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ וְנִמְלִיכְךָ
מִלִּבְנוֹ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי
הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח
וּמִפְאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ
הוֹדוּ יְעוֹבֵב עַמִּים
עַל־יְלֻדֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ וּמְרוּ
לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי:
הִרְשׁוּ יי וְעֲזְרוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תָּמִיד: וּזְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתֵי
וּמִשְׁפַּטֵּי־פִיהוּ: זָרַע
יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מְשַׁפְּטוֹ:
וּזְכְּרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דּוֹר

nek — a mit kötött Ábrahám, és esküjére, az Izsákhhoz szólóra, a mit Jákobnak törvényül szabott, Izraelnek örök frigyül, mondván: „Neked adom Kanaán földét, a sors által nektek esett birtokul.“ Mikor még csekély számúak voltatok, alig hogy benne tartózkodtak; midőn még vándoroltak néptől néphez és birodalomból más néphez: nem engedte, hogy valaki őket elnyomja, királyokat fenytett meg miattuk. „Ne nyuljatok felkentjeimhez, és ne bántátok prófétáimat!“ Énekeljen az Örökkévalónak az egész föld; üzenjétek napról napra az Ő segítségét; beszéljétek el a népek között az Ő dicsőségét, minden nemzetnél az Ő csudáit; mert nagy az Örökkévaló és felette dicső és rettenetes Ő minden istenek felett; mert a né-

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם
וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ לִיצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ-
כְּנָעַן חֶבְלִי נִחַלְתֶּכֶם:
בְּהִיּוֹתֶכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר
בְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
וַיַּתְּהִלְכּוּ מִגּוֹי אֶרֶץ-גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם
וַיִּכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
אֶל תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחִי
וּבַנְּבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
שִׁירֵי לִי כָּל הָאָרֶץ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֶל-יוֹם
וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ: סִפְרוּ בְּנוֹיִם
אֶת-כְּבוֹדוֹ בְּכָל-
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-
אֱלֹהִים. כִּי כָל-אֱלֹהֵי

pek bármely istenei: bálványok, de az Örökkévaló az eget teremté. Dísz és fenség előtt, hatalom és vigasság tartózkodásán. Hozzatok az Örökkévalónak, népek családjai, hozzatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat. Hozzatok az Örökkévalónak neve dicsőségét. Vegyetek ajándékot és jöjjetek elébe, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben; rettegjen előtt az egész föld; Ő alapítá a világot, nem is ingadozik. Örülnek az egek, vigad a föld és mondják a népek közt: Az Örökkévaló király; tombol a tenger és a mi benne van, örvend a mező és a mi rajta van; még az erdő fái is suhognak az Örökkévaló előtt, mert jön, hogy ítéljen a földön. Mondjátok hálát az Örökkévalónak, mert Ő jóságos, örökké tart az Ő kegyelme. Mondjátok: Üdvünk Istene! gyűjts össze minket s sza-

הַעֲמִים אֱלִילִים. יְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה הָאֵל
וְהָדָר לִפְנֵי עֹז וְהַדְרָה
בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיהוָה
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לִי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לִי
כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹו לִי
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: הִילֹךְ
מִלִּפְנֵי כָּל הָאָרֶץ אֶף-
תַּכּוֹן תִּבֵּל בֶּל תִּמוּט:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיִם
יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֻם הַיָּם
וּמִלֵּא יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה
וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ
עֵצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי-
בָּא לְשֹׁפֵט אֶת-הָאָרֶץ:
הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיֹּאמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וּקְבֹצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן

badits meg a népek közül, hogy hálát mondhassunk szent nevednek és dicselkedhessünk dicsőségeddel. Dicsértessék az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől örökké, és mondja az egész nép: Amen; és dicsérje az Örökkévalót. Magasztaljátok az örökkévaló Istenünket, és boruljatok le lába zsámolyához, szent Ő; magasztaljátok az Örökkévaló Istenünket és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Örökkévaló Istenünk, Ő pedig az irgalmas, megengesztelődik a hiba miatt és nem pusztít el; sokszor vonja vissza haragját, hogy ki ne törjön egész heve. Te, oh Örökkévaló, tőlem nem vonod meg könyörületedet, kegyelmed és irgalmad mindig oltalmaznak. Emlékezzél, oh Örökkévaló, irgalmadra és könyörületedre, mert öröktől fogva valók. Adjátok Istennek a hatalmat! Izraelre fenségét és hatalmát az egekbe. Rettenetes Isten

הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קֹדֶשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְיוֹתְךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם
 אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: רוֹמְמוֹ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
 לְהַדְסַרְגְּלֵי קְדוֹשׁ הוּא:
 רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ כִּי
 קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא־
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא־יַעֲזֹב כָּל־חַמְתּוֹ:
 אַתָּה יי דֹּאֵת כָּל־אֵל
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶיךָ
 וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
 זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ
 כִּי מֵעוֹלָם חֶמְדָּה: תִּנּוּ
 עוֹ לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 גְּאוּתוֹ וְעֹזוֹ בַּשְּׁחָקִים:
 נוֹרָאֵי אֱלֹהִים מִמְּקַדְשְׁךָ

az Ő szentségéből, Izrael Istene, Ő ad a népnek hatalmat és erőt, dicsértessék Isten. Boszuálló Isten, Örökkévaló! Boszuálló Isten, jelenj meg! Emelkedjél fel föld birája, fizess a kevélyeknek! Az Örökkévaló a segítség, népedre szálljon áldásod szelá! az Örökkévaló Czebaoth velünk van, Jákob Istene menedékvárunk, szelá! Örökkévaló Czebaoth! Üdv az embernek, ki benned bizik. Örökkévaló, segits! a király hallgasson meg minket, a mikor hozzá imádkozunk. Segits népednek, áldd meg örökségedet! legeld és vidd őket örökké. Lelkünk az Örökkévalóban bizik, Ő segítők és pajzsunk. Csak Ő benne örvend szívünk, csak szent nevében bizunk. Vajha kegyelmed ránk szállna, a mint mi benned reménylünk. Mutasd nekünk, Örökkévaló, kegyelmedet, és üdvödet add nekünk.

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בְּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי-נִקְמוֹת יי
אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
הַנָּשָׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
הַשֵּׁב גָּמוּל עַל-גֹּאֲוִים
לִי הַיְשׁוּעָה עַל-עַמִּי
בְּרַכְתָּךְ סֵלָה: יִצְבְּאוֹת
עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ:
יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרֹאנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת-עַמִּי וּבְרֹךְ אֶת
נְחֻלַּתְךָ וְרַעְמוֹנֵי שְׁאֵמֶךָ
הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲכַתָּה
לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא:
כִּי-בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי
בְּשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ:
יְהִי-חֶסֶדְךָ לִי עֲלִינוּ
כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ
יי חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעְךָ תַתֵּן-

Kelj fel! Segíts rajtunk és szabadíts meg kegyelmed miatt. Én vagyok az Örökkévaló Istened, a ki felhozott Egyiptom földéről, tárd fel szájadat, én majd megtöltöm. Üdv a népnek, kinek Istene az Örökkévaló. Én pedig kegyelmedben bizom, lelkem örvend segélyednek; énekelni akarok az Örökkévalónak, mert jót tett velem.

19. zsolt.

Dávid, az énekmester, zsoltára.

Az egek hirdetik Isten dicsőséget és az égboltozat hirdeti kezeinek művét. Nap nappal közli a mondat és éj éjjellel tudatja a szót. Nem beszéd, nem szavak, nem hallható a hanguk. Az egész földet átfutja az ő zsinóruk, szavuk a világ végéig. A napnak sátort tett rajtuk. És az, mint vőlegény, ki előlép menyegyzete alól,

לָנוּ: קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ
וּפָדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ
אַנְכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחֵב
פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׂכְכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי
הָעַם שִׁי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי
בְּחֶסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יְיָ
לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה
דְּיִי כִי גָמַל עָלַי:

י לְמַנְצָה מִזְמוֹר
לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד־אֱלֹ: וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מִגִּיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם
יִבְיַע אֲמַר וְלֵילָה לְלֵילָה
יְחַוֶּה־דַעַת: אֵין אֲמַר
וְאֵין דְּבָרִים בְּדִי נִשְׁמַע
קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא
קוֹלָם וּבִקְצֵה תִּבְלָה
מִדֵּיהֶם. לִשְׁמֵשׁ שָׁם |
אֶהְיֶה בָּהֶם: וְהָיָה
כְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֶפְצוֹ

mint bajnok, úgy örvend, hogy a pályát megfuthatja. Az ég szélén van a fölkelése és körfutása határai fölött és semmi sem rejtőzhetik hevétől. Tökéletes az Örökkévaló törvénye, a lelket örvendezteti. Tanubizonysága hiteles, a butát okossá teszi. Az Örökkévaló rendeletei egyenesek, felvidámitják a szívet. Az Örökkévaló parancsai világosak, felvilágosítják a szemeket. Az Isten félelme tiszta, örökkön tartó, Isten mondásai igazságosak és igazak mindig. Az Örökkévaló ítéletei igazak, egymást igazolják. Kivánatosabbak az aranyból és szinaranyból, édesebbek, mint a méz és színméz. Cseléded is felvilágosodik általa és megtartásával nagy jutalmat nyer. Ki vesz észre tévedést? Rejtett bűnöktől tarts tisztán. De tartsd vissza a szándékos bűn elkövetésétől is szolgádat, hogy ne essem hatalmába. Akkor kifogástalan és tiszta vagyok a súlyos vétkektől. Legyenek

יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ |
 אֶרֶח: מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם |
 מוֹצֵאוֹ. וְתִקְוָתוֹ עַל- |
 קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר |
 מִחֲמַתּוֹ: תוֹרַת יי |
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ |
 עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה |
 מַחְבִּימַת פֶּתִי: פְּקוּדֵי |
 יי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי לֵב |
 מִצֻּת יי בָּרָה מְאִירַת |
 עֵינַיִם: יִרְאֵת יי מְהוֹרָה |
 עוֹמֶדֶת לְעַד. מְשַׁפְּטֵי-יי |
 אֵמֶת צִדְקוֹ יַחְדּוֹ: |
 הִנְחָמָדִים | מוֹהֵב וּמְפֹ |
 רֵב וּמְתוּקִים | מְדַבֵּשׁ |
 וְנֶפֶת צוּפִים: גַּם עֲבָדְךָ |
 נִוָּהֵר בָּהֶם. בְּשִׁמְדָם |
 עֶקֶב רֵב: שְׁגִיאוֹת מִי |
 יְבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: |
 גַּם | מוֹדִים חֶשֶׁךְ עֲבָדְךָ |
 אֶל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם |
 וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רֵב: יְהוִי

szavaim tetszetősek Elő-
ted és szívem gondolatai
is, oh! Örökkévaló, Szir-
tem és Megváltóm!

34. zsolt.

Dávidról, ki elferdíté eszét
Abimelech előtt, ki elkergette
őt és ő ment.

Mindig akarom az Örök-
kévalót dicsérni, szám min-
dig telve van dicséretével.
Az Örökkévalóval dicse-
kedjék lelkem, hallják az
elnyomottak és örüljenek
rajta. Dicsőítsétek az Örök-
kévalót velem és zengjétek
nevét! Kerestem az Örökké-
valót és ő meghallgatott
engem, minden bajomtól
megszabadított. Föltekin-
tenek Hozzá és ragyogtak,
de arcuk el nem pirult.
Esedezett ez a szegény és
hallá az Örökkévaló, és
minden bajtól megszaba-
dította. Isten angyala kör-
nyezi azt, ki őt féli és
megmenti. Nézzétek és
lássátok, hogy jóságos az
Örökkévaló, üdv annak, ki
benne bizik. Féljétek az
Örökkévalót, ti szentei, mert
mi sem hiányzik azoknak,

לְרָצוֹן | אִמְרֵי-פִי וְהַגִּיזוֹן
לְבִי דָּפְנִיךָ יְיָ צוּרִי
וְנִצְלִי:

לְדוֹר בְּשִׁנוֹתָיו אֶת-טַעְמוֹ
לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ:

אֲבָרְכָה אֶת-יְיָ בְּכָל-
עֵת. תָּמִיד תִּתְהַלֵּל בְּפִי
בִּיתְּתָהּ לִלְנֶפֶשׁ שִׁשְׁמִעוּ
עֲבָדֶיךָ וַיִּשְׁמְחוּ: נִגְדְּלוּ
לִי אֱתֵי וַנְּרוֹמְמָה שְׁמוֹ
יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת-יְיָ
וַעֲנֵנִי וּמִכָּל-מְגִוֹתַי
הוֹצִילָנִי: הִבִּיטוּ אֱלֹהִים
וַנְּהַרְוֵהוּ וּפָנִיהֶם אֶל-
יַחְפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיִּי
שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוּ: חֲזָנָה מֶלֶאכֶיךָ יְיָ
סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם:
טַעְמוּ וִרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ
אֲשֶׁר־יִתְּנֵהוּ יַחְסֶה-בּוֹ:
יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי-
אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:

kik Őt félik. Fiatal orosz-
lánok koplálnak és éhez-
nek, de kik az Örökkévalót
keresik, nem nélkülöznek
a jóból. Jertek gyermekek,
rám figyeljetek. Istenféle-
lemre tanítlak benneteket.
Hol van az ember, ki éle-
tet óhajt, napokat kíván,
s jót lásson? Óvd nyelve-
det a gonosztól és ajkadat
a hamis beszéd-től. Kerüld
a gonoszt és tedd a jót,
keresd a békét és járj
utána. Az Örökkévaló sze-
mei a jámboron nyugsza-
nak és fülei hallják kiál-
tásait. Az Örökkévaló ha-
ragja a gonoszt sujtja és
emlékét kiirtja a földről.
Kiáltanak és az Örökkévaló
hallja őket és megszaba-
ditja őket minden bajtól.
Közel van az Isten azok-
hoz, kik törődött szívűek
és a sujtott lelküeknek
segít. Sokan vannak, kik
szenvednek az igazságért,
és Isten megmenti őket.
Minden csontját megőrzi
és egy sem törik el. Meg-

כַּפִּירִים רָשָׁו וְרַעְבוּ.
וְדוֹרָשֵׁי יי לֹא-יִחָסְרוּ
כָּל-טוֹב: לָכוּ בָּנִים
שָׁמְעוּ-לִי יִרְאֵת יי
אֶל-מִדְּכָם: מִי הָאִישׁ
הַחֲפִץ הַיּוֹם אֱהֵב יָמִים
לִרְאוֹת טוֹב: נִצַּר
לְשׁוֹנְךָ מִרַּע וּשְׂפָתְךָ
מִדִּבַּר מִרְמָה: סוּר מִרַּע
וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שָׁלוֹם
וְרַדְּפוּ: עֵינֵי יי אֶל-
צַדִּיקִים וְאַנּוּיוּ אֶל-
שׁוֹעֲתָם: פִּנִּי יי בְּעֵשִׂי
רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
זָכָר: צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע
וּמִכָּל-צָרוֹתֵם הִצִּילָם:
קָרוֹב יי לְנִשְׁכָּרֵי לֵב
וְאֶת-דָּבָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכָּל-יִצְלָנוּ וַיִּי:
שָׁמַר כָּל-עֲצַמּוֹתָיו אֶחָת
מֵהֲנֶה לֹא נִשְׁבָּרָה:

öli a gonoszt az ő rossz-
sága és az igazság gyűlölői
lakolnak.

Az Örökkévaló megváltja
szolgái lelkét és nem bün-
hődnek azok, kik oltalma
alá mennek.

90. zsolt.

Mózes, az isteni férfi imája.

Istenünk, oltalmunk vol-
tál minden ivadékon. Mi-
előtt a hegyek születtek,
a föld, a világegyetem va-
judott. Örök időktől örök
időig Te vagy az Isten.
A legvégsőbb határig en-
geded a halandót menni
és szólsz: Vissza, ember-
fia! Mert ezer év szemed-
ben annyi, mint a tegnap,
miként az éj egyik szaka
eltűnik. Elmosod őket,
mintha eső ázta volna el
őket, mint az álom eltűn-
nek, reggelre sarjad mint
a fű. Reggel fakad, virul,
este lankad, elszárad. Mert
elpusztulunk haragodban,
elpusztulunk boszuságod
miatt való félelemben. Ma-
gad elé állítod bűneinket,
titkos bűneinket átható

תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה
וּשְׁנֵאֵי צְדִיק יֵאָשְׁמוּ:
כִּדְהָ יִנָּפֵשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא
יֵאָשְׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים. אֲדֹנֵי מַעֲוֹן
אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ
וָדָר: בְּטָרֶם הָרִים
יִלְדוּ וְתַחֲזִלְלֵנוּ אֶרֶץ
וְתִבֵּל וּמַעֲוֹלָם עַד--
עוֹלָם אַתָּה אֵל: תֵּשֵׁב
אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר
שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אַתְמוֹר כִּי יַעֲבֹר
וְאֵשְׁמוֹרָה בְּלִילָה:
וְרַמְתָּם שְׁנֵה־יְהוּ. בִּבְקָר
כַּחֲצִיר יַחֲלָה: בִּבְקָר
יִצְיִן וְיַחֲלָה. לָעֶרֶב יִמּוֹלֵל
וַיֵּשׁ: כִּי כָלֵינוּ בְּאַפְךָ
וּבְחַמְתְּךָ נִבְהָלְנוּ: שְׁתָּה
עֲנִיתָנוּ לִנְגִידֶךָ עַל־מִנּוּ

szemeid elé. Mert napjaink
elvonulnak előtted és el-
tűnnek, mint az álom.
Hetven évünk, és ha sok
nyolczvan minden bajával
és gondjával elmulik, [s
nekünk mennünk kell. Ki
ismeri haragod hatalmát?
s ki fél eléggé boszudtól?
Taníts megbecsülni nap-
jainkat, hogy szívünk oko-
sodjék. Térj vissza, oh!
Örökkévaló — meddig még?
könyörülj szolgálodon! Táp-
lálj jószággal reggel, hogy
egész nap örvendjünk.
Annyi örömtelt napot adj,
a hány bűteli jutott, annyi
boldog évet, a hány sze-
rencsétlen volt. Hadd más-
sák szolgálid műveidet és
fenségedet gyermekeid. És
Isten irgalma legyen raj-

לְמֵאֲרָפְנִיךָ. כִּי כָל־יְמֵינוּ
פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כְּלִינוּ
שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הָהָה; יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים
שָׁנָה. וְאִם בְּגִבְרוֹת
שָׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם
עָמַל וְאֵין. כִּי־גוֹ חֵישׁ
וְנִעְפָּה: מִי־יֹדַע עוֹ אַפְּךָ
וְכִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ;
לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע
וְנָבִיא לִבְבִּי חֲכָמָה:
שׁוּבָה יִיעַד־מִתְיוֹהֲנָחַם
עַל־עֲבָדֶיךָ: שְׁבָעֵנוּ
בְּבִקְרַח חֶסֶדְךָ וּבְרַנָּה
וּבְשִׂמְחָה בְּכָד־יְמֵינוּ;
שִׂמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ
שְׁנוֹת־רֵאיוֹרָעָה: יִרְאֶה
אֵל עֲבָדֶיךָ פָּעֻלְךָ
וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם:
וְיִהְיֶה וְנַעֲמֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

tunk, kezünk munkája
gyümölcsözzék és sikertül-
jön.

91. zsolt.

Ki Isten oltalmában ül,
az Isten árnyékában nyug-
szik. Szólok az Örökké-
valóhoz: Erős támaszom
és menedékem az Isten, a
kiben bizom. Mert meg-
ment a cselvető hálótól és
a döghaláltól. Védő karja
föd és szárnyai alatt biz-
tonságban vagy. Paizs és
pánczél az ő hűsége. Nem
félsz az éj förtelmeitől és a
nyiltól, mely nappal röp-
kőd, sem a dögvésztől,
mely alattomban jár, a
ragálytól, mely fényes nap-
pal pusztit. Ezren esnek
oldalad mellett és tizezren
jobbodnál, de téged nem
ér a baj. Látod szemeid-
del, hogy bűnhődik a bű-
nös, mert Te, Örökkévaló,
vagy védelmem; a legma-
gasabbat tetted menedé-
keddé. Nem ér szerencsét-
lenség és baj nem lepi

כֹּונָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כֹּונָהוּ:

א יוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן
בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר
ד' מַחְסִי וּמַצִּידִתִּי
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי הוּא
יִצְיָדָךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר
הוֹוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּד לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צָנָה
וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא
מִפֶּחַד לְיָלֶה מַחֲזִי יְעוֹף
יִמָּם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶל
יָהּ לָךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד
צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ
אֵלֶיךָ וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ
אֵלֶיךָ דָּא יִנָּשׁ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹשׁ וְשָׁלַמְתָּ
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה
י' מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמָתָ
מְעוֹנָךְ: לֹא-תִאָּנֶה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-
יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: כִּי

sátradat, mert angyalait küldte ki, hogy őrizzenek minden utadon, kezeiken hordanak téged, hogy kőbe ne botoljék lábad. Sakálra és viperára lépsz, oroszlánt és sarkányt lábbal tiporsz. „Öröme telik bennem, és megmentem, magamhoz emelem, mert ismeri nevemet. Imádkozik és én meghallgatom, minden bajában vele vagyok, szabaddá teszem és kitüntetem. Hosszú életet adok neki, hogy lássa üdvömet és segítségemet.”

135. zsolt.

Hal'elujah! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét! Dicsérjétek Istent, szolgálai! Ti, kik Isten házában vagytok, kik Istenünk háza udvarában vagytok, dicsérjétek az Istent. Dicsérjétek Istent, mert Ő jóságos. Zengjétek nevét, mert kedves, Jákobot választotta magáénak, és Izraelt birtokául. Tudom, hogy Isten nagy és hatalmasabb min-

מֶלֶךְ אֲבוֹ יִצְחָק לְךָ
לְשִׁמְךָ בְּכָל־הָרִכִּי:
עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוֹנֶךָ פֶּן־
תִּנּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־
שַׁחַל וּפְתוֹתֶיךָ תִּרְדֶּתְרַמֵּם
כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִיחָשֶׁק
וְאִפְלִטְרוּ: אֲשַׁבְּרוּ
כִּי־יָדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה
אֶחְלָצֵהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ:
אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ
וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אִיד
יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

קֹלָה הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ:
שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ
בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
הַלְלוּהוּ כִי־מִזֵּב יְיָ וּמָרוּ
לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל יְיָ וְאֶדְגִּינוּ

den Istenségnél. Mit Isten akar, azt megteszi az égen, a földön, a tengerekben és a mélységekben. A felhőket a föld végéről viszi föl, villámokat ad az esőnek és a vihart kibocsátja hajlékából. Egyptom elsőszülött gyermekeit és barmát megöle. Tűneményeket és csudáit küldé Egyptomra, Pharaora és szolgáira. Ki legyőzött sok népet és hatalmas királyokat halállal sujtott. Szichon Emori királyát, Og, Básán királyát és Kanaán tartományait. Országukat birtokul adta népének, Izraelnek.

Isten, neved örökkévaló, emlékezeted minden időn át tart; mert igazságot szerez népeinek és kegyelmez szolgáinak. Ezüsből és aranyból vannak a po-

מִכָּל--אֱלֹהִים : כָּל
אֲשֶׁר--חָפֵץ יי עֲשֶׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים
וּבַלַּיְלָה תַּהֲמֹות : מֵעַלָּה
נִשְׁאִים | מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עֲשֶׂה
מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו :
שֶׁהֶכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה : שֶׁלַח
אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכָבִי
מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל--
עַבְדָּיו : שֶׁהֶכָּה גִּוִּים
רַבִּים וְדֹרֹג מְלָכִים
עֲצוּמִים : לְסִיחוּן מִקֶּדֶךְ
הָאֱמֹרִי וְקִעוֹג מִקֶּדֶךְ
הַבָּשָׁן וְלִכְל מִמְּלָכוֹת
כְּנַעַן : וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ :
יי שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם יי וּבְרָךְ
לְדֹר--וְדֹר : כִּי יָדִין יי עַמּוֹ
וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם : עֲצִבִּי
הַגּוֹיִם כְּסָף וְזָהָב. מֵעֲשֶׂה

gányok bálványai, kezük műve. Van szájuk, de nem beszélnek, szemük van, de nem látnak, fülük van, de nem hallanak. Még lélekeni sem tudnak szájukkal. Ilyenek azok is, kik készítik és bennök biznak. Izrael háza! dicsérd Istent! Áron háza! dicsérd Istent! Levi háza! dicsérd Istent! Istenfélők! dicsérjétek Istent!

Dicsértessék Czion Istene, ki Jeruzsálemben trónol, Halalujah!

136. zsolt.

Adjatok hálát az Istennek, mert ő jóságos, örökké tart kegyelme!

Adjatok hálát az istenek Istenének! mert örökké tart kegyelme.

Adjatok hálát az urak Urának, m. ö. t. k.

Ki nagy csudákat mivelt, m. ö. t. k.

Ki bölcseséggel teremté az eget, m. ö. t. k.

Ki a földet terjeszté a vizek fölé, m. ö. t. k.

יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אָזְנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ: אֵף אֵין יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: יֵרָאִי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

קְלו הוֹדוּ לַיְיָ בִּי־טוֹב
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְּוֹנָה
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְחַקֵּעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

Ki a nagy világítókat
alkotá, m. ö. t. k.

לַעֲשֶׂה אֲזֵרִים גְּדֹלִים
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

A napot, hogy nappal
uralkodjék, m. ö. t. k.

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

A holdat és a csillago-
kat, hogy uralkodjanak
éjjel, m. ö. t. k.

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבִּים לְמַמְשֶׁלֶת
בַּלַּיְלָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Ki Egyiptomot megveré
elsőszüllötteiben, m. ö. t. k.

לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

És Izraelt kivezette kö-
rűkből, m. ö. t. k.

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Erős kézzel és kinyujtott
karral, m. ö. t. k.

בְּיָד חֲזָקָה וּבְזְרוּעַ נְטוּיָה
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Ki a tengert darabokra
hasítá, m. ö. t. k.

לְגַזֵּר יַם־סוּף לַגִּזְרִים
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

És Izraelt keresztül ve-
zette rajta, m. ö. t. k.

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

És Pharaót és seregét
bele fullasztá, m. ö. t. k.

וַיַּגְעַר פַּרְעֹה וְחִילוֹ בַּיַּם־סוּף
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

És népét vezérlé a pusztá-
ban, m. ö. t. k.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Ki nagy királyokat vert
meg m. ö. t. k.

לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Hatalmas királyokat suj-
tott, m. ö. t. k.

וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

Szichont, Emori királyát,
m. ö. t. k.

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

És Ogot, Básán királyát,
m. ö. t. k.

És földjüket birtokul
adta, m. ö. t. k.

Örökül Izrael fiainak!
m. ö. t. k.

Ki elnyomottságunkban
megemlékezett rólunk! m.
ö. t. k.

És megszabadított ellen-
ségeinktől, m. ö. t. k.

Ki kenyeret ad minden
élő lénynek, m. ö. t. k.

Adjatok hálát az ég Is-
tenének, mert örökké tart
kgyelme!

Ujjongjatok, ti igazak,
Istenben, mert a becsüle-
teshez illik a dicséret.
Adjatok hálát Istennek czi-
terával, a tizhúros hárfán
zengjetez neki. Uj dalt
daloljatok neki és legszebb
örömrivalgással énekeljetez
neki. Mert egyenes Isten
szava, minden cselekedete
hűséges. Szereti az igaz-
ságot és az illendőséget,
Isten szeretetével telve van
a föld. Isten szava teremte
az eget és lehellezte a csil-

וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

שָׁבַשְׁפִּילָנוּ וְכַרְלָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וַיַּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נָתַן לֶחֶם לְכָל-בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לֵאנֹכֵנוּ צַדִּיקִים בִּי
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻוָּה תְּהִלָּה:

הוֹדוּ לֵי בְכֹנֹר בְּנִבְל
עֲשׂוֹר זְמַר-לוֹ: שִׁיר

לוֹ שִׁיר חֹדֶשׁ הַיְמִיבִי
נִגֵּן בַּתְּרוּעָה: כִּי יִשְׂרָ

דְּבַר-יִי וְכָל-מַעֲשָׂהוּ
בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צִדִּיקָה

וּמִשְׁפַּט חֶסֶד יִי מִלֵּאָה
הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי שָׁמַיִם

נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל-

lagokat. Mint a falat tor-
nyosítja a tengerek vizét
és ágyat ad az áradatnak.
Az egész világ féli az Is-
tent és minden lakója a
földnek szent félelmet érez
iránta. Mert Ő mondta,
hogyan legyen és lőn, paran-
csolt és meglett. Megvál-
toztatja a népek tervét és
meghiúsítja a nemzetek
gondolatát. De Isten terve
állandó és szívének akarata
minden időközön át tart.
Üdv a népnek, kinek Ő
az Istene, a népnek, kit
kiválasztott magának. Látja
Isten az égből az ember
minden fiát, erős várából le-
tekint az emberekre. Ki
a szíveket alkotá, meg-
figyeli cselekedeteiket. Nem
segít a királyon a nagy
sereg és a hőst nem menti
meg az ereje. Nem elég
a ló a segítségre, sem a

צֶבָאִם : כִּנָּם כִּנָּר מִי
הָיִים נָתַן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת יִירָאוּ מִי כָל-
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדְּלוּ כָל-
יֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא
אָמַר וַיְהִי. הוּא צוֹר
וַיַּעֲמֵד : יְיָ הַפִּיר עֲצַת
גִּוִּים. הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת
עַמִּים : עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד. מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ
לִדָּר וְדָר : אֲשֶׁר־י. הִגְדִּי
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵי הָעָם
בָּחַר לְנִחָלָה לּוֹ : מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת-כָּל-
בְּנֵי הָאָדָם : מִמֶּכֶן
שָׁבַתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הֵיטֵר יָחַד
לָבָם. הֵמְבִין אֶל-כָּל-
מַעֲשֵׂיהֶם : אֵינֶן הַמֶּלֶךְ
נֹשֵׁעַ בָּרֶב-חֵיל גִּבּוֹר
לֹא-יִנָּצֵל בָּרֶב-כַּחַ :
שָׁקַר הַפֹּסֵם לְתִשׁוּעָה

nagy erő nem szabadít. Lám! Isten szemei a jámborokon, kik biznak kegyelmében, hogy megmenti lelküket a haláltól és nem engedi őket éhen halni. Azért bizik lelkünk az Istenben, Isten a mi segítőnk, a mi támaszunk, paizsunk. Rajta örül lelkünk, az Ő szent nevében bizunk. Ugy legyen rajtunk kegyelmed, Örökkévaló, mint a mi bizalmunk bened.

Zsoltárének szombat napra.

Szép dolog hálát adni az Örökkévalónak és énekelni a Te nevednek, Legmagasabb, hogy hirdessük kegyelmedet reggelen és hűségedet estelenként. A tizhúron, a hárfán és a ezitera hangjain. Mert megörvendezettél, Örökkévaló, tetteiddel, kezed művein örvendek. Mily nagyok a Te műveid, Örökkévaló, igen mélységesek a Te gondolataid! Üres elméjű ember azt nem érti, a balga észre sem veszi. Ha

וּכְרַב חִילוֹ לֹא יִמְלֹט׃
הִנֵּה עֵין יי אֶל־יִרְאָיו
לְמִי־חַלָּים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב׃ נַפְשֵׁנוּ
חִבְתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
הוּא׃ כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ
כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁוֹ בִּטְחָנוּ׃
יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ׃

עַב מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
טוֹב לְהוֹדוֹת לִי וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלִיזִין׃ לְהַגִּיד
בְּבֶקֶר חֶסֶדְךָ וְאַמִּינָתְךָ
בְּלִילֹת׃ עָלַי־עֲשׂוֹר
וְעָלַי־נֶבֶל. עָלֵי הַנְּיִזִּין
בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמְחָתְנִי יי
בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אַרְנֶנּוּ׃ מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מֵאֵד עֲמָקֵי
מַחֲשַׁבְתֶּיךָ׃ אִישׁ בְּעַר
לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין

virulnak a gonoszok fűszálanként és sarjadzanak a gonosztevők, hogy kiirtassanak örökre. De Te magasztos vagy örökre, Örökkévaló. Mert ime ellenségeid, Örökkévaló, mert ime ellenségeid elvesznek, elzüllödnék mind a gonosztevők. Pedig fölemeled mind a rémét az én szarvamat, friss olajjal kensz fel engem. Szemem leskelődőimre tekint, az ellenem támadó gonoszokról hall fülem. Az igazságos mint pálma úgy virágzik, mint a Libánon czédруса növekszik, az Örökkévaló házába ültetve, Istenünk udvaraiban felvirágoznak. Még agg korban is sarjadzanak, levelesek és zöldek, hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, az én szirtem s nincs rajta hiba.

Az Örökkévaló király pompába öltözködött, öltözködött az Örökkévaló, győ-

את ואת: בפרח רשעים
כמו עשב ויציו כל-
פעלי און להשמדם
עדי עד: ואתה מרום
לעולם יי: כי-הנה
איביך יי כי-הנה
איביך יאבדו יתפרדו
כד-פעלי און: ותרום
בראים קרני בלורתי
בשמן רענן: ותבט עיני
בשורי בקמים עדי
מרעים תשמענה אזני:
צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה:
שתולים בבית יהוה
בחצרותא הינויפריחו:
עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו:
להגיד כי ישר יי צורי
ולא עולתה בו:

צ יי מלך גאות לבש
לבש יי עז התאזר אף-

zelmet övedzett, meg is alapítá a világot, nem ingadozik. Régtől fogva erős a trónod, öröktől fogva vagy Te. Fölemelik hangjukat, folyók emelik fel hangjukat, folyók erősebben zúgnak, nagy vizek zúgásánál, a tenger hatalmas csapkodásainál hatalmasabb a magasban az Örökkévaló. Tanubizonyságaid nagyon hitelesek, házadat szentség disziti, Örökkévaló, örök éltig.

Legyen az Örökkévaló dicsősége örökre, örüljön az Örökkévaló az ő műveiben. Legyen áldott az Örökkévaló neve mostantól mindörökké. Napkeletől napnyugatig dicsőített az Örökkévaló neve. Magas a népek fölött az Örökkévaló, az égen az Ő dicsősége. Örökkévaló a Te neved mind éltig. Örökkévaló a Te emlékezedet nemzedékről nemzedékre. Az Örökkévaló az égen rendezte trónusát és kormányával mindenben uralkodik. Örvendjetekek egek!

תִּכּוֹן תִּבְּל בְּל־תִּמּוֹט :
נִכּוֹן כְּסֵאֲךָ מֵאֵז מְעוֹלָם
אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת וַיִּ
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכִים : מִקְּלוֹת
מִים רַבִּים אֲדִירִים |
מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם
יִי . עֲדַתִּיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד
לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹּדֶשׁ יִי
לְאַרְךָ יָמִים :

יְהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יִי בְּמַעֲשָׁיו : יְהִי
שֵׁם יִי מְבָרַךְ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם : מִמּוֹרֶחַ
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל
שֵׁם יִי : רַם עַל־כָּל־
גּוֹיִם | יִי עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ : יִי שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם
יִי זִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר : יִי
בְּשָׁמַיִם הַכִּין כְּסֵאוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה :
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל

ujjongj oh föld! és mondják a népeknek: Az Örökkévaló király. Az Örökkévaló uralkodik, az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló fog uralkodni mindörökké. Az Örökkévaló örökös király, pusztulnak a pogány-népek az Ő országából. Az Örökkévaló megváltoztatja a népek tanácsát, meghiusítja a nemzetek gondolatját. Sok a gondolat a férfi elméjében, de csak az Örökkévaló tanácsa az, mely valósul. Az Örökkévaló tanácsa örökre áll, szíve gondolatjai nemzedékről nemzedékre. Mert Ő mondta: és meglőn, Ő parancsolta és támadt. Cziont meg kiválasztotta az Örökkévaló, lakóhelyül akarta magának; mert Jákobot választotta magának Isten, Izraelt, hogy tulajdona legyen. Mert népét el nem taszítja az Örökkévaló, és örökségét nem hagyja el. Könnyrűletes Ő, kiengesztelődik a véték iránt és nem ront meg, sőt nagyon is visszatartja haragját, hogy ki ne törjön heve. Örökké-

הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם
 יִי מֶלֶךְ: יִי מֶלֶךְ: יִי מֶלֶךְ:
 יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יִי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבִדוּ
 גּוֹיִם. מֵאֶרְצוֹ: יִי הַפִּיר
 עֵצַת גּוֹיִם הַגִּי'א
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מִחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ
 וְעֵצַת יִי הִיא תִקּוּם:
 עֵצַת יִי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
 מִחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
 וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי--
 בָּחַר יִי בְּצִיּוֹן אֱלֹהֵה
 לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי יַעֲקֹב
 בָּחַר לּוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
 לְמִנְחָתוֹ: כִּי לֹא־יִשָּׁשׁ
 יִי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם
 יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
 וְלֹא יַעִיר כָּל־תַּחֲמָתוֹ:

való segits! A király hall-
gasson meg bennünket,
a midőn hozzá imádkozunk.

Üdv házađ lakóinak, még
dicsérnek Téged! Szelá!

Üdv a népnek melynek
ilyeténképen jut ki, üdv a
népnek, melynek Istene az
Örökkévaló!

Dicsérő ének Dávidtól. Fel-
magasztallak, Istenem, király,
és áldom nevedet örökkétig.
Minden nap áldalak és dicsé-
rem nevedet örökkétig. Nagy
az Örökkévaló és felette dicsőített
ret, de nagysága kikutathatlan.
Nemzedék nemzedéknek dicséri
tetteidet és erőtet elbeszélnek.
Felséged dicsőségének szépsé-
géről és csuda dolgaiddól én
énekelni akarok; beszélnek
rettentőségeid hatalmáról, de
nagyságodról én szólok. Jóságod
bőségének emlékét rebesgetik
és igazságosságodat zengedezik.
Kegyelmes és irgalmas az
Örökkévaló, hosszútűrő és nagy
kegyelmű. Jó az Örökkévaló
mindenkihez és könyörülete
mindn művein. Ilálát adnak
neked óh Örökkévaló mind a
műveid és jámboraid áldanak.
Birodalmád dicsőséget hirdetik,
és erőtet elbeszélnek. Hogy
tudassák az ember fiával az Ó

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ
עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה:

אֲשֶׁר יְהֵאָה הָעַם שֶׁכָּכָה
לוֹ. אֲשֶׁר יְהֵאָה הָעַם שִׁי
אֱלֹהֵיוּ:

קָמָה תְהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמֶמְךָ
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָד־יוֹם אֶבְרַכְךָ
וְאֶהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גִּדּוֹל יְיָ וּמַהֲדֵל מֵאֵד וּלְגִדּוֹלָתוֹ
אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדָוִד יֵשֶׁבַח
מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ וּגִדּוֹ: הָדָר
כְּבוֹד הַוֶּדֶךְ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וּגְדַלְתֶּךָ אִסְפְּרָנָה: זָכֵר
רַב טוֹבְךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֲרָךְ
אֲפִים אֲדַל־חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרַכְּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ
יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד

erejét és birodalma fenségének dicsőségét. Birodalmad mindörökétig birodalom és uralkodásod nemzedékről nemzedékre. Támasza az Örökkévaló minden eldülőnek és felegyenesíti minden a görnyedezőket. Mindnyájának szemei Benned bizakodnak, Te pedig megadod nekik eledelüket annak idején. Megyitod kezeidet, és jóltartója minden élőknek — jóakarattal. Igazságos az Örökkévaló minden tetteiben; közel az Örökkévaló minden Hozzá imádkozóhoz, mindazokhoz kik Hozzá igazán imádkoznak. Tisztelői kívánságát teljesíti és rebegésüket meghallja és segít rajtuk. Vigyáz az Örökkévaló minden-
kire, a ki Őt szereti; de mind a gonosztevőket kipusztítja. Az Örökkévaló dicsőretét hirdesse szám és minden halandó áldja szent nevét örökkétig. Mi pedig áldani akarjuk Istent mostantól mindörökkig. Halelujah!

Haleluja! Lelkem dicsérje az Örökkévalót! Éltemen át dicsérem az Örökkévalót, dalolok az Istennek, a míg vagyok. Ne bizzatok a hatalmasokban, mert ők is emberek, kik nem segíthetnek. Ha elhagyja a lélek, visszatér a földbe, és vége van azon

הָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל-עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-
יּוֹר וְדוֹר: סוּמָךְ יי לְכָל-
הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכַּפּוּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאֶתְּךָ
נִתַּן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פֹּתַח אֶת-יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-
חַי רָצוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל-דֶּרֶכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי
לְכָל-קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רָצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה
וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם:
שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת
כָּל-הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה
יי יְדִבֶּר-פִּי וּבִרְךָ כָּל-בָּשָׂר
שֵׁם קֹדֶשׁוֹ קָדוֹלָם וְעַד:
וְאֶנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם הָעוֹלָמוֹת:

קְמוּ הַלְלוּ יְהוָה לֵלֵי נַפְשֵׁי
אֶת יי: אֲהַלֵּלָהּ יי בְּחַיִּי
אֲזַמְּרָהּ לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי:
אֶל-תִּבְטְחוּ בִּגְדִיבִים.
בֵּין-אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְּשׁוּעָה: תִּצַּח רִיחוֹ
יָשׁוּב לְאֶדְמָתוֹ בַּיּוֹם

naptól fogva minden ter-
vének. Üdv annak, kinek
Jákob Istene segítője, ki
bizalmát helyezi az Örökké-
való Istenébe. Ő csinálta
az eget, a földet, a ten-
gert és mindent, mi benne
van. Megőrzi hűségét mind-
örökké. Igazságot szolgál-
tat az elnyomottaknak és
az éhezőt eteti. Az Örökké-
való megszabadítja a fog-
lyot és a vak szemévilágát
visszaadja. A meggörnyed-
tet felegyenesíti és szereti
az igazat. Az idegent meg-
védi, özvegyet és árvát
oltalmaz, de a gonoszok
utját megrontja. Isten ural-
kodik mindörökké! Ozion
Istene! nemzedékről nem-
zedékre. Haleluja!

Haleluja! Csak szép
Istenünknek énekelni, mert
kellemesen hangzik mellette
dicsérete! Felépíti Isten
Jeruzsálemet és Izrael
száműzötteit összegyűjti.
Meggyógyítja a tört szí-
vűeket, és behegeszti se-

הָהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתָנָתוֹ׃
אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ׃
שִׁבְרוּ עַל־יְיָ אֱלֹהֵיוֹ׃
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר־בָּם׃
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוּקִים׃
נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְיָ׃
מִתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פָקַח
עֵינִים׃ יְיָ זָקַק כְּפוֹפִים׃
יְיָ אֱהֵב צְדִיקִים׃ יְיָ
שָׁמַר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם׃
וְאֶלְמָנָה יַעֲזִיד וְדָרָךְ׃
רְשָׁעִים יַעֲוֶת׃ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן׃
דָּרָךְ וְדָר הַלְלוּהָ׃

קמו הַלְלוּהָ כִּי טוֹב
זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי נָעִים
נֶאֱוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל׃
יָבֵנָם׃ הָרֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם׃

böket. Megszámítja a csillagokat és megnevezi őket. Nagy a mi Istenünk, végtelen az ereje és értelme megmérhetetlen. Az alázatosakat támogatja az Örökkévaló. Földig sujtja a bűnöst. Zengjete az Örökkévalónak, a czitera mellett daloljatok neki, ki befödi az eget felhővel és esőt ad a földnek, fűvet növeszt a hegyen. Ki élelmet ad a marhának és a holló fiainak kívánságát teljesíti. Nem telik öröme a ló erejében és a férfi izmaiban, az Istenfélőt szereti, ki bizik kegyelmében. Jeruzsálem! dicsőítsd Istent! Ozion Istenét, mert megerősíti kapuid zárát és megáldja gyermekeidet kördben. Megőrzi a békét

מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים
לְכֹל שְׁמוֹת יִקְרָא:
גָּדוֹל אֱדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ.
לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מֵעוֹדֵר עֲנוּיִם יִי מִשְׁפִּיל
רָשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנוּ
לִי בְּתוֹדָה. וּמְרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְּנֹרָה: הַמִּבְסֵה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמִּכִּין
לְאָרֶץ מָטָר. הַמַּצְמִיחַ
הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן
לְבַהֲמָה לְחֶמְדָּה. לְבָנִי
עָרַב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא
בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹם יִחַפֵּן.
לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
רוֹצֶה יִי אֶת־יִרְאָיו
אֶת־הַמִּיֻּחָלִים לְחֶסְדּוֹ.
שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם | אֶת־
יִי הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:
כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ.
בֶּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקֶרְבֶּךָ:
הָשֵׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם

és jőltart búzával. A földre küldi igéjét, hogy terjed szava! Most pelyhekben hull a hó, a dér mint hamu lep el, a jég elborít és ki nem döderegne? És ismét szót szól és olvad. Szelet támaszt és a víz folyik! Így adta szavát Jákobnak, törvényét és akaratát Izraelnek. Még egy nemzettel sem tett így. És más nem ismeri törvényét. Haleluja.

חֶלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעַךְ:
הִשְׁלַח אֱמָרְתוֹ אֶרֶץ עֵד:
מִהֲרָה יְרוֹן דְּבָרוֹ:
הַנוֹתֵן שָׁלֵג כְּצֶמֶר:
כַּפּוֹר כְּאַפֵּר יִפּוֹר:
מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִים:
לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֹשֵׁב:
רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מִנִּיד |
דְּבָרוֹ לִיעֶקֶב. חֲקֹן
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִיָּדָעוֹם
הַלְלוּהָ:

Haleluja! Dicsérjétek az eget Istenét, dicsérjétek fönt a magasban! Dicsérjétek angyalai, Dicsérjétek csillagseregei! Dicsérjétek nap és hold! dicsérje minden világító csillag. Dicsérje az eget

קִמָּה הַלְלוּהָ | הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח:
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי
עוֹר:
הַלְלוּהוּ שָׁמַי

ege! és a vizek az ég felett! Dicsérjétek Isten nevét, mert Ő parancsolt és lett, mindörökre állította helyükre és törvényt szabott és az megmásíthatlan. Dicsérjétek Istent a földön. Ti sárkányok és vizárok, villám és jégeső, hó, köd, zivatar, szélvész! Hegy és völgy, gyümölcsfa és czédrus. Szelid és vadállat, bogár és madár! Királyok és nemzetek, hercegek és hadvezérek! Ifju és leány, aggastyán és gyermek, dicsérjétek Isten nevét, mert magasztos az Ő neve. Az Ő fensége égen és földön egyaránt. Magasra emeli népe üdvét. Ez büszkesége a jámbornak és dicsősége

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ
אֶת־שֵׁם יי כִּי הוּא צִוָּה
וַנִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
לְעוֹלָם חֶק־נָתַן וְלֹא
יַעֲבֹר: הִלְלוּ אֶת־יי
מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד
שֶׁלֹג וְקִיטוֹר. רוּחַ סַעֲרָה
עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
וְכָל־נִבְעוֹת עֵץ פְּרִי
וְכָל־אֲרוֹיִם: הַחֲיָה
וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ בָּאָרֶץ
וְכָל־מֶלֶךְ־אָרֶץ וְכָל־
לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־
שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחֲוִירִים
גַּם בְּתוֹלוֹת וְקִנִּים
עִם־נְעָרִים: יְהִלְלוּ
אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגָב
שְׁמוֹ לְבָדּוֹ. הוֹדוּ עַל־
אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן
לְעַמּוֹ. תִּתְהַלֵּךְ לְכָל־

Izrael fiainak. Ez a nép áll hozzá legközelebb! Haleluja!

Haleluja! Uj dalt énekeljétek Istennek a jámborok községében. Örüljön teremőjének, Izrael Czion gyermekei örvendjenek királyuknak. Tánczközben dicsőítik nevét. Czitera és hárfa hangja mellett dalolnak neki! Mert öröme telik Istennek népében, magához emeli a megálázottat és kegyes hozzá. Hogy örülnek a jámborok a dicsőségnek, hogy ujjongnak nyugvó helyükön. Isten magasztalása torkukon, kétélű kardja kezeikben. Megboszulják magukat nemzeteken, megfenyítik a népeket, lánczra bilineselik a királyokat, és az ünnepeket vasra verik. Az irott ítéletet véghez viszik rajtuk. Ennek örvend a jámbor, ez a büszkesége. Haleluja!

Haleluja! Dicsérjétek Istent, az Urat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek hatalma boltozatán. Dicsérjétek csudateteiben, dicsérjétek teljes nagyságában. Dicsérjétek Istent kűrtharsogással, czitera és hárfa hangja mellett, dicsérjétek Istent

חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
עִם קְרוֹבֵה הַלְלוּיָהּ:

קַמַּט הַלְלוּיָהּ | שִׁירֵי לֵי שִׁיר
חֲדָשׁ תִּהְיֶה בְּקֹהֶל חֲסִידִים:
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי
צִיּוֹן יִגִּירוּ בְּמִלְכָּם: יִהְיֶה
שְׁמוֹ בְּמַחֲזֵר בְּתָף וּבְנוֹר
יִזְמְרוּ-לוֹ: כִּי רוּצָה יִי בְּעַמּוֹ.
יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלֶזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-
מַשְׁבּוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל
בְּגִדוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחֲוֹת
בְּדָאִמִּים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִבְדֵּי
בְּרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט
כְּתוֹב הָדָר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ:

קַי הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל
בְּקֹדְשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עוֹלָם: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ כָּרֵב גָּדֵל:
הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּבְנוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתָף וּמַחֲזֵל

dobszóval és tánczczal, dicsérjétek czimbalommal és csengőkkel.

Dicsérjétek zengő hangokkal, dicsérjétek harsogó hangszerrel.

Minden élő lélek dicséri az Istent! Haleluja!

Minden élő lélek dicsérje az Istent! Haleluja!

Dicsértessék az Örökkévaló mindörökkén. Amen! Amen! Dicsértessék Czion Istene, ki Jeruzsálemben trónol! Haleluja!

Dicsértessék az örökkévaló Isten, Izrael Istene, ki csudákat mivel, egyedül, dicsértessék dicsőségének neve mindörökké, dicsőségével teljék meg a föld. — Amen! Amen!

És Dávid dicséré az Örökkévalót az egész gyülekezet előtt, monda pedig Dávid: Dicsértessék Örökkévaló, Izrael Istene, atyánk, öröktől fogva mindörökké. Tiéd, oh Örökkévaló, a nagyság, az erő, a dicsőség, a győzelem és a fenség, mert mindenben, a

הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעָנְבוּ:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ:

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ:
בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן |
וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן
שֶׁכֶן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהוּ:
בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא
כְּבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יי
לְעֵינֵי כָל-הַקָּהָל וַיֹּאמֶר
דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד-עוֹלָם: לְךָ יי הַגְּדָלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי-כָל

mi az égen és a földön van, Tied Örökkévaló az uralom és mindenki felmagasztalásának felsősége. Gazdagság és dicsőség tőled való és Te uralkodol mindenben és kezedben van, hogy mindent nagygyá és erőssé tégy. És most oh Istenünk, hálát mondunk neked és dicsérjük nevednek dicsőségét. Te, oh Örökkévaló, egyedül vagy! Te szerezted az eget, az egek eget és minden seregüket, a földet és mindazt, a mi rajta van, a tengereket és a mi bennök vagyon, és Te adsz életet mindezeknek és az egek seregei leborulnak Előtted. Te vagy az Örökkévaló, az Isten, a ki megválasztottad Abramot és kivezette őt Ur-Kaszdimból, elnevezvén őt Ábrahámnak, mert úgy találta, hogy szive hű Te hozzád.

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי
הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא
לְכָל־לְרָאשׁ׃ וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
וְגִבּוֹרָה וּבִידֶךָ לְגִדּוֹל
וּלְחֹזֶק לְכָל־וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרֹתֶךָ׃ אַתָּה הוּא יי
לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשֶׂית אֶת־
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וּכְל־צִבְאָם הָאָרֶץ וְכָל
אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיָּמִים וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת־כָּל־כֶּלֶם וּצִבְאֵה שָׁמַיִם
לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים׃ אַתָּה הוּא
יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׁדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם׃ וּמִצַּאת אֶת־
לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃

Ekkor frigyet kötöttél vele, hogy a Kanaáni, a Chitti-Emori, Prizi, Jebuszi és Girgasi országát ivadékainak adod, meg is tartottad szavadat, mert igazságos vagy. Mikor láttad atyáink nyomorúságát Egyiptomban és kiáltásukat hallottad a nádas tenger-nél, akkor tüneményeket és csudákat tettél Fáraón és minden szolgáján és országa minden népén, mert tudtad, hogy rosszul bántak velük és hirt szereztél magadnak a hogy ma, a tengert pedig meghasitottad előttük és átkeltek szárazon a tenger közepén, üldözőiket pedig a mélységbe vetetted mint követ hatalmas vizekbe.

Azon a napon kisegíté az Örökkévaló Izraelt Egyiptom kezéből, Izrael pedig a tenger partján látta Egyiptomot meg-

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית
לָתֵת אֶת-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזֶרְעוֹ וַתִּקֶּם אֶת דְּבָרֶיךָ
כִּי צָדִיק אָתָּה: וַתֵּרָא
אֶת-עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם. וְאֵת זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל-יַם-סוּף:
וַתִּתֵּן אֶתֹּת וּמִפְתִּים
בְּפָרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו
וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ: כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם
וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם
הַזֶּה: וְהָיָם בְּקִעְתָּ
לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת-
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ-אֶבֶן
בְּמַיִם עֲזִיִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-

halni. Látván Izrael a nagy hatalmat, melylyel az Örökkévaló Egyiptomon sujtott: ekkor félt a nép az Örökkévalótól és hittek az Örökkévalóban és az Ő szolgájában Mózesben.

Akkor énekli vala Mózes és Izrael gyermekei, ezen éneket az Örökkévalónak és szólának, mint következik: Énekelni akarok az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódott, lovat és a rajta ülőt a tengerbe vetette! Erősségem és diadalénekem az Isten, és Ő vala nekem segítségemre. Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőíteni, atyám Istene, Őt magasztalni akarom! Az Örökkévaló a harc ura — Örökkévaló az Ő neve. Faraó szekereit és hadseregét vetette a tengerbe, és hadnagyainak válogattottjai — a nádas tengerben süllyedtek el. Hullámok borítják vala el őket, alászálltak a mélységekbe, mint kő. A Te jobbod Örökkévaló! — felmagasztalt erő által — a Te jobbod Örökkévaló! ellenséget zúz össze. És fönséged

שֶׁמֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-
הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת-
יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהּוָה וּבְמֹשֶׁה
עֲבָדָיו:

אֲנִי יֹשִׁיר-מִשְׁחָה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֹאמַר אֲשִׁירָה לַיהוָה
כִּי-גָאֵה גָאֵה סוּס וּרְכָבוֹ
רָמָה בַּיָּם: עָזִי וּזְמַרְתִּי יְהוָה
וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי
וַאֲנִי-הוּא אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֶרְמְיָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלּוֹ
יָרָה בֵּיסוּם בְּחַרְשֵׁי שִׁי
טָבְעוּ בַיָּם-סוּף: תִּהְיֶה
יְבַסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹת
כְּמוֹ-אֶבֶן: יִמְיֶנֶךָ יְהוָה
נִאֲדָרִי בַכֶּחַ יִמְיֶנֶךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אֹיִב:
וּבְלֵב גָּאֻנֶךָ תִּהְרַם

nagyságával megrontod elleneidet; kibocsátod fellobbant haragodat, ez megemészti őket, mint a tarlót. És orrod lehellete által feltorlódtak a vizek, megálltak mint fal, folyóvizek, hullámok megsűrösödtek a tenger szívében. Mondta az ellenség: Üldözöm, utólérem, zsákmányt osztok, teljék rajtok boszúvágyam, kardomat kirántom, kezem semmisítse meg őket! — Fútál lehelleteddel, tenger borította el őket, alásülyedtek, mint az ólom hatalmas vizekben. Ki olyan mint Te — a hatalmasok között? Örökkévaló! Ki olyan, mint Te felmagasztalt szentség által rettentés dicséreteiben csodátevő! Kinyújtottad jobboldat, a föld elnyeli vala őket. Vezérelt kegyelmedben a népet, melyet megváltottál, elvezeted hatalmadban szentséged lakóhelyére. Népek hallják, felháborodnak, remegés fogja el Plaseth lakóit. Akkor megháborodtak

קָמִידַ תְּשַׁלַּח | חֲרֹנֶךָ
 יֹאכְלֵמוּ בִקֵּשׁ: וּבְרוּחַ
 אֲפֶךָ נַעֲרֻמוֹ-מִים נִצְבוּ
 כְּמוֹ-נֵד נְזִילִים קָפְאוּ
 תַּהֲמַת בְּלִבֵּי-ם: אָמַר
 אֹיֵב אֶרְדֶּךָ אֲשִׁי
 אֶחְלַק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשִׁי אֶרְיִק חֲרָבִי
 תּוֹרִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפַּת
 בְּרוּחֶךָ כַּסְּמוּ יָם צָלְלוּ
 כָּעוּ פֶּרֶת בְּמִים
 אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּה
 כְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה
 נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נֹרָא
 תַּהֲלֹת עֲשֵׂה-פִקֵּא:
 נָשִׂית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ: נָתִית בְּחֶסֶדֶךָ
 עַם-נֹי גֵּאלָת נִהְלָת
 בְּעֹז אֱלֹ-נֶה קִדְשֶׁךָ:
 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל
 אֲחֹז יִשְׁבִּי פִלֶּשֶׁת: אֲזַ
 נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדָם

Edom fejedelmei, Moab hatalmasait elfogjz vala rettegés, elcsüggedtek Kánaán minden lakói. Megszállja őket félelem és ijedelem, karod nagysága miatt megmerevednek mint a kő, míg átmegy a Te néped Örökkévaló! míg átmegy a nép, melyet szereztél. Beviszed őket és beülteted őket örökséged hegyén a kijelölt helyre, melyet lakóhelyednek alkottál. Örökkévaló! a szentély Örökkévaló! melyet megerősítettek a te kezeid. Az Örökkévaló fog uralkodni örökkön és örökké; az Örökkévaló fog uralkodni mindörökké! Mert az Örökkévalóé az uralom és uralkodik a népeken. Es felmennek segítők Czion hegyére, hogy elitéljék Ezsau hegyét és akkor az Örökkévalóé lesz az uralom. És az Örökkévaló királya lesz az egész földnek, az napon leszen az Örökkévaló egy és neve egy.

Tórásban pedig írva vagy, mondván: Halljad Izrael! az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egy.

אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ
רָעַד נִמְנוּ כָּל יֹשְׁבֵי
כְּנָעַן: תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָהּ וּפָחַד בְּגִדְלָהּ
זְרוּעֶהּ יִדְמוּ כָּאֶבֶן עֵד-
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עֵד-
יַעֲבֹר עִם-זֵנוּ קִנִּיתָ:
תִּבְאֲמוּ וְתִתְּעַמּוּ בְּהָר
נִחַלְתָּךְ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ
אֲדָנִי כֹונֵנוּ יְדִיד: יְהוָה
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי
לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהָר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת-
הָהָר עֲשׂוּ וְהָיְתָה לִי
הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי
לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי
אַחַד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

Minden élő lelke dicsérje nevedet, örökkévaló Istenünk és minden halandó szelleme dicsőítse és magasztalja emlékezetedet királyunk, folyton-folyvást. Örökkévalóságtól örökkévalóságig vagy Te Isten, és rajtad kívül nincs nekünk királyunk, megváltónk és segítőnk, megszabadító és megmentő, gondoskodó és könyörülő az inség és szorultság minden idejében, nincs nekünk királyunk, csak Te! Az ősök és utódok Istene, minden teremtmény Istene, minden szülöttnek ura! a ki dicsértetik a dicséressek sokaságával, a ki vezérli világát szeretettel és teremtményeit könyörületességgel. Aztán az Örökkévaló nem szendereg és nem alszik, a ki felébreszti az alvókat, felrezzenti a szunyadozókat, megszólaltatja a némákat és (a ki) megszabadítja a foglyokat,

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֶךְ
 אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר
 וְתַרְוִימָם וְכִכָּרְךָ מִלִּפְנֵינוּ
 תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד־
 הָעוֹלָם אֶתָּה אֱלֹהִים.
 וּמִבְּלָעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרִינִם וּמַרְחֵם
 בְּכָל־עֵת צָרָה וְצִוְקָה.
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 אֶתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרֹתִים. אֱלֹהֶיךָ כָּל־
 בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל בְּרֹב
 הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
 בְּרַחֲמִים: וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן הַמַּעֲוִיר
 יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים
 וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים.

és a ki megtámasztja az eldülöket, és fölegyenesíti a görnyedöket, Neked, egyedül Neked adunk hálát. Hogyha szánk megtel-
 nék énekkel, mint a tenger, nyelvünk pedig rianással, mint annak tomboló hul-
 lámai, ajkaink meg dicsé-
 rettel, mint az égbolt ter-
 jedelme, szemeink pedig világitanának mint a nap és a hold, és kezeink ki-
 terjeszkednének, mint az ég sasai, lábaink pedig gyorsak mint a szarvasüdő: nem volnánk elégségesek, hogy megköszönjük Neked, örökkévaló Istenünk és apáink Istene csak egyet is a sok ezer meg ezer, tizezerszer tizezer jószág közül, melyeket tettél apáinkkal és velünk. Egy-
 tomból megváltottál min-
 ket örökkévaló Istenünk és a szolgaság házából megszabadítottál, éhségben

וְהַסּוּמָדִן וְהַזֹּקֵק
 כְּפֹפִים. לָךְ לְבַדְךָ
 אֲנַחְנוּ מֹדִים. אֱלֹהֵינוּ
 מֵלֵא שִׁירָה בַּיּוֹם.
 וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהִמּוֹן
 נִלְיוֹ. וְשִׁפְתֹתֵינוּ שִׁבְחָה
 כְּמִרְחֵבִי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירָח.
 וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי
 שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קִלְוֹת
 כְּאַיִלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבַרְךָ אֶת-
 שִׁמְךָ. עַל-אַחַת מֵאַלְפֵי
 אֲלָף אֲלָפֵי אֲלָפִים
 וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
 הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם
 אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.
 מִמִּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
 פָּדִיתָנוּ. בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ

tápláltál minket, bőségben
pedig eltartottál, kard ellen
megmentettél, ragályoktól
pedig megóvtál, gonosz
és súlyos betegségekből
kiragadtál. Mostanáig se-
gitett rajtunk a Te kegyel-
med és nem hagyott el
minket a Te szereteted,
és nem is fogsz minket
örökkévaló Istenünk elta-
szítani örökre. Azért a ta-
gok, melyekre bennünket
osztottál, és a szellem meg
a lélek, melyeket orrunkba
fujtál, valamint a nyelv,
melyet szánkba tettél, mind,
mind áldják, dicsérjék, hir-
dessék, dicsőítsék és ma-
gasztalják, tiszteljük és
uralkodtassák a Te neve-
det királyunk; mert min-
den száj Neked köszön,
és minden nyelv Reád es-
küszik, és minden térd
Előtted hajlik meg, és
minden álló Előtted lebo-
rul és mind a szívek Tő-
led félnek, és minden

וּבְשָׁבַע כָּל־לִפְתָּנוּ
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר
מִלְּטָתָנוּ. וּמִחָלִים רָעִים
וּנְאֻמִּים דִּקִּיתָנוּ: עַד-
הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶיךָ.
וְאַל-תַּשִּׁשְׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְנֹצֵחַ: עַל-כֵּן אֲבָרִים
שֶׁפִּלַּגְתָּ בָנוּ. וְרוּחַ
וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפִּנוּ.
וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ
הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שִׁמְךָ
מִלִּפְנֵינוּ: כִּי כָל-פֶּה לְךָ
יִוְדֶה וְכָל-לִשׁוֹן לְךָ
תִּשְׁבַּע. וְכָל-כֶּדֶד לְךָ
תִּכְבֶּרֶע. וְכָל-קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-
לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל-
קָרֵב וּכְלִיזָת יִזְמְרוּ

benső és vese nevednek zengedez, az ige szerint, mely írva van: Mind a csontjaim mondják: Örök-kévaló, ki Hozzád hasonló! Megmenti a nyomorgót a szorongatójától a szegényt és ügyefogyottat nálánál erősebbtől. Ki képzelhető olyannak, mint Te vagy? ki hasonlítható Hozzád? és ki ér föl Velled? nagy, erős és rettenetes Isten, legmagasabb Isten, mennynek és földnek szerzője! Téged akarunk dicsérni és hirdetni, és dicsőíteni, és áldani szent nevedet, a mint mondva van: *Dávidtól*: „Dicsérd lelkem az Örök-kévalót és minden bensőm az Ő szent nevét.”

Az Isten — győzelmed hatalmasságában — a nagy neved dicsőségében, az erős, hogy győzzön, és rettenetes rettenetességeiben.

לְשִׁמְךָ. כְּדָבָר שְׁכָתוֹב
כָּל-עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה
יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי
מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה-לָךְ.
וּמִי יִשְׁוֶה-לָךְ. וּמִי יַעֲרֶךְ-
לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּךְ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ
וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשְׁךָ.
כְּאִמּוֹר. לְדוֹד | בְּרַכִּי
נַפְשִׁי אֶת-יְיָ וְכָל-קִרְבִּי
אֶת-שֵׁם קִדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצוֹת עוֹד.
הַגָּדוֹל בְּכִבּוֹד שִׁמְךָ
הַגָּבוֹר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

תפלה לש"ץ הנדפסת כאן זהרבה מחזורים הדפסתי בתחלת המחזור, כי
חסור להפסיק כאן גמול דבר:

Hatalmas vagy hatalmad

הָאֵל

erőteliessége által, nagy

vagy neved dicsősége ál-

tal, erős vagy minden-

korra és rettenetes ret-

tentőségedben. A király,

a ki magas és magasztos

trónján ül.

בְּתַעֲצֻמוֹת עֶזְךָ. הַגָּדוֹל
בְּכִבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר
לְנִצְחָה וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ
הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם
וְנִשְׂא:

Örökké trónol. „Magasztos és Szent“ az Ő neve. És írva vagyon: örvendezetek igazságosak az Örökkévalóban, a becsületeshoz illő a dicséret.

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וּכְתוּב רַנְנוּ
צְדִיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל
נְאֻה תְּהִלָּה:

A becsületesek szája által magasztalálódik.

Az igazságosak szavai által dicsértetel.

A jámborok nyelve által megszentelődöl, és a szentek közepette dicsőitődöl.

בְּיַי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוֶמֶם:
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ:
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ:
וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל:

Izrael néped tizezreinek gyülekezetében, örömiadvén tiszteleg nevedet, királyunk, minden nemzedékben. Mert az kötelessége minden teremtménynek. Előtted Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, hogy hálát mondjon, hogy

וּבִמְקַהֲלֹת רַבּוֹת
עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה
יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ
בְּכָל יוֹר וְדוֹר. שְׁפֵן
חֹבֶת כָּל־הַיְּצוּרִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

dicsérjen, dicsőítsen, tiszteljen, magasztaljon, ki-
tüntessen, áldjon, emeljen
és ünnepeljen. Dávid a Te
szolgád és fölkentéd. Isái
fiának minden mondásá-
val, énekével és zsolozs-
májával.

Dicsértessék a Te neved
mindörökké, királyunk, az Isten
a nagy és szent király az égen
és a földön, mert Téged örökké-
való Istenünk és atyáink Istene
illet ének és zsolozsma, dicsé-
ret, dal, hatalom, és uralom,
győzelem, nagyság és erő,
dicsőítés és tisztelet, szentség
és birodalom, áldások és hála-
adások mostantól fogva mind-
örökké. Dicsértessél Örökké-
való, hatalmas király, ki nagy
a dicsőségekben, Isten, kit a
hálaadás illet, a csudák ura,
a ki választotta az énekeket
és dalokat, oh király, örökön
élő Isten.

דְּהִלֵּל לְשִׁבְחָהּ לְפָאֵר
לְרוֹמָם לְהַדִּיר לְבָרָךְ
לְעֵדָה וּלְקִדְשָׁם עַל כָּל-
דְּבָרֵי שִׁירֹתֶיךָ שְׂבָחוֹת
דָּוִד בֶּן-יִשִׁי עֲבָדְךָ
מְשִׁיחְךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמְךָ לְעַד מְלִכְנוּ
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נָאֵה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וְשְׂבָחָהּ הֵלֵל וְזִמְרָה עוֹז
וּמְשִׁלָּה נֶצַח גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה
תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁהּ
וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה
מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

וְתִגְדֹּל וְתִקְדָּשׁ שְׁמֶה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֵעִיחָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעִנְיָהּ וּבְזִמְנָן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלֵמִיא:

וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַדָּה
וְיִתְהַדָּל שְׁמֵה דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא (וְלְעֵלְא) מִן כָּל-בְּרַכְתָּא
וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Miközben a Cházán בְּרִנּוֹ-t mond, addig a Község יתברך mondja. *)

(Imamester.) Dicsérjétek az ***) בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:**
Örökkévalót, a dicséretet!

(Közs.) Dicsértessék az Örök- **בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**
kévaló, a dicséretes mindörökké.

Dicsértessél Örökkévaló
Istenünk, a világ királya,
ki a világosságot alkotta
s a sötétséget teremtette,
béke szerzője, mindenség
teremtője.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלְךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֲשֵׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת-הַכֹּל:**

Az örök világosság az
életkincstárában (van), a
világosságot a sötétségből
szólitá ki s meglelt.

**אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר
חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל
אָמַר וַיִּהְיֶה:**

Dicsértessék és dicsőíttessék, hir-
dettessék és magasztaltassék és emel-
tessék fel a királyok királyainak
neve, a szent, dicsértessék Ő; mert
Ő az első és az utolsó és rajtad kívül
nincs Isten. Egyengessetek az ég terü-
letén vonulónak (utat), a kinek neve
Isten és viduljatok előtte. Az Ő neve
magasztalt fölött minden dicséret
és dicsőítés fölött. Dicsértessék biro-
dalma, dicsőségének neve mind-
örökké. Áldva legyen az Örökkévaló
neve mostantól fogva mindörökké.

***) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מִלְךְ מִלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן
וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵּיו אֵין אֱלֹהִים:
סוּלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָה שְׁמוֹ וְעָלוּ
לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמִם עַל-כָּל-בְּרָכָה
וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:**

*) Ha az ünnep szombatra esik, a vonal alatti אהובוך mondatik.

És segített a viruló Rózsán a világosság terjesztője, mint szemfényt őrizte, midőn utánuk hajtottak, mikor Izrael kivonult Egyiptomból.

Látván a faggatást és gunyüzést, fölemelt kézzel ragadta ki a rabságból Jákob házát, a zsarnok nép közül.

Ekkor énekelt a legszerényebb és a kísérete, hogy Őt szenteljék: jobbja hatalmát és karja szentségét. És Jehuda szentségévé lett.

וַיִּשַׁע שׁוֹשְׁנֵי פָרַח
מִזְרִיחַ מְאֹרִים. שְׁמֶרֶם
כְּאִישׁוֹן כְּרָדְפוֹ אַחֲזֵרִים.
בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
וַיֵּרָא מִשְׁפַּת מִסְתּוֹלָל
בּוֹ לְהַלְעוֹ. מִמֶּשֶׁךְ
מִפָּרֶךְ בְּיַד רָמָה לְהַעֲזוֹ.
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֲזוֹ:
אִזְּ יִשִּׁיר עֲנָיו וְסִיעֲתוֹ
לְהַקְדִּישׁוֹ. עֲזֹז יְמִינוֹ
וְזִרְעוֹ קִדְּשׁוֹ. הִזְיֶתָּה
יְהוּדָה לְקִדְּשׁוֹ:

(*) יוצר לשבת חול המועד

הס"ץ ונתחיל שוכן עד, ובמקהלות, ישתבה, ברכו יוצר אור, אור עולם ואח"כ יולר זס. וניוסד ע"פ א"ב ונרוצע זלסטי הסחרזות סגיות חפוס שמעון בר יצחק יגד בתורה ובמצות טובים אמן סלה.

אַהֲבִיךָ אֶהְבוּךָ מִיִּשְׂרָאֵל. שִׁירְתָּךְ נֹגְגִים וְשׁוֹרְרִים.
אַחֲרֵימֹו קִדְּמוּ שָׁרִים שִׁיר הַשִּׁירִים: אֲמוֹנַת עֵתִי חֲקוֹת.
מִפֶּה אֶל־פֶּה נַעֲתָקוֹת. אֲמֵרוֹתָיו חֵיד מִמִּתִּיקוֹת.
יִשְׁקֵנִי מִנִּשְׁקוֹת: בַּעֲשׂוֹתְךָ נֹרְאוֹת לְהַמְוִיךָ. עֲזִים
נָסוּ מִפְּנֶיךָ. בְּאוֹרִים כְּבֹדְךָ מְרַנְּנֶיךָ. לָרִיחַ שְׁמִנֶיךָ:
בְּחֹרֵי רַחֵם מִשְׁחָרֶיךָ. וְעֵדוֹ לְקִרְאָת דְּבָרֶיךָ. בְּאַהֲבָה
הִבִּיאֵנִי חֲדָרֶיךָ. מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ: גִּדְּלֵנִי וְרוֹמְמֵנִי לְתַאֲוָה

Mindenek fölött magas-
talódik és szentelődik a
Neved, lakásod a magasság-
ban, működésed szentségben.
Tanubizonyságod mindig hi-
telses, szentség disziti háza-
dat. Szent!

„Győzelmem és éne-
kem Isten“, éneklék
Neki gyülekezetei, fé-
nyét és fenségét dicsé-
reteiben hasonlították:
Izrael az Ő birodalma.

Az Örökkévaló meg-
jelent népének, hogy
menedéke legyen; a
hullámok feltornynosul-
tak, akár fal, a tenger
látta és szökött.

שִׁמְךָ עַל כָּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ.
מוֹשָׁבֶךָ בְּרוֹם וְהִדּוּכֶךָ בְּקֶדֶשׁ.
עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ
נֶאֱוָה קֶדֶשׁ. קְדוֹשׁ:

עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה שׁוֹרְרוֹ
לוֹ מִקְהֵלוֹתָיו. וְשׁוֹן הוֹד
וְהַדָּר בְּתֵהֱלוֹתָיו. יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו:

יְיָ נִגְלָה לְעַמּוֹ הַיּוֹת
מָנוֹם. נוֹזְלִים צָגוּ כָמוֹ
נֵד לְכֻנוֹם. הָיִם רָאָה
וַיָּנוֹם:

(לשבת חול המועד)

נִנְעַמְתִּי בְּשִׁמּוֹר מִצְוָה. גָּדַר בְּשׁוֹמֵי עֲוֹה. שְׁחֹרָה אֲנִי
וְנֶאֱוָה: גִּפִּי מְרוֹמֵי קָרַת. בְּרִדְתִּי מֵהַיּוֹת גְּבֻרַת. גִּאֲלִי
חֵי אֲנִי מִזְבֻּרַת. אֵל תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁחִרְחֻרַת: דְּבָרַתִּי
בְּפִי לְמַחֲזִלִּי. רִבְצוּ בְּצֹהַר דְּהַשְׁבִּילִי. הוֹדִי פוֹדִי
וְגוֹאֲלִי. הַגִּידָה לִּי: הִרְבִּי הַזֵּרִים הָעֵי. יוֹנְקַת חֶמֶד
בְּמִטְעֵי. הִדִּית מִשְׁכָּנוֹתֶם תִּדְעֵי. אִם לֹא תִדְעֵי: הִפְלֵא
וְשָׁפֵא הִרְאִיתִי. צֵאתִי לִישַׁע רַעִיתִי. הִמּוֹן דּוֹדָה הִתְעִיתִי
דְּסִסְתִּי: הִקְשַׁרְתִּי יוֹפִי בְּתָרִים. חֲמִידַת נִצּוֹל מִצָּרִים.
הִקְיִמּוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים. נֶאֱוָו לְחֵיךְ בְּתוֹרִים: וְאֵלִי
קִרְבָּתֶיךָ בְּאֶהֱב. קוֹל הַשְׁמַעְתֶּיךָ מִדְּבַר. וּתְעִדִי עֲדִי
מוֹעֶדֶה. תּוֹרִי זָהָב: וְעַם בְּחֵרְתִּי בּוֹ. יֵצֵא שָׁקֶל מִלְּבָבוֹ.
וְהִמִּיר כְּבוֹד מִשְׁגָּבוֹ. עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְכּוֹ: וְעַף אֶשָּׂא

A hűtlenek szekereit
elnyelték a Nádas és a
Nilus; a folyókon látszott
haragja, mert örvénylettek,
a Jordán hátrafelé áramlott.

מִרְכָּבוֹת בּוֹגֵד בִּלְעוּ
בְּסוּף וְשִׁיחֹר. בְּנֶהְרִים
הָרָה אִפּוֹ וְנֶהְפְּכוּ
סַחְרֹחֹר. הַיַּרְדֵּן יִסֵּב
לְאַחֹר;

Mélységek háborogtak,
hullámok zajlottak, meg-
láttak a vizek és irántad
való félelemtől reszkettek,
a hegyek pedig mint kosok
szökdeltek.

תְּהוֹמֹת רָגְזוּ וַיִּהְיוּ
גִלִּים. רָאוּךְ מֵיִם
מֵאִמְתָּךְ חָלִים. הָהָרִים
רָקְדוּ כְּאֵילִים;

Kivánatos időben hozott
a jobbod segítséget; a he-

יְמִינְךָ יַשֵּׁעַ הַחַיִּשָּׁה
בְּעֵת רָצוֹן. יָרַע שׁוֹ

(לשבת חול המועד)

לְכַמּוֹר. נַעַל פֶּשַׁע לְשִׁמּוֹר. זִמַּת אֹלֶלֶת לְזִמּוֹר. צָרוֹר
הַמּוֹר: זַעַם עָצַר עֶפֶר. דּוֹפִי צָחַן כֶּפֶר. זָכְרוֹן כְּתוּב
בְּסֶפֶר. אֲשָׁכֹל הַכֶּפֶר: חֶבֶשׁ חֵשׁ וְתִרּוּפָה. לְכַנְפֵי כֶסֶף
נִחַפָּה. חֵן וְחֶסֶד מְרַעֲפָה. הֶנֶךְ יָפָה: חֲנוּן מְשִׁים פָּה.
בְּרָגְזוּ רַחֵם מִצָּפָה. חֵי סֵתֶר צוּפָה. הֶנֶךְ יָפָה: טִירַת
מְצוּקֵי נַעֲזוּזִים. תֹּאֵר אִתְּנִי חֲרוּזִים. טָכֵם זְרוּעֵי מַפְזוּזִים.
קוֹרוֹת בְּתִינוּ אֲרָזִים: טָרַח עַל סוּבְלֵת וְלֹא נִכְזְבָה
תּוֹחֶלֶת. טָמוֹן וְסָפּוֹן מִנְצֵלֶת. אֲנִי חִבְצֵלֶת: יָקָר נֶעֱרַב
בְּנִיחָחִים. רַחֵשׁ תַּחֵן נְאֻחָחִים. יָדַעַם בְּגִיא כְּסֻלּוּחִים.
כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים: יוֹרְשֵׁי הָר לְמַצָּעַר. הַבִּיר וְאַהֲב
מִנְעַר. יַחֲדוּהוּ זָקֵן וְנָעַר. פֶּתַח בְּעֵצֵי הָעֵר: כִּלְכִּלְנִי
בְּצִידָה מִסִּבָּת. וְנִפְרַע גִּשְׁיוֹן מִגִּבְתִּי. כְּנִסְנִי לְאַרְץ

gyek megrendültek, sz-
lopai inogtak : halmok mint
a bárányok.

Végeien igazságodban
határozta el bukásukat,
megszáradt a mélység és
folyóinak gátot vetettél;
mi lett téged, tenger, hogy
megszököl?

Hatalmas szélvészszel
korbácsoltad és örvénylet-
ted, fal és ösvény lett meg-
választott népednek : a
Jordán hátrafelé áramlott.

הַהָרִים וְעַמּוּדֵיהֶם
יִתְפַּצְצִין. גְּבֻעוֹת כְּבָנֵי
צֶאֱן:

וּבְרֵב צִדְקַתְךָ
מִפְּלֹתֶם תִּקְנוּם. צוּלָה
חֲרָבָה וְנִהְרֹתֶיהָ
תֵּאָנוּם. מֶה לָּךְ הַיָּם כִּי
תִנּוּם:

וּבְרוּחַ חֲזָקָה סִעַרְתָּם
סִחַרְחַר. חוּמָה וּמִסְלָה
לְעַמְּךָ תִּבְחֹר. הַיַּרְדֵּן
תִּסָּב לְאַחֹר:

(לשבת חול המועד)

נוֹשֶׁבֶת. הֵבִיאֲנִי אֶל בֵּית: כָּלִלְנִי בְּעֵז מִדְּרָשׁוֹת.
בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת. כְּבוֹדֶם חֲקוֹר מִלִּישׁוֹת.
סִמְכוּנִי בְּאִישִׁישׁוֹת: לֹא עֲזָבֵנִי לְנַפְשִׁי. מְגִינִי וּמְרִים
רֹאשִׁי. לְיָדִים מָרְרוּ בְּקוּשִׁי. שְׂמָאֵלֹו תַּחַת לְרֹאשִׁי.
לְנַחֵץ קֶץ יִשְׁעֶכֶם. צֹאת מֵאֶסֶר כְּבָלֵיכֶם. לְהַמְתִּין בֹּא
עִתְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מִסְּבֵל עַל רוּדִי. וְיַעֲדֵנִי צוּר
פִּזְדִּי. מִמֶּהָר יֵשַׁע בְּעַדִּי. קוֹל דּוּדִי: מְקַצֵּר זְמַן אָבִי.
תַּת צְרִי לְמִכְאוּבִי. מִדְּלֵג מְקַפֵּץ לְהֶאֱחִיבִי. הוּמָה רוּדִי
לְצִבִּי: נִגְדָּשָׁה סֵאת שׁוּדְדִי. וְהִגִּיעַ עֵת מוֹעֲדִי. נִסְעִי
נָא וְהִכְבְּדִי. עָנָה דּוּדִי: נִגְדַע עַל וְנִשְׁבֵּר. בְּאֵין מַחֲסוֹר
דְּבָר. נֶאֱמַן רוּעָה גָבֵר. כִּי הִנֵּה הִסְתּוּ עָבֵר: שְׂרִי מוֹפֵחַ

Parancsolt és egy csoportba gyűltek a balga fejedelmek, koczkára tették életüket, hogy az ő (Fáraó) akaratát teljesítsék; a hegyek akár kosok szökdeltek.

Hevességeddel fútál és égettél kívül és belül, a föld is rengett a közepén és a sarkain, a halmok miként báránypók.

Ki olyan mint Te, ki az erőszaknak hatalmaddal felelsz! karodat kinyújtot-

אָמַר קִבֵּץ כָּעֵמִיר שָׂרֵי
אֱוִילִים. קָלַע נַפְשׁוֹתָם
חִפְצוֹ לַהֲשָׁלִים. הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים:

נִשְׁפָּת חֲמַתְךָ תִּבְעַר
פְּנֵימִי וְחִיצוֹן. הֶחָדָר
הַתְּפֹרָה תִּתֵּן וְקִיצוֹן.
גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן:

מִי כְּמִכָּה זְמִיר
עֲרִיצִים יַעֲנֶה בְּמֶרְץ.
זֶר וַעֲדָה שֶׁפָּתַח

(לשבת חול המועד)

נִבְרָאוּ. מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ. סוֹרְרִים תִּמְהוּ בְּרָאוּ.
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ: סִבּוּ עֲגָלָה הוֹרְגָהּ. עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ
וְעוֹגֶיהָ. סוּף לַהֲשִׁבִית סִיגֶיהָ. הַתְּאֲנָה חֲנֻטָּה פָּנִיָּה:
עַז תּוֹשִׁיָה מִלִּגְדֵּעַ. סָבִיב הִגְבְּלוּ בְּצַדֵּעַ. עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר
מִלְּקָלַע. יוֹנְתִי בַּחֲגוּי הַסָּדֵעַ: עוֹרִים הוֹצֵעוּ חֲלָלִים.
יֵצְאֵי עֲקֶרְבֵי אֲמָלָדִים. עוֹמְדִים לְזִנְבֵי נַחֲשָׁלִים. אֲחִיו
לָנוּ שׁוֹעֲעִדִים: פָּרֵשׁ עֲנֵן דְּהֶאֱחִילִי. מִגִּיהַּ בְּלִיל הָדָן.
פְּנוּקִים שֶׁלֶשׁ הָאֲכִידִי. דּוֹרִי לִי: פִּעֲלַת שְׂכָר קְפוּחָה.
טְפַלְתִּי כְּנֶאֱדָר נְפוּחָה. פִּלְצַתִּי בְּשִׂאת וְסְפוּחָה. עַד שִׁיפוּחָה:
צִפִּיתִי עוֹצֵב בִּי. וְתִיק רַחֵק מִקְרָבִי. צִנְתִּי לְבִקָּשׁ
אוֹהֲבִי. עַל מִשְׁכְּבִי: צִיר עֲלוֹת בְּתַחֲנֶה. בִּקָּשׁ בְּפוּר
לְמִי מָנָה. צִעוּק וְחֲלוֹת אָנָּה. אֲקוּמָה נָא: קִשְׁרוּ דָוִים

tad, és a föld ingott: az

Ur előtt reszkess föld!

Ijadat feszítetted, hogy
a seregek fejeit meglőjjed,
városok és várak össze-
omlani látszottak Jákob
Istene előtt.

Te vezéreltetted és vezet-
ted a megvédett népedet
és nem vontad meg szá-
juktól az égi eleséget,
sziklát pedig vízmeden-
czévé tett.

וְהִתְמוּטָה הָאָרֶץ.
מִלְּפָנֵי אֲדֹנָי חוּלֵי אָרֶץ:
נִמְיֵת קִשְׁתְּךָ רֹאשׁ
פָּרִזוּ לִנְקוּב. קְרִיזוּ
וּמִבְצָרִים נִחְשְׁבוּ
לְרִקּוּב. מִלְּפָנֵי אֱלֹהֶ
יַעֲקֹב:

נְחִיחַ וְנִרְהֵלָתָ עִם
עַמּוּסֵי מַעִים. וְלֹא מָנַעְתָּ
מִפִּיהֶם דִּגְן שָׁמַיִם.
הַחֹפְכֵי הַצּוּר אֲגַם מַיִם:

(לשבת חול המועד)

קְשׁוּרִים. יוֹפֵי תַמִּים וְאוּרִים. קוֹמֵם לְהַבּוֹת בּוֹעֲרִים.
מִצְאוֹנֵי הַשּׁוֹמְרִים: קָבַל מָרוֹם תִּפְלָתִי. מָחַל פֶּשַׁע
חֲטָאתִי. קִרְבְּתוֹ שֵׁת בְּעֶדְתִּי. כִּמְעַט שְׁעַבְרָתִי: רֹאוּ
בְּחֶרְתִּי בָכֶם. אֱלֹהֵי תַנְחֲצוּ יִצְיֹאתְכֶם. רַעוּת בְּצִירָה
עֲתוּתֵיכֶם. הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רִמָּה קֶרֶן סִגְלָה. מִמֶּדְבָּר
יֵצֵא נִדְגָלָה. רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָה. מִי זֹאת עוֹלָה:
שֶׁנָּן בָּאֲדָם שְׁכִינָתוֹ. נִכְלָלָה מִצִּיּוֹן יַפְעָתוֹ. שֵׁתָּת אֶבֶן
שִׁתָּתוֹ. הִנֵּה מִשְׁתּוֹ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת לְקָרֵב. סֶדֶר בִּקְר
וְעָרֵב. שֵׁת בְּהֵנִי לְהִתְקָרֵב. כָּלֶם אַחֲוֵי חָרֵב: תִּבְנֶן אֲרוֹן
מִכְלִילוֹ. לִוְחוֹת מוֹנִחוֹת בְּצִלּוֹ. תִּבְנִית כְּרוּבִים לְהֶאֱהִילוֹ.
אֲפִרְיֹן עֲשֵׂה לוֹ: תַּעֲוִדָה נְתוּנָה בַּחֲסֶף. הַמּוֹן עִם
בְּהִתְאַסֵּף. תֵּאָר סִפְרָה בְּכֶסֶף. עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף:

A föld szélei hallották
erődet, földön és égen való
fényedet és fenségedet,
midőn, hogy a kavicsból
vizforrás lett, megtetted.

Az atyák akkor kegyel-
met találtak és árnyéko-
d-ban pihentek. Oh kérünk!
lásd csak! néped vagyunk
mindnyájan! Nem is miat-
tunk Örökkévaló, nem is
miattunk.

Ejtsd bajba az önmagával
eltelt ellenséget, hogy vesz-
szen az emberek közül.
Parancsold Jákobnak a

שָׁמְעוּ אֲמֻצָּךְ כָּל--
אֲפָסֵי תַחֲוִימִים. הָדָר
הוֹדָךְ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.
בְּתַתְּךָ. חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ
מַיִם:

אִז מָצְאוּ אֲבוֹתַי חַן
וּבְצִלָּךְ לָנוּ. אָנָּה הַבֹּטֶה
נָא עֹמֵד כָּלֵנוּ. לֹא לָנוּ
יְיָ לֹא לָנוּ:

תִּפְּל צָרָה בַּעֲדֵינוּ
מֵאֲנוּשׁ לְאָבֵד. צִוָּה
יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בִּירְאָה

(לשבת חול המועד)

חזן צִוָּה וּרְאִינָה ק"ח שׁוּר בַּעֲטָרָה הַמַּעֲטָרָה:

חזן הִנֵּךְ יָפָה ק"ח מִזֶּרֶךְ וּלְבֹנָה מִקְטָרָה:

חזן שְׁנִיךְ ק"ח עֹרְכֵי טַעֲמֵי מִסְרָה:

חזן כְּחוֹשׁ הַשָּׁנִי ק"ח וְתֵן שְׁפָתוֹתֶיךָ מִדְּבָרָה:

חזן כְּמַגִּדֵּל דָּוִיד ק"ח נוֹשְׁקֵי הַגְּבוּרִים נֶאֱזָרָה:

חזן שְׁנִי שְׁדִיךְ. קהל בְּמַלְכוּת וּכְהָנָה מִכְתָּרָה.

עד שְׁיָפוּחַ. רָגַשׁ הַמּוֹלָה עֹבְרָה. כָּלֶךְ יָפָה. יְפִיפִית

לְהִיּוֹת גְּבֵרָה. אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה צַעֲדֵי טוֹשֶׁפֶת מִקְשָׁרָה.

לְבַבְתָּנִי חֶסֶן יִקְרִי מִזְכָּרָה. מֵה יָפוּ קִשּׁוּטֶיךָ בְּעֹז

וְתַפְאָרָה. נָפֶת חֶפֶז הָרִים עֹקְרָה. גֵּן נָעוּל. זֹרַעַת חֶסֶד

segítségit, hogy félelemmel szolgáljon Néked; nevednek szerezz dicsőséget!

Egyetértve, egyesülve vidd őket lakóhelyedre és ültess el őket mint szent birtokodat, dicső hegyedre, kegyelmed és hűséged miatt.

Örökkévaló! Kik benned reménykednek, magukra vállalják birodalmad terheit, kérünk, légy oltalmazójuk megtámadóik ellen, miért is mond hassák a népek: Hol vagyon hát Istenük?

Miként a jogtipró és serege vizbe jutott, akképen add ellenségeidet a

אוֹתְךָ לַעֲבֹד. כִּי לְשִׁמְךָ
תִּזְנֶה כְּבוֹד:

תְּבִיאֵמוּ אֲנוּדִים יְהוָה
לְמַכּוֹן שְׁבִתְךָ. וְתַשְׁעֵמוּ
בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ נִחְלָתְךָ.
עַל חֶסֶדְךָ עַל אֱמֶתְךָ:
” מִקְוִיךָ מִקְבְּלִים
עוֹלָ מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם.
נָא הִיָּה סֶתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי
שׂוֹדְדֵיהֶם. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם:
כִּי בְּאֲנוּשׁ וּבְכָל־חִילוֹ
בְּמִים. נָא שִׁית אוֹיְבֶיךָ

(לשבת חול המועד)

וְקוֹצֶרֶת. שְׁלַחֲךָ. קְבוּצֵי סֶלְסוּל מִגְּבֻרָת. נֶרְדָּה וּבְרָכָם.
בְּשׁוּמְךָ בְּאִפִּי קִטְרֶת. מַעֲיֵן גְּגִיִּם. תַּעֲוִדָה דּוֹרֶשֶׁת
וְגוֹמֶרֶת. עוֹרֵי צַפּוֹן וּבּוֹאֵי. לְהַעֲלֹת תַּמְרוֹת. בָּאתִי לָגְנִי.
רְאוּת גִּלְתַּת הַבּוֹתֶרֶת. אֲנִי יִשְׁנָה הַלֵּב עַר בְּמִשְׁמֶרֶת.
פֶּשֶׁטְתִּי. אֲדָר כְּתַנֶּת מִשׁוֹרֶת דּוֹדֵי מוֹשִׁיעַ פְּלִיטָה
הַנִּשְׁאָרֶת. קִמְתִּי. נִצּוּחַ קֹדֶשְׁתּוֹ מִסִּפְרָת. פֶּתַחְתִּי. סִגּוּב
תַּהֲדָתוֹ מוֹמֶרֶת. מִצָּאֵנִי. לְיִשְׁעוֹ מִקְוִדָה וּמִכְבָּרָת.
הַשְּׁבַעְתִּי. הַמּוֹן מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֶת. חוֹן מִה דּוֹרְךָ. שְׁאֵלוֹנִי
תַּמִּיד מִחֲשֻׁבֶּת וּמֵאֲמֶרֶת. נַעֲרָן וְנִשְׁגָּב תִּפְּן שְׁחָקִיב
בּוֹרֶת. הַנַּעֲרָן בְּשִׁדּוּשׁ קֹדֶשָׁה הַמֵּאֲשָׁרֶת:

nádas férgének prédául,
 hogy megtudják, hogy mi
 az ő népe vagyunk és
 Istenünk az égben.

Miképen az első nemzedéknek
 sok csudát tettél, azonképen
 tág csudákat az utódokkal is,
 kik Benned reménylenek és
 Reád támaszkodnak. Ezért min-
 den száj dies érni fog, mily
 rengeteg a Te műved! Szent.

*) Szombat napon a vonal alatt levő הכל-t mondják:

Világosságot áraszt a
 földre és a rajta lakókra
 könyörülettel, és jóságában
 megújítja mindennap és
 mindig a teremtés művét.
 Mennyi a Te műved oh
 Örökkévaló, mindnyáját
 bölcseséggel csináltad, tele

לְמֹרֶשׁ קְפוּדָא וְאַנְמִי
 מַיִם. וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהֵינוּ
 עִמּוֹ וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם:

חֵן כְּהַפְלֵאתָ לְדֹרֹר רֵאשׁוֹן
 דָּוִב נִסִּיךְ. הַפְּלֵא עִם אַחֲרוֹנִים
 מִחֲפִידָּה וְחוֹסִידָּה, וְכִלְ-פָּה יִהְיֶה
 מִהֲרֹבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ. קְדוֹשׁ:

הַמֵּאִיר לְאַרְצֵי-לְדָרִים
 עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
 מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מֶה
 רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלֵם
 בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה

(Szombaton)

Mindenki hálát mond neked és
 mindenki dicsér, és mindenki mondja:
 senkisé szent, mint az Örökkévaló,
 mindenki magasztal Téged, szela,
 mindenség alkotója! Az Isten, a ki
 mindennap megnyitja a kelet kapuinak
 ajtait, és az égboitozat ablakait kitarja,
 kivezöti a napot helyéről és a holdat
 tartózkodása hajlékából és világít az
 egész világnak és lakosainak, kiket

(*) הכל יודוך והכל ישבחוך. והכל
 יאמרו אין קדוש כִּי: הכל ירוממוך
 סֶלָה יוצר הכל. האל הפתח בכל-
 יום דְּדַתּוֹת שְׁעָרֵי מִזְרָח. וּבֹקֵעַ
 חֲלוֹנֵי רָקִיעַ: מוֹצִיא חֶמֶד מִמְּקוֹמָהּ
 וּלְכָנָה מִמִּבּוֹן שְׁבִתָּהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם

a föld birtokoddal; régidők-
től egyedül magasztalt
király, a ki dicsőítettődött
tiszteltetett és magasztal-
lódott, mióta a világ kez-
dődött. Örök Isten! Nagy
irgalmadban könyörülj raj-
tunk, győzelmünk ura,
menedékvárunk szirtje, üd-
vünk pajzsa, ki körülöt-
tünk őrökdi. Isten, a di-

הָאָרֶץ קִנִּינִיךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז.
הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֵנוּ. צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ. מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ
מִשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ

(Szombalon)

irgalmasságával teremtett. A ki vilá-
gosságot áraszt a földre és a rajta
lakókra könyörülettel és jóságában
megújítja mindennap mindig a teremtés
művét; rég időktől egyedül magasztalt
király, a ki dicsőítettetett, tiszteltetett
és magasztalódott, mióta a világ kez-
dődött. Örök Isten! Nagy irgalmadban
könyörülj rajtunk, győzelmünk ura,
menedékvárunk szirtje, üdvünk pajzsa,
ki körülöttünk őrökdi. Nincs hozzád
fogható és nincs más mint Te, senki
nincs rajtad kívül és ki hasonlítható
Hozzád? Hozzád fogható örökkévaló
Istenünk, nincs ezen a világon és a jövő
életben sincs más, oh királyunk, senki
rajtad kívül, oh megváltónk a messias
idejében és senki sem hasonlít Ho-
zád, oh Segítőnk a bontak feltámadásokor.

בְּדָו וְלִיּוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים:
הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וּבִטְוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל-יוֹם
תְּמִיד. מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז. הַמְשַׁבֵּחַ
וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימֹת עוֹלָם.
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֵנוּ. צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ. מֶגֶן
יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין בַּעֲרַפְךָ
וְאֵין זוֹלָתְךָ. אַפֶּס בְּדָתְךָ וּמִי
דוֹמֶה לָּךְ: אֵין בַּעֲרַפְךָ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּעוֹלָם הָזֶה. וְאֵין זוֹלָתְךָ מִלִּפְנֵי
לִחֵי הָעוֹלָם הַבֹּא. אַפֶּס בְּלָתְךָ
נֶאֱלָנוּ לִימֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דוֹמֶה
לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לַתַּחֲיַת הַמֵּתִים:

esért, a nagyértelmű, rendező és alkotó a nap fényét, a jóságos, dicsőséget szerzett az O nevének, világítókat tett hatalma köré, szentjei seregének minden oldaláról magasztalják hatalmát, mindig Isten dicsőségéről és szentségéről beszélnek. Áldással örökkévaló Istenünk kezeid műve dicsősége által

גָּדַל-יָדֶעָה הַכִּין וּפָעַל
וְהָיִי חֶמֶה. טוֹב יֵצֵר
כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֻרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֻזוֹ. פְּנוֹת
צָבָאוֹ קְדוּשִׁים רוּמְמֵי
שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ;
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

(Szombaton)

Isten! minden műnek ura, dicséret és áldott minden lélek szája által, nagysága és jósága betöltik a világot, tudás és értelem környékezik, a ki fegyekedik a szent Chajot fölött és dicsőségben tündöklök az ég szekerén. Tisztaság és becsületesség trónja előtt, kegyelem és irgalom dicsősége előtt. Alkalmasak a világítók, melyeket Istenünk teremtet, tudással, értelemmel és gondolkodással alkotó azokat. Erőt és hatalmat adott beléjük, hogy uralkodjanak a világ közepette. Fénynyel öltenek be mindent és sugarakat, árasztanak, fényük az egész világba árad; örülnek, mikor felkelnek és vigadnak, mikor lenyugosznak, félelemmel teljesítik Urak parancsát, tisztelettel és dicsőséggel adóznak nevének, ujjongással és zengedezéssel

אֵל אֲדֹנָן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים
בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה.
גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מֵלֵא עוֹלָם. יָדַעַת
וְתִבְנוּתָה סוֹבְבִים אֹתוֹ: הַמִּתְנַגֵּא עַל
חַיּוֹת הַקִּדְשׁ. וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל
הַמְרַבֵּה: זִכּוֹת וּמִישׁוֹר קִפְנֵי
כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ;
טוֹבִים מְאֻרוֹת שִׁפְרָא אֱלֹהֵינוּ
יֵצֵרם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל: פֶּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיּוֹת מוֹשְׁלִים
בְּקֶרֶב תִּבְלָ: מְלָאִים זִוּ וּמְפִיקִים
נִגְיָה. נָאָה זִוּם בְּכָל-הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים
בְּצִאתָם וְשֵׁשִׁים בְּבֹאֵם. עוֹשִׂים
בְּאִמָּה רֵצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד
נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צִהְלָה וְרָנָה לְזִכָּר

és a világító világtestek által, melyeket szereztél, tisztelnék Téged, szela!

Áldassál szirtünk, királyunk és megváltónk, a szentek terem-tője; dicsőíttessék neved mindig,

וְעַל מְאֹרֵי אֹר שְׁעֵשִׁית
יִפְאֲרוּךְ סֵלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלִּבְנוּ וּגְאֻלָּנוּ
בֹּרָא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ

(Szombaton)

birodalma emlékének. Hívá a napot és lövelli sugarait, látta és meghatározta a hold alakját. Dicsérettel adóznak neki a magasság összes seregei, tisztelettel és magasztalással: a szereáfok, ofánok és szent Chajotok.

Istennek, a ki nyugodott minden munkájától; a hetedik napon felemelkedett és ült dicsősége trónjára. Diszbe burkolódzott a nyugalom napjára, *győnyörűségnek* nevezte a szombat napot; ez dicsősége a hetedik napnak, mert azon megnyugodott Isten minden munkájától. A hetedik napot így is dicsőítik mondván: „Zsoltárának a szombat napra: Jó, hogy hálát adjunk az Örökkévalónak“ Azért tisztelik és dicsérik Istent minden alkotásai, dicsérettel, hódolattal és magasztalással adóznak Istennek, a királynak, a mindenség alkotójának, a ki az Ő szentségében nyugalmat adott Izrael népének, a szent szombat napján. Szenteltessék a Te neved örökkévaló Istenünk és dicsértessék a Te emlékeztető királyunk, az égen fent, a földön lent. Áldassál segítőnk, kezeid műve dicsősége által és a világító testek által, melyeket alkottál, légy magasztalva szela!

מִלְכוּתוֹ: קָרָא לְשֵׁמֶשׁ וַיּוֹרֶה אֹר.
רָאָה וַהֲתַקִּין צִוְרֵת הַלְבָנָה: שְׁבַח
נוֹתָנִים לוֹ כָּל צֶבֶא מְרוֹם. תִּפְאֶרֶת
וּגְדָלָה שְׂרָפִים וְאַוְפָּנִים וְחַיֹּת
הַקֶּדֶשׁ:

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתַּעֲדָה וַיָּשָׁב עַל
כְּפֹא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם
הַמְנוּחָה. עֲוֹנָה קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבַת:
זֶה שְׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי יִשְׁבוּ
שְׁבַת אֵל מִכָּל--מִלְאָכָתוֹ: וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁפָּח וְאוֹמֵר. מְזֻמָּר שִׁיר
לְיוֹם הַשְּׁבַת טוֹב לְהוֹדוֹת לְיִי:
לְפִיכָךְ יִפְאֲרוּ וַיְבָרְכוּ לֵאל כָּל--
יְצִירָיו. שְׁבַח יָקָר וּגְדָלָה יִתְּנוּ לֵאל
מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְנַחִיל מְנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בְּיוֹם שְׁבַת
קְדֹשׁ: שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ.
וּזְכָרְךָ מִלִּבְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרַךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.
וְעַל מְאֹרֵי אֹר שְׁעֵשִׁית יִפְאֲרוּךְ
סֵלָה: (a vonal fölött צוּרֵנוּ מִלִּבְנוּ וּגְאֻלָּנוּ)

oh királyunk, ki teremtél szolgákat és a kik Neki szolgálnak, mindnyájan a világ magaslatán állanak és egybehangzó félelemmel engednek az élő Isten és a világ királya szavának. Mindnyájan szeretvék, mindnyájan kiválasztottak, mindnyájan hatalmasak, és mindnyájan félelemmel és borzadálylallyal teljesítik uruk akaratát, és mindnyájan tisztasággal, szentséggel, énekekkel és dalokkal nyitják meg szájukat és áldják, dicsérik, dicsőítik tisztelik, szentelik és elismerik:

A nagy, hatalmas és rettentő király, az Isten nevét, szent Ő, és mindnyájan elvállalják egyik a másiktól, az égi birodalom igáját, és megengedi egyik a másikának, hogy dicsérje alkotójukat; derült hangulattal, tiszta és kellemes kiejtéssel kezdik mindnyájan egyszerre a megszentelést és félelemmel így szólnak:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

ברוך הקהלות לוֹוֹנִים אֹפֶן זֶה: ש"המח יעקב.

Kik nevét ismerték יְדוּעֵי שֵׁם. בְּבוֹד נִשְׁם.

(לשבת חול המועד)

שמעון בר יצחק בר אבנא ה"ב הכרחות הראשונות, ובשניות הקטן יזכה לחיי עד אמן.
יְדוּעֵי שֵׁם. בְּבוֹד נִשְׁם. הַפֶּל לְמַעְנֵהוּ פֶּעַל.
מְרַבֵּה דְגוּל וּמוֹעֵל. קְדוֹשׁ בְּמִטָּה וּבְמַעַל:

לְעַד מִלְּפָנֵינוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
וְאִשֶּׁר מִשְׁרָתֵינוּ כָּלֶם עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה
יְחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֲהוּבִים
כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים
וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה
רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת
פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
וּמִשְׁבָּחִים וּמְפָאִרִים וּמְעֲרִיצִים
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל
מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנַחַת רוּחַ בְּשֵׁפָה
בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה. קְדֻשָּׁה כָּלֶם
בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

tisztult lélekkel és zavartalan képzelettel: mikor szabadultak és kivonultak Egyiptom kohójából. Neked daloltak és el sem fáradtak, úgy az apák, mint a fiak. Egyszerre így kezdték, egyhangulag énekelték: A ki az egek hatalmas lakója:

Ő az istenek Istene és az urak Ura.

Egyiptom közönségére, mivelhogy kegyetlenkedett, egyekből rádörögött, elitélte, meg is verte tiz csapással; megsemmisítette, belevertette, a tenger szívébe süllyesztette; de megmentettek és megváltattak az üdvözült nép menekültjei; e k k o r éneklék és dicsőíték, ez az ének, ez a dana:

Ő az istenek istene és az urak Ura!

וּבִנְקִיּוֹן רַעֲיוֹנִים: עֵת
פָּלְטוּ. וְנִתְּמַלְטוּ. מִכּוֹר
בְּרֹזֶל סוּגִים: קוֹל נּוֹפֵפוּ.
וְלֹא רוֹפֵפוּ. כְּמוֹ אֲבוֹת
כֵּן בָּנִים: כֵּן יַחַד.
קוֹל אֶחָד. כִּי צוּר שׁוֹכֵן
מְעוֹנִים:

הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
עֲדַת עֲנָמִים. עֲבוֹר
עֲנוּמִים. עֲדִיהֶם מָרוֹם
הָרָעִים: וְשִׁפְטָם.
וְחִבָּטָם. בַּעֲשָׂרָה
נִגְעִים: וַיִּשְׁמֶם. וַיִּשְׁיִמֶם.
בְּלֵב יָמִים נִטְבָּעִים:
וְנִצְלוּ. וְנִגְאָלוּ. פְּלִיטֵי
הַמּוֹן נוֹשְׁעִים: אֲזִי
שׁוֹרְרוֹ. וְאֲזִי פֹאֲרוֹ.
בְּזִמְרִים וּבְרִנִּים:

הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

(לשבת חול המועד)

רֵאשׁוּ. עֲטוּר פֶּזוֹ בְּתָר.
וּמֵאֲזִין לְקוֹל עֲתָר.
עֵינָיו. נִגְדוּ יִישִׁירוּ חֲזוֹיִם.
בְּחֹר נְעִים בְּאֲרָזִים.
טָהוֹר צוֹפֶה בְּלִ סֶתֶר.
נִעְרָץ בְּשִׁפְתַּי יָתֵר:
יְהִי חֲכָם חֲזוֹיִם.
זָךְ עוֹשֶׂה חֲזוֹיִם:

Az egeken ilyképen dicsérik mindig dicsőséges nevét. És ha mennydörgés hallatszik és erősen vilámlik: meghunyászkodnak meghajolnak, hogy ne láthassák dicsősége fényét. De ki is láthatná? ezt is azt is sűrű felhő borítja:

Ő az istenek Istene és az urak Ura.

A Chajot pediglen, ott fenn az égen dicső trónját hordják, szárnyaikkal, bátaikkal és tagjaikkal takarják; riadót fűnek, mikor neki fognak és szárnyaikkal felemelik; ha pedig vesztegenállanak helyeiken, akkor szárnyukat leboesájtják, körülöttük az ofánok körjárata:

Ő az istenek Istene és az urak Ura!

קָבַל מְרוֹמוֹ יוֹם בְּיוֹמוֹ.
כִּן יְבָרְכֵנוּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ;
וּבְשִׁמְעֵם. כִּן בָּרַעַם.
מֵאַחֲזֵרִי פֶּרָגוֹדוֹ;
יִסְגֹּדוּן. וַיִּקְוֹדוּן. מַחֲזוֹת
שְׂכִינַת הוֹדוֹ; וּמִיִּהוּהָ.
זֶה אֵל זֶה. נִסְתָּר בְּעָבִי
עַנְנִים;

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים;
וְהַחַיּוֹת. בְּרוֹם עֲלִיּוֹת.
כֹּס יִקְרוּ תִשְׁאֲנֶה;
בְּכִנְפֵיהֶן גְּבִיֶהֶן.
וְגִוִּיתֵיהֶן תִּכְסֶּנָּה: בְּקוֹל
נוֹשָׁקֵן. בְּהַחֲזִיקֵן.
בְּכִנְפֵיהֶם תְּרִימְנֶה;
בַּעַת עֲמָדָם. בְּמַעֲמָדָם.
בְּנִפְיֵיהֶם תִּרְפִּינֶה: גַּם
בְּלִכְתָּם. לְעַמָּתָם. יִלְכוּ
הָאוֹפָנִים;

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים;

(לשבת חול המועד)

לַחַיּוֹ. רִקָּה מִגְדָּלוֹת בְּשָׁמַיִם. בְּפִיר מִשִּׁיב טַעֲמִים.
יֵשֶׁר אֲמָרֵיו נְעִימִים. הַגִּיּוֹנִיו בֵּין מַחֲבָמִים;

Kiválasztott népe kezdettől fogva itt a földön magasztalta. Midőn szót emel és Téged dicsér világok Ura, a ki öltözködik és burkolódik világosságba: akkor fönt Téged köszönt az angyalok serege, sorba állanak és magasztalnak, dicsőítve így szól az ég és föld kara:

Ő az istenek Istene és az uraknak Ura!

És a Chájot énekelnek és a Kerubim dicsőítik és Szerafim

בְּנֵי סִגְלָה. מִתְחַלֵּה.
הַמָּדָה יִשְׁגְּבוּ בַּמָּטָה:
בְּרוּם קוֹלָם. אֲדוֹן עוֹלָם.
אֲשֶׁר אֹר לִבֶּשׁ וְעֵטָה:
וְאוֹ הַמּוֹלָה. מִלְמַעְלָה.
יַעֲרִיצוּדוֹ בַּמִּבְטָא:
חֲבוּרַת אֵל. בְּנֶגֶד אֵל.
מִסְדָּרִים כְּמוֹ שִׁיטָה:
אֵל מִפְּאֵרִים. וּמִהוֹדָרִים
וְהֵם אוֹמְרִים. וְגַם
עוֹנִים:

הוא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

וְהַחַיּוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים

(לשבת חול המועד)

יְדִיו. צִדְקוֹמִשְׁפָּטִיםפְּלָאִים. לְגִלְלֵי תְּרִישֵׁשׁ מִמְּלָאִים
חֵילִי צָבָאוֹ נוֹרָאִים. חֲתִים וּמִפְּנֵי יִרְאִים:
שׁוֹקִיו. קוֹמַת עַמּוּדֵי שֵׁשׁ. יִסּוֹד עוֹלָם לְהַתְאֲשֵׁשׁ.
בְּשִׁבְעֵילְמַעְלָהמִשֵּׁשׁ. יִפָּה כֶּסֶף לִישֵׁשׁ:
חֲבוּ. רַבִּי תוֹרוֹת וְחֻקִּים. יַחֲדוּ בַּתְּכַד וּבִשְׁחָקִים.
אֲדִירֵי חֲשַׁמְלֵי בָּרָקִים. עֶצֶם קִדְשָׁתוֹ מִפְּיָקִים:
אֲנָה. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ. דּוֹרָשִׁים אֲרָאֵלִי מְרוֹמוֹ.
וְהָאֵל זֶהקוֹרָאנוֹאֲמוֹ. אוֹמֵר קָדוֹשׁ בְּשֵׁלְשֵׁמוֹ:
דּוּדִי. נוֹתֵן לַעֲמּוֹ עוֹז. מִפִּימוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמַעוֹז.
אֲנִי אֲחֻק תְּהַלֵּה וְעוֹז. נָעַם לְשֵׁם מְגִדֵּל עוֹז:

zengedeznek és az angyalok áldanak. Minden Chájá, Ofán és Kerub arca a Szerafim felé van fordítva és így szembesztetve dicsőítnek és mondják :

Dicséretnek az Örökkévaló dicsősége az Ő helyéről.

A dicsőített Istennek kellemetességet ajánlnak, az élő és fenmaradó istennek, a királynak dalokat hangoztatnak és zsolozsmákat hallatnak, mert egyedül Ő működik hatalommal, teremti ujságokat, a háborúk ura, az igazság vetője, az üdv természetűje, a gyógyító szerek teremtője, rettenetes dicséretben, a csudák ura, a ki jóságában megújítja mindennap a teremtés művét. A mint írva vagyon: „A nagy világító testek teremtőjének, mert örökké azt az Ő kegyelme.“ Oh, világíts uj világossággal Zion fölött, hogy mihamarább mindnyájan részesüljünk világosságában. Dicsérettessél Örökkévaló, a világító alkotója.

Nagy szeretettel szerettél minket, örökkévaló, Istenünk, nagy és különös könyörülettel könyörültél rajtunk. Atyánk, királyunk atyáink miatt, kik benned bíztak és kiket az élet törvényeire tanítottál, azonképen kegyelmezz nekünk is, és taníts minket is. Atyánk a könyörü-

יִפְאָרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנֹו וְאַרְאֲלִים
יִבְרְכוּ פָנַי כְּדִלְחִיָּה וְאוֹפָן
וְכִרְוֵב דְּעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמַּת
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :
לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֹו
לְמִלְכָּךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחֲתָּהּ יִשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא לְבָדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מַלְחָמוֹת
זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת מִצָּמִיחַ יְשׁוּעוֹת
בוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת.
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַיֶּה
בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית : כְּאִמּוֹר
לַעֲשֵׂה אֲוִרִים גְּדוּלִים כִּי
דַעֲוֶה חֲסִדוֹ : אֲוִר חֲדָשׁ עַל־
צִיּוֹן תִּאֲוֵר וְנִזְכָּה כְּדָנוּ מִהֲרָה
דְּאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת :

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ הַמְּלָךְ גְּדוּלָּה וְיִתְרָה
חֲמֻלָּה עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִדְּכָנוּ
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ
וְתִלְמִדֵם חֲזָקִי חַיִּים בֶּן תְּהַנְנוּ
וְתִדְמִנוּ : אָבִינוּ הָאֵל

a könyörületes atya, a ki megkönyörül, könyörülj rajtunk, és indítsd szívünket, hogy értsük, megfogjuk, hogy halljuk, tanuljuk, és tanítsuk, hogy őrizzük és megtartsuk, és végrehajtsuk szeretettel tóra tanaidnak minden szavait. És világosítsd meg szemeinket tórádban és hadd ragaszkodjék szívünk parancsolataidhoz, fűzd egybe érzelmünket, hogy nevedet szeressük és tiszteljük, és soha szégyenbe ne essünk, mert bizunk szent, nagy és rettenetes nevedben, örvendünk és örülünk segítségeden. És hozz össze bennünket békében a föld négy széléről, és vezess minket egészségben országunkba, mert Te segélyhozó Isten vagy, és minket választottál meg minden nép és nyelv közül és közelítettél nagy nevedhez, szelá, igazságban, hogy hálát mondjunk Neked és szeretettel hirdessük egységedet. Dicsértessél Örökkévaló, a ki Izrael népét szeretetből választotta.

Isten hűséges király.

Halljad, Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

Dicsértessék birodalma dicsőségének neve mindörökké.

És szeressed az Örökkévalót,

הַרְחֵם הַמֶּלֶךְ הַיָּחִיד עָלֵינוּ
וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לִהְיוֹת שְׂכִיר
לְשִׁמוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:
וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבֵּנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא
נִבּוֹשׁ לְעוֹדֶם וְעַד. כִּי בָשָׂם
קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ
נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרָבַע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל
פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבְנוּ
בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן.
וְקִרְבַּתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה
בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ
בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחוד שומר אל מלך נאמן:

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

Istenedet, egész sziveddel és egész lelkeddel és minden erőddel. És legyenek ezen igék, melyeket én ma neked parancsolok, a te sziveden; és véd be azokat gyermekeidnek, és beszélj azokról, mikor ülsz a te házában és mikor jársz úton és mikor lefekszel és mikor fölkelsz. És kösd azokat jelül kezedre és legyenek homlokdiszül szemeid között és ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

És léssen, ha engedelmeskedve engedelmeskedtek parancsolataimnak, melyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, Istenedeket, és hogy szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel: akkor adni fogok esőt földeteknek idejében, korai és késői esőt és begyűjtöd gabonádat, meg édes boro-dat és olajodat; és adok füvet meződön barmodnak, és eszel és jóllakol. Vigyázzatok magatokra, hogy szívetek el ne csábíttassék, hogy elpártolnátok és szolgálnátok idegen isteneknek és leborulnátok előttök; mert akkor az Örökkévaló haragja fellobbanna ellenetek és bezárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld nem adná gyümölcsét és ti csakhamar elvesznétek a jó földről, melyet az Örökkévaló ad tinektek. És

בְּכָל--לִבְכֶּךָ וּבְכָל--נַפְשֶׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ; וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם
עָלֶיךָ לְבְּכֶךָ; וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ; וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עָלֶיךָ
יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטַפַּת בֵּין עֵינֶיךָ;
וּכְתַבְתָּם עַל--מְזוּזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ;

וְהָיָה אִם--שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ
אֶל--מְצִוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
אִתְּכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא־יִהְיֶה
אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבָדוֹ בְּכָל--לִבְכֶּם
וּבְכָל--נַפְשְׁכֶם; וְנָתַתִּי מִטָּר--
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלֶּקֶשׁ
וְאִסַּפְתִּי דָגָנְךָ וְתִירֶשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ;
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ; הַשְׁמִירוּ לָכֶם
פֶּן--יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם; וְחָרָה אַף--
יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת--הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא
תֵּת אֶת--יְבוּלָהּ וְאִבַּדְתֶּם
מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם; וְשָׁמַתָּם

vegyétek e szavaimat szíve-
tekre és lelketekre, és kös-
sétek azokat jelül kezetekre
és legyenek homlokdiszül sze-
meitek között. És tanítsátok
azokra a ti gyermekeiteket,
hogy szóljanak azokról, mikor
ülsz a te házában és mikor
az úton mégy és midőn le-
fekszel és mikor fölkelsz. És
ird azokat házad ajtófeleire és
kapuidra.

Hogy napjaid sokasodjanak
meg és gyermekeitek napjai a
földön, mely feől az Örökké-
való esküdött ősatyáitoknak,
hogy nekik adja, mint az ég
napjai a föld fölött.

És mondá az Örökkévaló
Mózesnek következőképen:
Szólj Izrael fiaihoz és mondd
meg nekik, hogy csináljanak
maguknak szemlélő szálakat
ruháik széleire minden nem
zedéküknél és tegyenek a
szemlélő szálakhoz kék fonalú
zsinórt, és ez legyen néktek
szemlélő szálul; látván azokat,
emlékezzetek az Örökkévaló
minden parancsolataira és
tartsátok meg azokat, ne kém-
kedjete szívetek és szemeitek
után, melyeketszerettek rosszra
követni; hogy megemlékez-
zetek és megtegyétek mind
a parancsolataimat, és szentek
legyetek Istenteknek. Én va-
gyok az Örökkévaló, a ti Is-

את־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם
וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדְבַר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְדַרְכְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דְּמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל־פְּנֵי בְּגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ
אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
דְּמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

tenetek, a ki kihoztalak benne-
teket Egyiptom országából,
hogy legyek néktek Istenetek,
én vagyok az Örökkévaló, a
ti Istenetek.

Igaz, áll, szilárd és ma-
radó, egyenes és hiteles,
kedvelt és szeretett, kívá-
natos és kellemes, rette-
netes és fenséges, rendes
és elfogadott, jó és szép
ezen dolog reánk nézve
mindörökre. Igaz, a világ
ura a mi királyunk, Jákob
szirtje, üdvünk paizsa;
nemzedékről nemzedékre
fennmarad, neve is fenn-
marad és trónja szil-
lárd, és birodalma és hű-
sége örökre fennmaradnak;
és ígéretei élnek, fennma-
radnak, hitelesek és ked-
vesek mindörökké, míg a
világ tart, atyáinkra nézve,
reánk nézve, gyermekeinkre
nézve és utódainkra nézve,
és Izraelszolgáid, ivadéka-
inak minden utódaira nézve.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיֵּצִיב וְנִכּוֹן
וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב
וְחָבִיב וְנֶחֱמָד וְנָעִים
וְנוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקַן
וּמִקְבָּד וְשׁוֹב וַיִּפְּרָה
הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכֵנוּ צִוֵּר
יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדֹר
וָדֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמּוֹ
קִיָּם וְכֶסֶף אֵו נִכּוֹן
וּמַלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעֶד
קִיָּמָת: וַדְּבָרָיו חַיִּים
וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים
וְנֶחֱמָדִים לְעֶד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ
וְעָלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַד
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַד כָּל
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ:

Az elődökre nézve és az
utódokra nézve üdvös szó
az és örökké fennmaradó.
Igaz és hiteles, törvény,
a mi nem évülhet. Igaz,
hogy Te vagy az örök-
kévaló Istenünk és atyáink
istene, királyunk és atyáink
királya, megváltónk és
atyáink megváltója, alko-
tónk, üdvünk szirtje, meg-
szabadítónk és megmen-
tőnk volt mindig a neved,
nincs Isten, csak Te.

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל
הָאַחֲרֹנִים דְּבַר טוֹב
וְקַיָּים לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
וְאַמוּנָה חֹזֶק וְלֹא יַעֲבֹר:
אֱמֶת שְׁאַתָּה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
נוֹאֲלֵנוּ נוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצֵרנוּ צוֹר יִשְׁוֹעֵתֵנוּ
פוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
שְׁמֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ:

זולת "ניוסד ע"פ א"ב וס"הנח חתום לזקוף שמעון בר יצחק חזק.

Át vonultál Egyiptom föl-
dén, hogy a szörnyeteget
letiprod, bűne elérte tető-
pontját, de büntetése is
teljes mértékkel méretett

(*) אֵי פִתְרוֹם בְּעֶבְרֶךָ
רֹאשׁ תַּנִּין לְהִירָשׁ
בְּמִלּוֹאת סִפְקוֹ שְׁאוּנוֹ
מוֹד בְּגֶדְשׁ בְּאוֹכְלִי

(*) (לשבת חול המועד)

זולת ע"פ א"ב דרחשי הסרזות הרשזות, ונשניות חתום שמעון בר יצחק
חזק ואמין אמן.

אֱלֹהִים וְכֹאֲלָה הִרְאִיתָנִי. שְׁמַעְהָ אֲזִנִּי וְהִבְנַתָּנִי. לֹא
יִדְעָתִי נַפְשִׁי שְׁמַתָּנִי: בְּבוֹאֶךָ לְהַדִּיץ דְּאֲבִי. מֶלֶךְ פֶּצַח
לְהִיטִיבִי. שׁוּבִי שׁוּבִי: גִּיָּא חַיּוּן תַּחֲוִמֶיךָ. עַד וְתָךְ

neki. A kik a peszách áldozatot ették, azok új énekkel megszentelték nevedet. És ezen éneket jövőben is a szent ünnepen éneklitek.

Hullámokbanátgázolt az istenfélők serege; csudát tettél érte, jóságod, mint a hatalmas hegy (oly változatlan.) Üldözőiket elítélted, hogy a feneketlen mélység nyelje el, akkor énekelt Mózes és Izrael gyermekei.

A kút mellett örömdalt zengettek, hegyek érültek egymással, hogy lássák a harczot és a háboruk könyvében fel van jegyezve versrimben: Akkor éneklé Izrael ezen éneket.

פֶּסַח הַיּוֹם נִתְּקַדְשָׁה
בְּשִׁיר לַחֲדָשׁ.

הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל חַג הַתְּקֵדָשׁ:

נָזַו בְּעֵזִים צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל.
הַפְּלֵאתָ לָמוֹ צִדְקָה
בְּהַרְרֵי אֵל. הוֹלֵקִימוֹ
נִשְׁפָּטָה תְּהוֹם רָבָה
לְהַתְּאֵל.

אִזּוּ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ
בְּעֲלִיזוֹת בְּהַשְׁקָה
הָרִים אֶת וְהֵב לַחֲזוֹת.
וּבְסֶפֶר מַלְחָמוֹת
רְשׁוּמָה בְּשִׁטֵּי חֲרוּזוֹת:
אִזּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

(לשבת חול המועד)

לַחֲגִישׁ שְׁלָמִיד. מַה יָּפִי פְעֻמֶּיךָ: הִגְלִיךְ יְיָהֲרִי כֹזֶה.
וּכְעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהֵר. שָׁרִיד אֲנִי הַסֶּחֶר: הִדֵּר בִּיהוֹן
אֲפֻדֶיךָ. נָעַם מַלְכוּת כְּבוֹדֶיךָ. שְׁנֵי שְׂדֵיךָ: וְנִחַת
שְׁלַחַן דָּשֵׁן. בְּנִכָּה מְנוּרָה לְדָשֵׁן. צִוְּאֶיךָ כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן:
זְבוּל קֹדֶשׁ הַלְוִיָּהּ. רָפָד יוֹפִי מְכַלְוִיָּהּ. רֹאשֶׁךָ עֲלִיָּהּ:
חֵיל לְמֶאֱדָר עֲצֻמָּה. בְּרָבִי תוֹרוֹת נִתְחַכְמֶת. מַה יָּפִית
וְיִמָּה נְעֻמָּה: טַבָּחִים נוֹי תִּהְלָלְתָּ. יִתְאוּ רְאִמִּים
לְרֵאוֹתֶךָ. זֹאת קוֹמָתֶךָ: יְדוּעֶיךָ נְטוּעִים כְּמִסְמָר.

A nap fényét meggátolta az én barátom és Uram, a holdat pedig megállítá egy egész napra; mindez be van írva a Jasar könyvébe, énekbe és dalba szedve. Ekkor szólott Jozsua az Örökkévalónak, a mikor az Örökkévaló Emórit az ő kezébe adta.

Mikor a nép elvetemedett, zsarnokok uralkodtak rajta, demegtérvén, keresték Istent, ekkor segítséget küldött nekik és Jáchint és Charoset fejedelmeit kudarczczal alázta meg; ekkor éneklé Debóra és Bárak Ábinoam fia.

A hős és jámbor, a legboldogabb király zsoltárokat költött és az egyenes ösvényen járt; agg korában még szaporította zsolozsmáit. És Dávid mondá az Örökkévalónak ez ének szavait.

וְהָרָה שֶׁמֶשׁ הַיָּדָמִים
דָּוִד וּמֵאֲמִירֵי. וַיִּרְחַ
הָעֵמִיד כִּיּוֹם תָּמִים
תָּמִירֵי. חֲקִיקָה בְּסֵפֶר
הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמֹרֵי;
אֲנִי יַדְבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לִי כִּיּוֹם תַּתֵּן יְיָ אֶת
הָאֲמִירֵי:

טָפְשׁוּ חֲנָף מְלָכֵי
מִמּוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ
וְשָׁחֲרוּ אֶל יְיָ וְצִוְּהָ
לְהוֹשִׁיעֵם. יִבִּין וַיִּגִּיד
חֲרוּשֵׁת לְמַפְלָה
הַכְּנִיעֵם.

וַתִּשָּׂר דְּבוֹרָה וּבָרַק בֶּן אֲבִינָעָם:
כָּלֵל וְהוֹקֵם עַל
בְּמַלְכִים לְהַתְּאֲשָׁרָה.
זְמִירוֹת הַנְּעִים וְהַלֵּךְ
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לָעֵת וּקְנַתוֹ
חֹסֶיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה.
וַיַּדְבֵּר דָּוִד לִי אֶת דְּבָרֵי חֲשִׁירָה:

(לשבת חול המועד)

צְנוּעִים בְּכָד מְשֻׁמֵּר. אֲמַרְתִּי אֵעֲלֶה בְּתֹמֶר: בְּתוֹרָה
בְּשֶׁכֶל טוֹב. חֲמוּדָה מְזֻהָב טוֹב. וְחֶפֶד כִּיּוֹן רַחוּב:
לֹא אֶקְוֶה לְסַעְדִּי. קְדוּשֵׁי פִּזְדִּי וּבְבוּדִי. אֲנִי לְדָוִד:

Az apa átadta fiának mindazt, a mi a templom építéséhez szükséges, sok álmatlan éjjeleket töltött, hogy alkalmas helyet találjon; azért is mivel a templom megépítéséhez olthatós előmunkálatokat tett egyik zsoltár az ő nevére így czimezi: Zsoltár ének Dávid házának fely avatására.

Vigasságokat sokat szerettek, derült az arcz, szomorúság eltűnt, midőn a templom alapja meg lőn vetve, mely erős várrá leszen, égő- és vágóáldozatot hozzá még békeáldozatot nagy számban hoztak; ekkor mondá Salamon: »Az Örökkévaló mondá, hogy párázatban akar lakni.«

A hol ellenségeim: Széir, Ammon és Moáb serege elvesztett, Czion felé vezető uton mutafkozott az Örökkévaló segítsége; maga az

מִסֵּר הָאֵב לְבָנוּ צָרָכֵי
בְנֵין לְהַזְבִּיד. לְמַצּוֹת
מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּגֵדָה
הָעֶבֶיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ
כִּי בְּמִשְׁאֵל הַכְּבִיד.

מְזֻמָּר שִׁיר הַנֶּכֶת הַבֵּית לְדָוִד:

שְׁמַחוּת רַבּוֹ וְהוֹנָה
כָּד מֵאֵפֶל. בְּיֶסֶד
הַבֵּית נִבְצַר בַּחֵן וְעַפֵּל.
עוֹלֹת וּזְבָחִים לָרֹב
וּשְׁלָמִים לְהַטְפִּיל.

אֲזֵ אָמַר שְׁלֹמֹה יֵאמֹר לְשֹׁכֵן בְּעֶרְפֶּל:

פָּגְרוּ שְׁעֵיר וְעַמּוֹן
וּמוֹאָב חֵיל מִדְּנִי.
בְּמַעְלֵי הַצִּיץ רֹאוֹת
יְשׁוּעַת יי. צוּר בּוֹ

(לשבת חול המועד)

מִסְפֹּרֹת מִקְצָה דְּקָצָה. חֲנוּן סְגוּרִיהָ הֵיכָא. לָכֵה דוֹרֵי
נִצָּא: נִהַל מְעִטֵּי עַמִּים. זָרַח אֲוֶרֶךְ לְעַמּוּמִים. נִשְׁבִּימָה
לְכַרְמִים: שׁוֹשׁ מְסֻבָּה לְהָאֲרִית. קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִית.
הַיְּהוּדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ: עַמְּךָ בּוֹעֵד לְהֶאֱהִילִי. וְלָבוֹא
בְּשִׁמְחַת גִּילִי. מִי יִתְּנֶךָ כָּאֵחָ לִי: פְּנוֹת דְּרָךְ בְּבוֹאֶךָ.

ellenség gyilkolta egymást szemem láttára, mire a Bracha völgyben összegyűltünk és ott dicsértük az Örökkévalót.

Kilencz éneket hallottunk már kiváló alkalomkor, de a tizediket is hallani fogjuk a föld széleiről: Dalolj ég! riadjatok föld mélységei! Énekeljete az Örökkévalónak új éneket, dicsérete a föld végein!

Mindezen énekek gyengéd nyelvezeten szerzetek, a legnagyobb szükségben váratlanul jött segítség fakasztotta azokat a bánatos kebelből, de az utolsó ének erős, hathatós lesz: „Énekeljete az Örökkévalónak új éneket, dicsérete a jámborok gyülekezetében.”

שחרית ליום ו' דפסח

לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ
לְעֵינַי.

נִקְהָדוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שֵׁם בְּרַכּוֹ
אֵת יי:

קוֹל שִׁירֹת תִּשְׁעַ
שָׁמַעְנוּ בְּמִרְיָן.
וְהַעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע
מִכַּנֶּף הָאָרֶץ. רָנוּ
שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּית
אָרֶץ.

שִׁירוֹ לַי שִׁיר חֹדֶשׁ תַּהֲלִיתוֹ בְּקֶדֶה
הָאָרֶץ:

שִׁירֹת אֱלֹהֵ לְשׁוֹן
שִׁירָה מִיּוֹסְדִים. כִּי
תִשְׁוַעְתֶּם בְּיִלְדָה
לָבֹא צָרוֹת וּמִסְפָּדִים.
תִּקַּף שִׁיר אֶתְחַרֵּן
בְּזִכְרֵים לֹא יוֹלְדִים:

שִׁירוֹ לַי שִׁיר חֹדֶשׁ תַּהֲלִיתוֹ בְּקֶדֶה
חֲסִידִים:

(לשבת חול המועד)

אֶרֶץ מְכוּנָה וּמִקְרָאָה. אֶתְחַנֵּן אֲבִיאָה: צֵאת מִמִּסְגֵּר
נַפְשִׁי. מִבֵּין מַעֲבִידֵי בְּקוֹשִׁי. שְׂמֵאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי:
מוֹת מוֹעֵד עִתָּכֶם. צִיּוֹן עֲלוֹת קִרְיָתְכֶם. הַשְׁבַּעְתִּי

היו שעבוד מלכיות עקר וגסים מרבים.
בראות מפלתם ישמחו אלים רבים. יציאת
חנם קרוא בטפל נאהבים. חוק קדשתך
בעל זאת שבתו אהובים:

Atyáink segítője voltál עזרת אבותינו אתה
Te öröktől fogva ; paizs és הוא מעולם. מגן
segítség gyermekeiknek ומושיע לבניהם
utánok nemzedékről nem- אחריהם בכל דור
zedékre. A világ magas- ודור: ברום עולם
latán van a lakóhelyed és מושבך ומשפטיך
ítéleteid és igazságod a וצדקתך עד אפסי

(לשבת חול המועד)

אתכם: רואי מופתי הנאדה. אמר יענו במילה. מי זאת
עלה: שוכני בגיא גדותם. מהר מאתך תהולתם.
שימני פחותם: הון תקף עוז אהבים. נגן שירים ערבים.
בעל מים רבים:

קהל מים רבים. שמת נתיבה אחות משבתך לך
באהבה. אם ענתי ונפשי תאבה. אני חומה. ושדי
לאין קצבה. פרס נעים ונחלה חשובה. פרמי בזון
ושמוגי חרבה. היושבת רבוצה וישע מקנה. ברה ישע
הפלא הגול מרבבה. דודי צור גערן באלפי רבבה.
ודמה לך חי בעל מי תהום רבה. קדושים שבתוך
שירה ערבה. בגילה פרנה בשמה רבה: עזרת אבותינו וכו'

föld széleig. Boldog az ember, ki parancsolataidnak engedelmeskedik és tóradat és szavaidat szivére veszi, Igaz. Te vagy néped ura és hatalmas király, hogy érettük küzdj, Igaz, Te vagy az első és az utolsó és rajtad kívül nincs nekünk királyunk, megváltónk és segítőnk. Egyiptomból kiváltottál minket örökkévaló Istenünk és a szolgák házából megszabadítottál. Minden elsőszülöttjeiket megölted, de a Te elsőszülöttedet megváltád, a nádas tengert ketté hasítottad és a gonosztevőket belesülyesztetted, de a kedveltjeidet átvezetted, és vizek boriták elleneiket, egy sem maradt meg közülök. Ezért dicsérik a szeretettek és magasztalják Istent és dalokkal, énekekkel és zsolozsmákkal, áldásokkal és hálakkal adóznak a királynak, az

אֶרֶץ: אֲשֶׁרִי אִישׁ |
 שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרֹתֶיךָ וְדְבָרֶיךָ יִשְׁמַע
 עַל לִבּוֹ: אָמֵת אֵתָהּ
 הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּיךָ וּמֶלֶךְ
 גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אָמֵת
 אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן. וּמִכֹּל עֲדִיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמּוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
 גָּאֵל תָּנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ:
 כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ
 וּבְכוֹרֶיךָ גָּאֵלְתָּ. וַיִּם סוּף
 בִּקְעָתָ. וַיִּדִים טִבַּעָתָ.
 וַיִּדִים הָעֶבֶרֶת וַיִּכְסּוּ
 מִים צָרִיחֶם אֶחָד מֵהֶם
 לֹא נֹתַר: עַל זֹאת
 שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ
 אֱלֹהֵינוּ וַיִּדִים מִירוֹת
 שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוּת
 בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ

élő és fennmaradó Istennek, a ki magas és rettetetes, megalázza a kevélyeket, felmagasztalja az alázatosokat, kivezeti a foglyokat, megszabadítja az elnyomottakat, megsegíti a szegényeket, és meghallgatja a népét, midőn Hozzá esedezik. Dicséret ezért a legmagasabb Istennek, dicsértessék és áldassék. Mózes és Izrael gyermekei nagy örömben kezdtek meg Neked éneket és mindnyájan mondták:

Ki olyan mint Te az istenek között Örökkévaló, ki olyan mint Te, dicsőített szentség által, rettetetes dicséreteken, csudalevő!

Uj énekkel dicsérték a megváltottak a Te nevedet a tenger pártján, hódoltak és hálát mondtak egyszerre mindnyájan, szólván:

Az Örökkévaló mindörökké uralkodik!

אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
גָדוֹל וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל
גָּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפֹדֶה
עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים.
וְעֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעָם
אֱלֹהֵינוּ: תְּהִלּוֹת לְאֵל
עֲדִיּוֹן. בָּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כָּלֵם:

מִי כַמְכָה בָּאֱלִים יי
מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה
פְּלָא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבַחוּ
גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל שְׁפַת
הַיָּם יַחַד כָּלֵם הוֹדּוּ
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Izrael szirtje! kelj fel
Izrael segítségére és sza-
badítsd meg ígéretedhez
képest Judát és Izraelt:
Megváltónk az Örökkévaló
Czebáot, az Ő neve Izrael
szentje. Dicsértessél Örök-
kévaló, ki megváltja Izraelt.

צור ישראל קומה
בעזרת ישראל ופדה
בנאמדי יהודה וישראל.
נאלינו יי צבאות שמו
קדוש ישראל (*) ברוך
אתה יי נאל ישראל:

נאולה ט"סנח יהודה הלוי הסוס זכאטי הסרוזות.

Midōn szárazzá vált a
tenger, a megszabadultak
dicsérték uj énekkel: Hul-
lámokba sülyesztéd Egyip-
tom népét, de Izrael talpa
szárazon halada, — hang-
zott a szabadultak uj dala.

(*) יום ליבשה נהפכו
מצולים.

שירה חדשה. שבחו גאולים:

הטבעת בתרמית.
רגלי בת ענמית. ופעמי
שלמית. יפו בנעלים.

שירה חדשה. שבחו גאולים:

וכלרואי ישרון. בבית
הודי ישרון. אין כאל
ישרון. ואויבינו פלילים.

שירה חדשה. שבחו גאולים:

És a kik Izraelt látták,
hálaéneket dalolták:
Nincs olyan Isten, mint
Jesuruné, más; erről ellen-
ségek tesznek vallomást,
hangzott a szabadultak
dala.

(לשבת חול המועד)

(*) ברח הודי אל שענן נזה. ואם הלאינו דרך העוה.
הנה לקינו בכל מדוה. ואתה יי מעוז ומקורה. עליך
כל היום נקוה. לגאלינו ולשיתנו בגן רוה:
ברח הודי אל מקום מקדשינו. ואם עונות עברו
ראשנו. הנה באה בברזל נפשנו. ואתה יי נאלינו

Emeld ekként zászlóm,
hogy a maradékom össze-
szednéd, összegyűjtenéd,
mint a drága kévét:
hangzott a szabadultak
uj dala.

Kik születésüktől kezdve
lépnek frigyedbe és jelesen
megpecsételik, hogy csak
nevedet tisztelik: uj éne-
ket zengenek a megszaba-
dult seregek.

Tüntesd ki azokat ki-
váltképen minden ember
szemében, a kik még ru-
hájukon is jelezik, hogy
ugy élnek, mint Neked
tetszik, uj éneket zengenek
a megszabadult seregek.

Ki előtt is jelesked-
ném? valld meg csak
őszintén! az Ő szövetsé-
gét, törvényének jelet
viselem. Őt dicsőíti uj
énekiem!

הַגְּלִי בֶּן תָּרִים. עַד
הַנְּשָׂאִים. וְהַלֵּקֶט
נִפְזָרִים. בְּמַלְקֶט
שִׁבְלִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :
הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבִרִית
חוֹתֶמֶךְ. וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ.
הֵמָּה נִמּוּלִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :
הִרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל
רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כִּנְפֵי
כְּסוּתָם. יַעֲשׂוּ גִדִּילִים.
שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :

לְמִי זֹאת נִרְשָׁמַת.
הַכָּר נָא דְּבַר אֱמֶת.
לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וְלְמִי
הַפְּתִילִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :

(לשבת חול המועד)

קְדוּשָׁנוּ. עֲרִיף גִּשְׁפּוֹף שִׁיחַ רַחֲשֵׁינוּ. לְגִּאֲלָנוּ מִמָּעוֹן
קְדֻשָּׁךְ לְהַחֲפִישָׁנוּ:

בָּרַח דּוֹדֵי אֵל עִיר צִדְקָנוּ. וְאִם לֹא שִׁמְעֵנוּ לְקוֹל
מִצְדִּיקָנוּ. הִנֵּה אֶבְלֹנוּ בְּכָל פֶּה מַדִּיקָנוּ. וְאַתָּה יי
שׁוֹפֵטֵנוּ מִחוֹקָנוּ. עֲלֶיךָ גִּשְׁלִיךְ יֵהֵב חֲדָקָנוּ. לְגִאֲלָנוּ
בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה לְהַחֲזִיקָנוּ:

Oh kelj megint vele egybe, de többé ne válj el tőle, hadd süssön a napja és tűnjék az árnyéka, hangzik a szabadultak új dala.

Kedveseid magasztalnak. Eléd énekkal járulnak. Ki olyan az istenek között, mint Te? hangzik a megszabadultak új éneke.

Az atyák érdemében segítsz a gyermekeknek és megváltást hozol gyermekeik gyermekeiknek. Dicsértessél Örökkévaló, a ki Izraelt megváltja.

וְשׁוּב שָׁנִית לְקַדְשָׁהּ.
וְאַל תּוֹסִיף קִדְּשָׁהּ.
וְהָעֵלָה אֹר שְׁמִשָּׁהּ.
וְנִסּוּ הַצִּלָּלִים.

שִׁירָה קִדְשָׁהּ. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :

יְדִידִים רֹמְמוֹתָ.
בְּשִׁירָה קִדְּמָדוֹ. מִי
כְּמוֹדֵי יְיָ בְּאֱלִים.

שִׁירָה קִדְשָׁהּ. שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים :

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים.
וְתַבִּי־אֵלָה לְבָנֵי בְנֵיהֶם;
כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ גֵּאוּלִי יִשְׂרָאֵל;

(לשבת חול המועד)

בָּרַח דּוֹדֵי אֵל וְעַד הַזְּבוּל. וְאִם עָלֶיךָ שִׁבְרָנוּ בְּלִי
סְבוּל. הִנֵּה לְקִינוֹ בְּכָל מִינֵי חֲבוּל. וְאֶתָּה יְיָ מְשִׁמָּה
אֲבוּל. עָלֶיךָ נִסְבִּיר לְהַתִּיר כְּבוּל. לְגֵאוּלֵינוּ לְהַתְנַדֵּל
מֵעַל לְגִבוּל;

בָּרַח דּוֹדֵי אֵל נִשָּׂא מִגְבְּעוֹת. וְאִם זָרְנוּ בְּפָרוּעַ
פָּרָעוֹת. הִנֵּה הַשִּׁיגָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת. וְאֶתָּה יְיָ אֵל
לְמוֹשְׁעוֹת. עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׁיחַ שְׁוַעוֹת. לְגֵאוּלֵנוּ וּלְעַטְרָנוּ
כָּבֵעַ יְשׁוּעוֹת;

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתַבִּי־אֵלָה לְבָנֵי
בְנֵיהֶם. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ גֵּאוּלִי יִשְׂרָאֵל;

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַפֶּלַח
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אֲבֹרָהּ:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנִצָּמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה
הַמֵּתִים:

(*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יּוֹם
יִהְיֶה לְךָ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(*) קְדוּשָׁה לִשְׁ"ץ לַשַּׁבָּת חוּל הַמוֹעֵד

Megszenteljük a Te nevedet,
a mint azt megszentelik a
magas mennyeekben.

A mint meg van írva pró-
fétáid által: És kiált az egyik
a másikához és mond:

Szent, szent, szent

az Örökkévaló, a seregek ura,
tele az egész föld az Ő dicső-
ségével.

נִקְדֵּשׁ אֶת-שִׁמְךָ בְּעוֹלָם.
כָּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים | אוֹתוֹ
בְּשִׁמִּי מָרוֹם. כַּכְּתוּב עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קִדֹּשׁ קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי
עֲבָאוֹת מְלֹא כָּד הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

חֵזֶן אֵז בְּקוֹל-עַשׂ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מִשְׁמַעִים קוֹל.
מִתְנַשְּׂאִים לְעֵמֶת שְׂרָפִים לְעֵמֶת בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

(Közs.) Dicsértessék az Örök-
kévaló dicsősége, helyéről.

בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

Félünnepen, szombaton a vonal alatt levő משה ישמה mondják.

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קְרֹאת: (*)

Tartózkodásodról, oh kirá-
lyunk, jelenj meg és uralkodjál
rajtunk, mert várunk reád, mi-
kor fogsz uralkodni Czionban.
Mihamarább, a mi napjainkban
telepedjél oda örökre. Magasz-
talódjál ésszentelődjél Jeruzsá-
lem városod által nemzedékről
nemzedékre és szűnes-szűn-
telen. És szemeink látni fogják
birodalmadat, az ige szerint,
mely mondatott dicséreteid
énekeiben, Dávid, a Te igaz
ságos felkentéd által:

Az Örökkévaló mind-
örökké fog uralkodni,
Istened, Czion, nemzedék-
ről nemzedékre, Haleluja.

חֲזֹן לְדֹר וָדֹר וְדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתָּךְ. וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ.
וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אַי מִקֵּד גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

(לשבת חול המועד)

(*) יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת הֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קְרֹאת
לוֹ. בְּלִיל תַּפְאֲרַת בְּרֹאשׁוֹ נִתְּתָה. בְּעֶמְדוֹ לִפְנֵיךָ עַל־
הַר־סִינִי. וְשָׁנִי לֹחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם
שְׁמִירַת שָׁבֶת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבֶת. לַעֲשׂוֹת אֶת־

וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָהּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת-יוֹם (הַשְּׁבֻתָּה הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקָּרָא קֹדֶשׁ. זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מֹשֶׁה בֶּן-דָּוִד עֲבָדָךְ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן. וּרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַפְת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קֹדֶשְׁנוּ

(לשבת חול המועד)

הַשְּׁבֻתָּה לְדִרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי-שִׁשֶּׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא הִנְחִלְתּוּ מִלִּפְנֵי לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רָשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה. לְזֹרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחֵרְתָּ: עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי בְּדָם יִשְׁכְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךְ. וּבְשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתָּ הַמִּדָּת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובך. ושמחנו
 בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי
 אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון (שבת ו) מועדי
 קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה
 יי מקדש השבת ו ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם: והשב את העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזנה עינינו בשובך לציון
 ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדור ודור נודה לך וגם פך תהלתך. על חיינו המסורים
 בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכל
 יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב
 ובקר וצהרים. הטוב בירלא כלו רחמיק. והמרחם פי
 לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך
 באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
 הטוב שמך ולך נאה להודות:

(לשבת חול המועד)

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי
 אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל
 מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת: רצה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹזֶר פְּנִיָּה. כִּי בְּאֹזֶר
פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה
וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרֵּךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה
וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִבָּל תַּהֲדוּהָ. פֶּתַח
לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחַוְשִׁים
עָלֵי רַעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעַ
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִי וְחֲגִיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבָנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה
כְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לָנוּ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
כְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

עַתָּה שַׁבַּת חו"ה וַיִּכַּד דָּוִד תַּפְלָה וַיִּט קְדוּשָׁה פָּקֶס פֶּקֶדְכֶטְטַר וַיִּשְׁמַע ה' וַיִּשְׁמַע ה' וַיִּשְׁמַע ה'
דָּק וַיִּכַּד הַלֵּל זִיטַט 144 מוֹכַד שִׁיר הַשִּׁירִים זִיטַט 151 גַעֲטָטַט.

תפלה לשליח צבור בקול

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל אליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר הסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורגלים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

Ha pénteki napra esik ezen ünnepnap, akkor a rákövetkező napra mondandó אותיתך dicsoító imádsággal.

ניקוד ע"פ א"ב ונסוף חמוס שמעון בר יצחק.

Szemeinkkel láttuk akkoron csudatetteidet, midőn fegyvert, akár ruhát öltöttél és a népek előtted megsemmisültek, tántorodtak, elestek mint a részegek. Szépséges népedről leverted a rab-bilincsét és válláról levetted a jármot. A vad sárkány gunyolta, nevette, utána üzött, hogy tönkre tegye. Seregei repülve siettek, a vitézek bátor-ságra intettek, így már másodizben ostobaságra vetődött a balga, nem

אותותיך! ראינו את בעיך. בעשותך כמעיל תלבשת זין. גוים נגדך היו כאין. דוחו ונפלו כשכורי יין: הנאווה היוצאת מאסור ככל ושכמה דווסר מענוי סבל. יד תנין מנאץ ומנבל. חפוז אחריה להשחית ולחבל: טסו אנפיו כנשר למחר. יעצו אביריו בחיל לדרה. כסיל באולת

figyelt, nem hederített a tapasztalatra. Összegyűjté táborát és minden tanácsosát, a nemeseket, a fejedelmeket, sőt még a szónokokat is; a bálványok unszolására mind egy szállyal kivonultak és szaporították a roppant hadsereget és mint az özön üztek a szent sereg után, hogy bekerítsék. De Te Szent, kerülő uton vezetted, árnyékoddal fedetted és oltalmadba vettél; haragod elérte az ellenséget, néped pedig védelmedben pihenhetett. Hatalmas csudákat miveltél szívesen, midőn a sárkány a népet elbocsátotta. Füleim hallották szándékolt csudatetteidet és gyámoltjaid áldásodról mindig megemlékeznek, a miként tetszett átkelned

שָׁנָה לְהַתְיָהֵר. לֹא יָדַע
לְהַבִּין וּלְהִוָּהֵר: מַחְנֵהוּ
קָבֵץ וְכָד יוֹעֲצֵיו.
נִכְבְּדֵיו שָׁרָיו וְגַם
מְלִיצֵיו. סָעוּ כְּאַחַת
בְּהֶשֶׁאת מִפְּלָצֵיו.
עֲרוּכֵי מִלְחָמָה נוֹסְפוּ
נִקְבְּצֵיו: פָּחֲזוּ כַּמִּים
בְּלִי לְהוֹתִיר. צְבָאוֹת
קָדַשׁ לְרֹדוֹף וּלְהַכְתִּיר.
קָדוֹשׁ סִבְבָתָם דָּרָךְ
לְהֹאֲתִיר. רַחֲמָתָם
בְּצִלָּךְ וּבְמִגְדָּךְ
לְהוֹסִתִיר: שִׁדְחָת
בְּצָרִים חָרִי וְזַעַם.
שְׁמֵרַת בְּאַבְרָתְךָ יִפְיִי
פַּעַם. חֲזִן תִּקְוָה פְּלֹאֹת
הַפְּלֹאֹת בְּנֵעָם. תִּגִּין
בִּיעַת שִׁלַּח אֶת הָעָם:
קוֹל אֲזִנִּי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי
עֲנִינֶיךָ. וְנִצַּח בְּרַכְתְּךָ
יִזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ. חֲזִן חֲפֻצַּת

és védelmezned népedet, **לְפָסוֹחַ וּלְהִגֵּן הַמוֹנִידָה.**
 azonképen, oh szent Isten, **קָדֵשׁ בֶּן חַפּוּץ לְגוֹנֵנֵי**
 védelmezz bennünket! **בְּמִנְיָהּ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהם:
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מִכָּל־כֶּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹד
 בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

”יוסף ע”ס תשר”ק ולח”כ ט”סחט יהודה.

Te voltál, ki lábuknak
 nyomot mutattál, midőn
 pártfogoltjaid Egyiptomból
 kivonultak, ők meg akár
 fuvolások, énekeltek és di-
 csértek gyülekezeteikben;
 üldözőiket a tenger mély-
 ségébe süllyesztetted; szer-
 zeményedet karodba vet-
 ted. Harczra gyülekezett
 Czoán (Egyiptom) hulláju-
 kat elragadta a hullám,
 Egyiptomban tíz csapás
 érte őket, de a magas kéz
 tizenegyed izben végkép
 elpusztította őket. Bátor-
 ságuk inukba szállt, szán-
 dékuk meghiusult, fonák-
 okoskodás utvesztőbe ve-

תִּרְגַּלְתָּ עַמּוּסִים
מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתָם.
שָׂרִים כַּחוֹלָלִים.
וּמִבְּרָכִים בְּמִקְהֵלוֹתָם.
רוֹדְפֵיהֶם בְּמַצּוֹלוֹת יָם
הָאֲבֹדָתָם. קִנִּיךָ קָחַתָּ
עַל זְרוּעוֹתָם: צוּעָנִים
אֲשֶׁר נָאֲסְפוּ לַמֶּלֶכְמָה.
פִּגְרֵיהֶם הִמַּמְתָּ וְנִגְרְפוּ
הֵימָּה. עֶשֶׂר מִכּוֹת הָכּוּ
בְּמִצְרֵימָה. סָפוּ בְּאַחַת
עֶשֶׂר בֵּיד הָרָמָה: נִקְבָּה
רוּחָם וְנִבְלָעָה עֲצָתָם.
מִסֵּד עוֹעִים נִמְסְכוּ

zette őket. Szívük elolvadt, testük sorvadt, ijedségben mult ki a megmaradt tömeg. Szándékba vették, hogy utánuk üznek és elveszik ékszerüket, a nehéz munkával megszerzett vagyontól megfosztják; de hathatósabb volt a frigykötésnél tett ígéreted és arany a megváltott nép-nél bőségben növekedett. A megváltás ideje még be sem köszönt és Efraím harczra készen, gyorsan tűzte ki a lobogót, hogy a megszabadulástsiettesse, de Gát szülöttei előtt kudarcot vallottak; ez okon kellett kerülőt tenniök, nehogy az elesettek hulláit lássák és csüggedés vegyen rajtuk erőt. Te bátorítottad és szilárdítottad az ingadozókat, a kerülő uton egyengetted ösvényünket.

Lépteimre vigyáztál igazságod miatt, dicsfénynyel diszítettél bennünketszere-

לְהַתְּעוֹתָם. לָבָם נָמַם
וְנִמְקוּ גּוֹיֹתָם. כָּלֹן
בְּבִהְיוֹת הַמּוֹן
שְׂאֵרֵיתָם יִזְמוּ לְרִדּוֹף
וּלְדַסּוֹר כְּתָר. טָרַח
עֲבוֹדָה וְנִצּוֹל חֶתֶר
חֲזָקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת
כְּתָר. זָרְבֵי תוֹרִים
וְנִקְדַּת יָתֵר: וְטָרַם
הַנֶּעַת עֲתוֹתֵי דוּדִים:
הִפְכוּ בִקְרָב אֶפְרַתִּים
יְדִידִים. דָּגְלָם כְּחַפּוֹ
גְּאֻלָּתָם לְהַקְדִּים.
נִדְעוּם אֲנָשֵׁי נֶת
הַנוֹלָדִים: בַּעֲבוּר זֹאת
הִסְבוּ מִדֶּרֶךְ. בְּמַפְלָתָם
מִרְאוֹת לִירָאָם בְּמֶרֶךְ.
חַיֵּי אִמְצַת וְחֲזָקַת כּוֹשֵׁלִי
בָּרֶךְ. אֲשׁוּרֵינוּ כּוֹנֵנָה
בְּהַסְבֵּת דֶּרֶךְ:

קהל אשורי שמרת עקב
צדכותיך. ונגה באור

tetteddel. Szeretteid miatt, פִּאֲרַתְנוּ בְּאַהֲבָתְךָ.
 frigyed megőrzői miatt חַיִּים בְּעֵבוֹר אֹהֲבֶיךָ
 őrizz meg és éltesz éltető שׁוֹמְרֵי בְּרִיתֶיךָ
 harmatoddal. תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַחֲיֵינוּ בְּטֵל
 תַּחֲיָתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

קהל שְׂבִטֵי יְהוָה הוֹצֵאתָ לְפָדְיוֹם. שְׁלָמִים
 בְּצִהְרִים בְּעֵצֶם הַיּוֹם. שְׂדֵי כָמוֹ כֵּן הַחִישׁ
 בְּצִבְיוֹן. שְׁנַת שְׁלוֹמִים לָרִיב צִיּוֹן: מִגֶּרֶת
 וְנֶאֱרַת שָׁבַט הָרָשָׁע. מִכְּבִיד אֶזְנוֹ וְעֵינָיו
 הִשָּׁע. מִהֲלוּמוֹת וּפְחָת לָגִיו נִפְשָׁע. מִחֲצַת
 רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע: עוֹרֵי עוֹרֵי זִרְעֵי יָד
 הַגְּדוּלָּה. עֲדִינָה תִּמְחִץ וְשִׁיתָה כָּלָה. עֲרִיָּה
 תַעֲזוֹר מֵאֲנוּשׁ לְחֻלְלָה. עֲרוֹת יִסּוֹד עַד צִוָּאר
 סָלָה: וּבִצְאָתְךָ לְיִשָּׁע בְּעוֹז אֶזְזוֹר. וְצֹאן יִדְּךָ
 בְּעֲדֵי גֶזֶר. וְעוֹיְנִים נִפְרְדּוּ כִּאֲפֵר פֶּזוֹר.
 וְכִשְׁל עֶזְזוֹר וְנִפְלַע עֶזְזוֹר: נֶאֱזַר בְּרֹאשׁוֹתֶיךָ בָּדָם
 מִתְּבוֹסֶם. נִגְפָת פּוֹרְכִים פְּרִים לְקוֹסֶם.
 נֶפֶשׁ וּבָשָׂר כְּמִסּוֹם נוֹסֶם. נָתַתָּ לִירֵאִיךָ גֶם
 לְהִתְנוֹסֶם: בִּישָׁה וּמַהֲרָ שְׁנַת גְּאוּלָּים. בְּגֶד
 בּוֹגְדִים וְחֻקָּה אֱלִילִים. בְּטוֹפְלֵי שֶׁקֶר הַפֶּל
 חֲלָלִים. בְּיוֹם הָרֶג רֵב בְּנִפּוֹל מְגִדְלִים.

רַחֵם וְחַמוּד בֶּן יִקְיָר. רוּחַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה
 לְהַקִּיר. רֵאָה כִּי גִבְרָה יָד הַמִּדְקִיר. רוּחַ
 עֲרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר: יוֹם יוֹם נִצְפָה גְּאֻלָּתָנוּ.
 יִגְעֵנוּ בְּקִרְאָנוּ גֶחַר גְּרוּגָנוּ. יָד אֲזֻלָּה וְתִשׁ
 כִּחְנוּ. יִי חֲנֵנוּ לֵךְ קִיּוּנוֹ: צֹאנֶךָ פִּקּוּד וְהֵשֵׁב
 תְּפוּצָתוֹ. צִפָּה כִּי שְׂדֵדָה מַרְעִיתוֹ. צִמַּת
 עֵזִין בְּתָהּ לְהַשְׁוִיתוֹ. צִיצֵת נוֹבֵד צָבִי
 תִּפְאַרְתּוֹ: חֲפָשִׁי עִם מִפְּרֶךְ בְּכֶסֶף. חֲשׂוּקִי
 חֲמֵד זָהָב וְכֶסֶף. חֲרוּת הַמְּצִיא וְהַשְׁמִיעֵנוּ
 בְּחֶסֶף. חֲנָם גִּמְכַּרְתֶּם תִּנְאָלוֹ וְלֹא בְּכֶסֶף:
 קִהְדוֹת יַעֲקֹב בְּשֵׁם יִקְרְאוּךָ. קִיּוּנוֹ לֹא לָז
 לָזִי יִרְאוּךָ. חִיז קִדְשָׁתְךָ יַעֲרִיצוּ וּבְרוּן
 יִנְשְׂאוּךָ. קִרִּית עַמִּים עֲרִיצִים יִירְאוּךָ:

יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּאֹ:

חִיז פֶּעַל גְּמוּלוֹת פֶּעַל יִשְׁלֵם. לְחִיק זֵדִים לֹא יָדְעוּ
 הַכֹּלִם. לְאֵיִם גְּמוּל יִשְׁלֵם. קְדוֹשׁ:

כוונת הסיימן להזכיר כל המכשעים את ה' נודר חנוש עד העון ואחר כך
 תזור לנזרים. וחתום עם המעצר נראה החרוזות אני שמעון בן יצחק
 בר אבון חוק ואמין בתורה.

Magasztaljátok a hatal-
 mas Istent, kinek tettei
 gyönyörködtetők és dicsé-
 retesek: Ellenségein lát-

קהל אִמְרוּ לְאֱלֹהִים
 אֲדִירִים. מְאֹד מַעֲשֵׂיו
 נָאִים וְהַדּוּרִים. בְּתַתּוֹ

ható csudát tett; halált osztogatnak a halálra elítéltek, hóhér munkát végeznek, kik a hóhér kezébe adtak, azok fullasztanak, a kiket megfullajtani akartak. És a mely gonoszságon fondorkodott az elbizakodott ellenség, lőn neki mindenért hasonló mérték, úgy, hogy büszkeségük a föld alá temetődik. Szilaj áradat mosta el azok emlékezetét, kik a bálványokat tisztelték, tengeri vizét szólitá rájuk a mennyek Ura, megnyilt az ég összes csatornája és a hullámok áradata minden teremtetést elpusztita. A teremtetés törvényei megváltoztak, mivel az emberek is elfajultak, a mint ők kicsapongtak, úgy a hullám is rájuk csapott. És a keletről elköltözők,

אֹת וּמוֹפֶת בְּצָרִים ;
 נִהְרָגִים רוֹרְגִים אֶת
 רוֹרְגֵיהֶם. וְנִצְלָבִים
 צוֹלָבִים אֶת צוֹלְבֵיהֶם.
 וְנִשְׁקָעִים שׁוֹקָעִים אֶת
 שׁוֹקְעֵיהֶם : יַהֲרִירִים
 אֲשֶׁר זָרוּ בְּזִדּוֹן. נִמְדְּדוּ
 בְּסִאסָּאָה כְּפַעֲלָם לְדִין
 וְהוֹרֵד גְּאוֹנָם שְׂאוֹר
 וְאַבְדּוֹן : שְׁטִיפִי זַעַם
 נִשְׁכְּחִי רִגְלִי : הִהֲפֹךְ
 עֲלֵיהֶם בְּלָחוֹת לְגִלְגָּל.
 כְּהוֹחֵל לְקְרוֹא בְּשֵׁם
 וּלְרִגֵּל : מָרוֹם קָרָא לְמִי
 הַיָּם. וְאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם
 פָּתַח בְּעֵינָם. וַיִּמַּח
 יְקוֹמָם בְּשֹׁטֶף דְּכָיִם :
 עֲלֵיהֶם סִדְרִי בְּרֵאשִׁית
 נִשְׁתַּנּוּ. בְּשַׁחַתָּם אֶת
 דֶּרֶכָם נִתְּנָנוּ. בְּרוֹתְחִין
 קִלְקְלוּ וּבְרוֹתְחִין נִדְּוָנוּ;
 וּבְנִסּוֹעַ מִקֶּדֶם יוֹשְׁבֵי

Sineár lakosai balgaságukban tornyot akartak építeni és pedig oly magasra emelni, hogy a midőn esőcsöppekre fognak szorulni, azokat fejszékkel tudhassák az égről levágni. De Ő megzavará nyelvöket, gyengíté és csüggeszté őket, elrontá épületüket, hogy szégyenbe ejtse őket és elszórja őket onnan. Testben, lélekben romlott és bűnös volt Sodoma és Amora népe. Dölyfösségük jó életmódjukban gyökeredzett, de szegényen, ügyefogyotton egyik sem segített. Látván Isten, hogy a mértékük tele, ekkor kénesőt hullajtott fejükre, perzselő szél söpörte el a gonoszokat és városukat; csak Lótot mentette meg, mert Ábrahám érdemeiről megemlékezett, midőn Isten

שָׁנָעַר. בְּבִנְיַן הַמִּגְדָּל
 לָבָם נִבְעֵר. וַיִּזְמוּ
 לְהִגְבִּיהוּ לְאֵין מִשְׁעָר;
 נֹעֲצוּ לֵב וְנוֹסְדוּ
 מִזְמוֹת. אִם נִצְטַרְךָ
 לְטַפִּי מִימֹת. נַעֲלֶה
 קֶרֶךְ יַע וְנִכְנֶה
 בְּקֶרֶךְ מֹת: כָּל־
 לְשׁוֹנִם וְחֶלְשִׁים
 וְהִתִּישָׁם. וּבְנֵינָם
 הִשְׁחִית עֲבוּר לְבִישָׁם.
 וַיִּפֹּץ יְיָ אֶת־מִשָּׁם:
 רָעִים בְּגִוְפָם וְחַטָּאִים
 בְּמַאֲדָם. גָּאוֹן שְׁבַעַת
 לָחֶם הִיָּה יִסּוּדָם. וַעֲנִי
 וְאַבְיוֹן לֹא הִחֲזִיקָה יָדָם;
 יָהּ בִּרְאוֹת כְּנֶת־מֶלֶךְ
 סִפְקָם. פָּחִים וְרוּחַ
 וּלְעַפּוֹת הַשִּׁיקָם. תַּחַת
 רָשָׁעִים סִפְקָם: צָדִיקַת
 אֲזָרַח אֲדוֹן זָכָר. וּבֶן
 אֲחִיו נִמְלֹט מִלְּהֶת־מֶכָר

e környék városait elpusztította. Tiglát (AsszírIA királya) követei gunyolták és szidalmazták, uruk parancsolatára, a Mindenhatót, ekkor angyal szállt le és összemorzsolta őket, akár borsajtóban. A buzgólkodó Isten lekaszabolta a népeket, melyek AsszírIA királylyal a folyón tulról jöttek, éles karddal, ugy, hogy csak tiz maradt meg közülök. A király a bálvány templomba szökött, de ott saját gyermekei ütötték agyon, kik ezután Ararat földre menekültek. Nabukodnozor nagyon is elbizakodott, gögjében egekbe szállni óhajtott: de Isten haragja elérte legott. Trónjától megfosztotta, az emberek közül kitzasztotta és hét évig állatokkal volt társasága. Még a sir sem fogadta be

בַּשַּׁחַת אֱלֹהִים אֶת
עָרֵי הַכְּכָר: חָרְפוּ וְגִדְפוּ
מִלְאֲכֵי תִלְגַּת. בְּצִוְיִי
אֲדוֹנֵיהֶם לְגִדֹּל לַעֲנַת.
וּמִלֶּאךְ יֵצֵא וּבְעַטָּם
כִּנְתָּ: קִנּוּא גִלְחוּ בְּתַעַר
הַשְּׂכִירָה. בְּעֶבְרֵי נָהָר
מִלֶּךְ אַשּׁוּרָה. וְלֹא נוֹתַר
בָּם כִּי אִם עֲשָׂרָה:
בְּהַשְׁתַּחֲוֹתוֹ לְנִסְרוֹן
דָּרְפוּ יָרֵט. וּבְנֵי הַבּוֹהֵו
בְּזִין מְמוּרָט. וְהִמָּה
נִמְלָטוּ אֶרֶץ אַרְרָט: רָם
וְנִתְגַּדֵּל מִשּׁוּר עַל
מְגִיפּוֹ. וְאָמַר לַעֲלוֹת
עַל מְרוֹמֵי גִפּוֹ. כִּי פָקַד
עָלָיו חֲרוֹן אַפּוֹ: אֵלֶּן
הַסִּירוּ מִמְּלוּךְ בְּמִלּוּכָה
וּמִבְּנֵי אֶדָם טָרְדוּ
לְשִׁקָּה. עִם בְּהֵמוֹת
שָׁבַע לְהִדְקָה. בָּבוֹא
פְּחוּדָתוֹ נִסְחָף פָּגְרוֹ.

testét, hanem kivetette mint undok dögét és a földszinén érte enyészétét. Mikor Belsáczár orcátlankodott és a kincstárból hozatott azon edényekből, melyeket Nabukodnozor hozott a szentélyből, dicsekedve itta ezekből a bort, úgy ő, mint fejedelmi és szolgái, feleségei és ágyasai: ekkor egy kéz látatlanba verset irt a falra. Dániel megfejtette neki a jeleket, hogy a Mindenható haragja iránta felgerjedt, és még azon éjjel a város ostroma alatt megöletett. Hámán kifőzte a gonosz tervet, hogy megöleti, elpusztítja a népet, melyet a mennyei atya kiválóan szeretett, de váratlanul megfeneklett. A mely bitóra Mordecheust akarta akasztani, azon kellett önmagának függeni,

וּכְנָצָר נִתְעַב הוֹשֵׁלֶךְ
מִקְבְּרוֹ. כַּפָּנָה מוֹכֵם
הוֹבֵאֵשׁ בְּשָׂרוֹ: וּבְעוֹזוֹת
פָּנִים הֵעִיז בְּלִשְׁאֲצָר.
וְצִוָּה וְהוֹצִיאוּ מִן
הָאוּצָר. כָּלִים אֲשֶׁר
הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר:
נִתְנָאָה לְשִׁתּוֹת בָּם
תִּירוֹשָׁיו. הוּא וְשָׂרָיו
וְנָשָׁיו וּפִילָגְשָׁיו. וּפִסַּת
יָד כְּתִבָּה פִּירוֹשָׁיו:
חֲמוּדוֹת בָּאֵר לֹא
הָאוֹתִיּוֹת. כִּי קֶצֶף
עָלָיו רַב הָעֲלִילִיּוֹת.
וְבוֹ בִלְיָלָה נִהְרַג
בְּשִׁאוֹת: וְדָאֲנִי
לִהְרוֹג וּלְאַבֵּד. בָּנִים
אֲשֶׁר בָּם אָב מִתְכַּבֵּד.
פֶּתְאוֹם הָיָה כִּכְלִי
אוֹבֵד: קִצֵּץ עֵץ מִשְׁנָה
לְתַלּוֹת. וּלְעֶצְמוֹ הִכִּינוּ
עָלָיו לְהַתְדוֹת.

mert a zsidók okosan tudtak védekezni. Amely vermet ázott, abba esett; amely mértékkel mért, neki is avval méretett. Reája mondták a dalt: Hédád, hédád! Valóban mindezen lázitók tanulhattak volna az egyiptusi király esetéből, attól, a ki vonakodott, hogy Isten népét szabadon bocsássa és dühödten kérde: Ki az az Örökkévaló? Nem ismerem az Örökkévalót! Erre a Teremtő tiz csapással sujtotta, de életben mégis meghagyta, hogy mindenki előtt elismerje, mennyire terjed az ő ereje. Sok baj és szenvedés után, már nem segíthetett másként önmagán, hanem kibocsájtotta a népet az országán. De még nem is voltak a határán, már szolgálvaival

וַיְהוּדֵי עַשׂ מִלְחָמָה
בְּתַחְבִּלוֹת: וּבְנוֹמִין
אֲשֶׁר חָפַר נִשְׁדָּה.
וּבִסְאָה אֲשֶׁר מָדַד
הַמָּדַד. וַעֲנֵנוּ עָלָיו הַיָּהוָה
הַיָּהוָה: אָמֵנָם כָּל אֱלֹהֵי
הַמִּכְעִיסִים, הִיָּה לָהֶם
עַל רֵב לְהַשִּׁיבֵם.
לְהַעֲרִים וּלְהוֹסֵר מִמֶּלֶךְ
חַנּוּסִים: מֵאֵן לְשַׁחַח עִם
הַמוֹנִי. וְשָׂאג וְאָמַר מִי
יֵי. לֹא יִדְעֵתִי אֶת יֵי:
צוּר נִגְפּוֹ בְּעֶשֶׂר לְהַכּוֹ.
וּבַעֲבוּר זֹאת הָעַמִּידוּ
וְהָאֲרִיכוּ: לְהוֹדִיעַ לְכָל
מָה הָיָה עִוְבֵי כֹה:
בְּחִבְרוֹת וּפְצָעִים אוֹתוֹ
אֶלָּה. וּבִירֵית חֲצִיו
בְּבִדּוֹ פָּדָה. וְאַחֲרֵי כֵן
חִזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח:
תַּחֲנוּם מִצָּרִים עַד לֹא
הִרְחִיקוּ. הוּא וַעֲבָדָיו

eltökélték, hogy a népet űzőbe vegyék és legott fegyvert ragadtak. De az egekben a Mindenható is tanácsot űlt szentjeivel és azt határozta el, hogy a tengeren át utat vág és a hatalmas áradatban átvonulnak szárazon. Az egyiptusokat is bele csalja, de azok nagy nehezen haladhatnak előre a tengerben, végre mint az ólom úgy süllyednek a tenger mélyébe. A kik pedig a vizek közepett száraz ösvényen átmentek, azok dicséretet és hálát mondanak az egek Urának, a ki érettük harcra kelt Egyiptom ellen. Ettől fogva meg lőn állapítva örök időre, hogy hatalmát és csudatetteit örökkéig elbeszélik és az Egyiptomból való kivonulást énekekben említik.

Ugyan; az Örökkévaló
segített azon napon!

עֲצָה הָעַמִּיקוּ. לָרְדּוֹף
אַחֲרֵיהֶם מִגֵּן הַחַיִּיקוּ:
וַצֹּר נַעֲרֵץ בְּסוֹד
קְדוּשִׁים רַבָּה. שֶׁתֶּאֱת
הַיָּם לַחֲרָבָה. בַּיּוֹם נָתַן
דֶּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים
נְתִיבָה: רָסָן מִסַּעַר
הָרָסִין עֲנָמִים. וְנִהְגָם
בְּכִבְדִּית לְגִלֵּי הַיָּם.
וַצִּלְלוּ בַּעֲפָרַת בַּעֲמִיקֵי
יָמִים: הוֹדְכֵי נְתִיבוֹת
בַּמַּעֲמִיקֵי מַיִם. שֶׁבָּחוּ
וְהוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם.
אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם
בְּמִצְרַיִם: מֵאֵז וְהִלָּאָה
הוֹקֵבַע לְדוֹרֹת לְסִפּוֹ
לְעַד כֹּחַ וּגְבוּרוֹת.
וְלִהְיוּ יְצִיאַת מִצְרַיִם
בְּשִׁירוֹת:

הָיוּ וּבָכָן וַיֵּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם
הַהוּא:

ע"פ א"ב.

Az erényéről ismeretes népnek, gyermekeknek, kiket mint a csemetéket neveltek, dicsőségben megnőtt törzsnek, azoknak, kik a törvényen odaadásal csüggnék, mindent megtesznek és engedelmeskednek; a hetven nemzet közül kiválasztott népnek, melynek ivadékai a nemzetek közt ismeretesei, jótékonyágukról híresei, erkölcsükre minden országban rámutatnak, tudománykedvelők és a tudományért sokat áldoznak. Mint pecsét vésődtek (Isten) karjára, a csudatettek szoktattak és mindenha megmentettek. Megmentve a rövidkezűek közül, hirt és hatalmat szereztél nekik.

És Izráel látta a (hatalmas) kezét,

hogy miként dorgálja a szörnyeteget, átjárót készít a tengeren, szélvészszel viharozza a hullámokat és egyenes utat rendez köztük, csudálatos,

אֵילֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים.
בְּנֵי יִם מְגִדָּה לֵי יָם
בְּנִשְׁעִים. גִּזַּע תַּפְאֶרֶת
מִשְׁעִים. דְּבָקִים
וְחִשּׁוּקִים דְּרִדְעִים.
הֶהוּגִים הֶהוּגִים
וְנִשְׁמָעִים. וְחִיּוּקִים
נִבְחָרִים מִשְׁבָּעִים.
זָרַע בָּעַמִּים נוֹדְעִים.
חֲמוּדִים וּמַעֲשִׂיהֶם
נָעִים. טוֹבָם בְּאַרְצוֹת
מִיּוֹדְעִים. יוֹדְעִים יְדוּעִים
וּמִיּוֹדְעִים. כַּחוֹתָם
בְּזָרוּעַ נִקְבָּעִים. לְמוֹדֵי
נָפִים וְנוֹשְׁעִים:

נוֹשְׁעִים מִבֵּין קֶצְרֵי יָד. תַּתָּה לְמוֹ
שֵׁם יוֹד:

יִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד:
מְחוֹלָלָת תַּנִּין בְּגִעְרָה.
נוֹתַנָּה בַּיָּם מַעֲבָרָה.
סוֹעֶרֶת גְּלִים בְּסַעֲרָה.
עוֹרֶכֶת מַסְלָה יִשְׂרָאֵל:

bámulatos módon. Aztán, hogy súlyeszi az ellen-séget, kit az irigység hábo-rura ösztökélt, hogy fékezi a felfuvalkodottak büszke-ségét, kivonva hüvelyéből a kardot, hogy jámbor népét bajtól megmentse. Bajtól menekült Isten népe, hogy az Ő igazságát akár a hatalmas hegysé-gek hirdesse.

Ekkor énekeltek Mózes és Izráel gyermekei:

fenséges dicsérő- és hála-éneket az Ő uralkodása és kormányzása dicsősé-gének, hogy diadalát és hatalmát magasztalják és magasztosságát még ma-gasabbra emeljék, hogy a győzelmet, hatalmat és nagyságot áldással és énekkel dicsérjék, hogy szent egységét, dicső fen-ségét énekkel, dallal és szavalattal kifejezzék, a végtelen jóságú Istennek hálaéneket zengjenek és a dicsőítés koronájával feldiszhitsék.

פְּלֹאֹת וְנוֹרָאוֹת
מֵאֲדִירָה. צוֹלֶלֶת קָמִים
בְּגִבּוֹרָה. קִנְיָאת
מִלְחָמַת מְעִירָה. רַחֵב
מַחְצֶבֶת בְּעֵבֶרָה.
שׁוֹלֶפֶת חָרֵב מִתְעַרָּה.
תָּמְתוּ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה:
מִצָּרָה נוֹצְלוּ עַם אֱלֹהֵינוּ וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ
בְּהָרֵי אֱלֹהִים:

אֲנִי יֹשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

ניוסד ע"פ א"ב.

שִׁבַּח וְהוֹדָאָה מְעֻלָּה.
מִלְכוּת שֶׁרָרָה
וּמִמְשָׁלָה. עֲזוֹ וְתַעֲצֻמוֹת
לְאֵיכָּל וְרוּמָמוֹת
לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה. נִצַּח
גְּבוּרָה וְגִדְּלָה. בְּרָכָה
וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה. רִנָּה
וְזִמְרָה וְצִהְלָה. יְחִיד
קְדוֹשָׁה וְתַהֲלָה. צְפִירָה
וְתַפְאֶרֶת לְסִלְסָלָה
חֲסִיד לְמֵאד נִעְדָּה:

Feldisziítsék énekkel és
hálaadással a Tercmtőt,
a ki meghallgat a szorult-
ságban és tágit rajtunk.

**Győzedelmem és énekem:
Isten!**

Lépteimet ösvényein ve-
zeti, ellenségeimet harag-
jában megbünteti, sze-
meim láthatják, hogy ellen-
ségem megalázódik, el-
sűlyed. A világ teremője
az én segítőm, Ő nyitotta
meg a börtönöm ajtaját.
Ő zabolázta meg kegyet-
lenkedő ellenségeimet, kik
csak kinoztak engemet;
ezért folyton folyvást hálát
mondanak Neki fejedel-
meim, tanítóim, bölcseim
és íróim. Íróim magasz-
talták magasztos jobbját!
A háboru az Örökkévalóé!
**Az Örökkévaló a háboru
Ura!**

Igazságot ölt pánczélkép-
pen, erővel, hatalommal
fegyverkezik. Mindent tud,

שְׁחִירֵית לַיּוֹם ז' דַּפְסָה

קוֹל תוֹדָה לְצִלְצֻלָּה.
נֶזֶר וְעֹטָרָה לְכַלְלָה.
כְּבִלְלָה בְּרוֹן וְהוֹדִיָּה. לְצֹר הָעוֹנָה
בְּמַרְחֵב יָהּ:

עֲוֵי וְזִמְרַת יָהּ:

ניוסד ע"פ תשר"ק.

תָּמִד בְּמַעֲגֵדוֹתָיו
אֲשׁוּרֵי שַׁחַת בַּחֲמַתוֹ
צוֹרְרֵי רֶאֱתָה עֵינֵי
בְּשׁוּרֵי קָמִי הוֹכְרֵעוּ
וְשׁוּרֵי צוֹר עוֹלָמִים
בְּעוֹזְרֵי פֶתַח מַמְסָנֵר
אֲסִירֵי עֲוֵינִי וּמַפְרִיכֵי
וְצוֹרְרֵי סָנְרֵי הַיּוֹתָם
בְּעוֹבְרֵי נֶצַח יִנְצְחוּהוּ
אֲדִירֵי מַלְמְדֵי וּמַשְׁכִּילֵי
וְסוֹפְרֵי:

וְסוֹפְרֵי רוֹמְמוֹ יָמִין רוֹמְמָה. בִּי לֵי
בְּמִלְחָמָה:

יֵי אִישׁ מִלְחָמָה:

ע"פ א"ב.

לֹבֵשׁ צִדְקָה בְּשָׂרָיו
פֶּתַח וּגְבוּרָה מְזִין. יוֹדֵעַ

tanu és biró, királyi diszbe ruházkodik. A rabszolgaság idejét felényire szállította le és jól megszerezve vezette ki az Ő seregeit teljes számban. Falak közt épített utat, egyengette az ösvényt, szétválasztá a tenger hullámain, országutnak beillő járótkeretített. Elkészülvén, átvazette seregeit, de az ellenséget a tengerbe döntötte.

Fáraó szekereit és seregeit

törte, dobta, pusztította, tűzbe, vízbe behajtott, tenger hullám borította; mindnyájáé egy halál, foszlanak mint kenderszál; szekérről a kerék szakad, meg-megakad, a mig végre meg se mozdul és mindenestül a tengerbe hull. Itt a hullám, ott a villám fojtja, sujtja az üldözött, ki Istentől csufott üzött; iszap köti annak lábát, hullám

וְעַד וְדִין. טַבְסִים
מְלָכֹת מְצִיין. חָצָה
וְדָלָג מִנִּין. זִמֵּן שְׁעָבוֹד
תִּנֵּין. וּבְרָכוֹשׁ מְקָנָה
וּקְנִין. הוֹצִיא צְבָאוֹתָיו
בְּמִנִּין. דָּרָךְ חוֹמוֹת
בְּנִין. גְּזָרִים הַסְלִיל
בְּעִנִּין. בְּשִׁימוֹ מַעֲמָקֵי
יָם. אֶרֶץ וּמִסְלֹול מְסִים
מְסִים לְהַעֲבִיר כָּל חִילוֹ. וַיִּנְעַר
בְּאֵמֶן גְּדָלָיו:

מַרְכָּבוֹת פֶּרַעַה וְחִילוֹ :

ע"פ א"ב.

אֶבֶד וְשֹׁבֵר וְכִיקָם.
בָּאֵשׁ וּבַמַּהְמוֹרוֹת
הַפִּילָם. גְּלִים כְּסוֹ
קָהָלָם. דוֹעֲכוֹ כַּפְשָׁתָה
כָּלָם. הַסִּיר אֶת־פָּנָי
גְּלָגָלָם. וְנִהְגָם בְּכִבְדוֹת
לְהַכֵּשִׁילָם. זוֹרֵמוֹ
עֲבוֹת לְמוֹלָם. חֲצִצִּיקָה
הָלְכוּ לְשִׁבְלָם. טָבְעוּ
בְּבוֹץ רַגְלָם. יָשׁוּב

mossa tépett haját, le-le-
roskad, aztán eldül, bál-
vány nem jó segítségül.
Oltalmukra nincsen más,
csak szégyen és pirulás.

Mélység borította el őket.

Hullám és tenger áradása
mosta őket tisztára; a
balga urak ellen felbőszült
az elem, a szövetségesek
mind elestek; testüket ki-
nyujtozta a halál, mint
ólom süllyedtek a víz alá.
Szabadon ment át szerze-
ményed, magasztalván
nagy tehetséged; éneke-
sek, dobosok és fuvolások,
zsolozsmákat és énekeket
hangoztattak. Dicsérték
Reményemet és Bizalma-
mat, kinek köszönhetem
diadalmamat.

**Jobbod oh Örökkévaló
dicsőített!**

A világ épületét avval
raktad, birtokaiddal tele

שְׁחִירֵית לַיּוֹם ז' דַּפְסָה

בְּרֹאשׁוֹ עֵמָלָם. בָּרְעוּ
קָרְסוּ בְּנַפְלָם. לְהַסִּיר
מֵעֲלֵיהֶם צָלָם;

צָלָם הוֹסֵר וְנִזְעֵמוּ. וּבֹשׁוּ וְגַם נִבְלָמוּ;

תַּהֲמַת יִבְסִימוּ;

מִשְׁבָּרִים נִתְחַטְּאוּ
וְגָלִים. נָגַד שָׂרֵי אוֹיְלִים.
סוֹעֲרִים הוּא מִיָּם
וּמִתְנַטְּלִים. עוֹזֵר רַהֲב
מִפִּילִים. פִּגְרֵיהֶם הִיִּצְעוּ
חֲלָלִים. צָלְלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת
מִסֵּתוֹלָלִים. קִנּוּיִם
עָבְרוּ גְּאוּלִּים. רוּמָמוֹת
יִמִּינְךָ מִגְדִּילִים. שָׂרִים
מִתּוֹפְפִים בַּחוּלָלִים.
תִּשְׁבַּחוּת וְשִׁירִים
וְהַדּוּלִים;

וְהַלּוּלִים לְתוֹחֲלָתִי וְסִבְרִי. וְעַל

מִשְׁנָאִי לְהַגְבִּירִי;

יִמִּינְךָ יי נֶאֱדָרִי;

עֵינֶיךָ ע"פ ט"ס שִׁמְעוֹן בֶּר יִצְחָק.
שִׁתַּתְּהָ עוֹלָם בְּבִנְיָנָה.

a föld, magasra tetted lakóhelyedet, előtted disz és fenség, jobbodban örök kedvesség, midőn gyermekeid segítségére indulsz: megrendülnek Előtted a hegyek, vizek reszketnek haragodtól; igazsággal tele a jobbod, erő és üdv a népednek; megtorlás, büntetés gyűlölőidnek, engem támogat jobbod. Jobbod győzedelmes, hogy az ellenséget leverje, engem pedig hithűséggel eljegyezzen.

Fenséged nagyságával feloszlato.

Tanítványt, oktatót és tanítót, felügyelőt, uralkodót és helytartót; lovagot, lovat és öszvért; rokont, vérokont és barátot; a jelentéktelent, a köztiszteletben és becsületben állót, a munkást és a földművest és igavonó barmát; a gazdagot és a társát és barátját; a napszámost

מֵלֶאָה הָאָרֶץ קִנִּינֶיהָ.
עֲדִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה.
וְהוּד וְהָדָר לְפָנֶיהָ.
נְעִימוֹת נָצַח בְּיָמֶיהָ.
בְּצֵאתָהּ לְיֵשַׁע בְּנֶיהָ.
רָעִשׁוּ הָרִים מִפְּנֶיהָ.
יָחִילוּ מַיִם מִחֲרוֹנֶיהָ.
צֶדֶק מֵלֶאָה יְמִינֶיהָ. חֵיל
וְיֵשַׁע לְהַמוֹנֶיהָ. קְנוֹא
וְנוֹקָם לְשׁוֹטְנֶיהָ. כִּי
תִמָּכֶה יְמִינֶיהָ:

יְמִינֶהּ הִוְגְּבָהּ לְהָרוֹס. וְאוֹתִי
בְּאַמוֹנָה לְאָרוֹס:

וְכָרַב גְּאוֹנֶה תִּהְרָם:

ע"פ תשר"ק.

תִּלְמִיד לֹאֲמַד וּמִלְמִדוֹ
שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ
רֶכֶב סוֹסוֹ וּפָרָדוֹ. קָרוֹב
וְגֵאֻלוֹ וְדוֹדוֹ צָעִיר
וְיֹשִׁישׁ וּמַכְבָּדוֹ. פּוֹעֵל
וְאֹכֵל וְצָמְדוֹ. עֹשֶׂה
וְרֹעֵה וְיָדִידוֹ. שָׂכִיר
וְשׁוֹכֵר וּמִשְׁחָדוֹ. גֹּדֵב

és a bérlet és az ügynökét; a fedelmet és unokáját és dédunokáját, az inast és a gazdáját és szolgáját: veszedelembe döntötted, minden vagyona elveszett. Keze által jutott Egyiptom egész serege tűzbe és vízbe.

Orrod leheletével vizek

tornyosultak fel.

Megsűrűsödött a mélységek színe, vizek kövekké szilárdultak, emelkedések sima utakká lettek, magaslatok falakká egyenesedtek. Ezt látták az országok királyai, megdöbbenek és reszkettek félelemtől; magasztalással adóztak Istennek, ki hatalmat és erőt ad; megtorolja az ellenséget, a háborút megindítja és lecsitítja, a földön változásokat idéz elő. Dicsőítések kellemes dalokkal! Dicsérő és magasztaló ének való

וְגִינוּ וְנָכְדוּ. מִשָּׁרֵר
אֲדוֹנוּ וְעַבְדּוֹ. לְאֲבִדוֹן
הוֹרֵר כְּבוֹדוֹ. הַפֶּרַע
וְכָל הַבָּא בְיָדוֹ:

בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרַיִם. כָּאוּ בְּאֵשׁ
וּבַמַּיִם:

וּבְרוּחַ אַפִּיק נֶעְרְמוּ
מַיִם:

לְכָדוּ פָנֵי תְהוֹמוֹת.
כָּאֵכָן נִתְחַבְּאוּ מִימוֹת.
יִשְׁרוּ מַסְלֹת רָמוֹת.
טִירוֹת גְּבוּהוֹת
כְּחוֹמוֹת. חֲזוּ מִלְכֵי
אֲדָמוֹת. זְעוּ וְנִתְפַּלְצוּ
בְּאֲמוֹת. וְנִתְּנוּ לְאֵל
רוּמָת. הַנּוֹתֵן עֹז
וְתַעֲצוֹמוֹת. דִּקְדַּק
בְּצָרִים נִקְמוֹת. גָּבַר
וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת.
כְּאֶרֶץ שָׁם שְׁמוֹת.
אֲדָרוּהוּ שִׁירוֹת
נְעִימוֹת:

Neki, a ki az ellenséget
ledönti.

נְעִימוֹת לְשִׁבְחָה וְלַעֲדוּהָ. בְּהַפִּילוֹ
צָר לְגִדּוּהָ:

**Mondá az ellenség: üzőbe
veszem!**

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּה:

ניוסד ע"פ א"ב.

A kigyó unszolására csa-
patokra oszlottak az ellen-
ségek: de a csudatevő
Mindenható összetaposta
őket, halálos sebekkel
sujtá őket és ragályos
betegségekkel pusztitá
őket. A büszke lándzsások
karddal, íjakkal ővedzve
veszedelmes hálókba ke-
rültek, hogy űritsék a
méreg-bort. Megemlékez-
vén a frigy esküjéről,
szükség idején menedék-
váruk lettél. Szükség
idején megjelentél nekik
és a hullámokba süllyed-
tek ellenségeik.

**Leheletteddel fujtál, és
betakarták őket**

a nádas tenger vizei fel-
tornyosodtak, a hullámok
fejük fölé csaptak és el-
sodorták az ellenséget,

אוֹיְבֵי יָם נֶחַל לָקוּ
לְכַתּוֹת. בְּהִשָּׁאת פֶּתֶן
לְפִתּוֹת. גִּבּוֹר הַמַּפְלִיא
אוֹתוֹת. דֶּרֶכָם וּבַעֲטָם
כִּנְתּוֹת. הֶכֶם בְּתַחֲלוּאֵי
מִיתוֹת. וְכָלֶם בְּגִנְיָה
לְכַתּוֹת. יָדִים עוֹרְכֵי
חֲנִיתוֹת. חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת
וְקִשְׁתּוֹת. שׁוֹרְפוֹ
בְּמַכְמוּרֵי רֶשֶׁתוֹת. יִיז
הַחֲמָה לְשִׁתּוֹת. בּוֹכֶרֶךְ
שְׂבוּעַת בְּרִיתוֹת.
לְצָרָה נִשְׁגַּבֶּת לְעַתּוֹת:
לְעַתּוֹת בְּצָרָה נִמְצְאָתָ לָמוֹ. וּבַעֲזֵים
חוֹשְׁלָכּוֹ צְרִימוֹ.

נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ:
מִי יָם סוּף הִיֻּצְפוֹ.
נִבְכִּיָּהֶם לְרֹאשָׁם צָפוֹ.
סָלִית צָרִים וְנִשְׁטָפוֹ.

habzó dühvel rántották magukkal, hálót vetettek lábaiknak. Összeszorult szívük, lelkük, kinok fagatták, a mikor észrevették, hogy csufosan bukna el, számukra nincs menekülés, vergődés közben meghaltak, mire a megszabadultak így kiáltottak:

Ki olyan mint Te a hatalmasok között!

Az Uralkodó hatalmas és rettenetes, környezete is nagyon retteg tőle. A lakóhelye a vizek fölött ivedzik és meghallja és megfigyeli a könyörgést. A szentek által magasztaltatva, a szentségben tisztelve és dicsőítve. Haragja megingatja a világ oszlopait, szava gyorsan terjed számtalan seregeihez, kik sietnek küldetésüket végrehajtani. Buzgó, és haragjában megtorló,

עֲבָרָה וּזְעַם נֶאֱפָפוּ.
פְּחִים לְרַגְלָם הִוָּקְפוּ.
צִירִים אֲחֻזִּים וְנִהְדָּפוּ.
קָדְעוּ נַפְשָׁם וְנִגְפוּ. רָאוּ
וּפְנִיָּהֶם חָפוּ. שִׁבְרוּ
עֲצָמוֹתָם וְשָׁפוּ. תְּנוּפֶת
שׁוֹא הִוָּנְפוּ:

הִוָּנְפוּ וְהִוָּמְכוּ חֲדָלִים. וְקוֹל
הַשְׁמִיעוּ גְּאוּלִּים.

מי כמכה באלים:

מִיּוֹקֵד ע"פ ט"ס הִנֵּה שִׁמְעוֹן בִּרְיָצָחָק.

שְׁדִיט חֶסֶן וְנוֹרָא.
מֵאֵד סְבִיבֵי נִשְׁעָרָה.
עֲלִיּוֹת בְּמִים קָרָה.
וְשׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזֵן עֲתִירָה.
נִעְרָץ בְּקֹדֶשׁ טְהִירָה.
בְּקֹדֶשׁ נֶאֱדָר לְפָאֵרָה.
רוֹדֵף עֲמוּדִים בְּנִעָרָה.
יְרוּץ דְּבָרוֹ מְהִירָה.
צְבֹאוֹתָיו אֵין לְשִׁעָרָה.
חַשִּׁים בְּמִשְׁלַחַתוֹ
לְמַהֲרָה. קִנּוּא וְנוֹקֵם

de a szükségben rögtön segít. Szükségben oltalmaztad és megmentetted őket, ellenségeik vesztét látták szemeik.

Kinyujtád jobbodat, és elnyelé őket.

A mélység szárazra vetette őket, hogy hulláikat meglássák, a föld ijedve, rettegve mozgott, nem akarta őket eltemetni, jajgatott és panaszkodott, félt, hogy szégyenbe esik, ha ítéletre kerekedik, mivel védekezik, hogy ha Ábelre emlékezik, a ki miatt megálkoztatott. De meglátván jobbod intését, akkor reá állt, hogy elnyelje Egyiptom népét, míg néped a tengeren átvonult.

Kegyelmedben vezeféd ezen népet.

בְּעֶרְבָהּ. וּמַחִישׁ עֲזָרָה
בַּצָּרָה:

בַּצָּרָה גִּנְנָתָם וּתְפִלָּתָם. וּבְפֹרְכֵיהֶם
רָאוּ עֵינֵיהֶם:

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ:

ע"פ תשר"ק.

תָּהוּם זֶרְקֵן לִיבָשֶׁת.
שׁוּר זֶה בְּפִנְי חֲשׁוּפִי
שֶׁת. רוּעַדָּת תִּבְלַע
וּמִרְגָּשֶׁת. קָבָרָם אֵינָהּ
מִבְקָשֶׁת. צֹחָה וּפְתָחָה
בְּאֵר שֶׁת. פֶּחָדָה
מִהֶכֶלָם בְּבָשֶׁת. עֵת
לָדִין מִתְבַּקָּשֶׁת. שִׁיחַ
מִה רוּחָשֶׁת. נִזְכָּרָת
הֶבֶל וְנִרְעָשֶׁת. מִקְדָּם
נִאֲרָרָת וְנִחַלָּשֶׁת.
בְּרָאוּתָהּ יְמִינְךָ
מֵאֲשֶׁשֶׁת. אִז עֶרְבָה
לָגֶשֶׁת:

לָגֶשֶׁת לִבְלֹעַ אוֹם הַלֵּוִי. וְיָדִידִים
עָבְרוּ וְגוֹ.

נָחִיתָ בַּחֲסִדְךָ עִם זֶה:

Nem az ő cselekedeteik miatt, hanem nagy kegyelmedért megtudattad ellenségeikkel, hogy jószágod és kegyelmed rajtuk vagyon, megemlékeztél atyáiknak tett esküdről és megszabadítottad őket kinzóiktól, felhőoszlopon jártál előttük, és vezetted törzseiket. Megismertetted velük törvényedet, csudákat műveltél értük, hatalmat nyilvánítottad előttük, a kik hallották, megrettegtek és csodálkoztak. A kik hallották, leestek, rettegve ámultakbámultak.

Népek hallották és remegtek.

Jeleket, tüneményeket és csudát tettél hatalmas karoddal, midőn kedveltjeidet a rabszolgaságból kivezetted és a szabadságot nekik kihirdetted. Vigan

לֹא כַמַּעֲשֵׂה יְדִיָּהֶם. כִּי
אִם בְּחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם.
יָדַעַת לְכָל אוֹיְבֵיהֶם.
שׁוֹבֵב וְחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם.
חֹזֶק שְׁבוּעַת אֲבוֹתֵיהֶם
זָכַרְתָּ לְפָדוֹתָם
מִמַּעֲנִיָּהֶם. וּבַעֲמוּד עָנָן
לְפָנֵיהֶם. הוֹלַכְתָּ
וְנִהַלְתָּ שְׁבִטֵיהֶם. דָּתְךָ
הוֹדַעְתָּ לָהֶם. גְּבוּרוֹת
פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֵיהֶם.
בַּעֲשׂוֹתְךָ נֹרְאוֹת
לְעֵינֵיהֶם. אָפְפוּ חֶתֶת
כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם:

שׁוֹמְעֵיהֶם מִשְׁמָנִם יִרְוִין. וּבָעֵתָה
וּפְלָצוֹת יוֹחִוִין.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן:

(ניסוד ע"פ א"ב עד סוף מ')

אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
וְנִסִּים. בְּהוֹצִיאֲךָ מִמִּצְרָיִם
אֲנוּסִים. גָּאֵלְתָּ בְּזֵרוּעַ
חוּסִים. דָּרֹר קָרָאתָ
לְעַמּוּסִים. הוֹצֵאתָם

mentek ki, mert volt holmi, a mit Egyiptomból vittek ki. A munkafelügyelők és a robottisztek értékes holmijai elvesztek. Elmerültek, elsülyedtek az egyiptusi népek, rájuk borultak a tengerek. Mint mikor szikrát fogott a kóró, úgy forrongott a bálványimádó. A bálványimádók álmélkodva ültek; vég-órája ütött minden kegyetlenkedőnek!

Edom törzsfejei is megijednének.

Edom és Moáb törzsfejeit aggodalom és félelem bántotta; Kanáan többilakosai is álmélkodtak Egyiptom elestén. Ha ilyen tisztes birodalom, a melynek sok tartomány hódolt, ilyen módon lakolt; hogy összetaposva mint pozdorját

בְּרִכּוּשׁ שָׁשִׁים. וַיִּנְצְלוּ
אֶת אֶרֶץ חֲנָנִים.
זֶדוּנִים וְשָׂרֵי מַסִּים.
חֵילָם בְּרִנְגָם רְמוּסִים.
טָבְעוּ וַצִּלָּו פִּתְרוּסִים.
יָמִים עֲלִיהֶם מְכַסִּים.
בְּקִדּוּחַ אֵשׁ חֲמָסִים.
לָבְשׁוּ חֲרָדַת מְכַעֲסִים.
מְכַעֲסִים יָשְׁבוּ בְּדָד לָדוֹם. כִּי
נִבְרָתוּ צָרִים מִדָּדוֹם.

אִז נִבְהָלוּ אֱדוֹמֵי אֲדוֹם:

מיוסד ע"פ א"ב.

אֱדוֹמֵי אֲדוֹמִים
וּמוֹאָבִים. בְּרָעָה
וּבִדְאָנָה כּוֹאֲבִים. נָרִי
כִנְעַן הַיּוֹשְׁבִים. הוֹמוּ
בְּמַפּוֹלֶת לְהָבִים. הַגּוֹי
הַעֲזָה הַחֲשׂוּבִים.
וּמַמְלָכוֹת אֲשַׁכְּרִים
מְשִׁיבִים. זְעוּכִים
רְמוּסִים וְנִסְחָבִים.
חֲשָׁפִים וְכַפְשָׁתָה
כְּבִים: טְבוּעִים בְּגִלִּי

félre dobva tengerbe került, hullámokba merült: mi leszén ő velük, ha az ítéletnap közeleg? Közelben, távolban remegtek a népek, Isten ítéletétől ők is féltek.

Félelem szállt reájuk.

Nagyságodtól megdöbben-
tek a népek, megzavarod-
tak fejedelmek és bölcsek,
befogták szájukat és nem
beszéltek; arczukon ez
aggodalmas kérdés volt
irva: nem éri-e őket is
Egyiptom sorsa? Szivüket,
lelküket ez bántotta. Ez
alatt sűrögve-forogva in-
dult a rég várt szabad-
ságra Isten választott
népe, kit a Mindenható
vezérle, utbaigazitotta és
hordotta az örököslakásba.
Örök házat adtál kiválasztottjaidnak, kiket sasszárnyakon vittél.

Elvitted őket és elültetted

örökséged hegyére.

רֹהֲבִים: יִמְתְּקוּ לָמוֹ
רֹהֲבִים: כָּמוֹ כֵּן גַּם הֵם
נִחְרָבִים: לַיּוֹם תּוֹכַחַה
קְרוֹבִים:

קְרוֹבִים וְרַחוּקִים אֲחֻזֵּי בְעֵתָה.
וְצוּר עֲתִידִם לְמַחֲתָה.

תַּפּוּל עָלֵיהֶם אִימָתָה:
מֵרוֹמְמוֹתַי נִדְדוּ
עַמִּים. נוֹאֲלוּ שָׂרִים
וְחֲכָמִים. שָׁמוּ יָד לָפָה
וְנֹאֲלֵמִים. עֲנוּמִים
בְּפָנִים נוֹעֲמִים. פֶּן
יִקְרָאם בַּעֲנָמִים. צִירִים
אֲחֻזִּים מִמֵּתִקוֹמִים.
קְרוֹאִים וְלִקְוִיִּים
מֵעַמִּים. רָצוּ וְנִמְשְׁכוּ
מִיָּדֵינוּ. שִׁדְּנוּ
הַיָּדֵינוּ שֶׁלֵּמִים.
תִּרְגְּלָם לְבֵית עוֹלָמִים:
עוֹלָמִים הִנְחַלְתָּ לְסִגְלָתְךָ. וּבְנִשְׁרָ
נִשְׁאָתָם בְּאַבְרָתְךָ.

תְּבִיאֵמוֹ וְתַשְׁעֵמוּ בְּהָר
נִחְלָתְךָ:

וַיִּסְקַד ע"פ א"ב.

A kíváncsi örökség nevezet négy kiváló dologra illet: az ígért földjére, a dicső szentségre, az égből jött törvényre és a kiválasztott népre. Örvendezzünk ma, ma van szabadságunk fordulója, de a kik még most is elnyomás alatt synlődnék, azokra is jobb napok derülnek, mert a hogy Egyiptom népsége járt, akként pusztulnak egyéb ellenségei is. Tönkre megy és elpusztul, ha elérkezik a fizetés napja.

Az Örökkévaló uralkodik mindörökké.

Övé az uralom és hatalom! boruljunk le lába zsámolyához, midőn az örök örömet növeszti és szeretetét fölöttem lobogtatja. Ellenségei megalázodnak, nyája árnyékában legel, a gonosztevőknek leüti szarvaikat, hogy hatalmát

אַרְבָּעָה נִקְרְאוּ נַחֲלָה.
בְּחֶפְזוֹ וּבְאַהֲבָה כְּלוּלָה
גְּבוּרַת אֶרֶץ הַמַּעֲלָה.
דִּירַת בְּנֵי זְבוּלָה.
הַנִּתְּנָה מִיָּמִין הַגְּדוּלָה
וּמִקְדָּלֶיהָ בְּרִתָּתָהּ וְחֵילָה
זֶה הַיּוֹם נִגִּילָה. חֲרוּת
הַמַּצִּיא לְסִגְלָה. שְׂרוּדִים
עֲתֵה בְנוֹלָה. יוֹמָנוּ
לְיוֹם גְּאֻלָּה. כֹּאֲשֶׁר שָׁמַע
לְעִנְיָה. לְאוֹיְבָיו יַעֲשֶׂה
כָּלָה:

כָּלָה וְנִחְרָצָה לְהִרְעָה. בְּיוֹם בִּי
אָקֵף מוֹעֵד.

יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
מְלוּכָה וּגְבוּרָה שְׁלוֹ.
נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדּוּם רָגְלוֹ.
שִׁמְחַת עוֹלָם בְּהַגְדִּילוֹ.
עָלֵי בָּאֵהָב בְּהַדְגִּילוֹ.
פְּנוֹת אוֹיֵב וְלֹהֶשְׁפִּילוֹ.
צָאֵנוּ לְרֵאוֹת בְּצִלּוֹ.
קִרְנוֹת מִצָּרִים בְּהַפִּילוֹ.

és nagyságát hirdesse.
Vállvetve szolgálunk neki.
a világmindenség Őt tiszteli.
Hogy dicsőítsük és
egységét magasztaljuk, az
Örökkévaló uralkodik, örend
a föld!

**Es az Örökkévaló legyen
király az egész földön.**

Neve írása szerint ejtődik
ki, első felével az Ő környezete
telik meg, de birodalma
terjeszkedik és világtrónusa az egészen
alapszik. Megveri Széirt,
midőn mindent kiirt, a mi
ellenszegül hatalmának, és
jeladásul a sofárba fú. Ekkor
Cionért buzdul, minden
akadály pusztul, a királyi
székhely felépül, győzedelme
dicsőségeül. És a számkivetettek
összegyülekeznek és ott énekelnek,
hirdetik igazságát,

רוֹמְמוֹתָיו לְהַגִּיד וְחִילוֹ.
שָׁכֶם אַחֵר לַעֲבוֹד לוֹ.
תִּבְלֵ וּמְלוֹאָהּ לְהַלְלוֹ :
לְהַלְלוֹ יַחֲדוֹ לְהַעֲרִיץ. יי מֶלֶךְ
תִּגְדֵּל הָאָרֶץ.

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ :

ס"תנוּ שְׁמַעוֹן בֶּר יִצְחָק חוֹק וְאִמִּין.
שֵׁם יִקְרָא כְּכַתִּיבָתוֹ.
מִחֲצִי תִתְמַלֵּא תִיבָתוֹ.
עוֹד תִּתֵּן נִשְׂא מַלְכוּתוֹ.
וְכִסְאוֹ יִכּוֹן בְּמִלְאָתוֹ.
נְטִישׁוֹת יָסִיר בְּהַכּוֹתוֹ.
בְּאֵוִיבָיו יִתֵּן נִקְמָתוֹ.
רַבּוֹת מוֹפְתֵי גְבוּרָתוֹ :
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּסַעֲרָתוֹ.
צִיּוֹן יִקְנֶא בְּקִנְאָתוֹ. תִּית
קִנְיָה בְּנִעְרָתוֹ. קִרְיָת
מֶלֶךְ בְּבִנּוּתוֹ. חֲבִיזוֹן
עֶזוֹ וְתִפְאָרָתוֹ. זְרוֹיִם
בְּקִצּוֹי אֲדָמָתוֹ. קְבוּצִים
בְּבֵית תִּפְאָרָתוֹ. יי וְשֵׁם
נִשְׁוֹרֵר תִּהְלָתוֹ. אִמִּין

kegyelmét, a ki jóra tanítja községét és közéje helyezi székhelyét. Fenséget egyesíti velünk, és egységes néppé tesz bennünket.

Azon a napon leszen az Örökkévaló : Egy és neve : Egy !

Ugyan, hadd szálljon fel Téged szentelő énekünk, mert Te vagy Izrael szentje és segítője.

Az Örökkévaló kegyelméről emlékszem meg az Örökkévaló dicséretében; mindazokról, mi jót tett velem az Örökkévaló, velem és őseimmal, a mit velem tett csupa kegyelemből és irgalomból. És mondá : „Ez az én népem, gyermekeim, kik nem hazudtolják meg hitemet, hűségben kipróbált gyermekeim gyermekei.“ És Ő volt minden bajban segítők, inségükben pártolójuk. Kiküldött angyala segített seregeimen : szeretetében és

חֶסֶדוֹ וְצִדְקָתוֹ. מוֹרָה
צֶדֶק לַעֲדָתוֹ. בְּתוֹכָם
יָצִיב שְׂכִינָתוֹ;

שְׂכִנָּתוֹ עִמָּנוּ לְהִתְאַחֵד. וְאוֹתָנוּ
יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד;

וּבִבְנֵי יִלְדָּה תַעֲלֶה קִדְשָׁהּ בִּי
אֶתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ;
סְלוּק

חֶסֶדִי יי אֶזְכִּיר תְּהִלּוֹת
יי. כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ
יי. וְרַב טוֹב לְבֵית
אֵיתָנִי. אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ
כְּרַחֲמָיו וּכְרֹוב חֶסֶדִיו
לְעֵינַי. וַיֹּאמֶר אֶךְ עָמִי
הֵמָּה וּבָנִי. בָּנִים לֹא
יִשְׁקְרוּ נֶאֱמָנִי. בָּנִי
אֲמוּנִי בָנִי בַחֲוִנִי. וַיְהִי
לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ מִיָּגוֹנִי.
בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר
בְּעֵינַי. וּמִלֵּאף פָּנָיו
הוֹשִׁיעַ הַמּוֹנִי. בְּאַהֲבָתוֹ

könyörületességében megmentett sanyargatóimtól; Ő vezetett és vitt idáig és mostanáig segített az Örökkévaló. És bárhová vetette, soha meg nem vetette, kegyelmét nem vonta meg tőlük. Legelőször Egyiptomba vetette, hetvenen voltak, de ott nagyon megsaporodtak, az egyiptomiak azon fondorkodtak, miként rontsák meg; szivük gyűlöletre fordult, nyomasztó terhet kigondolt és szigorúsággal szorították a rabszolgamunkára; robot-tiszteket rendeltek reájuk, hogy kényszerítsék és kinozzák. E szorultságukban az Örökkévalóhoz kiáltának és panaszaik az egekbe hatának; ekkor segítőket támasztott nekik, hogy segítsenek bajukon. El-

וּבְחַמְלָתוֹ גָּאֵלם
מִמַּעַנֵּי וַיִּנְשָׁאם
עַד הֵנָּה עֲזָרְנוּ יי: וְלֹא
הִסִּיר חֲסִדוֹ מֵהֶם בְּכָל
מָקוֹם גְּלוּתָם. וְלֹא
מָאָסָם וְלֹא גָאֵלם
לְכַלּוּתָם. גָּלוּ תַחֲקָה
דְּמִצְרַיִם בְּשִׁבְעִים
נַפְשוֹתָם. וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ
בְּמֵאד מְאֹד לְהַרְבּוֹתָם;
וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹטִים
לְהַשְׁחִיתָם: הִפְךָ דָּבָם
לְשִׁנְאָתָם. וּלְהַתְנַכֵּל
בְּסַבְלּוּתָם. וַיַּעֲבִידוּם
בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם.
וַיִּשְׁיִמוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי
מִסִּים לַעֲנוּתָם. וַיַּצַּעֲקוּ
אֶל יי בְּצַר לָהֶם
מִמִּצְרֵיכֶם: וְדַמְעוּן
קִדְשׁוֹ הַשָּׁמַיְמָה עָלֵתָה
שׁוֹעֲתָם: וַיָּקָם לָהֶם
מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעֵם

küldé Mózeset és Áront,
 a kiket küldötteinek vá-
 lasztott és csudákat mu-
 tatott Egyiptom földén.
 Folyóikat, vizeiket vérré
 változtatta, melyben kiadta
 páráját mind a hala. Szólt,
 és vadállat meg csunya
 féreg jött rájuk; a vad-
 állat falta őket, béka ron-
 tott köztük; mezei egér
 rágta a növények gyöke-
 rét, sáska pedig minden
 gyümölcsét, elpusztították
 minden földjét. Jég verte
 el a szőlőt. Barmaikat jég-
 esőnek adta, éjjeli raga-
 dozóknak élelmüket. Meg-
 gyuladt haragját, átkot és
 inséget küldött reájuk,
 hogy megijessze, gonosz

מִצָּרְתָּם: שָׁלַח מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם
 וּבְשִׁלְיֹהוֹתָם: וְשָׁם
 בְּמִצָּרִים אוֹתוֹתָיו
 וּמוֹפְתָיו לְהִרְאֹתָהּ
 וַיַּהֲפֹךְ לָדָם יְאִרֵּיהֶם
 וְכָל נְהֻרוֹתָם. הִפִּךְ אֶת
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת
 דְּגָתָם. אָמַר וַיָּבֹא עֶרֶב
 וְכִנִּים בְּכָל עֲפְרוֹתָם.
 וְשָׁקַח בָּם עֶרֶב וַיֹּאכְלֵם
 וַיַּצְרִידֵם וַתִּשְׁחִיתֵם.
 וַיִּתֵּן לָחֶסֶד יְבוּלָם
 וּלְאַרְבֵּה תְּבוֹאֹתָם.
 וַיֹּאכְלֵם כָּל עֵשֶׂב
 בְּאַרְצָם וְכָל פְּרִי
 אֲדָמָתָם. וַיַּהֲרוֹג בַּבָּרָד
 גִּפְנִים וּבַחֲנַמַּל שְׁקֻמָּתָם
 וַיִּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם
 וּלְרֹשָׁפִים חֵיתָם. וְשָׁלַח
 בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה
 וַזַּעַם וַצָּרָה לְהַכְעִיתָם.

szellemek voltak ezeknek kíséretében; éltüket nem vette el a haláltól.

Agyonsujtá Egyiptom minden elsőszülöttét, erejének zömét. Ekkor kivette seregét, megrakva arannyal, ezüsttel, táborukban egy sem esett el. Megijedtek tőlük az egyiptomiak és örültek, hogy kivonulnak. Felhőt feszített ki tetőül és tűz világított a sötétségben. Így vezeté ki népét vigszággal, választottjait ujjongások közt. És elindultak Rám-szészből Szukotba, Szukotból pedig Etámba, Etámból pedig Pi-Hákirot előtt táboroztak, Migdol és a tenger között, Báál-Cefon előtt, mely egyedül maradt meg minden bálványképük közül. És ez miért maradt meg? Azért, hogy elcsábítsa és meg-

וּמִלֶּאכִי רָעִים הָיוּ
בְּמִשְׁלַחְתָּם. וְלֹא חָשַׁךְ
מִמּוֹת נַפְשָׁם וְחַיְתָם.
וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם
וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם. וַיּוֹצִיאֵם
בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין כּוֹשֵׁל
בְּמַחְנוֹתָם. נָפַל פְּחָדָם
עַל מִצְרַיִם וְשָׁמְחוּ
בַּצֵּאתָם. פָּרַשׁ עֲנָן
לְמִסְכָּד וְאֵשׁ לָהֶם יָרָא
אֶפְלָתָם וַיּוֹצֵא עִמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּחִירָיו בְּרִנָּתָם.
וַיִּסְעוּ מִרַעְמִסֶּת לְסִכּוֹת
וּמִסִּכּוֹת לְאֵתָם.
וַיִּמְאֲתָם לְפָנָיו בִּי
הַחִירוֹת הַיְתָה חֲנִיָּתָם.
בֵּין מִגְדוֹל וּבֵין הַיָּם.
בְּאַמְצֵיתָם. לְפָנָיו בַּעַל
צָפוֹן הִנְשָׂאָר מִכָּל
אֵלֵי פִחוֹתָם. וְדָמָה
נִשְׂאָר הוּא בְּדִי
לְהַשִּׁיָּאָם וּלְהַטְעוֹתָם.

tévessze őket; mondván: Félelmetessége miatt nem lakolt, miként amazok. Ott táboroztak utazásuk harmadnapján ... A negyedik napon podgyászukat rendezték és megrakták barmaikat. Most a velük küldött egyiptomi örök így szóltak hozzájuk: Elérkeztetek a határig, melyet nektek az egyiptomiak jóságukban kitűztek; ahogy magatok mondtátok: három napi járó utat megyünk, aztán visszatérünk szolgálatjukra. Mire a megszabadultak ekként válaszoltak: „Nem az ő engedélyükkel vonultunk ki, hanem szabadon, akaratuk ellenére, nem pedig jóvoltukból.” Mire azok így feleltek: „Akár akartok, akár nem, szószegők nem lehettek, a király parancsolatát meg nem szeghetitek, szándékos áthágást el nem követhet-

שִׂיאֲמָרוּ קָשָׁה יִרְאָתָם
שֶׁלֹא לִקְתָּה כְּמוֹתָם.
שֶׁם חָנוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לְנִסְיָעָתָם. וּבִרְבִּיעִי
מִתְקַנִּים כְּלִיהֶם וּמֵרְעִין
בְּהֶמְתָּם. וְאָמְרוּ לָהֶם
הָאוֹקְטוֹרִין בְּמִלְתָּם.
הִגַּעְתָּם תַּחֲוִים אֲשֶׁר
קָבְעוּ לָכֶם צוּעֵנִים
בְּשׁוֹכְתָם. אֲשֶׁר
אָמַרְתָּם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים נִלְדָּה וְנָשׁוּב
לְעַבְדוּתָם. וְגֵאוּלִים
הִשִּׁיבוּ לֹא יִצְאָנוּ
בְּרִשׁוּתָם. כִּי אִם בְּיַד
רָמָה בְּעַל כָּרְחָם שֶׁלֹא
בְּטוֹבוֹתָם. וְהֵם עָנוּ
רוֹצִים וְלֹא רוֹצִים אִישׁ
כְּפִי שִׁיחָתָם. סוֹפְכֶם
לְקַיִם דְּבַר מַלְכוּת וְלֹא
לְעֵבוֹר עַד דַּעְתָּם
וְעָמְדוּ עֲלֵיהֶם וְהִכּוּם

tek." Erre felkerekedtek, egynehányat megsebesítettek, a többi pedig megszökött és megvitte Fáraónak a hirt, a mi őket érte. Ekkor az ő szive és a népéé arra fordult, hogy üzőbe veszik őket. És mondának: „Mit is cselekedtünk?“ és szívükben boszankodtak. Ezt is mondták: „Eltévedtek ők, elhagyták a jó utat, üzzünk utánuk, hadd lás-suk balsorsukat!“ És maga Fáraó fogta be a lovakat, hogy serkentse és rávigye amazokat és egész népét magával vitte szép szóval: „A királyok rendszeren a sereg után vonulnak, de én a ti éle-teken, mint első akarok harczolni. A királyok rendszeren a zsákmány legjavát maguknak tartják, de én megosztom veletek még a hímes ruhát is. Sőt

וּפָצְעוּם וְהָרְגוּ מִקְצָתָם.
וְהֵם הִלְכוּ וְהִגִּידוּ
לְפָרְעָה כָּל קִוְיוֹתָם.
וַיִּהְיֶה לָבוֹ וּלְלֵב עַמּוֹ
לְרָדוֹף אוֹתָם. וַיֹּאמְרוּ
מֶה זֹאת עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמוּ
עַל עֵקֶב בָּשָׁתָם. וַאֲמָרוּ
נִבְכִּים הֵם וְעַבְטוֹ
אַחֲרֵיהֶם. נִרְדָּפָה
אַחֲרֵיהֶם וְנִרְאָה
בָּרַעְתָם. וַיֹּאסֵר אֶת
רֶכְבּוֹ בַּעֲצָמוֹ כִּדְרֵי
לְזֶרֶם וּלְפָתוֹתָם. וְאֵת
עַמּוֹ לָקַח עַמּוֹ בַּדְּבָרִים
לְרַמּוֹתָם. דֶּרֶךְ מַלְכִּים
לְהִתְנַהֵג אַחֲרֵי חֵילוֹתָם
וְאֲנִי אֶתְקִידִים רֹאשׁוֹן
לְהִלָּחֵם בְּמִלְחֻמָּתָם.
דֶּרֶךְ מַלְכִּים לְטוֹל חֶלֶק
רֹאשִׁית בָּוֶתָם. וְאֲנִי
אֶשְׁוֶה עִמָּכֶם בְּשָׁלַל
צָבָעֵי רִמָּתָם. וְעוֹד

a saját kincstáraitam is megnyitom :nektek és a mi abban becses és drága, azt magatoknak vehetitek.“

Rögtön elmentek teljes beleegyezéssel és rendezték szereiket. Így vitt magával hatszáz válogatott szekeret és a hozzá tartozó gyilkoló-szereket, és Egyiptom összes szekerei melléjük álltak, el is érték őket, a mint a tenger mellett csapatokban táboroztak. Ezek, a mint felemelték szemeiket és látták az ellenséget: féltek és reszkettek. Egyedüli fegyverük az imádság, ezt ősapáiktól tanulták. De annál erősebb a megváltójuk, ki megjelent nekik, a mint meghallotta könyörgésüket. A maga dicsőségére segített rajtuk és megmenté szorultságukból. Fényétől telített felhőiből jégeső és villámtűz hullott, reájuk lőtte nyilait és fel-

אֶפְתָּח אוֹצְרוֹתַי וְקָחוּ כָּל שְׂבוֹיֹת חֲמֻדָּתָם. מִיָּד יֵצְאוּ כָּדָם בְּלֵב שָׁלֵם וְעָרְכוּ מַעֲרֻכָתָם. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחֹר עִם כָּל כָּלִי מִשְׁחִיתָם. וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם עִמָּהֶם בְּעֹזָרָתָם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם חֹזִים עַל הָאֱלֹהִים בְּמִקְהֵלוֹתָם. וְנִשְׁאוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ צָרֵיהֶם בְּקִרְבָּתָם. חֵיל וְרֵתָת שָׁם אֶחָד זֶתָם וַיַּעֲקֹ בַתְּפִלָּה וְתַפְשׁוּ אֱמֻנֹת אֲבוֹתָם. וְגִּוְאַלֵּם חֲזֹק וְנוֹקֵם נִקְמָתָם. וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם. וַיּוֹשִׁיעֵם קְדָמָעַן שְׁמוֹ וַיַּגְדֵּל מִצְרָתָם: מִנִּגְהַ נִּגְדוּ עָבְיוּ עָבְרוּ בָרָד וְאֵשׁ נִחֲלָתָם. וַיִּשְׁלַח חֲצִי

bomlottak és a sok villám-
tól megbomlottak. Intett
a nádas tengernek: és
megszáradt és mélységek
közt sík ösvényen vezette.
Istennek törzsei felállottak
a tenger mellett, hogy
rendben átkeljenek. Ben-
jámin mint legifjabb törzs
vezérelte őket, Juda feje-
delmei pedig igazgatták
őket. Így mentek át ha-
talmas vizeken szárazon,
mert a vizek jobbról és
balról falak gyanánt áll-
tak a járó szélén. És az
egyiptomiak szájában elő-
revonszoló zabla volt,
hogy a vízbe rántsa őket.
Nagy nehezen haladhat-
tak előre, mert kidőlték
a szekerek kerekei. A
vizek pedig visszatértek
és hullámaikkal elfödötték
a szekereket és a lova-
sokat és Faraót sereges-
tül a nádas tengerbe
süllyeszték. Így fődötték
ellenségeiket a vizek, egy

וַיִּפִּיצֵם וּבְרָקִים רַבִּים
קָהָמוּתָם: וַיִּנְעַר בַּיָּם
סוּף וַיַּחַרֵּב וַיּוֹלִיכֵם
בְּתַדּוּמוֹת בְּמַסְלָתָם
וַשְׁבִּטֵי יָהּ עֲמָדוֹ עַל הַיָּם
לַיָּרֵד בְּיָרִידָתָם: וְשֵׁם
בְּנֵימִין צָעִיר רוֹדֵם וְשָׂרִי
יְהוּדָה רִגְמָתָם: וְכָל־
עֲבָרֵי בִּיבְשָׁה בְּמִים
עֲזִים נְתִיבָתָם. וְהַיָּם
קָהָם חֹמֶה מִיָּמִינָם
וּמִשְׁמָאלָם בְּהִלִּיכָתָם.
וְרָסַן מִתְּעָה עַל קַחֲיִי
עֲנָמִים לְהַבִּיאֵם בְּמִים
לִכְלוּתָם. וְנִהְגָּם
בְּכִבְדוֹת וַיִּסֶּר אֶת
אוֹפְנֵי מַרְכָּבוֹתָם.
וַיִּשׁוּבוּ הַיָּם וַיִּכְסּוּ אֶת
הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים
בְּשִׁטְיָפָתָם. וַנְּעַר פָּרְעָה
וַחֲזִירוּ בַיָּם סוּף וְכָל־
צִבְאוֹתָם. וַיִּכְסּוּ מִים

sem maradt meg közülök. Az izraeliták pedig már a tulsó parton voltak és látták az ellenség bukását. Ekkor hittek az Ő szavaiban és énekbe foglálák dicséretét. Hogyha mind a tenger tinta volna és a nádszálak tollak, és minden emberfia íródeák, és az országok területei papiros és az összes emberek minden hajaszála szájak és dicsőítő nyelvek: nem volnának képesek csak egyet is azon ezer meg ezer csudatett közül leírni, melyet az Ur az Ő népéért, — melyet már annak anyaméhében magának választott — megtett. Mert hol van nagy nép, mely ily csudákkal dicsekedhetnék? Avagy megkísérlette-e már valamely isten, hogy eljöjjön és kivegyen magának egy népet más nép közepé-

צָרִיָּהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא
 נֹתֵר בְּשָׂאֲרֵיתָם.
 וַיִּדְּדִים עֲבָרוּ וְגִזּוּ וַרְאוּ
 בְּגִירֵי שׁוֹנֵאֵיהֶם
 בְּמַפְקֵתָם. וַיֵּאֱמִינוּ
 בְּדַבְּרוֹ וַיִּשְׁירוּ תְּהִלָּתוֹ
 בִּישׁוּעָתָם: וְאֵלֹהֵי כָל
 הַיָּמִים דָּיו וְאַנְגָּמִים
 קוֹדְמוֹסִים. וּבְנֵי אָדָם
 לְבַלָּרִים וִירֵיעוֹת
 אֶרְצוֹת פְּרוֹתִים. וְכָל
 שְׁעֵרוֹת אָדָם פִּיּוֹת
 וְלִשְׁוֹנוֹת מְקַלָּסִים. אֵינָן
 מַסְפִּיקִין לַחֲקוֹר פְּלָאוֹת
 וְנִסִּים. אַחַת מֵאֵלֶּה
 אֲדַפֵּי אֲדָפִים וְרַבֵּי
 רַבּוֹת הַנַּעֲשִׂים. אֲשֶׁר
 פָּעַל אֱדוֹן דָּעָם מִבְּטֶן
 עַמּוּסִים. כִּי מִי גִזִּי נִדְּוֹל
 אֲשֶׁר בְּנִסִּים מִתְּנוּסִים
 אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לָבֹא
 לְמַחַת דָּוִי גִזִּי מִקֶּרֶב

ből csudákkal, bámulatos
tettekkel és harczolással,
a hogy értünk tett min-
den műnek az Ura?

Isten kegyelme nincs
fogytán, irántunk való
könyörülete még nem
merült ki. Napról-napra
kegyeivel halmoz el, üd-
vünk Istene! Egyiptom-
ban megjelent, hogy ki-
szabadítson, minden baj-
ban velünk van, hogy
segítsen; nem vetett meg
bennünket és meg nem
utált minket, hogy tönkre
tegyen, és nem is bánt
velünk bűneinkhez képest;
minden időben ki van
nyújtva felénk a keze.
Sineárba értünk küldött,
Elámba tette székhelyét,
hogy rajtunk könyörüljön;
fogságunkban sem hagyott
el minket a mi Istenünk;
elfogóink szemeiben ke-
gyelmet eszközölt, adván
nekünk eledelt és felépít-

שׁוֹסִים. בְּמִסֹּת
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמַלְחָמָה נִהְרָסִים.
כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ
אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים:

חֲסִדֵי יי כִּי לֹא תָמְנוּ.
וְלֹא כָלוּ רַחֲמֵינוּ מִמֶּנּוּ.
יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ; הָאֵל
יִשְׁוַעַתְנוּ: בְּמִצְרַיִם
נִגְלָה עֲבוּר לִנְאֻלָּנוּ;
וּבְכָל צָרָה עָמְנוּ
לְהוֹשִׁיעֵנוּ. לֹא מָאֲסָנוּ
וְלֹא גָעְלָנוּ לְכַלּוֹתָנוּ.
וְלֹא עָשָׂה עִמָּנוּ כָּלָה
כְּחַטֵּאתֵינוּ וּבְכָל עֵת
יָדוֹ נִטְוִיהַ עָלֵינוּ. בְּגָלוֹת
שָׁנָעַר שְׂדָח לְמַעַנָּנוּ.
וּבַעֲיָלָם שָׂם כֶּסֶף
לְרַחֲמָנוּ. וּבַעֲבֹדוֹתָנוּ
לֹא עֹזְבָנוּ אֱלֹהֵינוּ. וַיֵּשׁ
עָלֵינוּ חֶסֶד לְפָנֵינוּ שׁוֹבָנוּ.
לָתֵת לָנוּ מַחִיָּה וּלְרַמֵּם

vén óhajtasunk házáat. Mésekben is laktunk. Keder volt szomszédunk, de nem tette tönkre kis maradékunkat. Idegen földön csakhamar néma sirban nyugodtunk volna, ha az Örökkévaló nem segített volna rajtunk. Bizony, tátott szájjal faltak volna fel bennünket, a legsúlyosabb terheket rakták reánk: mig a meny-nyekben megindult szellem, hogy bennünket vigasztaljon. Mert az Örökkévaló a mi bíránk, az Örökkévaló a mi törvényho-zónk, az Örökkévaló a mi királyunk. Ő segít! Szabadsággal hallatszik országunkban — az Örökkévaló kegyelmezzon, Benne bízunk! Karold fel ügyünket minden reggelen és légy segítőnk! Sohasem fordulunk el Tőled, csak éltess bennünket! Engedd, hogy mihamarább lakozék országunkban a Te dicsőséged és hirnök hozza a béke híré, az örök örömrivalgásba törjenek ki. Hadd bővelkedjünk reggelenkint ke-

בֵּית מֵאֵינוּ. נָרְנוּ מִשָּׁךְ
עַם קָדֵר לִשְׁכֵּנֵינוּ. וְלֹא
עָשָׂה כָּלָה עִם שְׂאֵרֵיתָנוּ
וּבְאֶרֶץ נִכְרִיָּה כְּמַעַט
שָׁכְנָה דוֹמָה נַפְשֵׁנוּ.
לֹאִי יי שְׁהִיָּה בְּעֹזְרֵתָנוּ.
כִּי בְּכָל פֶּה אֶכְלֹנוּ
לְהַדִּיקָנוּ. וְעַל־מִן הַכָּבֵד
הַכְּבִידוּ עָלֵינוּ. עַד יִרְעָה
מִמָּרוֹם רוּחַ לְנַחֲמָנוּ. כִּי
יי שׁוֹפֵטֵנוּ יי מְחַוֵּקָנוּ.
יי מַלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ.
קוֹל גְּאֻלָּה יִשְׁמַע
בְּאֶרְצֵנוּ. יי חֲנִנּוּ לָךְ
קוֹיֵנוּ. הִיְהִי זְרוּעַם
לְבִקְרִים אֶף יִשׁוּעֵתָנוּ.
וְלֹא נִסּוּג אַחֲזֹר מִמֶּךָ
וּתְחִיֵּינוּ. תִּמְהַר לִשְׁכּוֹן
כְּבוֹד בְּאֶרְצֵנוּ. וַיָּבֹא
מִבֶּשֶׁר שָׁלוֹם לְבִשְׂרֵנוּ;
וַיֵּשְׂאוּ קוֹל קִרְיָן כָּל
צוֹפֵינוּ. בְּבֹקֶר חֲסִידְךָ

gyelmedben, és vigadjunk, örvendjünk minden napjainkban; a mily sokáig kinlódtunk, annyi ideig örvendezzünk; kezeink munkája sikerüljön; jobbold segítsen és hallgass meg; emelj ki minket a föld mélységéből. Segítség, oh Isten, legyen várunk; és mi dicsérni akarjuk nevedet és énekel magasztalni. Mert Isten napjainkban megsegíti Ciont, felépíti Juda városait és azokba telepít; szolgálóinak ivadékai, és a kik nevét szeretik, fognak benne lakni. Básánból pedig és a tenger mélységeiből emelj ki benünket, erősítsd meg mindazt, a mit eddig értünk tettél. Lelkünket életben hagyod, lábunkat nem engedted botlani. Mert megvizsgálász és megtisztítsz minket, mint ezüstöt. Sok viszonytagság is ért már benünket, sok kín szúrta

שָׁבַענוּ וְנָגַדְנוּ
וְנִשְׁמַחָה כָּל יְמֵינוּ
וְכִמּוֹת עֲנִיתָנוּ שִׁמְחָנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנוּ וּמַתְּהוּמֵנוּ
הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ
יְשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים
תִּשְׁגְּבֵנוּ וְנִהְלָלָה שִׁמְךָ
בְּשִׁיר וְנִגִּיד לָנוּ כִּי
אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן
בְּיָמֵינוּ וַיְבָנֶה עָרֵי
יְהוּדָה וּבָהֶם יוֹשִׁיבֵנוּ
וַיִּרַע עַבְדֶּיךָ וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ
בָּהֶם יִשְׁכְּנוּ וּמִבֶּשֶׁן
וּמִמְצוֹלוֹת יָם עַתָּה
תַּעֲלֵנוּ עֲזֵה אֱלֹהִים זִי
פַּעֲלָתֵנוּ הֵשֵׁם בְּחַיִּים
נַפְשָׁנוּ וְלֹא נָתַן לָמוֹת
רָגֵלנוּ כִּי בַחֲנֻתָנוּ
כַּכֶּסֶף לִצְרָפָנוּ
הִבֵּאתָנוּ בַּמְצִידָה

már ágyékainkat; hány ember mászott már fejünk tetejére; tűzbe, vízbe jutottunk — de Te kiszabadítottál mindenünnen! Oh, kegyelmezz ezután is és áldj meg bennünket, orczád fényével világíts reánk; gyujtsd meg világunkat, világítsd meg sötétségünket. Tekints Cionra, ünnepi gyülekezeteink városába — ott dicső az Örökkévaló, a mi Urunk Jeruzsálem romjai örömeinek kezdenek, hogyha az Örökkévaló megvigasztalja Ciont és szentélyünket. Kinyujtván védő szent karát, hogy helyettünk küzdjön, hogy az egész föld kereksege lássa a mi Istenünk segítségét. Visszatérvén velünk számkivetésünkből és az igazi sarjadedőket növeszti mi nekünk és Őt „Igazság Istenének“ nevezzük. Akkor magasztalódol és szentelődöl, Istenem, királyom a szentségben! Isten rettenetes szen-

שִׁמַּת מוֹעֵקָה בְּמַתְנֵינוּ.
הִרְכַּבְתָּ אֵנֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ.
בָּאנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם
לְרוּיָהּ תוֹצִיאֵנוּ. תַּחֲנוּנוּ
וּתְבָרְכֵנוּ וְתֹאִיר פָּנֶיךָ
אֵלֵינוּ. תֹּאִיר נִרְנוּ וְתִגְיָה
חֲשֵׁכֵנוּ. חַיָּה צִיּוֹן קִרְיַת
מוֹעֲדֵנוּ. כִּי אִם שָׁם אֲדִיר
יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. חֲרָבוֹת
יְרוּשָׁלַיִם יַפְצְחוּ רִנּוֹנוֹנוּ.
כִּי נָחַם יְיָ צִיּוֹן בֵּית
מִקְדָּשֵׁנוּ. חֲשַׁף זְרוֹעַ
קִדְשׁוֹ לִישׁוּעַתָּנוּ
וּלְשִׁמְחָנוּ. וְרָאוּ כָל
אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ. בָּשׁוּבוּ עִמָּנוּ
מִגְלוֹתֵנוּ. וַיִּצְמַח צֶמַח
צְדִיק לְעֵדְתָנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְיָ צְדִקְנוּ.
וְאֵז תִּתְנַדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ.
אֱלִי מֶלֶכִי בִקְדָשׁ. נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ.

tek szentségéből. A Te utad Isten! szentségben! Ki olyan, mint Te, dicsőítve szentségben, a kit a szent Erelim magasztalnak, szent diszben dicsérnek és leborulnak a szent hegyen. Az Erelim és a szent Hasmálim szentségben szentelnek és magasztalnak; és a szent Chajot szárnyainak csatogása mint a hatalmas vizek a szentségben. És a szent Ófánim átellenökben, dörgő hangon, majd meg halk suttogáson szólnak egymáshoz és kérdezik egymástól, és megjegyzi egyik a másikatól; és ez amaz átellenében, ez szemben a másikkal, az egyik egyenest a másikkal, innen is, onnan is háromszoros szenteléssel szentelik.

אֱלֹהִים יִרְכָּךְ בְּקֹדֶשׁ.
 מִי כְמוֹךָ נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ.
 הַנֶּעֱרַץ בְּאַרְאֵלִי קֹדֶשׁ.
 וַיְהִלְלוּךָ בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ.
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ.
 אֲרָאִים וַחֲשָׁמַיִם קֹדֶשׁ.
 יִקְדִּישׁוּ וַיַּעֲרִיצוּ בְּקֹדֶשׁ.
 וְקוֹל כְּנָפֵי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
 כְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקֹדֶשׁ.
 וְקוֹל אוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ.
 לַעֲמַתָּם מִנְּשָׂאִים
 בְּקֹדֶשׁ. קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל
 בְּקֹדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה
 דְּקָה בְּקֹדֶשׁ. קוֹרְאִים זֶה
 לַזֶּה. וְשׂוֹאֵלִים זֶה לַזֶּה.
 וְנֹרְשִׁים זֶה מִזֶּה. וְזֶה
 לַעֲמַתָּה. וְזֶה כְּנֻגָּהּ זֶה.
 וְזֶה מוֹד זֶה. מִזֶּה וּמִזֶּה.
 מִשְׁלָשִׁים בְּשֵׁי שָׁלוֹשׁ
 קְדוּשׁ:

פְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חונא בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול. מתנשאים
לעמית שרפים לעמיתם ברוך יאמרו:

קו"ח ברוך כבוד יי ממקומם:

חזן ממקומה מלכנו תופיע ותמלוך עלינו. כי מחפים
אנחנו לה. מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד
תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור
ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשרי
עזר על ידי דוד משיח צדקך:

קו"ח ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
חזן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש.
ושבחה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלפני רעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה a)
מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון את יום
(השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו
(באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום
ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַסֵּד וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לַחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׁשׂוֹן. בְּאִשֶּׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתָּנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה. וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְרָת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁשׂוֹן (שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי
קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִקִּדְשֶׁךָ (הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה
לְדִבּוּר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה
לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבָה לְרַצוֹן
בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרַצוֹן:

מודים דרבנן.

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקּוֹדֵשׁ עַל־
שְׁחִייתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ בֶּן תַּחֲיֵינוּ
וְתַקְוָנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתָנוּ
לַחֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ
בְּלִבְךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
מודים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדָאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידְךָ. עַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. עַל
נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל־
נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִוֹבְתוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עַת עָרַב וּבִקְרָא וְצָהָרִים. הַטּוֹב
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ מֵעוֹלָם
קִיּוּנוֹ לָךְ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְרְקוּ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת
הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹצֵא שְׁמֶךָ
וְלֶךָ נָא לְהוֹדוֹת:

חֲזַן אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁקֶּשֶׁת
בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲהַרֵּן וּבִנָּיו
בְּהַנִּים. עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאֱמוּנָה: יְבָרְכֶךָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי וּפְנֵינוּ אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֶׁא יי וּפְנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבוֹנֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַצְדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם:

ס ד ר ה ל ל

Dicsértessél Örökkévaló
Istenünk, a világ királya,
a ki megszentelt paran-
csolataival és megparan-
csolta nekünk, hogy a
Hallel. imádkozzuk.

Halleluja! Dicsérjétek
Örökkévaló szolgái, di-
csérjétek az Örökkévaló
nevét. Dicsértessék az
Örökkévaló neve mos-
tantól mindörökké! Nap-
kelettől napnyugatig di-
csértetik az Örökkévaló
neve. Magasan a népek

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְקַרֵּא אֶת הַהֶלֶל:

קִי הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ
עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יי: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִבְּזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ
מִהַקֵּל שֵׁם יי: רָם עַל־

tekint le, az égen és a földön? Porból veszi fel a szegényt, az ügyefogyottat sárból emeli ki — hogy a nemesek mellé ültesse, népe nemesei mellé; a magtalannak lakályossá teszi a házat, gyermekein örvendő anyává, Haleluja!

Kivonulván Izrael Egyiptomból, idegen nép közül Jákob háza: Jehuda lőn szentségévé, Izrael az uralkodása. Látja a tenger és megszökik, a Jordán hátra vonul; a hegyek mint kosok szökdelték, a halmok mint bárányok. Mi lel óh tenger, hogy megszököl, Jordán hogy hátra vonulsz? Ti hegyek, hogy szökdelték mint kosok, halmok mint bárányok? Az Ur előtt remegj, oh föld! Jákob Istene előtt,

הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי
מֵעֶפֶר דָּל מֵאֲשְׁפּוֹת
יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי
עִם-נְדִיבִים עִם נְדִיבִי
עִמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֶקְרַת
הַבַּיִת אֶם-הַבָּנִים
שְׂמַחַה הַלְלוּיָהּ:

קִד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם דּוֹעִז: הֵיטָה יְהוּדָה
לְקֶדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: הֵים רָאָה
וַיֵּנֶם הֵיכָל יִסָּב לְאַחֹר:
הַהָרִים רָקְדּוּ כְּאֵילִים
גְּבֻעוֹת כְּבְנֵי-צֹאן: מִה־
קֶדֶד הֵים כִּי תִנּוּם הֵיכָל
תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים
תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת
כְּבְנֵי-צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּר

סדר הלל

ki a sziklát vizpatakká változtatja, a kavicsot vízforrássá.

Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, Ő megáldja, megáldja Izrael házat, megáldja Áron házat, megáldja az Istenfélőket, nagyokat a kicsinyekkel együtt. Többetet adjon hozzátok az Örökkévaló, hozzátok és gyermekeitekhez. Áldottak vagytok ez Örökkévalónak, az ég és a föld teremtményének. Az egek az Örökkévaló egei, de a földet az ember fiainak adta. Nem a holtak dicsérik Istent, sem azok nem, kik a sir csöndjébe szállanak. — De mi dicsérjük Istent mostantól mindörökké. Haleluja.

Miképen téríthetem meg az Örökkévalónak irántam való jótétéményeit? az üdv kelyhét emelem fel és az Örökkévaló nevét imádom, fogadalmaimat megfizetem az Örökkévalónak egész népe szeme láttára. Drága az Örökkévaló szemeiben jámborainak halálózása, óh

אֲנִים--מִיָּם חֲלָמִישׁ
דְּמַעֵינוּ מִיָּם:

יִי זְכַרְנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ
אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת-בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יִי הַקְּטָנִים עִם-
הַגְּדֹלִים: יִסַּף יִי עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן
לְבְנֵי-אָדָם: לֹא-הֵמָּתִים
יְהַדְלוּיָהּ וְלֹא כָל-יִרְדֵּי
רוּמָה: וְאִנְחָנוּ נְבָרֵךְ
יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

מִה־אֲשִׁיב לִי כָל--
תַּגְּמוּדוֹהִי עָלַי: כּוֹס-
יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשָּׁם יִי
אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה-נָא לְכָר-עַמּוֹ:
יִקָּר בְּעֵינַי יִי הַמּוֹתָה
דְּחִסְדִּיו: אָנָּה יִי כִי-

סדר הלל

Örökkévaló szolgád én,
szolgád szolgálódnak fia
megoldottad bilincseimet,
hálaáldozatokat akarok Ne-
ked áldozni, és az Örök-
kévaló nevét imádom.
Fogadalmaimat megfizetem
az Örökkévalónak egész
népe szeme láttára; az
Örökkévaló háza udvarai-
ban Jeruzsálem közepette.
Haleluja.

Dicsérjétek az Örökké-
valót, ti népek mind, dicsőít-
sétek ti nemzetek mind,
mert hathatós rajtunk az
Ő kegyelme és az Örök-
kévaló hűsége örökkévaló.
Haleluja.

Mondjátok hálát az Örök-
kévalónak mivel jóságos,
mert örökké tart kegyelme.
Izrael szóljon, mert örökké
tart kegyelme; Áron háza
szóljon, mert örökké tart
kegyelme, szóljanak az Is-
tenfélők is, mert örökké
tart kegyelme.

אֲנִי עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ
בֶּן-אִמְתֶּךָ פִּתְחָה
לְמוֹסְרִי: לֵךְ אֲזַבְּחָה
זֶבַח תּוֹדָה וּבָשָׂם יי
אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ:
בַּחֲצֹרֹת בֵּיתִי בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּיָהּ:

כִּי הִלְלוּ אֶת-יְיָ כָּל-
גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל-
הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ
חַסְדּוֹ וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם
הִלְלוּיָהּ:

קִיָּה כֹהֵן עֲנֵן הוֹדוּ וּדְקַסְל עוֹנֵם:
הוֹן הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: קִהֵל הוֹדוּ
הוֹן יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: קִהֵל הוֹדוּ
הוֹן יֹאמְרוּ נָא בֵּית-אֶהֱרֹן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: קִהֵל הוֹדוּ
הוֹן יֹאמְרוּ נָא יְרָאִי יי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: קִהֵל הוֹדוּ

סדר הלל

Szorultságomban hivatam Istent és tágoságban hallgatott meg Isten. Az Örökkévaló velem, nem félek, mit tehet nekem ember? az Örökkévaló velem, segítőim között én szembe szállok ellenségeimmel; jobb az Örökkévalónál rejtőzködni, mint emberekben bizni; jobb az Örökkévalónál rejtőzködni, mint nemesekben bizni. A népek mind körülfogtak, az Örökkévaló nevében megrontom őket. Körülfogtak, egészen körülvettek, az Örökkévaló nevében megrontom őket. Körülfogtak akár méhek, elpislognak akár tővis tűz, az Örökkévaló nevében megrontom őket, ha löktél is engem, hogy elessem, az Örökkévaló segített nekem. Győzelmem és énekem ének, győzelmes és énekem Isten, Ő volt segítségem, ének és üdv szó az igazságosak, sátraiba: az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez. Az Örökkévaló jobbja magas, az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez. Nem halok meg, hanem élek, és elbe-

מִן־הַמֵּצָר קָרָאתִי יְהוָה
עֲנֵנִי בְּמָרְחֵב יְהוָה: יי לִי
לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי
אָדָם: יי לִי בְּעֹזִרִי וְאֲנִי
אִירָאָה בְּשֹׁנְאָי: טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיְי מִבְּטַח
בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיְי מִבְּטַח בְּנָדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם
יי כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי
גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילָם: סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים
דַּעֲבוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם
יי כִּי אֲמִילָם: דָּחָה
דָּחִיתַנִּי לִנְפֹל וַיִּעֲזֹרֵנִי:
עֲזֵי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה: קוֹדֵר רִנָּה
וַיִּשׁוּעָה בְּאֱהָלֵי צַדִּיקִים
יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל: יָמִין
יי רוֹמֶמָה יָמִין יי עֲשֶׂה
חֵיל: לֹא אָמִוּת כִּי־
אֶחָיָה וְאֶסְפָּר מַעֲשֶׂה

סדר הלל

szélem Isten tetteit. Fenyíteni megfenyithet Isten, csak a halálnak ne adjon oda. Nyissátok meg az igazság kapuit, azokon bemegyek, Istennek hálát adok. Ez az Örökkévaló kapuja, igazságosak mennek itt be, hálát mondok Neked, hogy megaláztál és segítségemmé lettél. A kő, melyet az építők megvetettek, sarkkövé lőn, az Örökkévalótól lett ez, a mi oly csudálatos szemeinkbe. Ezen napot az Örökkévaló teremtetten, ujjongjunk és örülünk rajta.

Óh Örökkévaló, kérünk segits! óh Örökkévaló kérünk, segits!

Óh Örökkévaló, kérünk, boldogits! óh Örökkévaló kérünk, boldogits!

Áldott, ki az Örökkévaló nevében jön, üdvözlünk titeket az Örökkévaló házából. Isten az Örökkévaló és világít nekünk. Kössétek meg az ünnepáldozatot kötelekkel az oltár

יְהוָה: יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת
לֹא נִתְּנִי: פֶּתַח-לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא-בָם
אֲוֹדָה יְהוָה: וְהֵשַׁעַר
לִי צְדִיקִים יָבוֹאוּ בּוֹ:
אֲוֹדָה כִּי עָנִיתָנִי וַתְּהִי-
לִי לִישׁוּעָה: אֲוֹדָה
מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה: אֲבֹן מֵאֵת
יְיָ הָיְתָה וְאֵת הָיָא
נִפְלְאָתָא בְּעֵינֵינוּ מֵאֵת וְהֵ-
וּיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְיָלָה
וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: וְהֵ

אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:
אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:
אֲנָא יְיָ הַצִּלֵּהָ נָא:
אֲנָא יְיָ הַצִּלֵּהָ נָא:

בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְיָ
בִּרְכְּנוּכֶם | מִבֵּית יְיָ:
בִּיּוֹד אֱלֹהֵי יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ
אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתִּים עַד-
קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵל אֱלֹהֵי

סדר הלל

szarvaira, Istenem vagy,
hálát mondok Neked,
Istenem, Téged magasztal-
lak. Mondjatok hálát az
Örökkévalónak, mert O
jóságos, örökkévaló az O
kegyelme.

Téged dicsérnek örök-
kévaló Istenünk, minden
műveidért. A Te jámbo-
raid, az igazságosak, kik
akaratodat teljesítik és Iz-
ráel háza egész népe
ujjongva mondanak hálát,
áldják, dicsérik, tisztelik,
magasztalják, dicsőítik,
szentelik, és hódolnak a
Te nevednek, királyunk.
Mert méltó vagy, hogy
hálát mondjunk és illő,
hogy Nevednek énekel-
jünk, mert öröktől fogva
mindörökké vagy Te Isten.
Dicsértessél Örökkévaló,
zsolozsmákkal dicsőített
király.

אַתָּה וְאַוֹדֶךָ אֱלֹהֵי
אֲרוֹמָמְךָ: אֱלֵי הוֹדוּ לִי
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל
כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּרְמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישוּ
וַיִּמְדִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ
מִלְכֵנוּ כִּי לָךְ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא
לְזַמֵּר כִּי מַעֲלָם וְעַד
עוֹלָם אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשֻׁבּוֹת:

קדיש שלם.

שיר השירים.

טת שבת חול המועד קדש ווען מיינער דער ביידען לעסטטעקע עס שבת
פלאט, וויכר היכר שיר השירים געזעט.

א.

(א) שיר השירים אשר לשלמה: (ב) ישקני מנשקות פיהו
כרמובים ודיק מין: (ג) לריח שמניך טובים שמן תורק שמך
על פן עלמות אהבה: (ד) משכני אחריך נרוצה הביאני המלך
חזריו נגילה ונשמחה בך נזכרה ודיק מין מישרים אהבה:
(ה) שחורה אני ונאווה בנות ירושלם באהלי קדר כיריעות שלמה:
(ו) אל-תראני שאני שחרחכת ששופתני השמש בני אמי נחרו בי
שמני נטרה את-הכרמים פרמי שדי לא נטורתי: (ז) הגידה לי
שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצוהרים שלמה אהיה
בעטיה על עדרי חבריך: (ח) אם-לא תדעי לון היפה בנשים צאי
לך בעקבי הצאן ורעי את-גדיתך על משכנות הרעים: (ט) לססתי
ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: (י) נאוו לחיך בתורים צנאך
בחרוזים: (יא) תורי זהב נעשה-לך עם נקודות הכסף: (יב) עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: (יג) צרור המד דודי לי בין שדי
ילין: (יד) אשפל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: (טו) הנך יפה
רעיתי הנך יפה עיניך יונים: (טז) הנך יפה דודי אף נעים אף
ערשנו רעננה: (יז) קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים:

ב.

(א) אני חבצלת השרון שושנת העמקים: (ב) בשושנה בין
החוחים פן רעיתי בין הבנות: (ג) כתפוח בעצי היער פן דודי
בין הבנים בצל חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחפי: (ד) הביאני
אל בית היין ודגלו עלי אהבה: (ה) סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני: (ו) שמאלו ותחת לראשי וימינו
תחבקני: (ז) השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עזי שתחפץ: (ח) קול
דודי הנה-זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: (ט) דומה
דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח

מִן הַחֲלוֹנוֹת מַצִּיץ מִן הַחֲרָבִים: (י) עָנָה דָּוִד וַאֲמַר לִי קוּמִי לָךְ
 רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִבִּי לָךְ: (יא) כִּי הִנֵּה הִסְתּוּ עֲבָר הַגִּשָּׁם חֲלָף הִלָּךְ
 לוֹ: (יב) הַנָּצִנִּים נִרְאוּ בָאָרֶץ עַת הַזֹּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
 בָּאָרְצָנוּ: (יג) הִתְאֲנָה חֲנֻמָּה בָּגִידָהּ וְהַגִּפְנִים סָמְדָר נָתַנוּ רִיחַ קוּמִי
 לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִבִּי לָךְ: (יד) יוֹנָתִי בַחֲגוֹי הִסְלַע בַּסֶּתֶר הַמְדַרְגָּה
 הִרְאִינוּ אֶת־מְרֹאֶת הַשְּׁמִיעִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־לָךְ עָרֵב וּמְרֹאֶת נָאוֹה:
 (טו) אֲחֻזּוֹ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְנִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
 סָמְדָר: (טז) דָּוִד לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: (יז) עַד שִׁפּוּחַ
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבִב דְּמָה לָךְ דָּוִד לָצֵבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל
 הָרִי בָתָר:

ג.

(א) עַל מִשְׁכְּבִי בִלְיֹלוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת שְׁאֵהְבָה נַפְשִׁי בִּקְשָׁתִי
 וְלֹא מִצָּאָתִיו: (ב) אֶקְוֶמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת
 אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׁאֵהְבָה נַפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא מִצָּאָתִיו: (ג) מִצָּאָתִי
 הַשְּׁמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת שְׁאֵהְבָה נַפְשִׁי רֵאִיתִשׁ: (ד) כְּמַעַט
 לְעִבְרָתִי מִדֶּם עַד שֶׁמִּצָּאָתִי אֶת שְׁאֵהְבָה נַפְשִׁי אֲחֻזָּתִי וְלֹא אֶרְפֶּנּוּ
 עַד שֶׁהִבִּיאָתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֹדֶר הַזֹּרֶתִי: (ה) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירִי וְאִם תַּעֲזֹרְרִי
 אֶת הָאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחֲפִּץ: (ו) מִי זֹאת עָלָה מִן הַמִּדְבָּר בַּת־מִדְּוָה
 עֵשֶׂן מִקְטָרֶת מִר וְלִבְנוֹהָ מִכַּל אֲבָקָת רוֹכֵל: (ז) הִנֵּה מִשְׁתִּי
 שֶׁשְׁלֹמֹה שָׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) כָּלֵם אֲחֻזִּי
 חָרֵב מִלְּמַדִּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבּוֹ עַל יָרְכּוֹ מִפְּחָד בְּלִילוֹת:
 (ט) אֶפְרָיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעְצֵי הַלְבָנוֹן: (י) עֲמֻדָּיו עָשָׂה
 כֶּסֶף רִפְיָדָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכּוֹ רִצּוֹף אֵהְבָה מִבְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם: (יא) צֹאִינָה וְרֹאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
 שֶׁעָטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם הַתְּנָתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לָבוֹ:

ד.

(א) הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִפְּעַד לְצִמְתֶּךָ
 שְׁעָרֶךָ בְּעֶדֶר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִהֵרָ גִלְעָד: (ב) שְׁנִיךָ בְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת
 שְׁעָלֶי מִן הַרְחָצָה שֶׁבָּקָם מִתְאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם: (ג) כְּחוֹטִי

השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך:
 (ד) כמגדל הויר צנאריך בניי לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל
 שלטי הגבורים: (ה) שני שדיך פשני עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: (ו) עד שיפוח היום וגסו הצללים אלה לי אל הר
 המור ואל גבעת הקבונה: (ז) כקך יפה רעיתי ומום אין כך:
 (ח) אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה
 מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: (ט) לבבתני
 אחתי כדה לבבתני באחת מעיניך באחד ענק מצורתיך:
 (י) מה יפו דודך אחתי כדה מה פכו דודך מיין וריח שמניך
 מכל בשמים: (יא) נפת תטפנה שפתותיך כדה דבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמתך כריח לבנון: (יב) גן נעיל אחתי כדה גל
 נעיל מעין חתום: (יג) שלחך פרחים רמונים עם פרי מגדים
 בפרים עם נרדים: (יד) נרד וכרם קנה וקנמון עם כל עצי
 לבונה מר ואהלזות עם כל ראשי בשמים: (טו) מעין גנים באר
 מים חיים וגזלים מן לבנון: (טז) עורי צפון ובואי תימן הפיתי גני
 יולו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

ה.

(א) באתי לגני אחתי בלה אריתי מזרי עם בשמי אכלתי
 יערי עם דבשי שתיתי יוני עם חלבי אכלו רעים שתי ושכרו
 דודים: (ב) אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי
 רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה:
 (ג) פשמתי את בתנתי איכבה אלפשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אמנפם: (ד) דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: (ה) קמתי
 אני לפתח לדודי וידי נמפו מור ואצבעתי מור עבר על פפות
 המנעול: (ו) פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו
 בקשתי ו לא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: (ז) מצאתי השמרים
 הסבכים בעיר הפוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי החמות:
 (ח) השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
 לו שחולת אהבה אני: (ט) מה דודך מדוד היפה פנשים מר
 דודך מדוד שפכה השבעתנו: (י) דודי צח ואדום דגול מרבבה:

(יא) ראשו כתרם פז קוצותיו תלתלים שחרות פְּעֹרָב: (יב) עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישובות עי מלאת: (יג) לחיו פְּעֹרָגַת הַבֶּשֶׂם מגדלות מִרְקָחִים שפתותיו שושנים נמפות מור עבר: (יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשרת שן מעלפת ספירים: (טו) שוקיו עמודי שש מִסְפָּדִים על אדני פז מראהו כִּלְבָנוֹן בְּחוֹר בְּאֲרוֹזִים: (טז) חבו ממנתקים וקדו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

ו.

(א) אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: (ב) דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בננים וללקט שושנים: (ג) אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: (ד) יפה את רעיתי כתרצה נאנה בירושלם אימה בנדגלות: (ה) הסבי עינך מנגדי שהם הרחיבני שערך פֶּעֶדֶר העזים שגלשו מן הגלעד: (ו) שניך פֶּעֶדֶר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושקדה אין בהם: (ז) כפדה הרמון רקתך מבֶּעַד לַעֲמָתְךָ: (ח) נשים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: (ט) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליוֹדֶתָהּ ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: (י) מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה בחמה אימה בנדגלות: (יא) אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: (יב) לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:

ז.

(א) שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזי בשולמית כמחלת המחנים: (ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: (ג) שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: (ד) שני שררך בשני עפרים תאמי צביה: (ה) צוארך כמגדל השן עינך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הקבנון צופה פני דמשק: (ו) ראשך עלך ככרמל ודעת ראשך כארגמן מלך אסור ברהמים: (ז) מה יפית ומה נעמק אהבה במענגים:

(ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: (ט) אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך באשכלות הגפן וריח אפך בתפוחים: (י) וחבך ביין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: (יא) אני לדודי ועלי תשוקתו: (יב) לכה דודי נצא השדה נלינה בפפרים: (יג) נשכימה לפרמים נראה אם פרחתה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמנים שם אתן את דודי לך: הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

ח.

(א) מי יתנה כאה לי יונק שדי אמי אמצאך בחיץ אשקה גם לא יבזו לי: (ב) אנהגה אביאך אל בית אמי תלמדני אשקה מיין הורקה מעסים רמני: (ג) שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: (ד) השפעתני אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעדרו את האהבה עד שתתחפץ: (ה) מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דורה תחת התפוח עוררתיה שמה חבלתה אמה שמה חבלה ילדתה: (ו) שימני פחותם על לבך פחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשואל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: (ז) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפיה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו: (ח) אחזת לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחזתנו ביום שידבר בה: (ט) אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: (י) אני חומה ושדי במגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: (יא) פרס היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנזירים איש יבא בפרו אלה כסף: (יב) פרמי שדי לפני האלה לך שלמה ומאתים לנזירים את פריו: (יג) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: (יד) ברח דודי ודמה לך לצני או לעפר האילים על הרי בשמים:

חוצאת ספר תורה

Nincs olyan az istenek között, mint Te Uram, és nincs olyan, mint a Te műved. Birodalmad minden világra szóló birodalom, uralkodásod pedig nemzedékről nemzedékre. Az Örökkévaló uralkodik, az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló uralkodni fog mindörökké. Az Örökkévaló hatalmat ad népének, az Örökkévaló békével áldja meg népét.

Könyörületes Atya! javíts, ha úgy akarod, Czion helyzetén, építsd fel Jeruzsálem falait. Mert egyedül csak Benned bízunk, óh király, magas és magasztos Isten, világoknak Ura!

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנֵי
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יי מֶלֶךְ יי
מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
יי עֹזוּ זְעִמוּ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אֵב הָרַחֲמִים הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ
אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חֲזוֹמֹת יְרוּשָׁלָּיִם:
כִּי בָךְ לְבַד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל
רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

Tóra kiemelése közben.

פוחטין סרון הקודש ומוליטין ז' ס"ת ולווריס:

Lőn pedig, mikor a frigyláda megindult, hogy Mózes mondá: Kelj fel, óh Örökkévaló, szóródjanak el a Te ellenségeid, gyűlölőid pedig fussanak Előtted. Mert Czionból indul ki a tóra és Jeruzsálemből az Örökkévaló szava.

Dicsértessék, a ki szentségében tórát adott népének, Izraelnek.

Oh Örökkévaló, Örökkévaló! könyörületes és kegyelmes Isten, hosszú-tűró, nagy kegyelmű és

וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיַּפְצוּ אֲבִיךָ
וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יי
מִירוּשָׁלָּיִם:

בְּרוּךְ שְׁנַתְּ תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

חפלה חסערי לין לוור זשעת סולאס ס"ת:
יי | יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן
אֲרָךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד

hűségű, megőrzi kegyelmét ezeriziglen megbocsájt vétket, elpártolást és bűnt és megtisztít.

Világnak Ura! Teljesítsd szívem kívánságát javamra; méltasd óhajtasomat és add meg kérésemet. Hadd legyek én a Te szolgád (és feleségem és fiaim és leányaim) és egész házai népem érdemes arra, hogy akaratodat osztatlan szívvel megtegyük. Szabadítsd meg a gonosz ösztönöktől és add meg részünket a törásban. Hadd legyünk érdemesek, hogy dicsőséged köztünk lakozzék; áraszd reánk a bölcsesség és értelem szellemét, hogy rajtunk a Szentriás eme szavai valósuljanak: És rajta nyugszik az Örökkévaló szelleme, a bölcsesség és értelem szelleme, a tervelés és kitartás szelleme, az ismeret és istenfélelem szelleme. Ekként legyen a Te akaratod Örökkévaló Istenem és atyáim Istene, hogy érdemes legyek, hogy jó műveket végezzek szemeid előtt, hogy a becsületesség ösvényén járjak Előtted, és szentelj meg szentségeddel, hogy boldog és hosszú életet és üdvözülést érdemeljünk. Óvj meg gonosz tettektől és viszon- tagságoktól, melyek az élet-

לְאֵלִים נִשְׂא עֵוֹן וּפֶשַׁע
וַחֲטָאָה וְנִקָּה׃

רְבוּנוּ שְׁרָ עוֹלָם מִלֵּא
מִשְׁאֲלוֹת דָּבִי לְטוֹבָה וְהַפֵּק
רְצוֹנִי וְתֵן שְׂאֲרֵתִי וְזָכָה לִי
עֲבֹדְךָ בְּנֵן אֲמָתְךָ | אֲמָתְךָ בֵּת
פְּלוּנִי דָּיִף (וְאִשְׁתִּי | אֲמָתְךָ פְּלוּנִית
וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) כֹּחַ פְּלוּנִית

וְכֹל-בְּנֵי בֵּיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם. וּמִלִּטְנִי מִיֵּצֵר
הָרָע. וְתֵן חֶלְקִנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
וְזָכְנוּ שֶׁתִּשְׂרָה שְׂכָרֵךְ
בְּתוֹכֵנוּ. וְחֹפֶעַ עָלֵינוּ רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה. וַיִּתְּקִים-בָּנוּ
מִקְרָא שְׂפָתוֹב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. רוּחַ
עֲצָה וּבִבְרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאָה
יְיָ וּבִכֵּן יִהְיֶה רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתוֹכְנוּ
לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ.
דִּדְכָת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
וְקִדְשָׁנוּ בְּקֹדֶשְׁךָ. כִּדִּי שְׁנוֹזָה
דְּחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְלַחֲיֵי
הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
הַמַּתְרַנְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם

חוצאת ספר תורה

neh oly gyors fordulat ad- והגויסה ביי חסד יסובבנהו.
nak. Do a ki Istenben |bizik אמן:
azt szeretted környékezi.

גם ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענגי
באמת ישעך:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך.
יהוה רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימיןך אחיו
לעמך בבית מקדשך ולא מסוויא לנא משוב גהורך
ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתורין
לן חייך בסיבותא. ולחוא אנא פקידא בגו צדיקיא.
למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די די ודי לעמך
ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרגס לכלא אנת הוא
שורט על כלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא
דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא
בקמה ומקמה דיקר אורייתא בכל עדן ועדן. לא על
אנש דחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אדא
באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום.
וגביאוחי קשום. ומסגא דמעבד סבון וקשום. בה
אנא דחייך. ולשמה דדישא יקירא אנא אמר תושבחה.
יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא ותשלים
משאלין דרבאי. ולבא דכל עמך ישראל. למב ודחייך
ולשלם:

Halljad Izrael! Az חייך שמע ישראל
Örökkévaló a mi Iste- יי
nünk, az Örökkévaló Egy. אלהינו יי אחד:

Egy a mi Istenünk, חייך אחד אלהינו גדול
nagy a mi urunk, szent אדונינו קדוש שמו:
és rettenetes a neve.

הוצאת ספר תורה

Dicsérjetelek velem
egy itt az Örökkévalót
és magasztaljuk együt-
te en az Ő nevét!

חַי וְנֶגְדְּלוֹ לִי אֱתִי

וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדָיו:

קָהַל לָךְ יי הַגְדִּלָּה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַחֹדֶר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יי הַמְּמֹלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ:

רוֹמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהָרוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא: רוֹמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַדְבֵּי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבְּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן
יִרְאָיו וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת
אֱלֹהֵי כָּל הַנִּפְשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמִי
קָדֵם: קֹדֶשְׁתּוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקֹדֶשְׁתּוֹ עַל בְּשֵׂא הַקְּבוּד: וּבִבְנֵי
יִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ לְעִנְיִי כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר
חֹדֶשׁ בְּפִתּוֹב: שִׁירֵנוּ לְאֱלֹהִים זְמִירוֹ שְׁמוֹ סֵלֵנוּ לְרוֹכֵב בְּעַרְבוֹת
בְּיָדָה שְׁמוֹ וְעֲלוֹנוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵנוּ אֶל גְּבוּהוֹ
בְּפִתּוֹב: כִּי עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵנוּ יִרְאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה בְּבוֹד
יי וְנֹאמַר כָּל בָּשָׂר יַחֲדָיו כִּי פִי יי דַּבֵּר:

אֵב הַרְחָמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית
אֵיתָנִים. וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר
בְּיָצֵר הָרַע מִן הַנִּשְׁוֹאִים וְיַחֲזִין אוֹתָנוּ לְפַלְטַת עוֹלָמִים
וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְנִנְחִיחַן סִס"ם עַל הַצִּיּוֹנִים וְסִחָן חֹנֶה וְעֶזְרָא וְיִגָּן וְכו'.
וְנִעֲזוֹר וְיִגָּן וְיִשְׁעֵנוּ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל
קָבוֹ גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ וְתִנּוּ קְבוּדָה לְמוֹרָה: פֶּתֶן קָרֵב. יַעֲמִיד (פ"ט)

הוצאת ספר תורה

חכה. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת גִּפְשׁ עֲדוּת יְיָ גְּאֻמָּה מַחְבִּימַת פֶּתִי: פְּקוּדֵי
יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז
לְעַמּוֹ יִמָּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תָּמִיד וְדָרְכּוֹ אֱמֶת
יְיָ צְרוּפָח מְגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

Az olvasás előtt:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן דָּנוֹ אֶת
תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Az olvasás után:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן דָּנוֹ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

חֲרַצְעָה לְרִיכִין לְסוּדוֹת, יוֹרְדֵי הַיָּם, וְסוֹלְכֵי מַדְרָגוֹת, וְעַיִן שְׂהִיָּה מוֹלֶה נִסְכָּנָה
וְנִסְתַּרְפָּא וְעַיִן שְׂהִיָּה חֲנוּט צִנִּית הַאֲסוּרִים וְיֹאֵל, וְלִכְתֻּמִּילָה לְרִיךְ לְצֶדֶק חוֹךְ
גַּ' יָמִים הַרְאֵסוּנִים, וְכך אֲוֹנֵר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת
שְׂגָמְלָנִי כָּל-טוֹב:

וְקָהַל עֲוֹנוֹן מִי שְׂגָמְלָךְ כָּל-טוֹב הוּא וְגָמְלָךְ כָּל-טוֹב סָלָה:

קריאת התורה ליום שביעי של פסח 161

וקורין בס"ת א' בפ' בשלח עד כי אני ה' רופאך ה' גבריו ובשבת נתחלקה לוי גבריו.

וַיְהִי בִשְׁלַח פָּרְעֹה אֶת־הָעַם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים
 בְּדַךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הָיָא כִּי אָמַר אֱלֹהִים
 פֶּן־יִנָּחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם; וַיֹּסֶב
 אֱלֹהִים אֶת־הָעַם דַּךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמֹת
 יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲדִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה
 אִתְּכֶם; (בשבת לוי) וַיִּסְעוּ מִסְּפֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקִצֵּה
 הַמִּדְבָּר; וַיַּחֲזֹר הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן

És megtörtént, mikor Fáraó elbocsátotta a népet, akkor Isten nem vezette az uton, Pelistim országa felé, mert az közel volt; mert Isten azt mondotta: Nehogy megbánja a nép, mikor hadatlát és visszatérjen Egyiptomba. Azért az Isten megkerülteté a néppel és vezeté őt, a pusztába vezető uton, a nádas tenger felé; és fölfegyverkezve mentek föl Izrael fiai Egyiptom földéről. Mózes pedig József csontjait magával vitte; mert megeskette Izrael gyermekeit, mondván: Hogyha reátok gondol az Isten, akkor vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. És elindulának Szukotból és táborozának Etamban a puszta szélén. És az Örökkévaló előttük ment, nappal felhőoszlophan, hogy vezesse őket

קריאת התורה לשבת חול המועד של פסח

וקורין בס"ת א' בפ' כי תשא ומתחלקת לוי גבריו.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אָמַר אֱלֹהִי
 תַעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה וְאֶתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־
 תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֵן
 בְּעֵינַי; וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא
 אֶת־דַּרְכֶּיךָ וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ וְרָאֵה כִּי

לַיְחַתֶּם בַּדֶּרֶךְ וּלְיָלָה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת
 יוֹמָם וּלְיָלָה: לְאֻיִּמִּישׁ עֲמֹד הָעֲנָן יוֹמָם וְעֲמֹד הָאֵשׁ
 לְיָלָה לִפְנֵי הָעָם: פ לוי בשנת ג וידבר יהוה אל-משה
 קאמר: דבר אל-בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי
 תחילת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו
 תחנו על-הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
 בארץ סגר עליהם המדבר: וחוקתי את-לב-פרעה
 וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכר-חילו וידעו
 מצרים כי-אני יהוה ויעשו-בן: (בשנת ד) ויגר למלך
 מצרים כי ברוח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל-

az uton, és éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy
 mehessenek nappal és éjjel. Nem engedte távozni a felhő-
 oszlopot nappal és a tűzoszlopot éjjel a nap elől. És szóla
 az Örökkévaló Mózeshez a következőképen: Szólj Izrael
 gyermekeihez, hogy forduljanak meg és táborozzanak Pi-há-
 Chirót előtt. Migdol és a tenger között; Báál-Czefon előtt,
 ennek átellenében táborozzatok a tenger mellett. És Fáraó
 mondani fogja Izrael gyermekeiről: Megtévedtek ők a
 földön, körülfogta őket a pusztá. És megerősitem Fáraó
 szívét és sietni fog utánok, hogy megdicsőíttessen Fáraó és
 egész hadserege által és megismerjék az egyiptomiak, hogy
 én vagyok az Örökkévaló; és cselekedének eképen. És
 hirül adaték Egyiptom királyának, hogy a nép megszökök,
 és megváltozék Fáraó és szolgáinak szive a nép iránt, és

(לשבת חול המועד)

עַמֶּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנִי יָלְכוּ וַהֲנַחְתִּי לָךְ: וַיֹּאמֶר
 אֲדָוָה אִם-אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶדְ-תַּעֲרֵנוּ מוֹהָ: וּבִמְהֵרָה
 יֵרָדֶע אִפּוֹא כִּי-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנִי וְעַמֶּךָ הַלְוָא
 בְּדַבְּתֶךָ עִמָּנוּ וּנְפַלְנוּ אָנִי וְעַמֶּךָ מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר-עַל-
 פְּנֵי הָאֲדָמָה: פ לוי ויאמר יהוה אל-משה גם את-
 הדבר הזה אשר דברת אעשה כי-מצאת חן בעיני

הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־נָּאת עָשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מֵעַבְדֵּנוּ: וַיֹּאמֶר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח
שְׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עָרֹ-
בָלָו: וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף
אֶחָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בְּיַד רַמָּה:
(ג בשבת ה) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיֹגוּ אוֹתָם חֲנִיִּם
עַל־הֵיָם כָּרֶסוּם רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲיִלּוֹ עַל־פִּי

mondák: Mi az, a mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt, hogy ne szolgáljon minket. És befogatta szekérébe és az ő népét vitte magával. És vőn hatszáz válogatott szekeret és Egyiptom minden szekerét és hadnagyokat mind-azok fölött. És az Örökkévaló megerősíté Fáraóuak, Egyiptom királyának szivét és siete Izráel gyermekei után Izráel fiai pedig kimenének emelt kézzel. És az egyiptomiak sietének utánok és utolérék őket, a mint táborozának a tenger mellett. Fáraó szekérének minden lova és lovasai és had-serege Pi-há-Chirót mellett Báál-Czefon előtt. És Fáraó

(לשבת חול המועד)

וַאֲדַעַךְ בָּשָׂם: וַיֹּאמֶר הֲרֹאֲנִי נָא אֶת־כְּבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר
אֲנִי אֶעֱבֹר כָּל־טוֹבִי עַד־פָּנֶיךָ וְקִרְאֲתִי בָשֵׁם יְהוָה
לְפָנֶיךָ וַחֲנַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אַחֲזָן וּרְחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
וַיֹּאמֶר לֹא תוֹכֵל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־רֹאֲנִי הָאָדָם
וְחִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר:
וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכְתִּי בְּפִי
עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסּוּתִי אֶת־בְּפִי וְרֹאִיתָ אֶת־אַחֲרִי
וּפָנִי לֹא יֵרָאוּ: פ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַח־לֶדֶךָ
שְׁנֵי־דָחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַדָּחַת אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַדָּחַת הָרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁכַּרְתָּ:
וְהָיָה גִזּוֹן בְּבֶקֶר וְעֹלֹת בְּבֶקֶר אֶל־הַר סִינִי וְנִצַּבְתָּ דְּי

תִּחְיֶינָהּ לִפְנֵי בָעַל צִפּוֹן: וּפְרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׁאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַחֲנָה מִצְרִים נָסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ
מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
הַמְבַלֵּי אֵין־קָבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בְּמִדְבָּר
מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדָר מִמֶּנּוּ
וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם

közeledetti. És Izráel gyermekei felemelték szemeiket, és
ime az egyiptom indul vala utánok és nagyon meg-
ijedenek és kiáltának Izráel gyermekei az Örökkévalóhoz.
És mondák Mózesnek: Valjon sirok hiányából, melyek
Egyiptomban nincsenek, hoztál-e ki minket, hogy meghal-
junk a pusztában? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál
bennünket Egyiptomból? Avagy nem-e ez az a beszéd, mel-
lyet mondtunk neked Egyiptomban, mondván: Hagyj min-
ket, hadd szolgáljuk az egyiptomiakat, mintsem elhal-

(לשבת חול המועד)

שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ
אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹל
הָהָר הַזֶּה: חֲמִישִׁי וַיִּפְסַל שְׁנֵי־דָחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינָם
וַיִּשָּׂם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הָר סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ וַיִּנָּקֵה בְּיָדוֹ שְׁנֵי דָחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה
בָּעֶנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה
עַד־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֻךְ
אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נָצַח חֶסֶד דְּאֵלִפִּים נָשָׂא עֵין
וּפִשֶׁע וְחַמּוּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנָּקֵה פֶקֶד עֵין אֲבוֹת עַד־
בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שֵׁשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמָּחַר
מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי יִלְדֶּנָּה אֲדֹנִי בְּקִרְבִּי כִּי עַם־קָשָׁה

מִמֶּתְנֻן בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירְאוּ
הַתִּיַצְבוּ וְרֹאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲשֶׁר רִאיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם
עוֹד עַד-עוֹלָם: יְהוָה יִדְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן: פ
(ד בשבת ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מַה-תַּצְעֵק אֵלַי דִּבֶּר
אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה הָרֵם אֶת-מִטְפְּךָ וְנִטְּהָ
אֶת-יָרֵךְ עַד-הַיָּם וּבִקְעָהּ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיָּבֵשָׁה: וְאַנִּי הִנְנִי מַחְזִיק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
וְאֶבְרָהָ בַּפָּרָעָה וּבְכָל-חֵילוֹ בָּרַכְבוּ וּבַפָּרָשׁוֹ: וַיִּדְעוּ

nunk a pusztában! És mondá Mózes a népnek: Ne féljetekek álljatok veszteg és lássátok az Örökkévaló segítségét, melyet fog cselekedni érettetek a mai napon; mert a hogy láttátok az egyiptomiakat a mai napon, nem fogjátok azokat látni többé mindörökké. Az Örökkévaló fog harczolni érettetek, ti pedig hallgassatok. És mondá az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel gyermekeihez, hogy induljanak. Te pedig emeld fel botodat és nyujtsd ki kezedet a tengerre és hasítsd azt kétfelé, hogy Izráel gyermekei bemenjenek a tenger közepébe szárazan. Én pedig — ime én megerősitem az egyiptomiak szivét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőitődöm Fáraó és egész hadserege

(לשבת חול המועד)

עָרָךְ הוּא וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנוֹנוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר
הַנֶּה אֲנִכִּי בְּרִית בְּרִית נֶגֶד בְּלִעַמְךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל-
הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בִּקְרָבוֹ אֶת-מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי-נִזְרָא
הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שִׁשׁ שָׁמַר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר
אֲנִי מַצִּוֶּךְ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת-הָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי: הַשְׁמַר לָךְ
פֶּתַח-בְּרִית דְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲדֶיהָ

מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבִּדְתִּי בַּפָּרְעָה בְּרַכְבּוֹ וּבַפָּרִשָׁיו;
וַיִּסַּע מִדֶּאֱדָה הָאֱלֹהִים הֶחֱלָךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ
מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם;
וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֲנָן
וַחֲחֹשֶׁךְ וַיֹּאךְ אֶת־הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרָב יָהּ אֶל־יָהּ כֶּרֶם
הַלַּיְלָה: וַיֵּט מִשְׁנֵה אֶת־יָדוֹ עַל־הֵימָן וַיִּלָּךְ יְהוָה אֶת־
הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם
דְּחֻרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בִּיבֻשָּׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ
מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוּם פָּרְעָה רַכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בַּשְּׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקַף יְהוָה

szekerei és lovasai által. És elindula Isten angyala, ki járt
vala Izráel tábora előtt és mene hátuk mögé, és elindula
a felhőoszlop előlük és álla mögójük. És így jutott az
egyiptomiak tábora és az izráeliták tábora közé, és vala felhő
és sötétség. Amaz pedig megvilágítá az éjt, és nem köze-
ledett az egyik (tábor) a másikhoz az egész éjjel. És Mózes
kinyujtá kezét a tengerre és az Örökkévaló hajtá a tengert
erős keleti széllel egész éjjel és tette a tengert szárazzá,
és a vizek kettéhasadának. És Izráel gyermekei bemenének
a tenger közepébe, szárazra; a víz pedig fal gyanánt vala
nekik jobb és bal kezük felől. És az egyiptomiak sietének
és bemenének utánok Fáraó minden lova, szekerei és lovasai,
be a tenger közepébe. És lőn a reggeli őrszakkor, hogy az

(לשבת חול המועד)

פֶּן־יְהִי לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: כִּי אֶת־מִזְבַּחְתָּם תִּתְּצֹן
וְאֶת־מִצְבַּחְתָּם תִּשְׁבֵּרֹן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתָיו: כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנְאָה שְׁמוֹ אֵל קִנְאָה הוּא:

אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעֶמְקֵי אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה
 מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אַפֵּן מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְהָגוּ בְּכִבְדָּתָאמֵר
 מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
 בַּמִּצְרַיִם: פ (חמישי בשבת ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִסֵּה
 אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וַיֵּשְׁבוּ הַיָּמִים עַל-מִצְרַיִם עַל-רֶכֶבָּו
 וְעַל-פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶ�ה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיֵּשֶׁב הַיָּם
 רַפְּנוֹת בִּקְרֹן לֵאמֹתָו וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתָו וַיִּנְעַר
 יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיֵּשְׁבוּ הַיָּמִים וַיִּכְסּוּ אֶת-
 הָרֶכֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
 בָּיָם דֹּא-נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אַחַד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ

Örökkévaló tekintte az egyiptomiak táborára tűz- és felhő-
 oszloppal és megzavará az egyiptomiak táborát. És leoldá
 szekereinek kerekeit és vontatá át nehézséggel: akkor
 mondá Egyiptom: Futni akarok Izráel elől, mert az
 Örökkévaló harczol érettök Egyiptom ellen. És mondá az
 Örökkévaló Mózesnek: Nyujtsd ki kezedet a tengerre, hogy
 térjenek vissza a vizek az egyiptomiakra, lovaikra és szeke-
 reikre. És Mózes kinyujtá kezét a tengerre, és visszatére
 a tenger, reggel felé, az ő erejével és az egyiptomiak eleibe
 futottak. És az Örökkévaló beledönté az egyiptomiakat a
 teuger közepébe. És a vizek visszatérének és elboriták a
 szekereket és lovasokat, általában Fáraó egész hadseregét,
 kik utánok bementek vala a tengerbe; nem maradt meg
 közülök egy sem: Izráel fiai pedig szárazon mentek a

(לשבת חול המועד)

פֶּן-תִּבְרַח בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
 וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וּקְרָא לָךְ וְאִכְלָתָ מִזִּבְחָו: וְזָקַחְתָּ
 מִבְּנֵיתוֹ לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיתוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְזָנוּ אֶת-
 בְּנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן: אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ:
 שְׁבִיעִי אֶת-חֲגֵי הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל

בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינֶם וּמִשְׁמָאלֶם:
 וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שִׁפְתַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם
 אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדָיו: אֲנִי יִשְׂרָאֵל-
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-נָאָה נָאָה סוּם וְרָכְבוֹ רָמָה
 בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֹנִיָּהּ
 אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמָנָהּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲלֹו יָרָה בָּיָם וּמִבְחָר שְׁלֹשׁוֹ טַבָּעִי
 בָּיָם-סוּף: תַּהֲמַת יְכַסִּימוּ יַרְדּוֹ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ-אֶבֶן:

tenger közepén és a víz vala nekik jobb- és balfelül fal gyanánt. Így tehát segíté ki az Örökkévaló azon a napon az egyiptomiak kezéből. És Izráel látá az egyiptomiakat a tenger partján meghalva. És midőn Izráel láttá a nagy kezet, melylyel az Örökkévaló cselekedett az egyiptomiak ellen, akkor a nép felé az Örökkévalót és hívének az Örökkévalóban és az ő szolgájában, Mózesben.

Akkor énekelték Mózes és Izráel gyermekei ezen éneket az Örökkévalónak. És szólának, a mint következik: Énekelni akarok az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódott; lovat és rajta ülőt vetett a tengerbe! Erősegem és diadaléneke az Isten és Ő vala nekem segítségemre. Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőíteni, atyám Istene, Őt akarom magasztalni! Az Örökkévaló a harc ura — Örökkévaló az Ő neve. Fáraó szekereit és hadseregét vetette a tengerbe és hadnagyainak válogatottjai — a nádas tengerben sülyedtek el. Hullámok borítják

(לשבת חול המועד)

מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב בִּי בְּחֹדֶשׁ
 הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כָּל-פֶּטֶר רָחֵם לִי וְכָל-מִקְנֵי
 תֹּכְרִי פֶטֶר שׁוֹר וְשֵׂה: וּפֶטֶר חֲמֹור תִּפְדֶּה בְּשֵׁךְ

יְמִינָהּ יְהוָה נֹאדָרִי בְּכַח יְמִינָהּ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב :
 וּבָרַב גְּאוּנָה תִּתְּרֶם קִמְיָה תִּשְׁלַח חֲרָנָה וְאֶכְלְמוּ בְּקָשׁ :
 וּבְרוּחַ אֲפִיק נַעֲרְמוּ מִים נִצְּבוּ כְמוֹ-גֵד גְּזֵלִים קָפְאוּ
 תַּחֲמַת בָּלְבָיִם : אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּה אֲשִׁיג אֶחְלֹק שְׁלָל
 תִּמְלֹאֲמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי נִשְׁפֹּת בְּרוּחָהּ
 בְּפִסְמוּ יָם צָלְלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת בָּמִים אֲדִירִים : מִי-כַמְכָּה
 בְּאֵלִים יְהוָה מִי בְּמַכָּה נֹאדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תַּחֲלֹת
 עֲשֵׂה-פֶלֶא : נָטִיתָ יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נָחִיתָ בַּחֲסִדָּהּ
 עִם-נֹי גִּאֲלַת נַחֲלֹת בַּעֲזָה אֶל-נֹי קֹדֶשׁ : שָׁמְעוּ עַמִּים
 יִרְגָּזוּן חֵיל אָחִז יִשְׁבִּי פִלֶּשֶׁת : אֲנִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדָם

őket, alászálltak a mélységbe, mint a kő. A Te jobbod Örökkévaló! — felmagasztalt erő által — a Te jobbod Örökkévaló! ellenséget zúz össze. És fönséged nagyságával megrontod elleneidet; kibocsátod fellobbant haragodat, ez megemésztí őket, mint a tarlót. És orrod lehellete által feltorlódtak a vizek, megálltak, mint fal, folyóvizek; hullámok megsűrűsödtek a tenger szívében. Mondta az ellenség: Üldözöm, utólérem, zsákmányt osztok; teljék rajtuk boszuvágyam, kardomat kirántom, kezem semmisítse meg őket! — Fútál lehelleteddel, tenger borította el őket, alászüledtek, mint az ólom hatalmas vizekben. Ki olyan, mint Te a hatalmasok között? Örökkévaló! Ki olyan, mint Te felmagasztalt szentség által, rettenetes, dicséretekben csodatevő! — Kinyujtottad jobbodat, a föld elnyelé őket. Vezérled kegyelmedben a népet, melyet megváltottál; elvezetet hatalmadban szentséged lakóhelyére. Népek hallják, felháborodnak; remegés fogja el Plaset lakóit. Akkor megháborodtak

(לשבת חול המועד)

וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיהֶּ תִּפְדֶּה וְלֹא-
 יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִּשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת : וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה
 לָךְ בַּבּוֹרֵי קֶצֶר חֲמִים וְחַג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה :

אֵילֵי מוֹאָב וְאַחֲזִקְמוּ רָעַד נִמְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּנְעָן: תַּפֵּל
עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וְפָחַד בְּגִדְלָה וְרֹעַה יְדָמוּ כְּאַבֵּן עַד-
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם-זֶו קִנְיִת: תִּבְיָאֲמוּ
וְתַטְעֲמוּ בַּחֵר נִחְלִיתָךְ מִכֹּזֶן לְשִׁבְתָּךְ פַּעֲלָתָ יְהוָה
מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹונֵנו יִדְיָךְ: יְהוָה יִמְדָךְ דַּעֲלָם וְעַד: כִּי
בֵּית סוֹס פָּרַעַה בָּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵיהֶם אֶת-מִי הַיָּם וּבִנְיִי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיפְשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם: פ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת-הַתּוֹף
בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּד־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתָּפִים וּבִמְחִלָת:
וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי-גָאֹה גָאֹה סוֹס
וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם: ס וַיַּפֵּעַ מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-
סוֹף וַיִּצְאוּ אֶד-מִדְּבַר-שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בְּמִדְבָּר

Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés fogta el; elcsüggedtek Kánáán minden lakói. Megszállja őket félelem, s ijedelem, karod nagysága miatt megmerevednek, mint a kő, míg átmegy a Te néped, Örökkévaló! míg átmegy a nép, melyet szereztél: Beviszed őket s beülteted őket örökséged hegyén a kijelölt helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentély, Örökkévaló, melyet megerősítették a Te kezeid. Az Örökkévaló fog uralkodni örökkön és mindörökké. Mikor bementek Fáraó lovai, szekereivel és lovasaival a tengerbe; és az Örökkévaló visszahozá reájuk a tenger vizeit. És Izráel gyermekei szárazon mentek a tenger közepén. És Mirjam a prófétanő, Áron nénje vevé a dobát kezébe és kimenének utána az asszonyok mind dobokkal és tánczok közben. És Mirjam előénekle nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódik, lovat és rajta ülőt a tengerbe vetett. És elindítá

(לשבת חול חמועד)

שָׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל-זְכוּרָךְ אֶת-פְּנֵי הָאָדָם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי-אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי

וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר מֶלֶךְ וְלֹא יָבֹאוּ לְשֵׁתָהּ מַיִם
 מִמֶּדְבָּרָה כִּי מַדִּים הָיָה עַל־בֶּן קָרָא־שָׁמָּה מֶדְבָּרָה: וַיִּזְנוּ
 הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתָּה: וַיַּצַּעַק אֶל־יְהוָה
 וַיִּזְרְחוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמָּתְקֶנּוּ הַמַּיִם שֵׁם
 שֵׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְחֹו: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ
 תִּשְׁמָע דְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַחֲיִשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
 וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־
 שָׁמָּתִי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵךְ:

למפטיר בפרשת פינחס.

וַחֲקַרְבָתָם אִשָּׁה עָלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
 וַחֲנִיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם:
 וּמִנְחָתָם סֵדֶת בְּדוֹלָה בַּשָּׁמֶן שִׁדְשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים דָּאִיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכִּבְשִׁ

Mózes Izráelt a sás tengertől és kimenének Sur pusztájába; és menének három napig a pusztában és nem találtak vizet. És eljutának Maraba, de nem ihattak vizet Maraból, mivelhogy keserű volt; azért elnevezte Maranak. És a nép zugolódék Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? És (Mózes) kiáltá az Örökkévalóhoz; és az Örökkévaló tanítá őt egy fára és ő vetté azt a vízbe és megédese-
 denek tőle a vizek; ott szabott nekünk törvényt meg ren-
 deleted és ott megkisértette őt. És mondá, ha hallgatva hallgatsz a te Istened szavára és cselekszed, a mi helyes szemeiben és figyelsz parancsolataira és szorgalmasan teljesited minden törvényét; mindazon betegséget, melyet bocsátottam Egyiptomra, nem fogom bocsátani te reád, mert én vagyok az Örökkévaló, a te orvosod.

(לשבת חול המועד)

אֶת־גִּבְלֶךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ אֶת־אַרְצֶךָ בַּעֲלִיתֶךָ לִרְאוֹת
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַמַּ

הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַבָּכָשִׁים: וְשַׁעִיר הַפָּאֵת אֶחָד לְבָכָר
עֲלֵיכֶם: מִדְּבַר עֲבֹת הַבָּכָר אֲשֶׁר לְעֹבֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֱלֹהִים: כֹּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה
בִּיחֲנִיחָם בִּיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

A tóra fölemelése közben:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵין
חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נָעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם:
אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ. בְּשִׁמְאֵלָהּ עֵשֶׂר
וּכְבוֹד: יְיָ חֶפֶץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ וְגִדִּיל תּוֹרָה
וְיֶאֱדִיר:

ברכות קודם ההפטרה

Haftara előtti áldás.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת:

(לשבת חול המועד)

עַל חֶמֶץ דִּם־זִבְחִי וְלֹא־יֵלִין לְבָכָר וְזֶבַח חֵג הַפֶּסַח:
רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֵב אִמּוֹ: פ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתִּרְהָ וּבַמִּשְׁנָה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

הפטרת ליום שביעי של פסח

(בשמואל ב' סימן כ"ב).

Es Dávid elmondta az Örökkévalónak az ének ezen szavait, a mely napon az Örökkévaló kimenté őt minden ellenségének kezeiből és Saul kezeiből: Mondá: Az Örökkévaló az én sziklám, menedékem és megmentőm. Istenem az én szirtem, kire támaszkodom, pajzsom és üdvöm szaruja, erős váram, mentőm, segítőm, erőszakoskodástól megsegített. Tiszteletes! az Örökkévalóhoz imádkozom és ellenségeimtől megmentődöm. Mert a halál hullámai körülfogtak, vészhozó folyók ijesztgettek:

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת-
דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַצֵּיד יְהוָה אֶתוֹ
מִכַּף כָּל-אֹיְבָיו וּמִכַּף
שָׂאוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה
סִלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטִי
לִי: אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֶסֶה-
בּוֹ מִגְּנִי וּקְרָן יִשְׁעִי
מִשֹּׁנְבִי וּמְנוֹסֵי מִשְׁעִי
מִחֶמֶס תִּשְׁעֵנִי: מִהַלֵּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבֵי
אֹיֵשֶׁעַ: כִּי אֶפְפְּנִי
מִשִּׁפְּרֵי-מוֹת נַחֲלִי

הפטרה לשבת חול המועד של פסח

(ביחזקאל סימן ל"ז).

הִתְהַ עָלַי יְדֵי-הַחַיָּה וַיִּצְיֵאֵנִי בְּרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי
בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וַהֲעִבְרֵנִי עֲלֵיהֶם
סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל-פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה

a sír kötelei fogtak körül, a halál hálói rám kivetve. Szenvedéseimben az Örökkévalóhoz fordulok, Istenemet szólítom meg — és Ő meghallgatja szavamat az Ő csarnokából és fohászzkodásom füleibe hat. Megingott, megrendült a föld, az ég alapjai mozognak, meginganak, mert Ő haragszik. Füst száll fel haragjából, emésztő tűz a szájából, izzó parázs gyulad tőle. Meghajtja az eget, leszáll, lába alatt párazat. Kerubon ül és repül, a szél szárnyain jelent meg. Körülötte sötétség volt a földön, vízhullások, sűrű felhők. Fényétől izzó tűz gyuladt. Mennydörög az

בְּלִיעַל יִבְעַתְנִי: חֲבִלִי
שָׁאוֹל סִבְנִי קִדְמִנִי
מִקְשֵׁי־מוֹת: בְּצַר־לִי
אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־אֱלֹהֵי
אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלִו
קוֹלִי וַיְשׁוּעַתִּי בְּאֲזִנָּיו:
וַיִּתְנַעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ
מוֹסְדַת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ
וַיִּתְנַעַשׂוּ כִּי־חָרָה לוֹ:
עָלָה עֵשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ
מִפִּיו תֹּאכֵל נְחָלִים
בָּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיִּרְדּוּ וַעֲרַפְדוּ תַּחַת
רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב
וַיַּעַף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵּי־
רוּחַ: וַיֵּשֶׁת חֶשֶׁךְ
סָבִיב־תִּי סָבֹת חֲשֵׁר־תִּי
מִיָּם עָבִי שְׁחָקִים: מִנְּגָה

(לשבת חול המועד)

יִבְשׁוּת מָאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִתְחַיֶּנָה הָעַצְמוֹת
הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבֵא
עַל־הָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעַצְמוֹת הִיבְשׁוּת
שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה

Örökkévaló, megszólal a Legmagasztosabb. Nyilatkat lőtt és elszórta őket, villámokat és megzavarta őket. A tenger forrásai meglátódtak, a világ alapjai eléltüntek az Örökkévaló fenyegetésétől, orra lehelletének szelétől. A mennyekből küld, engem felvegyen, kihúzza a hatalmas vizekből, megment hatalmas ellenségetől, gyűlölőimtől, a kik erősebbek, mint én. Válságos napon támadtak rám, de az Örökkévaló pártomra állt, tágas térre vezetett; megmentett, mert szeretett. Érdemem szerint bánik velem az Örökkévaló, kezem tisztasága szerint fizet. Mert megtartottam az Örökkévaló utait s nem pártoltam el Istenemtől.

נִגְדוּ בְּעֵרוֹ נֶחֱלִי-אֵשׁ׃
יִרְעֻם מִן-שָׁמַיִם יְהוָה
וְעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ וַיִּשְׁלַח
חֲצִיִּים וַיִּפְצֹצוּ בָרֶק
וַיִּהְיוּ׃ וַיֵּרְאוּ אֶפְיָקֵי יָם
וַיִּגְלוּ מוֹסְדֹת תַּבְּלָא
בַּגְּעֵרַת יְהוָה מִנְּשֻׁמַּת
רוּחַ אָפּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח מִמָּרוֹם
יָקָחֵנִי יְמִשְׁנֵי מַמִּים
רַבִּים׃ וַיְצִילֵנִי מֵאִיְבֵי עֹז
מִשְׁנֵאֵי כִי אִמְצֹו מִמֶּנִּי׃
וַיִּקְדַּמְנִי בַיּוֹם אִידִי וַיְהִי
יְהוָה מִשְׁעַן קִי׃ וַיִּצָּא
לְמַרְחָב אֶתִּי יַחֲלִצֵנִי
כִּי-חָפִין בִּי׃ וַיִּגְמַלְנִי
יְהוָה בְּצַדִּיקְתִּי כְּכֹר יָדִי
יֹשִׁיב קִי׃ כִּי שְׁמַרְתִּי
דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי

(לשבת חול המועד)

הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
וְהִעַדְתִּי עֲדֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמַתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם
רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה׃ וּנְבֹאֲתִי בְּאֶשֶׁר
צִוִּיתִי וַיְהִי-קוֹל בְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה-רֹעַשׁ וְתִקְרָבוּ עֲצָמוֹת

Előttem mind az ítéletei,
törvényeitől nem tágitok;
egészen Övé vagyok, így
örizkedem a vétektől.
Ezért fizet nekem az
Örökkévaló érdemem
szerint, tisztaságom
szeme előtt; kedveske-
del a kedvesnek, a ki-
tartó jámbor iránt jámbor
vagy; a tisztával
tisztán bánsz, de az
egyenetlenkedővel ka-
nyargatódzol. De asze-
gény népen segítsz, és
szemeid lesújtólag hat-
nak a gőgösökre. Te vagy
az én világom, Örök-
kévaló, hisz az Örökké-
való világositja meg ső-
téttségemet. Veled sere-
gek iránt futok, Iste-
nemmel falakat ugrom
át. Az Isten — útja tö-
kéletes, az Örökkévaló
mondása tisztult, pajzs Ő

מֵאלֹהִי: כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
לְנִגְדִי וְחֻקָּתָיו לֹא־
אֶסּוּר מִמֶּנָּה: וְאֵהִיָּה
תָּמִים לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה
מֵעוֹנָי: וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי
כַצִּדְקָתִי כִּבְרִי לְנֶגֶד
עֵינָיו: עַם־חֹסִיד
תִּתְחַפֵּר עִם־גִּבּוֹר
תָּמִים תִּתְמַם: עַם־נֹכַח
תִּתְבָּר וְעַם־עֲקָשׁ
תִּתְפַּל: וְאַתָּה־עִם עֲנִי
תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רַמִּים
תִּשְׁפִּיר: כִּי־אַתָּה נִירִי
יְהוָה וַיְהִיָּה יְגִיָּה חֲשָׁכִי:
כִּי בִכָּה אֲרוּץ גִּדּוֹד
בְּאֵלֹהֵי אֲדָלָג־שׁוֹר:
הָאֵל תָּמִים יִרְכּוּ
אָמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִגֶּן

(לשבת חול המועד)

עָצָם אֶל־עַצְמוֹ: וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבֶשֶׂר עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא עֲלֵיהֶם עוֹר מְלֻמָּעָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי הַנֶּבֱא אֶל־הָרוּחַ הַנֶּבֱא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ
כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ וְהָתִי

mindazoknak, kik Benne
bíznaak. Mert ki Isten az
Örökkévalón kívül?
Kicsoda szikla Istenün-
kön kívül? Isten az én
erős váram és egészen
szabaddá teszi utamat;
lábaim olyanok, akár
őzöké, magasságaimra
állit; harcra szoktatta
kezeimet, és karjaim
ügyesen feszítik az ér-
czivet. Üdvöd pajzsát
adod nekem és rám-
hallgatásod gyarapit
engem; szélesited léptei-
met alattam, térdeim
nem inognak. Ellensé-
geimet űzöm és kiirtom,
meg sem fordulok míg
végük nincs. Végezek
velük, összemarczango-
lom őket, fel nem kel-
nek, ott hevernek lábaim
alatt. Erővel övedzel
háborúra, sarkam alá

הוא לכל החסים בו;
כי מִי־אֵל מִבְּלַעַד־יְהוָה
וּמִי־צֹר מִבְּדַעַדִּי
אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל מַעֲזֵנִי
חֵיל וַיִּתֵּר תָּמִים דְּרָכָיו;
מִשּׁוֹנָה רַגְלִי כְּאֵילֹת
וְעַד־כַּמְתִּי יַעֲמִידֵנִי;
מִלֶּמֶד יָדַי לְמַלְחָמָה
וְנָחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
זָרַעְתִּי: וַתִּתֵּן־לִי מִגֵּן
יִשְׁעֶךָ וַעֲנַתְךָ תִּרְבֵּנִי;
תִּרְחִיב צַעְדִּי תַּחְתָּנִי
וְלֹא מַעֲדֹי קָרַסְדִּי;
אֲרַדְפָּה אֲבִי וְאֲשִׁמִּידֵם
וְלֹא אָשׁוּב עַד־כִּלְתָּם;
וְאֲכָדֵם וְאֲמַחֲצֵם וְלֹא
יָקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי;
וַתִּזְרְנִי חֵיל דְּמַלְחָמָה

(לשבת חול המועד)

בְּהַרְוִיגִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ: וְהִנֵּפֹאתִי כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי וְתָבוֹא
בָּהֶם הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִעֲצֻמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הֵנָּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאֲבָרָה

hajtod elleneimet. Ellen-
ségeim nyakát felém
fordítád, gzulölőimet ki-
irtom. Körülnéztek —
nincs segítség! az Örök-
kévalóhoz — de nem
hallgatod rájuk. Porrá
morzsolom őket, mint
utczasaron gázlok rajtuk,
taposom őket. Népem
viszálykodásaitól meg-
mentsz, népek fejedel-
mévé tartogatsz engem,
ismeretlen nép szolgál
nekem. Idegenek gyer-
mekei hizelegnek nekem,
kikről csak hallomás
után tudok valamit. Az
idegen gyermekei her-
vadoznak, és rekeszeik-
ből előtántorodnak. Él
az Örökkévaló, és dicsér-
tessék az én Teremtőm
és magasztaltassék Iste-
nem, üdvöm szírtje. Az
Isten, a ki enged meg-
boszulnom és sarkam
alá veti ellenségeimet.
Ellenségeim közül kive-

תִּכְרִיעַ קָמִי תַּחְתָּנִי׃
וְאֵיבֵי תַתָּה לִי עֲרַף
מִשְׁנָאִי וְאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעִי
וְאִין מִשִּׁיעַ אֶל־יְהוָה
וְלֹא עֲנִם׃ וְאַשְׁחַקֵם
בַּעֲפַר־אָרֶץ יִכְטִישׁ—
חִיצוֹת אֲדָקֵם אֲרַקֵּם׃
וְתַפְלִטֵנִי מִרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי דָּרָאשׁ גּוֹיִם
עִם דְּאִידַעְתִּי יַעֲבֹדֵנִי׃
בְּנִי נִכְרַ וְתַכְחֲשׁוּ־לִי
דְּשִׁמוּעַ אִין וְשִׁמְעוּ לִי׃
בְּנִי נִכְרַ וְכָלוּ וַיַּחֲגְרוּ
מִמֶּסְגְּרוֹתֵם׃ חִי־יְהוָה
וּבְרוּךְ צוּרִי וַיְרֵם אֱלֹהֵי
צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֶּתֶן
נִקְמוֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים
תַּחְתָּנִי׃ וּמוֹצִיאֵי מֵאֵיבֵי

(לשבת חול המועד)

תִּקְוֹתֵנִי נִגְזְרֵנוּ לָנוּ׃ לָכֵן הִנָּבֵא וְאַמְרַתְּ אֵלֵיהֶם כֹּה־אָמַר׃
אֲדַנִּי יְיָ הִנֵּה אָנִי פֶתַח אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי
אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמַת
יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּדְעֵתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתַחְתִּי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם

zet, elleneseim fölé tesz,
az erőszakos férfitől
megszabadít. Azért mon-
dok Neked hálát a né-
pek között, Örökkévaló!
és nevednek dalolok.
Királyának győzelmi
vára! és kegyelmet tesz
felkentjének, Dávidnak
és ivadékának mind-
örökké.

וּמִקְמִי תִרְוַמְנִי מֵאִישׁ
חֲמָסִים תְּצִילֵנִי: עַד-כֵּן
אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם
וְלִשְׁמֹךְ אֶזְמַר: מִגְדֹּל
יְשׁוּעוֹת מִדָּבָר וְעִשְׂהָ--
חֶסֶד לַמְּשִׁיחוֹ לְדָוִד
וּלְזֶרְעוֹ עַד-עוֹלָם:

ברכות אחר ההפטרה

Haftara utáni áldás.

Dicsértessél Örökkévaló Is-
tenünk a világ királya, szirtje
mind a világnak, igazságos
minden korban; hűséges
Isten; ki mond és tesz, szól
és tart, mert minden szavai
igazak és igazságosak.

Hiteles vagy Te Örökké-
való Istenünk, és hitelesek
szavaid, és szavaid közül
egy sem üres, pusztá szó;
mert Te Isten hiteles és
könyörületes király vagy.
Dicsértessél Örökkévaló min-
den szavára hiteles Isten.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. צוּר כָּל-הָעוֹלָמִים.
צַדִּיק בְּכָל-הַדּוֹרוֹת. הָאֵל
הַנֶּאֱמָן. הַאֹמֵר וְעֹשֶׂה.
הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שָׂכַל דְּבָרָיו
אֱמֶת וְצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנֶּאֱמָן
בְּכָל דְּבָרָיו:

(לשבת חול המועד)

וּבְהֶעָלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עָמִי: וְנִתַּתִּי רוּחִי בְכֶם
וְחַיֵּיתֶם וְהִנַּחֲתִי אֶתְכֶם עַל-אֲדָמַתְכֶם וִירְעֵתֶם בְּנִי אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעִשְׂתִּי נֹאם-יְהוָה:

Könyörülj Czionon! mert éltünk háza az, a szomorodott szívünk segits mihamarább a mi napjainkban. Dicsértessél Örökkévaló, ki megörvendezteti Cziont és gyermekeit.

Örvendeztess minket Örökkévaló Istenünk szolgád, Elijáhu proféta által és Dávid a Te felkented birodalma háza által, hadd jöjjön nem-sokára és vidítsa fel szívűket — ne üljön az ő trónusán idegen, és ne örököljék mások az ő tiszteletét. Mert szent nevedben esküdtél neki, hogy fénye nem alszik el örökre. Dicsértessél Örökkévaló, Dávid paizsa.

רחם על ציון כי היא בית
חינו ולעלובת נפש תושיע
במהרה בימינו: ברוך אתה
י' משמח ציון בבניה:
שמחנו י' אלהינו באלהיו
הנביא עבדך. ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל
דבנו. עד כסאו לא ישב זר
ולא יגחלו עוד אחרים את
כבודו. כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכבה גרו
לעולם ועד. ברוך אתה י'
מן דוד:

(*) על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(השבת הזה ועל יום) חג המצות הזה שנתת לנו י'

Szombaton:

יקום פורקן מן שביא חנא והסדא ורחמי וחי
אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא
מעליא. זרעא חיא וקיימא. זרעא די לא יפסוק ודי
לא יבטול מפתגמי אורייתא. למרגן ורבנן חברתא

ezen szombat hol a mondatik:

(*) על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-
יום השבת הזה שנתת לנו י' אלהינו לקדשה ולמנוחה
לקבוד ולתפארת. על-הכל י' אלהינו אנחנו מודים
ך וּמְבָרְכִים אותך יתברך שמו בפני כל-חי תמיד
לעולם ועד. ברוך אתה י' מקדש השבת:

אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁהּ וּלְמִנוּחָהּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָהּ לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֶרֶת. עַל הַפֶּלַי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרִכִים אוֹתְךָ יְתַבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקֹדֵשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

(פס שבת)

קִדִּישְׁתָּא דִּי בֹאֲרַעֲא דִישְׂרָאֵל. וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי כְּלָה.
וּלְרִישֵׁי גִלּוֹתָא. וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא. וּלְדִינֵי דְבָבָא. לְכָל
תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל מִן דְּעַסְקִין
בְּאוּרִיתָא. מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיִּיהוֹן. וְיִסְגֵּי
יּוֹמִיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשִׁנְיָהוֹן. וְיִתְפָּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל
עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן. מִרְן דִּי בְּשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן.
כָּל זְמַן וָעֵדָן. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמֵי־אֵל הֵנָּה וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי
אֲרִיכִי וּמִזוּנֵי רוּחִי וְסִיעֲתָא דְשְׁמֵי־אֵל. וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא.
וְנִהוּרָא מַעֲלִיא. זֶרְעָא חַיָּא וְקִיָּמָא. זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק
מִפְתָּנֵי אוּרִיתָא. לְכָל קְהֵלָא קִדִּישֵׁי הָרִין. רַבְרַבִּיא
עִם זַעֲרִיא טַפְּלָא וְנָשִׂיא. מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן.
יִפִּישׁ חַיִּיכוֹן. וְיִסְגֵּי יּוֹמִיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשִׁנְיָכוֹן.
וְיִתְפָּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבֹּן. מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן
מִרְן דִּי בְּשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעֲדָכוֹן כָּל זְמַן וָעֵדָן וְנֹאמַר אָמֵן:
מִי שְׁבַרְדָּא אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל
הַקָּהָל הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שְׁמִיחִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְּסָהּ.
וּמִי שְׂבָאִים בְּתוֹכָם לְהַתְּפַלֵּל. וּמִי שְׁנוֹתֵינִים נֵר לְמֹאזָר וְיִין לְקֹדֶשׁ
וְלִהְבֵּדֵלָה וּפֶת לְאוּרְחִים וְצִדְקָה לְעֲנִיִּים. וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִרְכֵי
צְבוּר בְּאִמּוּנָה. הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם. וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל
מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶס. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

ת פ ל ה

זַעַר שְׁלוֹם . מֶלֶךְ וְהַמְּלִכָּה יְרוֹם הוֹדֵם :

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמִמְשָׁלָה לְנַסִּיכִים . מַלְכוּתוֹ
זִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים . הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה .
הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרָךְ וּבְמִים עֵזִים נְתִיבָה . הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר
וַיַּצֵּז וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַמֶּלֶךְ פֶּרָאֲנִין יֶאֱזַעֲרָה הָרֵאשִׁין

וְאֶת הַמְּלִכָּה

עַל יוֹאֲבֵעֶטָה אִמָּא לִיעַ אִיִּינֵעֵנִיעַ

יְרוֹם הוֹדֵם : מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחִיִּים וַיִּשְׁמְרֵם
יִמְכַּל צָרָה וַיַּגִּן וַיִּנָּק יִצְיָלָם . וַיְדַבֵּר עִמָּם תַּחַת רִגְלָיו
יִפִּיל שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגֹּה יִצְלִיחַ : מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בָּלָבוּ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
הַחֲמֻנּוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל . בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּישַׁע יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁבֹּן לְקַטֵּחַ וּבָא לְצִיּוֹן
גּוֹאֵל . וְכֵן יְהִי רָצוֹן . וְנֹאמֵר אָמֵן :

Könyörgés az uralkodóházáért és a hazáért!

Mennyei Atyánk, a világ Ura! ki a fejedelmek és nemzetek sorsát végtelen szeretettedben és bölcseségedben igazgatód és rendezed, légy a mi felséges királyunknak

I. Ferencz Józsefnek

oltalma és védelme! Áraszd ki reá áldásod gazdag malasztját, koronázd életét örömmel, békével és boldogsággal!

Áldd meg a mi felséges királynénkat

Erzsébet Amália Eugeniát!

Tartsd meg boldogságban az egész királyi családot!

Vedd oltalmadba az ország főméltóságú magas hivatalnokait, valamint az ország minden nagyját, képviselőit és hatóságait! Áldd meg szeretett hazánkat,

Magyarországot

és annak minden tudományos, közhasznú és jótékony intézeteit! Áldd meg városunk hatóságát és intézeteit!

Áraszd el áldásod bő malasztját hitközségünkre és minden egyes tagjára! Áldd meg minden üdvös és jótékony intézetünket! Ébreszd fel minden kebelben az emberszeretet és testvériség szelid érzelmeit!

Isteni hatalmad oltalmazza ezen imaházunkat, és teljessítse minden ájtatosnak könyörgését! Amen!

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ-פֶּלֶא: אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהָיו:

קָמָה תִּהְיֶה לְדוֹד. אֲרֻמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמִּלָּה. וְאֶבְרַכְךָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְךָ. וְאֶהְלֶלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל
יִי וּמְהֵרָה מְאֹד. וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ.
וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: הֵדָר כְּבוֹד הַדָּדָה. וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אִשִּׁיחָה:
וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלֹתֶךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבָה וּבִיעוּ.
וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִי. אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב־יִי
כָּל־כֹּחַ. וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יִי כָל-מַעֲשֶׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרַכְכֶּנָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ. וְגִבּוֹרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ: דְּהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו. וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-
עוֹלָמִים. וּמַמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דוֹר וְדוֹר: סוֹמֵךְ יִי לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֶה
לְכָל הַכְּסוּפִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ. וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: צָדִיק יִי בְּכָל-
דְּרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יִי דָבָר קוֹרְאָיו. דָּבָר אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה-שׁוֹעֵתָם וְשִׁמְעַתָּם וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אוֹהֲבָיו. וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים וְשִׁמִּיד: תִּהְלֵת יִי
יִדְבַּר-פִּי. וְיִבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ
יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

בֵּינָם לִזְרִיקֻטְרַעְגֶּנן דַּעַר תּוֹרָה סַפְרִיכֻט דַּעַר פִּקְרֻכְטֶעטער :

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יִי כִי נִשְׁבַּח שִׁמּוֹ לְבָדוֹ:

קָהַל הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וְיִרְם קָרָן לְעִמּוֹ תִּהְיֶה
לְכָל חִסְדֵּיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּיָהּ:

(*) לְדֹד מְזֻמֹּר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ:
 כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה
 בְּהֶרְרֵי וְיָמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וְכֵר לִבִּי
 אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
 יֵשׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֵלֵהִי יִשְׁעוּ: זֶה
 דֹּד הִרְשִׁיו מִבְּקָשֵׁי פִנְיָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
 רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזוּז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלַּחְמָה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשָׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

ביית היניינסטאלען דעל תורה מין דית הייל. (אדע.)

וּבְנִחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל:
 קוֹמֶה יי לְמִנּוּחֶתְךָ אֲתֶּרָה וְאֶרֶץ עֹדֶךָ: כְּהִנֵּךְ יִרְבִּי־שׁוֹ
 צִדֵּק וְחִסְדִּיךָ יִרְנֶנּוּ: כְּעִבּוֹר הָדָד עֲבִדְךָ אֵל תֵּשֵׁב בְּגִי
 מִשְׁחָךְ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ:
 עַץ הַיָּם הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ

(ספ שבת)

(*) מְזֻמֹּר לְדֹד הָבִי לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹים הָבִי לִיהוָה כְּבוֹד
 וְעוֹז: הָבִי לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהֶרְרֵי-קָדְשׁ:
 קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל
 יְהוָה בִּפְתַח קוֹל יְהוָה בְּהֶרֶר: קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵי אֲרָזִים וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה אֶת־
 אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקְדֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לִבְנוֹן וַיִּשְׁרִיץ כְּמוֹ בֶן־דָּאמִים: קוֹל
 יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה חִזֵּץ מִדְבָּר יַחֲלֵל יְהוָה מִדְבָּר
 קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילָנוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיְהַיִּיכֵל כָּלֹּא אָמַר
 כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוֹל יָשֵׁב וַיָּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹז
 לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וּבִנְחָה

דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי אליך
ונשובה חידש ימינו בקדש:

סס"ז חומר חצי קדיש ואח"כ נחפלקין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע:

מכליל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישיגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
רך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים: (*)

(*) קדושה לש"ץ

Magasztalunk és szentelünk
a szent szeráfok énekkara
szerint, a kik nevedet szent-
ségben szentelik.

A mint irva vagyon prófétáid
által: És kiált az egyik a
másikhoz szólván:

נעריצך ונקדישך כסוד שית
שרפי קדש המקדישים שמך
בקדש בכתוב על יד נביאך
וקרא זה אל זה ואמר:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש. וְקדושים בְּכָל יום
יְהַלְלֶיךָ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Szent, szent, szent az
Örökkévaló Czebaót, tele
a föld az Ő dicsőségevel.

Aztán nagy, hatalmas és
erős hang, mint a szélvészé
ballatszik, mire felemelked-
nek a Szeráfok felé és egy-
máshoz kiáltják; „Dicsér-
tessék.”

Dicsértessék az Örök-
kévaló dicsősége helyéről.

Helyéről forduljon felénk
könyörülettel és kegyelmez-
zen a népnek, mely nevé-
t egy-nek vallja; este és reg-
gel, minden nap kétszer sze-
retettel mondják: „Halljad!”

Halljad Izrael! az
Örökkévaló a mi Iste-
nünk, az Örökkévaló Egy.

Egy Ő, a mi Istenünk, Ő
az atyánk, Ő a mi királyunk,
Ő a mi segítőnk és Ő az
Ő kegyelmében minden élő
előtt ismét kihirdeti nekünk,
hogy nektek Istenetek létszen.

Én az Örökkévaló
Istentek vagyok!

קִיּוּם קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל-
הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

חֲזֹן בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם
מִשְׁרָתֵי שׁוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵי-
מָקוֹם בְּבוֹדוֹ לְעַמָּתָם בְּרוּךְ
אֲמָרוּ:

קִיּוּם בְּרוּךְ בְּבוֹד יי
מִמְקוֹמוֹ:

קָהַל מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן
בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחֲדִים
שְׁמוֹ עָרַב וּבֹקֵר בְּכָר יוֹם
תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אֲמָרִים:

קִיּוּם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

קָהַל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא
אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל-חַי
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קִיּוּם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶהְיֶה אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוּ לַעֲבוּדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וּתְתֵן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׂפָתוֹת לְמִנוּחָה ו)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים דְּשִׁשּׁוֹן אֶת־יוֹם (הַשְּׁבִתָּה
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. וּמִן חֲרִיתָנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קָדֵשׁ. וְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

De bűneink miatt szá-
müzöttek vagyunk orszá-
gunkból és távolra es-
tünk földbirtokunktól,
nem is teljesíthetjük köte-
lességünket kiválasztott

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ. וְאִין
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת

A felséges a mi felségünk,
az Örökkévaló a mi urunk,
mily fenséges a Te neved az
egész földön; és leszen az
Örökkévaló királya az egész
földnek. Azon a napon leszen
az Örökkévaló: *Egy* és neve
Egy.

קָהַל אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ
מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ.
וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד :

Szent igeidben pedig meg
van írva, mondván :

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר :

Uralkodni fog az Örök-
kévaló örökké, a te Iste-
ned Czion nemzedékről-
nemzedékre Haleluja !

קוֹחַ וּמֶלֶךְ יי לַעֲוִלִים
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ :

חַן לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה וּלְנִצָּחַ נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ בְּקִדְשׁ.
וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יָמוּשׁ דְּעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בְּרוּךְ אָתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ :

házadban, a nagy és szent házban, mely nevedről neveződik, mert ellenség tette kezét szentélyedre. Legyen akarated, örök- kévaló Istenünk és atyá- ink Istene, könyörületes király, hogy visszatérj és könyörülj rajtunk és szentélyeden nagy kö- nyörületességeddel és építsd azt fel mihamarább és tedd még dicsősége- sebbé. Atyánk, királyunk! hadd nyilvánuljon biro- dalmat dicsősége rajtunk nemsokára, és jelenj meg és emelkedjél fölénk minden élő szeme láttá- ra. Hozd össze elszórt- jainkat a népek közül és elűzöttjeinket gyűjtsd össze a föld széleiről és hozz minket Czionba, a Te városodba, énekek

וּלְרֹאוֹת וְלִהְיוֹת
לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֵינוּ. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלֵּךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מֵהֶרָה
וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
מִלְּכֵנוּ. גִּלְהָה כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהֶרָה.
וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ
לְעֵינֵי כָּל חַי. וְקָרַב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם.
וְנִפְּצוֹתֵינוּ בֵּינָם
מִירְפֵּת־אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה.

közt, és Jeruzsálembé, szentséged házába, tartós öröm közt. Ott aztán elkészítjük Előtted kötelességünk áldozatait, a minden napiakarendjük szerint és a muszáf áldozatokat szabályaik szerint és *(a szombat ezen napja)* és a maczczosz-ünnepe ezen napja muszáfáldozatát elkészítjük és áldozzuk Előtted szeretettel, akaratom parancsolata szerint, a miként reánk nézve megírtad tórádban, szolgád által, Mózes által, dicsőséged szájából, így szól:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני-שנה תמימים ושני עשרגנים סלת מנחה בלילה בשמן ונקפו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונקפה: זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

Es mutassatok be tűzrevaló égőáldozatot Isten tiszteletére: két tulkot egy kost, hét egy-éves bányt, hibanélküliek legyenek!

וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹדָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת-קִרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדֶרֶם וּמוֹסָפִים
בְּהִלָּכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם (חֲשֶׁבֶת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שִׁכַּתְבָּתָּ עֲלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַד יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ
כְּאָמֹר:

וְהִקְרַבְתָּם אִשָּׁה עֲלֶה
לִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר
שְׁנַיִם וְאֶיֶךְ אֶחָד.
וּשְׁבַעֲהָ כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

És lisztáldozatuk és italáldozatuk rendelet szerint: három tizedet a bikához, és két tizedet a koshoz és egy-egy tized egy-egy bárányhoz, és bort az italáldozathoz és egy kecskebakot engesztelésre és a két mindennapi áldozatot szabályok szerint.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
כַּמִּדְבָּר. שֶׁלֹּא
עֲשֵׂר־נִים לַפָּר וְשְׁנֵי
עֲשֵׂר־נִים לְאֵיִר. וְעִשָּׂרוֹן
דְּבָשׁ. וַיֵּין בְּנִסְכָּם.
וְשַׁעִיר דְּכִפָּר. וְשְׁנֵי
תְּמִידִים כֹּהֲלִכֶתָם:

לשבת ושמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג. עם
מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית
בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

Istenünk és atyáink Istene, könyörületes király könyörül rajtunk, Jóságos, és jóltevő, engedj megkeresésünknek, fordulj felénk, könyörületed sokaságával, ősatyáink miatt, kik akaratodat megtették, építsd fel házat a hajdani szerint, és alapítsd meg szentélyedet alapján. Hadd lássuk mi is fölépítését, és örvendeztess meg helyreállításán, rendeld a papokat szolgálatjukra, és a levitákat énekelésük és dalolásukra, és vezesd vissza Izráelt lakóhelyeikre,

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב
הַדֵּרֶשׁ דָּנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ
בְּהֻמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל
אֲבוֹת שַׁעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ
בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵית־הַקֹּדֶשׁ
וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל-
מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ וְהֵשֵׁב
כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִם
לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהֵשֵׁב
יִשְׂרָאֵל דְּנוֹיָהֶם וְשָׁם

Akkor oda felmegyünk, megjelenünk és leborulunk Előtted a három templomjáró ünnepen, a mint megvan írva tórád-ban: „Háromszor egyévb-en jelenjen meg minden férfiad az Örökkévaló Istened szine elé, azon helyen, melyet megválasztani fog a kovásztalan kenyerek ünnepeén a hetek ünnepeén, és a sátrak ünnepeén, de ne jelenjen meg üresen az Örökkévaló szine előtt, kiki vagyonához mérten az Örökkévaló Istened áldása szerint, melyet read adott.”

נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה
לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים
רַגְלֵינוּ בְּכַתוּב
בְּתוֹרָתְךָ שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים
בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־זָכוֹרְךָ
אֶת־פָּנֶי יי אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת
וְלֹא יִרְאָה אֶת פָּנֶי יי
רִיקִם: אִישׁ כְּמַתְנֵהוּ
יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהִשְׁיָאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לַחֲמִים
וּלְשָׂדוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ: וְאַמְרָתָ
לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) כִּדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂפִיעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ.
וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְשִׁהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתָּ.
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׂוֹן
(שָׁבָת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבָת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

A kohánita áldást (נסדר דוכן) l. a kötét végén.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם

באהבה תקבל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָתָה
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי המַחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבים

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל־בשר יוצרנו ויצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על־
שהחייתנו וקימתנו בן תחינו
ותקימנו ותאסוף גְּלוּתֵינוּ
לחצרות קדשך לשמור
הקדך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מִגֵּן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נסִיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם.
הטוב בִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סֶלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת
הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שִׁמְךָ
וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתובה על־ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בזהנים עם
קדושך באמור: יְבָרְכֶךָ יי וישמרה: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיתֵנָּה: יֵשָׂא
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

פָּנִיךָ. כִּי בָאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעוֹשֵׁפֶתִי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלִי
נִפְשֵׁי תְדוּם. וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לִפְלֵ תַהֲוֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ.
לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי: יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בִּירֵךְ
הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּעְבֻּדְךָ בִּירָאֵד
בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחֲת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

דַּבֵּר חוֹן וְיִסְדֵּר כְּהֵנֹכַח דִּים תַּפְלָה מִים קְדוּשָׁה, דַּסֵּן וְיִכַּד אֵין כְּאַלְהֵינוּ מוֹנֵד
עֲלֵינוּ גִעְוֵגֵט.

אֵין בְּאַלְהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין
בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאַלְהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ.
מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: גּוֹדֵה לְאַלְהֵינוּ. גּוֹדֵה לְאֲדוֹנֵינוּ. גּוֹדֵה
לְמַלְכֵנוּ גּוֹדֵה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ
בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה
הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא שׁוֹקֵמִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטוֹרֶת
הַסָּמִים:

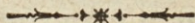
פסחם הקטרת. הצרי והצפרן והחלבנה ומשקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציצה שבלת נרד וברכס משקל
ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה.
וקנמון תשעה. ברית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין
תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר תורין
עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
אומר אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם
חפר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל
אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטה מעצי הקטף. ברית פרשינה
ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין
בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה. אדא
שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
הראשון היו אומרים: ליי הארץ ומלואה תכל ויושבי
בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומחלל מאוד בעיר
אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים נצב
בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים.
אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים
הרגינו לאלהים עוננו הריעו לאלהי יעקב. בששי היו
אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף
תבון תכל כל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר
ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו
שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם: שנאמר וכל בנות למודי יי ורב שלום בנות אל
תקרא בנות אדא בנות: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: ידו שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך: למען בית יהודה אלהינו אבקשה טוב לך
עז לעמו ימן יי וברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם : ואנחנו
 כורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
 יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים הוא
 אלהינו אין עוד : אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב
 בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

על בן נקודה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוז
 להעביר גדולים מן הארץ והאילים פרות ופרתון. לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה. להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. ופירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל ברוך
 תשבע כד לשון : לפניך יי אלהינו ויכרעו ויפולו : ולכבוד שמה
 יקר יתנו. ויקבלו כדם את עול מלכותה. ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולם עד תמלוך בכבוד
 ככתוב בתורתך יי ומלוך לעולם ועד : ונאמר והיה יי למלך
 על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :



תפלת מנחה

קודם אשרי סומכים פרשת התמיד.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שני יאליהו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך. ואברכה שמך
עולם ועד: בכל-יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח
מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאתיך
אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. ונגדלתך אספרנה: זכר רב
טובה יביעו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי. ארך אפים ונגדל-
חסד: טוב יי לכל. ורחמיו על כל-מעשיו: יודוך יי כל-
מעשיך. וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך
ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל-עולמים וממשלתך בכל-דור ודור:
סומך יי לכל הנפלים. וזוקק לכל הפופים: עיני-כל אליך
ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידיך.
ומשפיע לכל-חי רצון: צדיק יי בכל-דרכיו. וחסיד בכל-
מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת:
רצון יראיו יעשה. ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי
את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי.
ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

És el fog jönni Czión meg-
váltója és Jákob bűnbánato-
sainak, szól az Örökkévaló.
Én pedig — ez velük a fri-
gyem — mond az Örökké-
való: Lelkem, mely rajtad
van és szavaim, melyeket
szádba tettem, el ne marad-
jon szádból és magzatod
szájából és magzatod magza-
tainak szájából — szól az
Örökkévaló — mostanától

ובנה לציון גואל וְלְשָׁבִי
פֶּשַׁע בִּיעֲקֹב נָאִם יי: וְאֲנִי
זאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי.
רוחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ
וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעָה
אָמַר יי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

mindörökké. Te pedig, szent Izráel dicséretei között lakozol. És kiált az egyik a másiknak és mondja: Szent, szent, szent az Örökkévaló, Czebáoth dicsőségével tele a föld. És egymással szemközt mondják: Szent a legmagasabb mennyeekben, fön-ségének székhelyén. Szent a földön, hatalmának művén. Szent a világok világán. Az Örökkévaló Czebáoth! dicsősége fényével tele az egész föld. És fölemelt engem szélvész és mögöttem nagy vihar szavát hallottam: „Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége helyéről.” És szélvész ragadt meg engem és mögöttem hallottam megdöbrentő, hatalmas szót, mely dicsőítvén, így szólt: „Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége tartózkodása helyéről.” Az Örökkévaló uralkodik örökön örökké. Az Örökkévaló uralma minden örökkévalóságon tart. Örökkévaló! Ábrahám, Izsák, és Izráel ősapának Istene! tartsd meg bennünk e szellemet, hogy rugója legyen néped szíve gondolatjainak és így szilárdítsd meg Hozzád való érzelmeinket. Ő pedig könyörületes, megbocsátja a vétket és nem ront meg és sokszor fojtja el haragját, hogy ki ne törjön egész hevével. Mert Te, Örökkévaló, joságos és engesztelődő vagy és nagykegyelmű mindazokhoz, kik Hozzád imádkoznak. Igazságod örök igazság, tórád

ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל: וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש יי
צבאות. מרא כל־הארץ
כבודו: ומקבלין דין מן־דין
ואמרין קדיש בשמי מרומא
עידאה בית שכינתה. קדיש
עד־ארעא עובר גבורתה.
קדיש לעלם עלמא יי צבאות
מליא כל־־ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח. ואשמע אחרי
קור רעש גדול ברוד כבוד־
יי ממקומו: ונטלתני רוחא.
ושמעת בתרי קל זיע סגיא
דמשבחין ואמרין בריך יקרא
דיי מאתר בית שכינתה: יי
ימלך לעולם ועד: יי מלכותה
קאם לעלם ולעלמי עלמא.
יי אליה אברהם יצחק וישראל
אבותינו שמדה־זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמך
והכן לבכם אליך: והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית. והרבה
להשיב אפו. ולא יעיר כל־
המתו: כי אתה אדני טוב
וסלח. ורב חסד לכל־קראיך.
צדקתך צדק לעולם. ותורתך

pedig igaz. Add Jákobnak az igazságot és Ábrahámnak a kegyelmet, melyről esküd-tél apáinknak a régi időkben. Dicsértessék az Ur! Ha nap-ról-napra terhet is ró reánk, mégis Ő az üdvünk Istene, szelá! Az Örökkévaló Czebát-ot velünk van, menedékvá-runk Jákob Istene, szelá! Oh, Örökkévaló Czebátot! Bol-dog az amber, ki Benned bi-zik! Örökkévaló, segíts! Oh, király, hallgass meg midőn Hozzád imádkozunk.

Dicsértessék a mi Iste-nünk, a ki dicsőségére terem-tett minket és különválaszt-ott a tévedőktől, adván ne-künk igaz törát, mi által örök életet plántált belénk. Ő nyissa meg szívünket tó-rájának, tegye szívünkbe, hogy Őt, szeressük és fél-jük és hogy tegyünk akarata szerint és szolgáljunk neki teljes szívvel; nehogy hiába fáradozzunk, ne vajudjunk mulandóságokért. Legyen a Te akaratod, Örökkévaló Is-tenünk és apáink Istene, hogy megtartsuk törvényei-det e világon és hogy ér-demeselek legyünk, hogy él-jünk és lássuk és részünk legyen a jóban és áldásban, a Messiás napjaiban és az örök életben; hogy dicsősé-gednek énekeljünk, mely so-ha se nemuljon el. Örökké-való Istenem! örökké hálát mondok neked. Áldott az az ember, ki Istenben bizik, ki-nek bizalma az Örökkévaló. Bizzatok az Örökkévalóban

אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב הַסֹּד
לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ. הָאֵל
יִשְׁוּעֵתָנוּ סִלָּה: יִי צְבָאוֹת
עִמָּנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה: יִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם
בּוֹטַח בָּךְ: יִי הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבָרָאנוּ לְכַבֵּדוֹ.
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם
נִטֵּעַ בְּתוֹכָנוּ. הוּא יַפְתַּח לִבָּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ
וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וְלִעֲבֹדוֹ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם: לְמַעַן
רֵא נִינֵעַ לָרִיק וְלֹא נִגְדֹר
לְבַהֲדָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁנִּשְׁמָוֹר חֲקִידָה בְּעוֹלָם הָהָא.
וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ
שׁוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת
הַמַּשִּׁיחַ וְדַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבֹּא:
לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם
יִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ: בְּרוּךְ
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי. וְהָיָה
יִי מְבַטְחוֹ: בְּמַחוֹ בִּי עַד־

folyton-folyvást, mert Istenben, az Örökkévalóban van a világ ótalma. Biznak is benned, kik nevedet ismerik, mert nem hagytad el azokat, kik Téged keresnek, oh, Örökkévaló! Igazsága miatt kívánja az Örökkévaló, hogy a tóra terjesztessék és magasztaltassék.

עַד. כִּי בָּיָה יְיָ צוֹר עוֹלָמִים :
וַיִּבְטְחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי
לֹא עֲזַבְתָּ הַרְשִׁיף יְיָ : יְיָ חֲפִיץ
לְמַעַן צַדִּיק וַיִּגְדֵּל תוֹרָה
וַיִּאֲדִיר : חֲצִי קדִישׁ.

ואם חל יום טוב בשבת חונונים ואני תפילתי חזר חז"ק.

ק"ח וַאֲנִי תַפִּילְתִּי לָךְ יְיָ עַתָּה רָצוֹן
אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת וְיִשְׁעֶךָ :

Szombaton a tóra egyik szakaszát olvassák fel; a tóra-tekeres kiemelésekor a 156. old. levő szokásos imádságokat mondják; a mit pedig a visszahelyezésekor mondanak, az a 185. old. található.

A cházán fél kádist mond, mire a következő imádságot mondják :

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ נִדָּל לֵאלֹהֵינוּ :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
מִלֶּךְ עֲזוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹתֵינוּ :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְחַיִּים :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מִלֶּךְ מֵמִית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ וְשׁוֹעֵה :

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה

הַמֵּתִים:

חֲזוֹן נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם
שְׁמִקְדִּישִׁים | אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם. בְּכַתוּב עַל
יָד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קוּ"ה קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: חֲזוֹן לַעֲמֻתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קוּ"ה בְּרוּךְ
כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: חֲזוֹן וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב
לֵאמֹר: חוּ"ק וּמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:

אַתָּה קָדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם
יְהִי לְלוֹךְ
סֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

חֲזוֹן לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ.
וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

(*) אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עֲלֵינוּ קִרְאתָ:

(*) (לשבת חול המועד)

אַתָּה אַחֵד וְשִׁמְךָ אַחֵד. וּמִי בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחֵד בְּאֶרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה.
וְעֹטָרַת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְּךָ
נָתַתָּ: אֲבָרָהֶם יִגַּל. יִצְחָק יִרְנֵן. יַעֲקֹב וּבָנָיו
יְנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אֲהָבָה וְנִדְבָה. מְנוּחַת
אֱמֶת וְאֱמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשְׁלוֹה.
וְהַשְׁקֵט וּבִטָּח. מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׁאֵתָה

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה נְשִׁבּוֹת לְמִנּוּחָהּ וּ
מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זִמֵּן שִׁמְחָתָנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדּוֹנֵנוּ. וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן
מֹשֶׁה בֶּן־דָּוִד עֲבֹדָה. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ. וְזָכְרוֹן כָּל־
עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדִבְרֵי
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חַסֵּם וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֲנִינוּ. כִּי אַל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־כִּרְפַת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן בְּאִשֶּׁר | רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכָנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵינוּ) קֹדֶשׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָה.
וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרָ לִבְנוֹ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת

(לשבת חול המועד)

רוֹצֶה בָּהּ. יִפְּרֹוּ בְּנֶיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאַתָּה
הוּא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת
שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵינוּ קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרָ
לִבְנוֹ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ
קֹדֶשׁ. וְיִנּוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ
הַשַּׁבָּת: רָצָה וְכו'.

וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
(שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֶׁךָ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשִׁב אֶת־
הָעֲבוּרָה לְדְבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִיקֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרכנו

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה
הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־
שְׁהַחֲיֵיתָנוּ וּקְיַמְתָּנוּ בֵּין תַּחֲנוּנוֹ
וּתְקִימָנוּ וּתְאַסֶּף גְּלוּתֵינוּ
לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ
בְּלִבְכָּשָׁלִם עַל־שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה
הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ. וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְלָאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עַת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרָיִם.
הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ
מַעֲוָלִם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת
הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׂפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם. וְנַפְשֵׁי בָּעֵפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדֶּךָ נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנְנִי: יְהִי רָצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאֲמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִכְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה:
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֵבָה לָנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

מעריב ליל אחרון של פסח

Ha peszách utolsó napja szombati nap estéjére esik, akkor a hetedik nap esti imádságát mondják, de ha péntek estére, mint a szombati nap beköszöntőjére esik, akkor az itt beleszótt ájtatos elmélkedéseket nem mondják.

Mig a Cházán יתברך-t mond, addig a község יתברך-t mondja:

יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ
שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלָעָדֵי אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ
לְרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעָלוּ לִפְנֵי וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל-כֵּן בְּרָכָה וּתְהִלָּה:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי
מְבָרֵךְ מַעֲמָה וָעֶד עוֹלָם:
חַי וְבָרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:
בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אֶתְהָ יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עֲרָבִים
בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים.
וּמַחְלִיף אֶת-הַזְּמָנִים.
וּמַסִּיד אֶת הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרִקְיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם
יוֹם וּלְיָלָה. גּוֹדֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ
מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד:

A hú Gyámolító segített a szent szőlőtőnek, a dicsőséges virágnak; mikor a tettekben Rettenetes nyomoruságukat és kínzásukat látta: akkor tűnt fel nagysága

וַיִּשַׁע אוֹמֵן אֲשֶׁכְּלוֹת
קֹדֶשׁ פָּרַח תְּהִלָּה.
וַיֵּרָא בְּעֵנָיו וְקוֹשֵׁי נֹרָא
עַל-יָלָה. אֵין נִדְלָתוֹ

és bevilágított a sötétségbe. Istenem, teremtőm! azon éjjelen vidámságra gerjesztettél. Dicsértessél Örökkévaló, a ki az estvéket beesteledni engedi.

הַפְּלִיא וְהָאִיר אֶפְלָה.
אֱלֹהֵינוּ עוֹשֵׂי נֹתָן זְמִירוֹת
בְּלַיְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּעְרִיב עֶרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אָהֲבָתָּ. תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתָּ. עַל-כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֶל-
תְּסִיד מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים:

Győzelmem! hegyeken ugrott át, midőn az atyák frigyéről és szeretetéről megemlékezett; halmokon szökdelt át az Öröktiszta, ki a mindenséget alapította, hogy szeretett beteg népének a hirt hozza: Örök szeretettel szeretlek, azért kegyelmemmel vezetlek. Dicsértessél Örökkévaló, a ki szereti népét, Izráelt.

עֲזִי הָרִים דִּלֵּג כְּזֶכֶר
בְּרִית אֲבוֹת וְחֶסֶד.
וּנְבִיעוֹת קָפִץ טְהוֹר כֹּל
יָסוֹ. זָרַע אֲהֲבַת חוֹלַת
שָׁמַע לְהוֹסֵד. וְאַהֲבַת
עוֹקֵם אֲהֲבָתֶיךָ עַד כֵּן
מִשְׁכַּחְתֶּיךָ חֶסֶד: בְּרוּךְ
אַתָּה יי אוֹהֵב עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אל מִלֵּךְ נֶאֱמָן:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם
 לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֶּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶרֶךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי
 מְצַוְה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בָּעֵתוֹ
 יוֹרֵד וּמִלֶּקֶשׁ וְאֶסְפַּת דָּגָה וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לַבְּהֵמָה וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם
 פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תֵתֵן אֶת-יְבוּלָהּ
 וְאֲבָדְתֶּם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׁרָתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטָטְפֶּת בֵּין
 עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶרֶךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
 הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֹּהֵן פָּרָזִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה

לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מַצֹּת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְדֹאֲתוּרוֹ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-
כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ים לנרק חלסיכם לחננת חכן יתן ריח נעט סלס יצולע סאל'ף.

אִמֶּת וְאִמּוֹנָה כָּל-זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹולָתוֹ וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִּים. מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל-הָעֲרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.
הָעֹשֶׂה גְּדֻלּוֹת עַד-אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד-אִין מִסְפָּר.
הַשֶּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט רִגְלֵנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ
עַל-כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה
קָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹדָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין
גִּזְרֵי יַם-סוּף. אֶת-רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת-שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת
טָבַע. וְרָאוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
עָנוּ שִׁירָה:

ניוסק ע"פ א"ב ונסוף חתום יקותיאל בר יוסף.

Peszáchkor boldogul-
tak, az élet világában
világlottak; és Izrael
minden gyermekénél
világosság — Egyptom-
ban peszáchker.

פֶּסַח וְאֲשֶׁרוֹ בְּאוֹר
הַחַיִּים לְאוֹר. וְלִכְל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. פֶּסַח
מִצְרַיִם:

Peszách! ezen jelben ismét megáldatnak. Fel, vidulj! mert hasad a vilá-gossagod jövődöbeli pe-száchkor.

Peszáchkor dicsérték egykoron a megváltottak, az napon segített az Örök-kevalo Egyiptomban pe-száchkor.

Peszáchkor az Ő zász-laja alatt lesz gyors segít-ség, az Örökkévaló a mi királyunk, Ő segítni fog rajtunk jövődöbeli pe-száchkor.

Peszáchkor kemény munkával elkeserítettek és farasztották, de a peszách második reggelén kivonul-tak Egyptomból peszách-kor.

Peszáchkor majd látni fogjátok a büntetést, ti pe-dig örömben mehettek jö-vendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor megijedtek az ártatlanok, de a vizek fal gyanánt megálltak Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor örökölnék jóságából, kik Benne biz-nak, és üditő forrásokhoz vezeti azokat jövődöbeli peszáchkor.

פֶּסַח בָּאתָ וְרָה עוֹד
לְהַתְּבָרֵךְ. קוּמִי אוֹרִי כִּי
בָא אוֹרְךָ. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח גִּבּוֹרִים אֵין
הִלְלוּהוּ. וַיִּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם
הַהוּא. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח דָּגוּל יְחִישׁ
יִשְׁעֵנוּ. יְיָ מֶלֶכְנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח הַמָּרְרוֹ בְּקוּשֵׁי
וּנְלָאוֹ. מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח
יֵצְאוּ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יוֹם נָקָם תֵּרָאוּ.
כִּי בִשְׂמֵחָה תֵּצְאוּ.

פֶּסַח לַעֲתִיד.

פֶּסַח זַכִּיִּם אֵיִמוֹ
לַעֲצָמָה. וְהַמִּים לְהֵם
חֹמָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח חֹבִיוֹ טוֹב
לְהַנְחִילֵם. וְעַל מִבּוֹעֵי
מַיִם יִנְהַלֵּם.

פֶּסַח לַעֲתִיד:

Peszáchkor az Örök-
tisztá végtelenül leeresz-
kedő volt irántuk, az Örök-
kévaló járt előttük Eglyp-
tomban peszáchkor.

Peszáchkor váltja be
profétáim mondását :
„Mert az Örökkévaló elöt-
tetek jár“ jövendőbeli pe-
száchkor.

Peszáchkor helyesen in-
ditotta meg a profétanő
az éneket : Énekeljetez az
Örökkévalónak, mert ma-
gasztalva magasztalódott
Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor zsákmányul
ejtetnek, kik Őt gunyolják,
— énekeljetez az Örökké-
valónak, mert magasztos-
ságban cselekedik jöven-
dőbeli peszáchkor.

Peszáchkor dololták a
hálaéneket : „Győzelmem
és dalom Isten!“ Egyiptom-
ban peszáchkor.

Peszáchkor az egész
néptömeg dalt fog zengeni:
Győzelmem és dalom Isten,
az Örökkévaló“ jövendő-
beli peszáchkor.

Peszáchkor indultak a
megválasztottak kívánsá-
gukra, a tenger közepén
szárazon haladva Eglyp-
tomban peszáchkor.

Peszáchkor hozza egy-
kor vissza foglyaikat Cha-

פֶּסַח ט ה ו ר עֲנֹתוּ
הַרְבֵּה עֲלֵיהֶם. וַיִּי הוֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח יַעִיר נֶאֱם חַיּוּוֹנִי.
כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יי.

פֶּסַח לַעֲתִיד:
פֶּסַח כָּרְאֵנוּ עֲנֵתָה
נְבִיאָה. שִׁירֵנוּ לֵי כִי
נָאָה נָאָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח לִבְבֵּנוּ יְרוּמָם
בְּמִסָּה. וּמְרוּ יי כִּי נֵאוֹת
עָשָׂה. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח מוֹנֵעַם שִׁיר
הוֹדִיָּה. עֲזִי וּזְמֶרֶת יְהוָה.
פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח נִגֵּן שִׁיר הַמוֹנִי.
כִּי עֲזִי וּזְמֶרֶת יְהוָה יי.
פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח סְגוּלִים לָשׁוּב
לְמֵאוּיִם. הֵלְכֵנוּ בִּיבָשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח עֲתִיד לְהָשִׁיב

maszból és a tenger szigeteiről jövődöbeli peszáchkor.

Peszáchkor szöktek előttük a kegyetlének, mert az Örökkévaló harczolt érettük Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor véget vet népe szenvedéseinek és megvigasztalja, kivonul az Örökkévaló dicső harczra jövődöbeli peszáchkor.

Peszáchkor mennydörgött reájuk a Dicsfényű, és Egyiptom már kényszerítette a népet Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor lohad a hatalmasak bátorsága, és tizen kapaszkodnak egy férfiuba jövődöbeli peszáchkor.

Peszáchkor megszakadt, megtagadt minden rokonság — nem maradt meg közülök még egy sem Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor kiadja a reménykedők jutalmát, senki sem lakja többé Ezsau házat jövődöbeli peszáchkor.

שָׁבִים. מַחֲמַת וּמַאֲוִי
הַיָּם. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח פּוֹרְכִים נֶסוּ
לַפְּנֵיהֶם. כִּי יִי נִלְחָם
לָהֶם. פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח צָרוֹת עֲמּוֹ יִסֹּר
וְנָחָם. וַיֵּצֵא יִי וְנִלְחָם.
פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח קָרִין נֶאֱוָר
הָרָעַם. וַתַּחֲזֹק מִצְרִים
עַל הָעַם. פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח רוּחַ עָרִיצִים
לְהַנְשִׁים. וְהַחֲזִיקוּ
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים.

פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח שְׂאֵרָם נִמָּק
וְנִכְחָד. לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם
עַד אַחֵר. פֶּסַח מִצְרִים:

פֶּסַח תַּתֵּן יְשׁוּעוֹת
חֹסִיו וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד
לְבֵית עֵשָׂו.

פֶּסַח לַעֲתִיד:

Peszáchkor még a csecsemők is dadogták egy-ségét: „Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőíteni!“ Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor a kedvesek imigy szólanak: Ime, ez az Istenünk! jüvendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor a szent dicsőének nő szájából indult meg Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor férfi vezényli és szenteli: ÉnekeljeteK új éneket az Örökkévalónak jüvendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor ott termetél, hol a nyomor utánad áhitozott, és a börtönből kiváltottad e népet Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor mutatja karját és hatalmát, hogy ösz-szegyűjti népe maradékát jüvendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor fényes nap-pal vezette ki szeretett népét, és Egyptom tábo-rát zavarba ejté Egyiptom-ban peszáchkor.

פֶּסַח תֹּזְפֵנוּ יוֹנְקִים
לִיְחִידֵהוּ. זֶה אֱלֹהֵינוּ
פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יִקְרִים יֹאמְרוּ
בָּוֶה. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה.
פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח קְדוּשָׁה נִקְבָּה
בְּעֲלִיזוֹת. אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח וְגַבֵּר יִסּוּבֵב
וְיִוְקֶדֶשׁ. שִׁירֵנוּ לִי שִׁיר
חֲדָשׁ. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח תְּבִיעַת עֲנוּי
קִפְצָתָּ, וּמִבֵּית כָּלֵא עִם
זוֹ קִנִּיתָ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יַחֲשׂוּף זְרוּעוֹ
וְתַעֲצוּמוֹ. לְקִנּוֹת אֶת
שְׂאֵר עַמּוֹ.

פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח אוֹהֲבֵיו הוֹצִיא
צָהָרִים. וַיִּהְיֶם אֶת מַחֲנֵה
מִצְרַיִם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszáchkor bünteti a lázongókat, közékük vet nagy zavarokat jövődöbeli peszáchkor.

Peszáchkor dicséretet mondtak, mikor a hatalmas kart látták Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor dicsősége fényét árasztja és karját másodizben is kinyújtja jövődöbeli peszáchkor.

Peszáchkor e jósló énekel járultak a megfoghatatlan Isten elé: „Az Örökkévaló örökké fog uralkodni“ Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor majdan megváltójuknak éneklük: Az Örökkévaló örökké uralkodik jövődöbeli peszáchkor.

Peszách diszszel és pompával kitüntetett a megzabadításra, kedveseiden segítettél, gyönyörködtetted az istentisztelőket. Méltó megválasztottaid látták Isten csudáit. Akkor énekelt Mózes és Izrael

פֶּסַח לְהוֹשִׁיב לָהֶם
נְמוּלֵיהֶם. מְהוֹמַת יי
רַבָּה בָּהֶם.

פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח בְּרֹאוֹתָם נְמוּ
לְסַלְסֵלָה. אֶת הַיָּד
הַגְּדוֹלָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח רוֹוֹת בְּזִיו
כְּבוֹדוֹ. יוֹסִיף אֶדְנִי
שְׁנִית יָדוֹ. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח חֲזִיוֹן שִׁירָה
קִדְמוֹ לְנַעֲלָם. יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

חֲזוֹן פֶּסַח בְּצִיּוֹן יִשְׁוֹרְדוּ
לְנוֹאֲלָם. יִמְלֹךְ יי
לְעוֹלָם. פֶּסַח לַעֲתִיד:

פֶּסַח טַבְּסִי הָזֶה
מֵאֲשֶׁרֶת לְהִנְאֹל:
יְדִידֶךָ הוֹשַׁעַת
שַׁעֲשַׁעַת יִשְׂרָאֵל:
כֶּשֶׁר קְקוּחֶיךָ חֲזוֹ
מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהֵי אִזְרָאֵל:

gyermekai ujjongással,
énekléssel és nagy örömmel és mindnyájan mon-
dák:

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
בְּגִילָה בָּרָנָה בְּשִׂמְחָה
רָבָה וְאָמְרוּ כָלֶם :

מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יי מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ .
נֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֶיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

Ki mondhatná el tettei sokaságát, hatalmát és szépségét? Ki dicsérhetné dicsőségét, midőn a hülámokon vette ulját? Még kisdedek és csecsemők is dicsérték és ösvényét észrevettek, valamint hatalmát is és birodalma fenségének dicsőségét: „Ez a mi üdvünk szirtje“ így kezdték és mondák:

מִי מִקֵּדל נֹוִי כַח סַפּוֹר
מְלֹאכֶתּוֹ . סֶלֶסוֹל
תְּפֹאֲרֹתוֹ בְּעֵזִים הִדְרִיךְ
הִדְרִיכֶתּוֹ . עֹזֶדְקִים
וְיוֹנְקִים שְׂבַחִיהוּ וְצַפּוֹ
מִסֻּלָּתוֹ . גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הַדֶּר מַלְכוּתוֹ :
יְהִ צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצִי פֶת
וְאָמְרוּ :

יי יְמַלּוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב . וּנְאָלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ .

Gyöngyeidet vezetted, győzelemmel diszitván népedet, ellenségeiket megzavartad, csapásokkal kifárasztottad. Izrael szentjének egységét inség és fáradtság közt is hirdet-

נְחִית פְּנִינֶיךָ בְּעוֹד
עֶמֶד לְהִתְנַאֲוֹת .
צוּרֵי הַיָּם הַמִּמֶּת
בְּמִכּוֹת לְהִלָּאת . קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל מִיַּחֲדִים מִסֻּבָּל

ték. Megváltójuknak neve: יי וְתִלְאוֹת. נֶאֱלָם שְׁמוֹ יי
 Örökkévaló Czebaot. Di- יי צְבָאוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 csértessél Örökkévaló, מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֵל:
 király, Izrael szirtje és
 megváltója.

הַשְׁפִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶי
 לַחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה
 מוֹבֵדָה מִדְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ
 וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שָׁטָן
 מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבִצֵּר כְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
 שׁוֹמְרֵינוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנוּן וְרַחוּם |
 אַתָּה. וְשָׁמֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ:

Kegyelmedben emelted
 néped tekintélyét, szaba-
 don vonultak ki, dicséret-
 tel és énekkel tisztelték
 és dicsérték nevedet. Te
 vitted és beültetted őket
 nyugalomuk városába, bé-
 kés lakásba, biztos hajlé-
 kokba. Dicsértessél Örök-
 kévaló, a ki kiterjeszti
 békessége sátrát fölénk
 és egész népe Izrael fölé
 és Jeruzsálem fölé.

בְּחֶסֶדְךָ רֹמַמְתָּ קֶרֶן
 עַמְּךָ יִצְחָק מְרוֹחִים:
 שָׁבַח וְרִנָּנוֹת לְשִׁמְךָ
 מִסְּלָדִים וּמִשְׁבָּחִים.
 תְּבִיאֵמוּ וְתַטְעֵמוּ עֵיר
 מְנוּחִים. בְּנוֹהַ שְׁלוֹם
 וּבְמִשְׁכְּנוֹת מְבֻטָּחִים:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ
 סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל
 יְרוּשָׁלַּיִם:

לשנת ושמרו בני ישראל את-השבת לעשות את-השבת
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם, כי

שֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
חֲצִי קָדִישׁ.

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַפֶּלַח
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִּבּוֹר לַעֲוֹלָם אֲדֹנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לַחֲוָשִׁיעַ:
מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נִזְקִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹד בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי רוֹמָה
לֶךְ מִלֶּךְ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לַחֲחִיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יִהְיֶה לְךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וּרְצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּקְרַבְתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עֲלֵינוּ קְרָאתָ:

וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָהּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָהּ. הַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת-יּוֹם (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת-יּוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זִמְן שְׂמֻחָתָנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא-קֹדֶשׁ. זָכַר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם;

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מֹשֶׁה בֶּן דָּוִד עֲבָדָךְ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

Szombaton az esti imádságban ezt is mondják:

Megtudatod velünk Örökkévaló Istenünk igazságod jogait és megtanítottál, hogy megtegyük akarataid rendeleteit, adtál is nekünk Örökkévaló Istenünk helyes ítéleteket, igaz törát, üdvösrendeleteket és parancsolatokat. Örökségbe adtál nekünk öröm-időszakokat, szent időpontokat és nemesítő ünnepeket. Ránk szállítád a szombat szentségét, az időpontok dicsőségét és az ünnepek megünneplését. El is választottál Örökkévaló Istenünk szent és köznapi között, világgosság és sötétség között, Izrael és a népek között, a hetedik nap és a munka hat napja között, a szombatszentsége és az ünnepnap szentsége között különbséget tettél, és a hetedik napot a munka hat napja után megszentelted, elválasztottad és megszentelted Izraelt is a te népedet szentséggel.

(*) וַתּוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ וַתִּלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתִּנְחַלְנוּ זִמְנֵי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי נִדְבָרָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קֹדֶשֶׁת שְׁבֻת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֻגֵיגַת הַרְגָּל. וַתְּבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹזֶר לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קֹדֶשֶׁת שְׁבֻת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשֶׁת אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁךָ;

מעריב ליל אחרון של פסח

וְרַחֲמִים. חוּם וְחֶנֶּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ | חֲנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשְׂיֵאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרֶפֶת מוֹעֲדֶיךָ. לַחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁפְעֵנוּ מִשִּׁבְיָה. וְשִׁמְחֵנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׂוֹן (שֶׁבֶת 6) מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִקִּדְּשֵׁי (הַשֶּׁבֶת 6) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנִּים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרַצוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ: וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־
יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב
וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי
לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־ם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יִשְׁוֹעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
הוּא מַלְאֲכֵי אֲדוֹן לְכַל־הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת
עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה
וּלְמַקְדְּלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח
לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל דַּחוּשִׁים
עָלֵי רָעָה מִחֲרָה הָפֵר. עֲצָתָם וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי־לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
יְיָ צִירִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן

עַתָּה שֶׁבֶת וְיִכָּרד כְּקֹר קְדִישׁ, וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם מוֹ. ז. וּ. גְבוּעָט.

וְעַתָּה וְגִדְלָא נָא פֶתַח אֲרָזִי בְּאֶשֶׁר דְּבִרְתָּ לְאָמֵר: זְכוּר בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ וּבְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלָם הָמָּה:
וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֲגָלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֶךָ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

וְתִכְרֹךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֶךָ דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְא (וְלַעֲלָא) מִן כָּל־בְּרַכְתָּא
וְיִשְׁרָתָא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

קָהֵל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

חֲזִין תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן. דְּכָל יִשְׂרָאֵל. קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

מעריב ליל אחרון של פסח

קהל יהו שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

יְהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-בְּלִי-יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן.

קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק ד ו ש.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל-עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל-לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְתַתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻחוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדֵיב
לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת
יוֹם) חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ
זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתֵנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל-
הָעַמִּים. (וְשִׁבֹת) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁךְ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן הַנֶּחֱלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻת ו)
יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

וּמִן דַּעַר כְּסִטְטִיבִיעֵנֶר מִן מוֹצָאֵי שְׁבֻת כְּסִטְטִיבִיעֵנֶר, יַעֲמֵד וְיִתְּנֵנוּ דִּיבִישׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאִש:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבָדִיל בֵּין
קִדְּשׁ לְחֹזֶר בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים.

בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת
 לקדשת יום טוב הבדלה. ואת יום השביעי מששת
 ימי המעשה קדשת. הבדלה וקדשת את עמך ישראל
 בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחנינו
 וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ספירת העומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על ספירת העומר:

היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה
 בימי עולם וקשנים קדמוניות: למנצה בנגינות וכו'

עלינו. קדיש יתום. אדון עולם.

שחרית ליום אחרון של פסח

חטן בעטעט ווייט עסן ערטסטן טעג פֿון מזה טובו ביי וכל קרבי את שם קדשו.
דעסן פֿאָגענדעט :

(*) האל

בְּתַעֲצוֹת עֹדֶה. הַגָּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר
לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאֵא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקְדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְנוּ צְדִיקִים בְּי לַיִּשְׂרָאֵל
נְאֻה תְּהִלָּה:

בְּפִי	י שָׁרִים	תְּהִלָּל:
וּבְדַבְּרִי	צְדִיקִים	תְּתַבָּרֶךְ:
וּבְלִשׁוֹן	חֲסִידִים	תְּתַרְוֶמֶם:
וּבִקְרֹב	קְדוֹשִׁים	תְּתַקְדָּשׁ:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַבָּבוֹת עֲמָד בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרָנָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר.
שָׁכֵן חֹבֶת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ לְעֲלֹה
וּלְקַדֵּם עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
דָּוִד בֶּן־יִשִּׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ
נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה
הֵלֵל וְזִמְרָה עֹז וּמִמְשָׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהַדָּה וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ
אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתִיהּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.
בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַדָּה
וְיִתְהַדָּל שְׁמֶה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (וְלַעֲלָא) מִן כָּל-בְּרַכְתָּא
וְיִשְׁרִיתָא תַּשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהַכְּכֵד דַּעַר חוֹן בְּרַבּוֹ זַעַט, זַעַט קָהֵל דַּעַט נַעֲבַעְנִסְטַעַה עַנְדַּע יִתְבְּרַךְ.

חוֹן בְּרַכּוֹ אֶת יי הַמְּבָרַךְ: וְיִתְבְּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדֵי אֵין אֱלֹהִים:
סוֹלוּ לְרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ
וְעֲלֹזוּ לִפְנֵי: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם
עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בָּרוּךְ
שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וְעַד: יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

חוֹן בְּרַכּוֹ אֶת יי הַמְּבָרַךְ:

קָהֵל בָּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וְעַד:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים.
אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָמַר וַיְהִי:

Ha ezen ünnepnap szombatra esik, akkor a félünnepi szombat (ש"ה"ה) 64. old. vonal alá került אהוביך imádságát mondják egészen a 93. oldalig גאל ישראל; a cházán ismételvén a ש"ע tizen-nyolcz áldású imádságot, az elozo nap 101. old. levo אותותיך imádságát mondják. Ha pedig vasárnapra esik ezen ünnepnap, akkor az itt alább következő dicsőítő fohászkodás helyett az előző napi 64. old. levő וישע שושנה mondják:

ויוסף ע"פ א"ב ונרצב.

Éjjel-nappal világítottál táboraim előtt, utánam pedig zsarnokaim szekerei űztek, a tengerparton láttam vesztüket, ezen napon énekelték a hivek: „És segített az Örökkévaló.“ Az Ábrahám-mal kötött frigynél már mint bíró és Megváltó jelentkeztlél. De midőn karját kinyujtá és nagy kezét miként Isten, ekkor Őt félő népe hitt benne, hogy Ő Isten. A nádas tengerben megfuladtakat látta Izrael. Midőn a megváltott nép szabadságra lép, a nádas tengeren elfogta halálfélelem; űzték az őnhiltek, de a hullámokba merültek, ott

אתה הארת יומם
ולילה לפני מחני. אחרי
רדפו מרכבות מעני.
אבדת גופם על שפת
ים ראו עיני. אמונים
שוררו ביום ההוא
וישע יי:

ברית פתרים הזהיר
דין וגואל. בנשורתו
זרעו וגדלת יד פאל;
בבן עם יריאיו האמינו
בו כי הוא אל: בלועים
גיא ים סוף וירא
ישראל:

גאולים כיצאו מכור
לחרות חפוש. גשו
ליום סוף ולמות אנושה.
גאים רדפו ואברו בגלי

el is vesztek. E hatalmas tettért győzedelmi éneket énekelt Mózes. Kopogtat azok ajtain, kik még álomban is érzik megaláztatásukat, szabadságot, édeset, szolgaságból teljes szabadságot hirdet; barátja vezette ki erős karral, még a kisdetek is szóltak: Ez az én Istenem! Győzelmem és énekem Jáhl A tenger közepén mentek, falaik voltak a vizek, úgy vezette őket a hullámonkon, akár szépre egyengedett síkon és míg üldözőik nagy haragra gerjedtek, ők ekképen énekeltek: „Az Örökkévaló a háboru-
ura.” Ekkor megnőtt bátorsága, hogy egész seregével utána üzött, magával vivén hatszáz válogatott lovast. Ő tűznyilakkal lőtt reájuk, zavarba ejtette

יָם חֲלוּשָׁה. גָּאָה גָּאָה
שִׁיר יְשׁוּעָה אֲזוּ יִשִּׁיר
מֹשֶׁה:

דָּפַק פֶּתָחַי יִשְׁנָה
בְּנַפֶּשׁ בְּזוּיָהּ. דְּרוֹר נָחַת
מֵעֲבֹדוֹת לְחֵירוֹת
עֲטוּיָהּ. הוֹדָה הוֹצִיאָהּ
בְּזֹרֹעַ נְטוּיָהּ. הוֹבִיבוּ
יוֹנְקִים זֶה אֱלֹהֵי עֲזִי
וְזִמְרַת יְהוָה:

הֵלְכֵנוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַיָּם לָהֶם חֹמָה.
הוֹלִיכֵם בְּתַהוֹמֹת
כְּבִבְקָעָה אֲדָם וּבְחֶמָה.
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם זֹעֲמֵי
בָּאָף וּבְחֶמָה. הַדּוֹרִים
שָׁבְחוּ לְשִׁמּוֹ וְנָמוּ יֵי
אִישׁ מִלְחָמָה:

וַיַּחֲזֹק לָבוֹ לְרִדּוֹף עִם
כָּל צָבָא קָהָלוֹ. וַיֵּשֶׁשׁ
מֵאוֹת רֶכֶב בַּחּוֹר לָקַח
לֹו. וַיִּוֹרֶם בַּחֲצִי אִישׁ

és megijesztette őket, mire a nádas tengerbe süllyedtek, Fáraó seregei és szekerei. Könnyelmű tanácsosai egykor azon töprengtek, hogy az Izraeliták el ne szaporodjanak, hogy reájuk mentől keményebb munkaterhet rakjanak, gonosz gondolatuk ellenük fordult; az ujszülötteket vízbe dobták, őket is hullámok fedik. Már Beszer hegyein határozott el zsarnokaim büntetése, most pusztultak ellenségeim és lakoltak zsarnokaim: a tenger hullámaiba jutottak ellenségeim, engem pedig fenséges erővel támogattál, jobboldal Örökkévaló! Gyülölőid elsőszülötteit vészhalál temette el, seregéd üldözőinek léptei megzavarodtak, hiveid elnyomói a tenger szívébe süllyedtek; haragod által megsemmisültek elleneid és fenséged nagysága által. Tűz- és felhőből lőtted ki tüzes nyilaidat, melyek az átkozó táborra hullot-

וְהָמָם וְהַבְּהִילוֹ. וְטָבְעוּ
בַיָּם-סוּף מִרַבְּבוֹת
פָּרָעָה וַחֲבִילוֹ:

וּמִמּוֹ פִּן-יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי
תוֹלְלִימוֹ. וְדָו בְּפֶרֶךְ
וְהַכְּבִידוּ עַדְמוֹ. וְדוֹן
מַחֲשַׁבוֹתָם נִהַפֵּךְ
עַל־יָמוֹ. זֹרֵקִי יִלְוֶה
בַּמַּיִם תְּהוֹמוֹת יַבְסִימוֹ:
חֲתָם עַל-הָרִי בָּתֵּר
נִקְמַת דִּינִי. חֵבֵל נוֹגֵשִׁי
וְדוֹן דִּינִי. חֲדָקוּ בְּגִדֵּי יָם
פָּגְרִי מִדָּנִי. חֲזַקְתָּנִי
בְּכַח נֶאֱדָרִי יִמְיֹנֶךָ יי.
שְׁמָנוּ בְּנֶגְףָּ בְּכוֹרֵי
שׁוֹטְנֶיךָ. חוֹרְפוֹ פִּעְמִי
רוֹדְפֵי הַמוֹנֶיךָ. טָבְעוּ
בְּלַבּוֹתַי יָם צוֹרְרֵי
אֲמוֹנֶיךָ. טָאֲטְאוּ קִמֶּיךָ
בַּחֲרוֹנֶךָ וּבָרַב גְּאוֹנֶךָ:
יָרִית בָּאֵשׁ וַעֲנַן חֲצִי
רֶשֶׁףְךָ. יָרְדוּ עַל מַחֲנוֹת

tak, mivel a Benned bizó nép után üztek; az áradat megsűrűsödött akár dér, orrod lehellelte által. Egész népét gyűjtötte egybe az esztelen gyáva; haragja ösztönözte, hogy miként megdühödött medve üzzön utánok — a ki vermet ás, jog szerint maga esik bele — és hogy tönkre tegye mindenestül, kitellett az ellenségtől. A gonoszokra az özönviznél is törvényt ültél, hatalmas vizeket akár halfogó hálókka gyűjtöttél, néped elnyomóra csapásra csapást mértél és hogy a nádas tenger vizével beföldjed, lélekzeteddel leheltél. A nádas tenger megszábadultjai énekkel járultak Eléd, elbeszérték tetteidet és dalokkal kedveskedtek Neked, dicsőségedet emelték, dicséretekkal magasztaltak, énekelvén neved-

צָבָא מַחֲרָפִיד. יַעַן כִּי
רָדְפוּ אַחֲרַיִם מִצְפִּיד.
יָקַפְתָּ תְּהוֹמוֹת בְּקֶרֶחַ
וּבְרוּחַ אֲפִיד:

בְּנֶם כָּדָר עָמּוּ יְהוּר
חֶסֶד לֵב. בְּעָסוּ הָעִיר
לְרִדּוֹף כְּדוֹב אֲזוּר.
בְּחֶפֶז בּוֹר לְנִפּוּל בּוֹ
חֵיב! כָּלָה לְהַזְרִישׁ
שׂוֹר וְשָׂה אָמַר אוֹיֵב:
לְשָׁפוֹט יָדִים לַמִּבּוֹל
יִשְׁבֹּת. לְאֲדִירֵי מַיִם
כְּדָגִים לָרֶשֶׁת אִסְפֹּת.
לְדוּחֲצֵי עֶמֶק מַכּוֹת עַל
מַכּוֹת הָאֵם פֹּת.
לְכִסּוֹתָם מֵיָם בְּרוּחֶךָ
נִשְׁפֹּת:

מוֹשְׁעִיִּים סוּף בְּשִׁירָה
קָדְמוֹךְ. מִסְפָּרִים
מַעֲשֵׂיךָ וְרֶנֶן הִנְעִימוֹךְ.
מִנְשָׂאִים כְּבוֹדֶךָ
בְּהַלּוֹל רוּחֶמְךָ

nek, így szóltak: Örökkévaló, ki olyan, mint Te! Kik rabszolgamunkában nyögtek, azok felé hajtottad füledet, bosszút öltöttél, buzgóságba burkolódtál, elnyomóikat elsüllyesztetted és mindnyájukat megsemmisítetted, hogy mélység falja testüket, kinyujtottad jobb kezedet. Láttad a munkában görnyedezők kinzását, a vassal megbilincselte foglyokat kivezetted; megháborgatóikat elsüllyesztetted és a mélységbe lökted; de a kik szent nevedre támaszkodtak, azokat kegyelemmel vezetted. A ki vihart támaszt és dühögteti, az fenyegette meg a gonoszokat a tenger tombolásával; megtörte a kevélyeket, megalázta a döllyfösöket, rettenetes csudatetteidet hallották a népek. Midőn a megszabadultak szaba-

מִשְׁבָּחִים לְשִׁמְךָ נָמוּ
יְיָ מִי כָמֹכָה:

נֶאֱנָחוּ מֵעֲבֹדֹת אֶן
הַטִּיתָ. נִקְמָה לַבִּשָּׁת
וְקִנְיָה עָטִיתָ. נוֹגְשִׁימוֹ
נִעַרְתָּ וְכַדָּם טָאטֵאתָ.
נִבְלָתָם לַבְּלוֹעַ נִיָּא
יִמְנֶךָ נְטִיתָ:

סוֹבְדֵי עוֹלָ כָּבֵד
לַחֲצֵם רָאִיתָ. סְגוּרֵי
כוֹר בְּרוֹל מִתּוֹכָם
הוֹצֵאתָ. סוֹטְגִימוֹ
נִעַרְתָּ וְלִתְהוֹם דָּחִיתָ.
סְמוּכִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ
בְּחֶסֶדְךָ נָחִיתָ:

עוֹרֵר סְעָרָה בְּשָׁאֲנֵת
רְעָמִים. עוֹכֵר יָדִים
בְּמִשְׁבְּרֵי יָמִים. עָרֵץ
נָאִים וְהַשְׁפִּיל רָמִים.
עֲלִילוֹת נָפִי נוֹרְאוֹתֶיךָ
שָׁמְעוּ עַמִּים:

פְּדוּיִם כִּי־צָאוּ לַחֲרוּת

don vonultak, dicsérték megváltójukat. Az elszórt Kanaaniták pedig remegtek és reszkettek, Moáb fejedelmei aggódtak és borzadtak, Edom törzsfejei nagyon megijedtek. A hű szolga (Mózes) könyörgött, hogy a bálványimádók pusztuljanak, hogy szájuk elnémuljon, miként bálványisteneik kövei. Nyájadat vezetted határukig, miért nagy félelem és borzadály szállt reájuk. Az apai áldástól duslakodnak ama jámbor férfi (Jákob) községei, elleneiket buktasd el és segítsd meg őket kezeikből. Gyűjtsd össze az elszórtakat és legeltesd őket jó legelőn, örökséged hegyének városába vidd őket és ültessd el őket. Nagy hatalmat fenytett és megdöntött, töredék népet azon átvettetett, ezt a Teremtő így

שְׁחִירֵית יוֹם ה' דָּפְסָה

לְגֹאֲלָם הִלְלֹה. פְּזוּרֵי
כְנָעַן רָגְזוּ וַחֲלֹה. פָּאֲתֵי
מוֹאָב רָעְדוּ וַחֲלָחֲלוּ.
פָּחַתִּי אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֹז
נִבְהָלוּ:

צִיר חֲנַן לְהִנְיָא עוֹבְדֵי
פְסִילֵיהֶם. צֹחֹת פִּימוֹ
לְדוֹם כְּאֲבֵנֵי אֱלִילֵיהֶם.
צֹאנֶךָ לְהַעֲבִיר עַד
גְּבוּלֵיהֶם. צִיָּקָת
אִימָתָהּ וּפְחָד תַּפּוּל
עֲלֵיהֶם:

קְהֵלוֹת אִישׁ תָּם
בְּרַכַּת אָב תִּשְׁבִּיעֵמוּ.
קְמִיהֶם תַּפִּיל וּמִידֶם
תּוֹשִׁיעֵמוּ. קִבֵּץ פְּזוּרִים
וּבְמִרְעָה טוֹב תִּרְעֵמוּ
קְרִית הָהָר נַחֲלָתֶךָ
תְּבִיאֵמוּ וְתַטְעֵמוּ:

רַחֲבַת יָדִים גֵּר
וְהִרְעֵד. רַפּוֹת יָדִים
לְהַעֲבִיר בָּהָ צוּר וַיַּעֲד.

intézte, a birodalmat Jerusurunnak rendelte. Daluk és énekük így hangzik: Az Örökkévaló örökké uralkodik. Miként orosz-lán, úgy haragudott Isten és kinyújtá karját, a nádas tenger vizei meghasadtak és megszáradtak, keleti szél korbácsolta és zabolázta, de visszatért és ráborult a szekérre és serégére, mikor Fáraó jött. Jákob házának hatalma, disze és ékessége, fejének fénye és koronája: az aszszonyok kerekedtek tánczra, dobszóval indultak neki, mikor a tengeren átkeltek, versenyezve énekeltek, mikor Mirjám kezébe dobott vett.

רוֹ הַמְּלוֹכָה יִשְׂרָאֵל
לְהַעֲדָה רִנָּן שִׁירָה נָמוּ
יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
שֶׁאֵין אֵל כְּאַתְרִיהָ
וְחֶשֶׁף זִרְעוֹ. שִׁפְעַת יָם
סוּף חָרַב וְהִבְקִיעוּ.
שִׁדְפוּ בְּרוּחַ קָדִים
וְהִכְרִיעוּ. שָׁב וַיָּבֹס
רֶכְבּוֹ וְחִילוֹ כִּי בָא סוּם
פְּרַעְיָה:

חֲזוֹן תִּקְוָה בֵּית יַעֲקֹב
אֲדָרַת עֲשִׂים. תִּפְאֶרֶת
בְּרָאשִׁים וְעֶטְרַת עֲדִים.
תּוֹפְפוּ בְּמַחֲזִילוֹת כִּי־צִאוּ
מִן־הַיָּם. תְּעוֹדָה שִׁירָה
נְמָה וְתִקְחָ מְרִים:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְּרָאשִׁית: מִה־רָבוּ
מַעֲשֵׂיךָ יִי. כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ:
הַמִּלֵּךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵן. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמִּפְאָר וְהַמְתַּנְשֵׂא
מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם |
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזוּנוֹ. צוּר מְשֻׁבְּנֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מְשֻׁבֵּב
בְּעֵדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גִּדְּל־דָּעָה. הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי תְּהֵא

טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות
צבאו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל
וקדשתו: תתברך יי אלהנו על-שבח מעשה ידיך.
ועל-מאורי-אור שעשית בפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כדם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה
יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כדם
אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכדם עשים באימה
וביראה רצון קונם וכדם פותחים את-פיהם בקדשה
ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים
ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האד המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכדם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה
מזה. ונותנים רשות זה לזה: להקדיש ליוצרים בנהת
רוח בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כלם באחד עונים
ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו:

סס העוזר ססס משה בר יצחק.

Magasan a föld fölé ter-
jed az égboltozat, de még
ennél is magasabb a te-
remtő erő, mely lángoló
kézzel tüzet szór a bűnös
világra. Villámok cikáz-
nak, fordulnak, tolulnak,

מחוללת. מהללת.
נאדרי על מוקדם:
שלהבת. מהבהבת.
מתצבת כמו נאדם:
המזן עפים. מתרופפים.

Isten hatalma kergeti őket,
de Ő int és megint meg-
merevülnek röptükben, en-
gedelmeskedvén Annak,
kinek az ég seregei hó-
dolnak, háromszoros szen-
telést mondanak, megbá-
lálván az Örökkévaló ke-
gyelmét és az ember fiaí-
nak mutatott csodatetteit.

מִכָּחָה בְּמַעֲמָדָם: רוֹם
מִפָּחָה. וְאַף בְּשִׂיחָה.
נוֹטִידֵם וְתַפְקִידֵם
תִּמְצֵא שְׁנוֹא. מִבְּעֵרָה
נוֹא. בִּיעַת רִפְתָּה יָדָם:
וּבְאִימָה. צָבָא רוֹמָה.
מִשְׁלָשִׁים קֶדְשָׁה
בְּמַעֲמָדָם: יוֹדוּ קִי
חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי
אָדָם:

Ujjászületnek, megnő-
nek a szeráfoksaját lánguk-
tól, lángolva, hajolva bo-
rulnak le fenséges teremtfő-
jük előtt; Isten magasztos-
ságát, Izráel iránt való
jószágát dicsőítik estende;
nappal ének járja, éjjel
dal zárja az erőteljes uj-
jongást, meghálálván az
Örökkévaló kegyelmét és
az emberfiának mutatott
csodatetteit.

וּמִתְחַדֵּשׁ יוֹם
וּמִתְאַשְׁשִׁים. שׁוֹרְפִים
כָּל בְּלִפְיָדָם: בְּרַעֲדוֹת.
וּבְקִדּוֹת. מִשְׁתַּחֲוִים
לְצוּר הָוֶדָם: רוֹמְמוֹת
אֵל. יִשְׂרָאֵל. מַעֲרִיבִים
בְּסִדּוֹרָם: יוֹם שִׁירָה
וְלֵיל זְמֶרָה. בְּגִילָה
וּבְכָל מְאָדָם: יוֹדוּ לִי
חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי
אָדָם:

A föld seregei az Örök-

צְבָאוֹת הָרוֹם. לְצַח

szép és Örökifjunak csudái zengedezik, se hossza, se vége, se szeri, se száma, ugy művei is bámulatosak. Közel Ő az imádkozóhoz, segít Ő a lesujtottaknak. Kóborgott a nép a pusztában, még nem értek a népes városba; de nappal ének járja, éjjel dal zárja az erőteljes ujjongást, meghálálván az Örökkévaló kegyelmét és az emberfiainak mutatott csudateltit.

Jobbról, balról, innen, tulnan jár-kei az inség, nem tudják, mit legeljenek, pedig éhesek, szomjasak.

És a gyötrelemtől elragadva, kiáltottak a kevélyek Gyűlölőjéhez és csakhamar elfogadja az a könyörgést, eteti, itatja, minden jóval tartja, hogy beszéljenek Róla, míg élnek, meghálálván az Örökké-

ואָדום. יַעֲלִיצוּ נַפְלָאִים:
חֶקֶר אֵין. סְאֹן סְאֹן.
וְגַם מַעֲשָׂיו נִזְרָאִים:
קָרֹב הוּא לְקִוְיָהּ.
וּמֹשִׁיעַ לְנִדְכָאִים: תּוֹעִי
הַמֶּזֶן. בִּישִׁימוֹן. עִיר
מוֹשֵׁב לֹא מוֹצֵאִים: יוֹם
שִׁירָה. וְלֵיל זְמִירָה.
בְּנִילָה וּבְכָל מְאָדָם:
יִדְוִלִי חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לְבְנֵי אָדָם:

יָמִין וּשְׂמָאל. לְהַלְאָה
מוֹד. צַד הַזִּקְכִּים
וּבָאִים לֹא יָדְעוּ. מֶה
יָדְעוּ. וְרַעֲבִים וְגַם
צָמֵאִים: וּבַחֲזָקָה
מִמְּצִיקָה. קָרְאוּ לְשׁוֹנָה
גֵּאִים: וּבְמִהֲרָה
הַעֲתִירָה. נִתְקַבְּלָה
פָּרוֹם דָּאִים. הַשְׁבִּיעֵם.
כֹּל יָנַעַם. חֲרָף יִסְפְּרוּ

való kegyelmét és az
emberfiainak mutatott
csudatetteit.

בְּעוֹדָם: יוֹדוּ לִי חֶסֶדְךָ
וְנִפְלְאוֹתַי לְבְנֵי אָדָם:

וְהַחַיִּיֹּת יִשְׁוֹרוּ וּכְרוּבִים יִפְאֲרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנוּ
וְאַרְאֵלִים יִכְרְנוּ פָנַי כְּרִי־חֵיהָ וְאוֹפֵן וּכְרוּב לְעַמֶּת
שְׂרָפִים. לְעַמֶּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמִלְךְ אֵל חַי וְקַיִם.
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת
מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית: כָּאֲמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶדְךָ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִזְכָּה כְּדָנוּ מִהֶרָה
לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה גְּדוֹלָה
וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתְ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מְלַכְנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שִׁפְטָחוֹ בָּךְ. וְתַלְפִּדְם חֲקֵי חַיִּים. בֵּן תַּחֲנֻנוֹ וְתַלְמִידָנוּ:
אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
רֶהֱבִין וּלְהַשְׁכִּיר. לְשִׁמוֹעַ לְלִמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:
וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְרַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחַד
לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא גִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד:
כִּי בִשֵּׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַהֲנוּ. נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת

בַּחֲרַת מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן. וְקִרְבַּתְנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה
בְּאֵמֶת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בַּעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד מומר אל מלך נאמן:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־לִבְּךָ וּכְכֹל־נַפְשְׁךָ
כְּכֹל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם עָלֶיךָ לִבְכּוֹת: וּשְׁנַתָּם לִבְנוֹת וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאָזְנוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
כְּכֹל־לִבְבְּכֶם וּכְכֹל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
וְרָרָה וּמִלֶּקֶחַשׁ וְאִסְפַּת דָּגָן וְתִירֹשׁ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לִבְהֶמְתְּךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִחַרְהָ מֵעַל הָאָרֶץ רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אִתְּכֶם לְאָזְנוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אִתְּכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֶרֶתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיב וּנְכוֹן וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב
וְנֶחֱמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֶדִיר. וּמִתְקַן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וְיָפָה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מִלִּפְנֵי צִוֵּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם
וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֻמוֹנָתוֹ לְעַד קִיָּמָה: וּדְבָרָיו
חַיִּים וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:
עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק
וְלֹא יַעֲבוּר. אֱמֶת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אֵתָה הוּא מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה.
לִמְעַן שְׂמֹךְ מֶהָר לְגָאֲלָנוּ כְּאֲשֶׁר נֶאֱלָתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ:
אֱמֶת מֵעוֹלָם שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים זֹלָתָךְ:

אִי פִתְרוֹם בְּעֶבְרֶךָ רֹאשׁ תַּנִּין לְחֵדֶשׁ.
בְּמִלֵּאת סִפְקֵי שְׁאוֹנֵי מוֹד בְּגֶדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי
פִסְחִים נִתְקַדְשֶׁת בְּשִׁיר לְחֵדֶשׁ. הַשִּׁיר
יְהִי לָכֶם כְּלִיל חֵג הַתְּקֵדֶשׁ:

גָּזוּ בְּעֵינִים צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל. הַפְּלֵאת
לָמוֹ צִדְקָה כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקִימוֹ נִשְׁפָּטֶת
תְּהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל. אִזּוֹ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בְּעֲלִיזוֹת. בְּהִשָּׁקֶת
הָרִים אֶת וְהֵב לַחֲזוֹת. וּבְסֵפֶר מַלְחָמוֹת
רְשׁוּמָה בְּשִׁטֵּי חֲרוּזוֹת. אִזּוֹ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

זֶהר שְׁמֵשׁ הַדְּמִים דּוֹדֵי וּמֵאֲמִירֵי. וַיִּרַח
הָעֶמִיד כִּיּוֹם תָּמִים תְּמוֹרֵי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר
הַיִּשָּׁר שִׁירַת מִזְמוֹרֵי. אִזּוֹ יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לִי
כִּיּוֹם תֵּת אֶת הָאֲמִרֵי:

טָפְשׁוּ חֲנָף מְלָכֵי מִמּוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ
וְשִׁחֲרוּ אֵל וְצִוְּהָ לְהוֹשִׁיעֵם. יָבִין וּנְגִיד
חֲרוּשֶׁת לְמַפְלָה הַכְּנִיעֵם. וְתֹשֶׁר דְּבוּרָה
יִבְרַק בֶּן אֲבִינֵעַם:

כָּלֵל וְהוֹקֵם עַל בְּמִלְכִּים לְהִתְאַשְׁרָה.

זְמִירוֹת הַנְּעִים וְהַלֵּךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעֵת
זְקֻנָּתוֹ הוֹסִיף שָׁבַח לְשׁוֹרָרָהּ. וַיְדַבֵּר הָיָה
אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה:

מִסֵּר הָאֵב לִבְנוֹ צָרָכִי בְּגִין לְחֻזְבִּיד.
לְמַצּוֹא מְקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶר הָעֶבֶיד. נִקְרָא
עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמִשְׁאֵו הַכְּבִיד. מִזְמוֹר שִׁיר
הַנִּכְבֹּת הַבֵּית לְדָוִד:

שְׂמַחוֹת רַבּוֹ וְהַיְוָה כָּל מֵאֵפֶל. בִּיסוֹד
הַבֵּית נִבְצָר בּוֹחֵן וְעוֹפֵל. עוֹלֹת וּזְבָחִים
לָרֹב וּשְׁלָמִים לְהַטִּיף. אֲנִי אָמַר שְׁלָמָה
יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בְּעֶרְפֶּל:

פָּגְרוּ שְׂעִיר וְעַמּוֹן וּמֹאָב חֵיל מְדָנִי.
בְּמַעֲלָה הִצִּיץ רֹאשׁוֹת יִשׁוּעָתָ יְיָ. צוּרְבֵי
לְמִשְׁחֵית אִישׁ בְּרִיעָהּ לְעֵינֵי. נִקְהָלוּ לְעַמֶּק
בְּרָכָה כִּי שָׁם בִּרְכּוֹ אֶת יְיָ:

קוֹל שִׁירֹת תִּשְׁעַ שְׁמַעֲנוּ בְּמֶרְץ.
וְהַעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְנֶף הָאָרֶץ. רְנוּ
שָׁמַיִם וְהִרְיֵעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירֵי לִי שִׁיר
חֲדָשׁ תִּהְלֹתוֹ בְּקִצֵּה הָאָרֶץ:

שִׁירֹת אֱלֹהִים לְשׁוֹן שִׁירָה מִיּוֹסְדִים. כִּי
תִשׁוּעָתָם כִּי יִלְדָּה לָבוֹא צְרוֹת וּמִסְפָּדִים.
תִּקַּף שִׁיר אַחֲרוֹן בּוֹכְרִים לֹא יוֹלְדִים.

שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֹדֶשׁ תְּהַלְתָּו בְּקֹהֶל
חֲסִידִים:

חָזוּ שְׁעֲבוֹד מַלְכוּת עֶקֶר וְנַפְסִים מְרַבִּים.
בְּרֹאוֹת מַפְלָתָם. יִשְׁמְחוּ אִיּוֹם רַבִּים. יִצִּיאת
חֲנֹם קְרוֹא בְּטַפֵּל נְאֻחִים. חִזֵּק קִדְשֶׁתְךָ
כַּעַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ רֹחַ מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדּוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ.
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אֲפִס־אֶרֶץ: אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יֵשִׁים עַד לָבוֹ:
אֲמַת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם:
אֲמַת אֶתְּהָ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתְּהָ הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעֲדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצְרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ.
וּבְכוֹרְךָ גֻּאֲלָתָ. וַיִּסְסֹף בְּקַעַת. וַיִּדִּים טַבַּעַת. וַיִּדְרִידִם
הַעֲבֵרָתָ. וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־
זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל. וְנִתְּנוּ יָדִידִים זְמִירוֹת
שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרִכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:
רֵם וְנִשְׂאָ. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל גִּאִים. וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפּוֹדֶה עֲנֻוִּים. וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעוֹנֶה
לְעַמּוֹ בַּעַת שְׁוֹעַם אֱלֹיוֹ: תְּהַלּוֹת לְאֵר עֲלִיוֹן. בְּרוּךְ
הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלִים יְיָ. מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
בְּפֹדֶשׁ. נוֹרָא תְּהַלּוֹת עֲשֵׂה־פֶלֶא:

שחרית ליום אחרון של פסח

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַרְשֵׁי־שֶׁפֶת
הֵים יַחַד כָּדָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדָה כְּנָאֲמֶךָ
יְהוּדָה וִישְׂרָאֵל. גִּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל: *

חס חל בשבט ויש בו ויילס חוננים גאולה יום ליבשה.

(*) יוֹם לִיבֻשָּׁה. נִהַפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ
גֵּאוּלִים: הִסְבַּעַת בְּתַרְמִית. רָגְלֵי בֵּת עֲנָמִית. וּפַעְמֵי
שְׁלֵמִית. יָפוּ בִנְעָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: וְכָל רוֹאֵי
יִשְׂרָוֶן. בְּבֵית הוֹדֵי יִשְׁוֹרוֹן. אֵין פֶּאֶר יִשְׁרוֹן.
וְאֹיְבֵנוּ פְּלִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: דְּגִלֵי
בֵּן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאֲרִים. וְתִלְקַט נִפְזָרִים. כְּמִלְקַט
שִׁבְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבֵרִית
חֻתְמָךְ. וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ. הִמָּה נְמוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ
גֵּאוּלִים: הִרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כְּנָפֵי
כְּסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: לְמִי זֹאת
נִרְשַׁמְתָּ. הִכָּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחֻתְמָתָה. וְלְמִי
הַפְּתִילִים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: וְשׁוּב שְׁנִית לְקִדְשָׁה
וְאַל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֶשָׁה. וְנָסוּ הַצִּלְלִים
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים: יְדִידִים רוֹמְמוֹךְ. בְּשִׁירָה קְדָמוֹךְ
מִי כְּמוֹכָה. יְיָ בָּאִלִּים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גֵּאוּלִים:

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתִבְיֵא גֵּאוּלָה לְבָנֵי
בְּיָהֶם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָד־יוֹם
יְהִלְלֶיךָ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בַּחֲרַתְנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדְתְּךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתַתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁפָתוֹת לְמִנוּחָה ו)
מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חַגִּים וּזְמָנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתְנוּ (בְּאַהֲבָרָה)
מִקְרָא קָדֵשׁ. זָכֵר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מֹשֶׁה בְּיָדוֹ עֲבָדָה. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדֻשָּׁה. וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם
לְפִלְטָה לְטוֹבָה לָחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַגּ הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְטוֹבָה. וּפְקֻדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדִבְרֵי שְׂשׂוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַיִּים. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשְׁיֵאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׂוֹן בְּאֶשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַתָּ
לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶיךָ.
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדָה בְּאַמֶּת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
(שֶׁבֶת) מוֹעֲדֵי קְדֻשָּׁה. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ (הַשֶּׁבֶת) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת-הָעֲבוּדָה לְדִבְרֵי בִיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרִצּוֹן. וְתַחֲיֵי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבֶיךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הָיָה
לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים
בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל-

יום עמנו. ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל־עת ערב
בקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמים. והמרחם כי
לא תמו הסדוק. מעולם קוינו לה:

על כלם יתברך ויתרומם שמו מלפני תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמו
אמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
טיב שמו ולך נאה להודות:

שם שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו וי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את־עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה
למקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח
לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי. וכל החושבים
עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
למען שמו. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך.
עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה
ימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לנו מנחת יהודה וירושלם
ימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול

פְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל אֱלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר הַסְדֵּי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי
בְּיָהֶם לַמַּעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

מִסּוּד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים.
אֲפַתְחָה פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּנִים. לְחֻדּוֹת וּלְהִלָּל פְּנֵי שׁוֹכֵן
מַעֲוָנִים:

Ha az ünnep szombati napra esik, akkor **אימת** helyett az előző
napi **אותות**-t mondják.

Rettenetes dolgokat mi-
veltél Coán mezőségén,
mikor az üresfejű (Fáraó)
csufságot tett a Te hirnö-
köddel. Nemzet közepéből
ragadtál ki nemzetet, sza-
vadnak állva, miként az
ősapáknak megigérted. Da-
czolt az elbizakodott, rá-
förmedve követedre: „Ki
az az Isten, ki téged kül-
dött?!” Mikor azonban
ráküldéd haragodat, aka-
rata ellenére is megtette
parancsolatodat. De balga
szíve reávette, hogy üzőbe
vegye és a népet zsák-
mányképpen hazavigye.
Hadi eszközöket, éles fegy-

אימת נוראות
בַּשִּׁירָה צוֹעֵן בְּהַשְׁלַחְתִּי
בְּעַר כְּסִילֵן בְּצִיר אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּ. גּוֹי מִקְרֹב גּוֹי
בְּמִסּוֹת לָקַחְתָּ. דִּבַּרְיָךְ
לְהַקִּים כָּמוֹ לֵאב
הַבְטַחְתָּ: הֵעִיז יְהוֹר
וְנֹאֵץ מוֹל שְׁלוּחֶךָ. וְנֶם
מִי יִי אֲשֶׁר שָׁלַחְךָ. וְעַם
וְעַבְדְּךָ בּוֹ בְּאֵף
בְּשִׁלְחֶךָ. חֲזַר בְּעַל
כָּרְחוֹ עָשׂוֹת מִשְׁלַחְךָ:
טָפַשׁ לָבוֹ וְנִבְעַר אַחֲרֵי
זֹאת. יַעֲזֹב רִדּוֹף אַחֲרֵימוֹ
לָבוֹז בְּזוֹת. כְּלִי קֶרֶב

vereket elkészített, hogy visszavigye rabszolgaságba a szabadság-diszította népet. Három napig várt, hátha visszatérnek? megfordult a szive, látván, hogy reá nem is hederitenek — megnyitá kincstárát és seregének oda igéri, ha egész szivvel e dologban segíti. Mikor az elbocsátott nép a határutra kanyargott, a jóságos Isten a Filiszteusok felé éppen ellenkező irányt adott, nehogy a harczosok Zebed és Sutelák tetemeit lássák: ez okon vezette innen messze, mikor a zsarnok őket eleresztette.

Szolgáját elküldé, hogy örömmel vezesse ki a népet; kinzóikra halálcsapásokat mért. A Legtökéletesb! megemlékezett arról, a ki minden próbán helyt állt, e miatt oltalmába vette ivadékait, hogy az apai jusba juttassa.

נָשָׂא וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת.
לְהָשִׁיב לְעַבְדוֹת אוֹם
נֶאֱוָה בַּחֲרוּזוֹת: מוֹעֵד
שְׁלֶשֶׁת יָמִים חָכָה
לְחֻזּוֹר. נִהְפֵךְ לִבּוֹ בְּלֹא
אָבוֹ חֻזּוֹר. סָפוּנִי גִנּוּיוֹ
פָּנָה לְחִילוֹתָיו לְבוֹזֹר;
עָבוֹר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ
לְעֻזּוֹר: פָּרַשְׁתָּ דֶּרֶכִּים
כָּנַע עִם מְשַׁלָּח. צִדְדָם
מֵאַרְחַ פְּדִישָׁתָּ שׁוֹב
וּסְלָח: הִיוּ קָלָנִים
מֵרֵאוֹת עֲצָמוֹת זָכָר
וְשׁוֹתֵלָח. רַחֲקָם מִדֶּרֶךְ
אוֹתָם צָר בְּשַׁלָּח:

קָחַל עַבְדּוֹ שָׁלַח
לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן
שׁוֹדֵדֵיהֶם שָׁת בָּם
מִכּוֹת אָסוֹן:

הִיוּ תָמִים זָכָר מְנוּסָה
וְנִמְצָא חָסוֹן. תּוֹלְדוֹתָיו
לְהִגֵּן נַחֲלַת אָב לְחָסוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אֱבֶרֶהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכֵּן כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לַיְשָׁנֵי עֶפְרָיִם.
מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה:

ניוסד ע"פ א"ב.

Hadicselt vetett a vég-
telen bölcseségű és min-
denható Isten, hogy a föld
lakosait megtanítsa, meny-
nyivel többet ér az okos-
ság, mint a nyers erő. A
megtévesztés gyepelőjén jár-
ratta a főváros fejedelmét,
hogy gyűjtse seregét és
üldözze Izráelt.

Megérdemlették a vízbe
fullasztást, mivel a flu-
gyermekeket a folyóvízbe
vetették és így ők is a
tenger vizébe merültek.
Régi időkben tett ígéretet
váltott be, a mit e kiváló
nép első törzsatyjának
tett. Coán fejedelmei arra
a gondolatra vetemedtek,
hogy e nép lépteit üzőbe

תַּחְבוּלוֹת עַשׂ רַב
עֲצָה וּגְבוּרָה. שׁוֹכְנֵי
חֶלֶד לְלַמֵּד חֻכְמָה
מִגְבוּרָה. רֶסֶן מִתְּעַה
הָרֶסֶן שֶׁר הַבִּירָה
קָהָלִיו לְהַקְהִיל לְרִדּוֹף
יָפָה וּבָרָה: צָדִיק כְּחָבו
מִשְׁלִיכֵי יָאֹזֵר וּבָרִים.
פּוֹרֵעַ פְּלֶשֶׁם סוֹף הָיוֹת
סְבוּרִים. עֲצוֹת מְרַחֵק
אֱמֵן לָעַם נִבְרִים. שִׁיחַ
אֶשֶׁר שָׁח לְשָׁר שׁ
בְּבוּרִים: נוֹאֵלוֹ שָׁרִי
צֵעַן עֲצָה נִבְעָרָה.
מִצְעָדִי וְאֵת שְׁנֵי
לְהַפְצָה בְּסַעְרָה. לוֹלִי

veszik és elszórják a viharba; és hogyha Isten nem huzta volna kardját ki a hüvelyéből, kivágták volna az erdőt és elégették volna a fáját. Az égben lakó kinevette és gúnyolta őket, mikor így egyesült erővel vonultak ki ellene; látta, hogy megjött a fizetés napja; „gyermekért gyermek“, így szólt az ítélet, vegyék jutalmát, hogy az ártatlan népet bántották. Kerülő utra vezette a megszabadított népet, a puszta felé vetette a Nádas-tenger útján.

Népes gyülekezetben hirdetem nagy tetteit; reggel szólok kegyelméről, hűségéről este. Az éltető harmatot Tőle akarom kérni, hogy az alvókat fel-

אֵל שְׁרוּצִיָּא חֲרָבוֹ
מִתַּעֲרָה. כָּרְתוּ יַעֲרָה
וּבָעֲרוּ בָּהּ הַבְּעֵרָה.
יֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שָׁחַק
וַהֲלַעִיג קָמוֹ. טַבְּכִסִּים
גִּיסוֹ כְּגִיסוֹ לַצֹּאֵת
עֲלִימוֹ. הֵן כִּי בָא יוֹם
נְמוּלָמוֹ. זֹאת תַּחַת זֹאת
נִקְמַת עוֹלָלֵימוֹ;
וְלַעֲשׂוֹת כְּדָהֶם מִשְׁפָּט
הַכְּתוּב בְּחִסּוּף. הָשֵׁב
נְמוּלָם כְּזֶדְדוֹ בְּעַם
הַכְּסוּף. הֵן דֶּרֶךְ יְהִסֵּב
לְגִּאּוּלֵי בְּזוּרֵעַ חֲשׂוּף.
גִּלְגָּלָם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ
יָם סוּף:

קָהֵל מַעֲלָלָיו בְּקָהֵל עַם
תָּמִיד אֶרְנֶנּוּ. בְּבִקְרָה
לְהַגִּיד חֲסָדוֹ וְאַמּוּנָתוֹ
בְּהַתְּלוּנֵנוּ. הֵן אֲזוּרוֹת
טָלְלֵי תַחִי מִנּוֹ אֶתְחוּנֶנּוּ.

éleszsze, hogy népe megpihenjen az Ő árnyékában.

אֲשׁוּמִים לְדַחֲיוֹת עִם
בְּצִלּוֹ מִתְלַוֵּנִן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע"ס א"ת ב"ש ונסוף חתום חננא קלונימוס.

Csudálatos! Rettenetes! ki ne félne Tőled? Csak a tévedező szivűek nem ismerték el rettentőségedet; de mikor Őn és Fibeszesz ifjúságán törvényt láttál: hallván híredet, rettegtek és féltek Tőled. Nagy csudatetteidet ki tudná elbeszélni? Sokkal több és sokkal hatalmasabbak, hogysem felsorolni lehetne. Ténta volna a tenger, íródeák minden teremtmény: akkor se tudnák még csudatetteinek egy részét • se könyvbe szedni. Ötszáz járást léptél át lakóhelyedről, megbüntetted ellenségedet, a midőn rosszul bántak bárányaiddal. Te sem ki mélted méhük gyümölcsét, Őn elsőszülötteit kiirtván. Tiz csapást szen-

קָחַל אֵיוֹם וְנֹרָא מִי לֹא
יִרְאֶה. תּוֹעִי לֵב לֹא
הִבִּירוּ מוֹרְאֶה. בַּחוּרֵי
אֶזְנוֹ וּפִי בְּסֵת דִּין
בְּהִרְאֶה. שׁוֹמְעֵי שְׁמִיעַד
רָגְזוּ וַחֲלוּ מִמוֹרְאֶה:
גָּדַל נֹרְאוֹתֶיךָ מִי יוּכַל
לְסַפֵּר. רַבּוֹ עַד לְמֵאד
וְעֲצָמוֹ מִסֵּפֶר. דִּין הָיִם
וְכָל יַצִּיר סוֹפֵר. קִצַּת
נֹרְאוֹתָיו כֹּא יוּכַל
לְחֻזַּק בְּסֵפֶר: הִלּוּךְ
חֲמֵשׁ מֵאוֹת קֶצֶפֶת
מִמֶּעוֹנֶךָ. צוּר רִיךְ
הִצְמַת בְּהִרְעוֹ בְּטִלְאֵי
עֲנֶה. וּבִמְחֲמֵי בְטָנָם
לֹא חָסָה עֵינֶיךָ. פִּטְרֵי
רַחֵם וְרֹאשִׁי אֶזְנוֹ בְּעֶנְךָ:

vedtek a hatalmas kéztől, de mindegyik ötszörös mértékben sujtotta őket, míg végre a tengerben elvesztek. Sok akadé-követ gördítettél már előlünk, egyengesd most is utainkat, küldj Czionból üdvöt és új dalt zengünk, koronát teszünk fejedre, mint a mikor Mózzsal a szabadság-dalt énekeltük.

Arra törekedtek Haróset lakói, hogy az ártatlan népet kiirtsák, kitörüljék nevét és emlékét. De a Kison patakja elragadta őket, karuk összetört: ekkor szállta meg az Ur szelleme Deborát és hőskölteményt énekelt.

Sok agyarkodó ellensége volt annak, ki helyt állt Isten ügyeiben; Te vittad ki harczait, Te aláztad meg őket: szégyenbe ejtetted; azért szentelt

וְעַכְשָׁם בְּעֶשֶׂר בְּחוֹמֵשׁ יָד
הַגְדֹּלָה. עוֹלוֹת אַחַת
לְחָמֵשׁ בַּעֲבוֹת גִּדְּלָה.
חֲסָפוּ וְרוּעַ אֲשֶׁר מָאֵד
גִּדְּלָה. סַעֲפָם עַל אַחַת
חָמֵשׁ בַּגְּדֹלָה: טְבוּעִים
בֵּינוֹן מְצוּלָה בְּתַדְרוּל
הַגִּישִׁיר. נֶגֶף אָבֵן הָסֵר
וְעִקּוֹב הַיִּשִּׁיר. חֲיוֹן יֵשַׁע
מְצִיּוֹן שֶׁלַח וְחָדָשׁ נָשִׁיר.
כֶּתֶר לָדָּ לֵיתָן כְּאוֹ יִשִּׁיר:

קהל חֲרָשֵׁי יוֹשְׁבֵי חֲרָשֶׁת
לְאַבְד יָפָה וּבָרָה
נִתּוּשׁ וְאַבְד שֵׁם וְשֵׁאֵר
בַּגְּבוּרָה. חֲיוֹן נָחַל קִישׁוֹן
גִּרְפָּם וְזִרְוָעָם נִשְׁבָּרָה.
אֵז לַבִּשָּׁה רוּחַ וְשָׂרָה
דְּבוּרָה:

קהל קָם עַל רַבּוֹ קָמִיו
לְלִזּוֹת. לְחִמָּת לִוְחָמִיו
וְהָ כִּנְעַת אֹתָם
לְהַבְזוֹת. חֲיוֹן נָעַם זְמֵרוֹת

Neked kedves dalokat,
szerzett számodra zsoltá-
rokat.

Vajha Czion újra visz-
szanyerné régi jogait,
hogy székhelyedet ismét
oda tennéd, jó hírét
magasra emelnéd és mi
ottan énekelhetnők a meg-
váltás uj énekét.

יְמִלּוּךְ ייִ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

Még mielőtt a föld
alapját megvetette, a
magasság lebegőjét sá-
torrá kiterjesztette, már
Izrael megalapítását tervbe
vette, a nemzetek közül
magának kiszemelte. Ta-
nácskozáván az ember te-
remtésén, sorsot vetettek,
hogy a király és szolgálai
mely nemzetnek lesznek
külön őrei? És ime az

בָּטָה לְךָ לְהוֹזוֹת. יְחַדֵּשׁ
וְיִשָּׂר אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:
קָח מִכָּל יוֹפִי עַל
מִשְׁפָּטוֹ יַחֲדָשׁ. וְעוֹד
נִדְּךָ בּוֹ בְּקָדֶם יִתְחַדָּשׁ.
חֲזוֹן שִׁי אֵין לְמַעְלָה
לְמַעְלָה יְרוֹם וַיִּגְדָּשׁ.
סָלָה בְּתוֹכּוֹ נָשִׂיר שִׁיר
חֲדָשׁ:

קָח אֲדָנִי חֶלֶד עַד לֹא
טְבוּעִים. וְטָרַם תְּלוּלֵי
רוֹם לְאַהֵל קְבוּעִים.
מֵאֵז הָעֵלָה בְּמַחֲשַׁבְתָּ
הַגְּלִי רְבוּעִים. הָיִיתָ לוֹ
מִכָּד אוֹם תְּבוּעִים.
וּבְהַמְלִךְ לְבָרָאֵת יִצִּיר
רֹאשׁ טְבוּעִים. בְּעֶדֶם
חָלוּ מִקֶּדֶךָ וּמִשְׁרָתִיו
מִצְבִּיעִים. וּמֵאֵז בְּחֶלְקוֹ
עָלוּ מִחֻלָּשִׁים שְׂבָעִים.

Ur őnmaga a hetven
közül Izraelt választotta.
Mikor pedig vétkezett,
számkivetést, rabszolgasá-
got megérdemlett: ekkor
is idő teltével megindult
könyörülete, az unokák
felé hajtott a kegyelme,
imádságukat, kiáltásukat
meghallotta, megfigyelte
és mintha álomból felser-
kenne, ráveté kezét ellen-
ségére, üti, veri, sebesíti,
az elbocsájtásra kénysze-
riti. Ezek kivonulnak meg-
rakva arannyal, ezüsttel
és még másféle értékek-
kel; az ellenségben pedig
gonosz szellem ébrede,
mely arra bizgatta, hogy fel-
fegyverkezve üzőbe vegye,
erre aztán fellobbant az
Ő haragja, gonosz tervük
rajtuk szárada, meglapul-
tak, belefultak hullámzó

וּסְגָלָם לוֹ לְחַבֵּל נַחֲלָה
מִקְבָּעִים. וּכְחָבוּ גִדּוֹת
וְעֲנוּי וּקְבָעִים קוֹבָעִים.
נִתְּנָלָנוּ רַחֲמָיו לְסוֹף
שְׁלָשִׁים שָׁבוּעִים. וַיֵּט
חֶסֶד עַל-בְּנֵי רִבְעִים.
וְהָטָה אָזְנוֹ וְסִכַּת שִׁיחַ
מִשׁוּעִים. וַיִּקֵּץ כִּישָׁן וַיֵּד
צָרָיו בְּגוֹעִים. הִכָּה
וּפָצוּ עַ בְּכַד-מִכָּה
וְאִבְעָבוּעִים. וְאַחֲרֵי כֵן
שָׁלְחוּם בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל
שָׁבָעִים. בָּפוּ וּבְכַסְף
וּבְזָהָב וּבְלִמְיָ
צָבָעִים. וְעוֹד מִסֵּךְ
בְּקֶרֶבָם רוּחַ עוֹעִים.
וַיִּסִּיתֵם רִדּוֹף אַחֲרֵינוּ
בְּשָׁרֵינוֹת וְכוֹבָעִים.
וְאֵן עָלְתָה חֶמְתּוֹ וַיָּשָׁב
עֲלֵיהֶם אֹנֶם וְשִׁקָּעַם
בְּטָבוּעִים. וְנָפְלוּ

tengerbe, mintha lettek volna agyagedény elmálolt cserepe.

וְנִשְׁבְּרוּ כְּשֶׁבֶר נֶבֶר
לְמַבּוּעִים:

ח'ק בְּגִזְרַת חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ח'ק חֲכָם לֵבָב וְאַמִּיץ כַּחַ. מִי יוּכַל אֱלֹוֵי לְנִכּוּחַ. אֲשֶׁר
בִּידּוֹ הַגְּבוּרָה וְהַכַּחַ. קָדוֹשׁ:

סס הַנֶּחֱצֵר חֲתוּם כַּפּוֹל זֶרְאֵשׁי הַמַּרְוּזוֹת מֹשֶׁה בִּירְבוּ קְלוֹנִימוֹס.

Mit használ a gonosznak az ő gonoszsága? Hogy büszkélkedhetik a vakmerő az ő cselekedeteivel! az Ur színe előtt, a ki mindenkinek megfizet az ő tettei szerint? Hogy intézhet zendülést a porszülött az ellen, ki szavával világot teremtett? Ki kezében tart halált és életet? A világ magasságára tette trónusát, onnan kormányozza egész világot — ugyan ki nyakaskodnék ellene, hogy ne venné jutalmát? Vezérek kezdték meg legelőször az elfajulást, szándékosan tértek le az egyenes utról, Isten nevét bálványképre alacsonyították; ezekre, kik a világ karóját kitörték, a tengerek is kitör-

מָה מוֹעִיר רָשָׁע
בְּעֲלֹוֹ. וּמָה יַעֲזֹו וְד
בְּמַעַלְלֹוֹ. פְּנֵי מַשְׁלָם
לְאִישׁ בְּמַפְעֲלֹוֹ: מָרַד
הַיּוּכַל עֲרוּךְ חֶמֶר! נִכַּח
יוֹצֵר כֹּל בְּאֶמֶר. רוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ בִּידּוֹ שׁוֹמֵר:
שָׁכְנוּ שֵׁת בְּרוֹם עוֹלָם.
מִמַּשְׁלָתוֹ עַל כָּד
הָעוֹדָם. מִי הִקְשָׁה אֱלֹוֵי
וַיִּשְׁלָם: שְׁלִישִׁים פָּתַחוּ
רֹאשׁוֹן קָקְלֶקֶד. אֲצִו
סְלוּל אֶרֶח לְעֵקֶל. שֵׁם
אֵל בְּאֱלִיל לְהֵקֶל: הָעֵל
פָּרְצוּ גֶדֶר עוֹלָם. וּפְרִץ
מִי הַיָּם בְּגִבּוֹקָם.

tek határukból, elárasztották és kipusztították a világból. Ezzel ítéletet mutatott a jövő nemzedéknek, nehogy minden teremtményt imádjanak, hanem csak azt, ki a nemzedéket elészólítja. Erőskarú emberek kezdetek elszaporodni és azt mondták Istennek: Menj el közelünkől! Pedig Ő látta el házukat minden jóval. Még a földből felszálló vizpárát fitymálták; boszantották azt, ki esőt hullajt a földre: minek nekünk a záporosó? Ekkor a Magasztos rájuk mérte ítéletét és hatalmas esőket öntött reájuk, kiirtván minden állandóságukat. Sineár magasra törő lakossága az égbe akart szállni bolondjába, de nagy szélvész és viharral széjjel szórta; szélességüket egyenlő mértékkel büntette meg; elszóratásért elszóratás; megakasztá gondolatukat soknyelvűséggel; miként

וּשְׁטָפָם וְאַבְדָם מִן
הָעוֹלָם: הִרְאָה בָם דִּין
לְדוֹרוֹת. לְבִלְתִּי פָלוֹחַ
לְכָל יְצִירוֹת. כִּי אִם
לְקוֹרֵא הַדּוֹרוֹת: בְּעָלֵי
זָרוֹעַ הִחֲלֹו קְרוֹב.
וַיֹּאמְרוּ לֹא לֵאלֹהֵינוּ
מִקְרוֹב. כַּמֶּלֶךְ בְּתִיָּהֶם
שׁוֹבֹת רוֹב: בְּעֵשׂוֹ בְּאֵד
מִן הָאָרֶץ. וְנִבְּאֵנוּ
לְמַמְשִׁיר עַל הָאָרֶץ. מֶה
קָנוּ לְמַטְרוֹת עָרֵין: רֶם
מָתַח דִּין בָּהֶם: וּמַטְרַת
עוֹ שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם. וַיִּמַּח
אֶת כָּל יְקוּמֵיהֶם: רָמָה
רוּחַ יוֹשֵׁבֵי שְׂנֵעַר.
וּלְעֵלוֹת לְשַׁחַק לְבָם
נִבְּעַר. וְהַפִּיצָם בְּרוּחַ
סוּעָה וְסֵעַר: בַּד בְּבַד
פָּרַע שְׂאוֹנָם. וְנָפִין מוֹל
נָפִין דָּגָם. וּבִטְלָה
עֲצָתָם כַּפְּקָן לְשׁוֹנָם:

ők is nyelvükkel botlottak és mindnyájan egy csomót alkottak: nyelvük megzavarodott és onnan széjjel szóródtak. A kaján-szemű Szodomiták haszonlesésből nyakaskodtak, még egy csipetnyivel sem segítettek az éhezőn; hosszabbra vagy kurtábbra rakták a nyoszolyát; szegényelől kolduselől becsukták kezüket, utast a hajlékuktól elűzének: így vastagodott a bűnük és nőtt a vétkük. Minthogy a becsületes viselkedést elgörcsítették, azért a legjobb kincse rájuk nézve megmászult; gyökerestül felforgatta városaikat az utókor oktatása végett. A Coánim vonakodtak példát venni; nem tanultak okulást az előbbiektől, rosszaságban még tultettek mind az előzőkön; a jámbor ivadékokat faggatták, kinozták, kedvesei gyermekeit balsorsra juttatták: ezt látván, megindult az Örökkévaló ke-

בְּאִשֶּׁר הֵם בְּשָׁפָה זָדוֹן.
וּבְאַגְדָּה אַחַת כָּלָם
נוֹעְדוּ. כָּלֵל לְשׁוֹנָם
וּמִשָּׁם נִפְרְדוּ: יִקְשׁוּ
צָרֵי עֵין בְּבָצַע. וּמֵאֲנוּ
פְרוֹסָה לָרַעַב לְבָצַע.
וְהֵאֲרִיכוּ וְקָצְרוּ אֶת
הַמָּצַע: יָד קָפְצוּ מֵעֵנִי
וְדָד. וְעוֹבֵר אֶרֶח
מֵעֲלֵיהֶם חָדַל. וְכִבֵּד
חֲטָא וְעוֹן גָּדַל: קִלְקְלוּ
צַעֲדֵי יִשְׂרָאֵל כִּסְלָף.
וְאוֹצְרוּ הַטּוֹב עֲדֵיהֶם
חֲלָף. וְהִפְכֶם מִשְׁרַשׁ
דְּוִרוֹת לְאַלְפָּה: קַחַת
מוֹסֵר מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים.
וְלֹא לָמְדוּ דַּעַת
מִקְדָּמוֹנִים. הִרְעוּ מִכָּל
אִשֶּׁר לִפְנֵים: לְחָצוּ
בְּמַרְדַּן וְרַע חֲסִידָיו.
וְגִזְרוּ גִזְרוֹת קִבְּנוּ
יְדֵידָיו. וַיֵּרָא יְיָ וַיַּעֲזֹר

gyelme; hogy pedig ígéretét teljesítse és a segítséget gyorsítsa: levont a megszabott rabszolgasági idő számából és a szörnyetegre kiönté haragját; de nem az Ő nagyságának hatalmához képest kezdett el ezen erőszakoskodó néppel, hanem inkább nagy szerénységgel. Csudákat, jeleket küldött, hogy mutakozzék, de mikor az nyakaskodék és még nagyobb terheket rótt a népre, akkor sujtolta nagy rettentőséggel. De még legnagyobb haragjában sem lépte át az igazság határát, hanem szigorú igazság szerint büntetett. Azt a büntetést, melylyel utoljára ijesztgette, már első ízben kijelentette; és időközönként mindig meghosszabbította a harag kitörését. Addig nem is sujtolta Isten, míg előre ki nem jelentette neki, csak aztán bocsátotta reá. Egy egész hónap volt minden

חֲסָדָיו: לְמַלְאוֹת דְּבָרוֹ
וְלִהְיֵשׁ עֲזָרָה. אַחֲזֹר
הַשִּׁיב חֲשָׁבוֹן גְּזֻרָה.
וְעַל תַּנִּין שָׁפַךְ עֲבָרָה:
וְלֹא בָכַח לְפִי הַגְדִּלָּה.
הִחַל כְּבַעְרִי זְרוּעַ
תַּחֲקָה. כִּי אִם בַּעֲנֹה
גְּזוּלָה: וְאוֹת וּמוֹפֵת
שָׁלַח לְהִרְאוֹת. וְהִקְשָׁה
עָרַף וְהִכְבִּיר תִּלְאוֹת.
אִז הִכְהוּ מַכַּת נִזְרָאוֹת:
נָאֹר אֶף לְפִי חֲמָתוֹ.
לֹא עָבַר דִּין אֲמָתוֹ. כִּי
אִם בִּישָׁר מִדָּתוֹ: נָגַע
אֲשֶׁר בְּסוֹף הַבְּעִיתוֹ
בִּזְהָרִים תַּחֲקָה
לְהַתְרוֹתוֹ. וּמִקֵּץ לִקֵּץ
הָאֲרִיךְ עֲבָרְתוֹ: יָהּ
מִכָּה לֹא הִכְהוּ. עַד
שָׁלַא קָדָם וְהִתְרֹוּ.
וְאַחֲרֵי כֵן שָׁלַח וְהִלָּקְהוּ.
יָרַח הוֹמָצַב לְכָל מִכָּה.

csapásra kimérve, három héten figyelmeztette és várakozott és csak a negyedikben dühöngött a csapás. Már kilencz sebet vágott rajta, de nem alázkodott, nem tágitott, ekkor a tizedikkel megtörte a gonoszság hatalmát. Fekvő ágyából kelt föl éjjel és Pászrosz országában nagy volt a jajgatás; melyben nem sirtak, nem volt olyan ház; és azon száj, mely kimondta: „Nem bocsátom el!“ az a száj könyörgött, hogy induljanak el. „Keljetek menjetek, ahogy mondtátok és imádkozzatok.“ És miért lett mindez e számot nem igen tevő néppel? Nincs szívetek, hogy bölcsességet szerezzetek? Hiszen mind e csudák szemlátomást történtek és még sincs eszetek, hogy megértsétek? Az egyiptomiak elrontották végtére mindazt, a mit kezdetben jót tettek. Széir és

ושלשת חלקים העיר
וחכה. ורביעית החדש
שמושה המכה. מחץ
בו מחצות תשע. ולא
נכנע וראשע.
ובעשירות נשבר משה
הרשע: מערש יצונו
קם לילדה. ובארץ
פתרום צוהה גדולה.
כי אין בית בלא יללה:
ופה שאמר לא אשלח.
הוא הפה חנן לשדח.
(ענה בנאלח) קימו צאו
כדברכם לפלח: ולמה
זה דחשויבי באין.
לקנות חכמה ולב אין.
מותרים בנוגע בבבת
עין: שכל זאת רא
יבינו. פוטים אשר
בתחל התקינו. בעקלו
בסוף כך נדונו:
חזן שעיר ומפוליו אשר

hozzá hasonlók meg se
kezdték a jók, mi lesz
ezekkel a fizetés napján?

לְחֶרְבָּהּ. נָתַתְּ בִּינוּ
מֵרֹאשׁ וְעַד קִצְבָּהּ. מַה
יַעֲשׂוּ בַּלַּהֵט הַיּוֹם הַבֹּא:

בסדרה קהלות ח"ב טז:

קִרְיָה בְּעֻמּוֹתָיו קִנְיָאָה בְּלִבָּשׁוֹ נָקָם. לְהַרְיֵעַ וּלְהַצְרִיחַ
מִקְמָיו לְהַתְּנָקָם. שְׁבַעְתִּים יָשִׁיב אֶל חֵיקָם. קְדוּשׁ:

Most azonban: Az Örök-
kévaló segített azon na-
pon:

חַיִּים וּבָכִין וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם
הַהוּא:

a kiváló népnek, melyet
csudákkal és hatalmas kéz-
zel az egyiptomiaktól meg-
szabadított; a hitéhez hű
népnek, ki szereti a tudo-
mányt és bölcseséget, ki
a gyöngyöknél drágább
tanulmányt kutatja, paran-
csolatait és intézését fel-
fogja; dalokat zeng Isten-
nek, a ki saját birtokának
jelezte, ki Rajta függ, Reá
támaszkodik, tudja, hogy
a mennyei atya mit cse-
lekszik. Hozzá kapcsolódik,
Hozzá ragaszkodik és ár-
nyékban nyugszik.

מיוסד ע"פ א"ב.

אֲצוּלִים מִפֶּרֶךְ סוּגִים
בְּחֹק יָד וְנִסְיוֹנִים. גּוֹי
שׁוֹמֵר אֱמוּנִים. דַּעַה
וְחִכְמָה חֲנוּנִים. הַהוֹגִים
בִּיקָרָה מִפְּנִינִים.
וּמִצּוֹתֶיהָ וְהוֹרִיזֶיהָ
מִבְּנִים. זְמִירוֹת לֵאלֹהִים
נוֹתֵנִים. חֶפְלָה נִחְלָתוֹ
מִכְּנִים. טְפוּלִים בּוֹ
וְעָלָיו נִשְׁעָנִים. יוֹדְעִים
מִהַפְּעַל דֶּרֶךְ מַעֲוִנִים.
כְּאוֹזֵר בְּמַתָּנִים נְתוּנִים.
לֹא דְבָקִים וּבְצִדּוֹ לָנִים:

Pihennek és védekeznek Isten árnyékában, követik Istent minden útjában, ellenségük ellen Ő a segély.

És látá Izrael:

A magasságok magasságának kiterjesztését, a föld oszlopainak lesüllyesztését, a tenger hullámainak bősziűtségét, a nagyszámu ellenség megfékezését; az egyiptomiak megbüntetését, kik el akarták pusztítani az Ur szőlőkertjét; égmagasságig vetette őket. aztán a vizek mélységébe zuhantatta őket. Az árvák ügyét Ő bírálja, dicséretét mindig hirdetik.

Átengedte a keményszívű egyiptomiakat a zsákmányolásnak és a gonosz szellemeknek.

Ekkor énekelt Mózes:

Hálát és zsoltárszót, zsolozsmát, dicséretet és magasztalást, ujjongást, dalt és dicsőítést. Egyszerre mondták: Énekelni akarok annak dicsőségére, ki fényben lakik; a ki

לָנִים מִסְתַּוְּפִים בְּעַל אֵל. מְשׁוּכִים
אֲחֵרֵי אֵל. וּבְצֻרֵיהֶם נִלְחָם הָאֵל.

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל:

מֹתֶת חַת נֹבְהִי
מְרוֹמִים. נוֹטַעַת אֲדָנִי
הַדּוֹמִים. סוֹעֶרֶת שְׂאוֹן
יָמִים. עוֹרֶפֶת הַמּוֹן
קָמִים. פּוֹרֶעַת דִּין
עֲנָמִים. צוֹדָה מַחְבְּלִים
כְּרָמִים. קוֹלַעַת עַד צִית
רָמִים. רוֹטֶשֶׁת עַד חוּג
תְּחוֹמִים. שׁוֹפֶטֶת דִּין
יְתוֹמִים. תִּהְיֶתוּ תָמוּד
הַיּוֹת נוֹאֲמִים:

נוֹאֲמִים שְׁלוּל חֵלֶם בְּלֵב מוֹקֶשֶׁה.
בְּסִקְרוֹ בִּיד אֲדוֹנִים קֶשֶׁה.

אֲזַיִשִׁיר מֹשֶׁה:

מִיּוֹסֵד ע"ס תְּשַׁרְקָה.

תּוֹדָה וְקוֹל וּמְרָה.
שְׁבַח וְהַלֵּל וְצִפּוּרָה.
רוֹן וְעוֹז וְתִפְאָרָה. קוֹל
אֲמִרִים אֲשִׁירָה. צִלְצוֹל
לְדָר בְּנִהוּרָה. פּוֹדָה

megszabadít. gyorsan segít, az inség idején meghallgat, népe könyörgésére hallgat, üdvöt ad a népnek, melyet imént néppé teremtett, megsemmisítvén ellenségeit.

Egyiptom szép országát elpusztította, engem pedig a sir fenekéről kihuzott.

Isten az én győzelmem és diadalénekeim!

Benne bizik lelkem, Ó a dicsőségem, ki felemeli fejemet, ki ismeri szenvedésemet; könnyű felhőn lebeg, hogy enyhítsen, könyörült rajtam és rebege sem felé fordult; sárból, posványból kihuzott, börtönből szabadságra hozott, kiirtotta, elpusztította ellenemet, keresvén, dicsősége nekem megnyilatkozott, szükségemben Hozzá imádkoztam és O el nem hagyott; erősített, gyarapított és nem vetette meg fohászkodásom.

וּמַחִישׁ עֲזָרָה. עֲנֵה בִּיעַת צָרָה. סוּכַת מַעֲמֹו עֲתִירָה. נוֹתֵן תְּשׁוּעָה לָעַם נִבְרָא. מַצְלִיל קַמֵּיהֶם בְּעִבְרָה:

בְּעִבְרָה הֵשֵׁחַ יְסֵה פִידָה. וְדַלֵּי מִשְׁאוֹל מִחַתֵּהָ.

עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה:

לֹא חָכַתָּה נַפְשִׁי כְבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי. יוֹדַע בְּצָר נַפְשִׁי. טָם עַל עֵב קָל לְהַנְפִּישִׁי. חָמַל עָלַי וְשָׁע רַחֲשִׁי. זָכַר חֲסִדֹו וְאַמוּנָתֹו לְהַחֲפִּישִׁי. וַיַּעֲלֵנִי מִטִּט רַפְּשִׁי. הֵמוּצִי אִי מִמַּסְגֵּר לַחֲפִשִׁי. דִּעַךְ וְצִמַּת מִבְּאִישִׁי. גָּלָה כְבוֹדֹו עָלַי לְדַרְשִׁי בְּצָר לִי קִרְאָתִיו וְלֹא נִטְשִׁי. אֵילִי וְחִילִי וְלֹא בָזָה לַחֲשִׁי:

Megfigyelte fohászzkodásomat és nagy haraggal küzdeni ment az ellenséggel.

לְהִשִּׁי בֶן וַיֵּצֵא בַחֲמָה. מוֹל צַר
לְהִקְחָמָה.

Az Örökkévaló a had Ura!

יְי אֵישׁ מִלְחָמָה:

מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב.

Hatalmat övezett, bosszuba öltözködött, pánczéban, sisakban jelent meg, fenséget öltött és tündöklött, ijját megfeszítette, kardját élesítette, így mutatkozott. Zugás, morgás hallszott, a föld rengett, ingott, Put és Lud elpusztult, sebéből ki nem gyógyult, kar és tar és álla megsebesült, vőlegény, közlegény és százados együtt mind a pusztulásba merült, mivelhogy a népet gyötörték.

אֲזַר עֲזוֹ וְעַם קִנְיָה.
בְּשָׂרָיוֹן וְכַבֵּעַ נִרְאָה.
נִאוֹת לָבֵשׁ וְנִתְנָה.
דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וּבֶרֶק חֲנִית
הִרְאָה. הִרְעִים רַעַשׁ
וְקָל תְּשׁוּאָה. וַתִּתְנַעַשׁ
וַתִּרְעַשׁ אֶרֶץ וּמְלוּאָה.
זֶלַעַף פּוֹט וְלוֹד
בְּמִשְׁאָה. חֲרוֹב הַחֲרִיב
בְּלִי רְפוּאָה. טָרַף זֶרֶעַ
וְקִדְקוֹד וּפָאָה. יַחַד שׁוֹעַ
וְקוֹעַ וְשׂוֹר מָאָה. כָּלָם
נִעַר בְּכִלָּאָה. לְבַעֲבוֹר
אוֹם הִנְהִלָּאָה:

A meggyötört árnyékában rejtőzött, az ellenséget pedig a tenger közepébe süllyesztette:

הִנְהִלָּאָה רַחֵף בְּצִלוֹ. וַצַּר בְּתוֹךְ
יָם הַצִּלִּילוֹ.

Fárao szekerét és seregét.

מִרְכַּבּוֹת פָּרַעַה וַחֲיִילוֹ:

Az ellenség táborát se-regestül, előkelő és fegy-verhordozója, egy-egy tar-

מִחֲנֵה צָר וְכָל שְׂאוֹנוֹ.
נָגִיד וְנוֹשֵׂא כָּלִי זִינוֹ.

tomány fejedelme és csap-
patja, a sisakos és pán-
czélos, lovas és szekeres,
fegyver az ágyékára kötve,
gyalogos és parittyás, tiszt
és közember, szolga és
ura, ijászok és balkezűek,
köztük Fárao egész kísé-
retével: elvesztek, pusztul-
tak, dicsőségükkel sirba
szálltak.

Dicsősége eltűnt, népsége
megszűnt, mindnyajan együtte-
sen megzavarodtak:

Mélységek reájuk borultak.

Hullám csapott hullám-
ra, a nád suhogása még
növelte a zajt, ehhez még
mennydörgés, földrengés
és vad kiabálás, keleti szél,
vihár és szélvész; minden
oldalról megdagadtak a
esatornák, ezek folyókká

שָׁר כָּל פֶּלֶךְ וּפְלֶלֶךְ
וּלְגִינוֹ. עָטוּר כַּבֵּעַ
וּלְבוּשׁ שָׁרִיוֹנוֹ. פָּרֵשׁ
וּרְכָב מִצְמָדָת עַל-
מִתְנֹו. צוּעֵד בְּרַגְלֵ
וּקוֹלֵעַ בְּאַבְנֹו. קָצִין
וְנִקְלָה וְעֶבֶד וְאֲדוֹנוֹ.
רוֹמִי קִשֶׁת וְאַמֵּר יָד
יְמִינוֹ. שֵׁם פָּרַעַה וְכָל
הַמוֹנֹו. תָּמוּ נִכְרָתוֹ
וְהוֹרֵד שְׂאוֹל גְּאוֹנוֹ:

גְּאוֹנוֹ בָּלַע וּשְׂאוֹנוֹ נִחְרָמוֹ. וַיַּחַד
בָּדָם נִהְמָמוֹ.

תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תַּהוֹם אֶל-תַּהוֹם
קָרָא. שְׂאוֹן סוּף לְעָמָם
נִתְנָרָה. רַעַם וְרַעַשׁ
וּקוֹל עֶבְרָה. קָדִים
סוּפָה וּסְעָרָה. צְנוּרוֹת
מִפָּה וּמִפָּה מִקְלָחִין
בְּגִבּוֹרָה. פִּלְגִּים יִבְלִי
נִהְרָה. עֶבְרָה וְזַעַם

nőttek: mindezek vad düh-
vel fogták körül és ijesz-
tették az ellenséget, el is
súlyedtek egyszerre mind-
annyian, akár ólom, még
hirmondója sem maradt.

Mikor a hír hozzám érke-
zett, reszkettek gyűlölőim, hir-
mondóm (Mózes) pedig és egész
seregem dicsőítették

Jobbodat, oh Örökkévaló!

Hogy nevedről beszélje-
nek az egész földön, azért
mutattad hatalmadat ellen-
ségeden; kivonultál néped
segtségére, hogy halált
hozz ellenségedre, hatal-
mas jobbodat kinyujtottad,
hogy polyvaként el-
szórjad az ellened harczo-
lókat; mennydörgéssel fe-
lítettél a lázongóknak, kik
ellened lázongtak; szigorú
ítéletet mondtál rájuk; a
nép magától üzte könyö-
rületedet. A népek közt
híre járt a büntetésednek,
a mit népedért végrehaj-
tottál.

Néped szavát meghallottad
lakóhelyeden és üldözött meg-
aláztad dűlködben.

וַיִּצְרָה. סָבִיב בַּעֲתוּהוּ
צָר עִם כָּל־שִׁירָה.
נִשְׁקָעוּ כָּל־יָחִיד
בְּאַבְרָה. מִבְּלִי הוֹתִיר
מוֹלִיד בְּשׁוֹרָה:

בְּשׁוֹרָה יִצְאָה וְחָלוּ כָּל־בְּעָלֵי
מִדְּנָה. וְאַדְרֹהוּ יָחִיד צִיר וְכָל־הַמּוֹנִי:

יְמִינֶךָ יי:

לְמַעַן סֵפֶר בְּכָל־גֵּיא
שְׁמֶךָ. כִּחַד הָרְאִיתָ
בְּמַתְקוֹמֶיךָ. יִצְאָתָה
לְיִשָּׁע עַמְּךָ. ט בְּחָה
לְשִׁית בְּקִמֶיךָ. חֲשַׁפְתָּ
יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ. וְרוֹת
כְּמוֹץ לוֹחֲמֶיךָ. וְתַנְהוּם
בְּשִׁאֲנֵת רַעֲמֶיךָ. הַמּוֹן
הוֹמִים לַעֲמֶךָ. דִּין גָּמוֹר
דָּנָתָה בְּנֵאֻמֶּךָ. גוֹי
הַמַּעֲבִיר רַחוּמֶיךָ בְּכָל
גּוֹיִם נִשְׁמַע נִקְמֶיךָ.
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לַעֲמֶךָ:

לַעֲמֶךָ קוֹלָם הַסִּבִּיתָ מִמַּעוֹנֶךָ.
וְרַחֲמֶיךָ הַנִּנְתָּתָ בְּחִירָתָךָ.

És fenséged végtelenségével

וּבְרַב גְּאוּנָה:

מיוסד ע"פ א"ב.

Fenséged palástjába öltözködtél, midőn a tengert hatalmaddal szétválasztottad, a pöffeszkedők kevélységét megaláztad, a szegények levertségét emelted, a nádas tenger vizét kiszáritottad, a tenger mélységébe utat csináltál, az ártatlanokat azon átvezetted, a bűnösöket ottan elsüllyesztetted; így ismer tetted tulajdonságidat a világgal, félelmedet minden nép orcájára adtad; midőn az egiptomiakat megaláztad, ekkor minden istenek fölött magasztalódtál.

Magasztalódtál, összezuzván a szörnyetegek fejeit, feldulván haragodban a tenger szívét

Orrod lehelletével.

Innen is, onnan is feltornyosultak, vizek, akár fal, úgy állottak, hullámok

אֶדְר גְּאוּנָה לְבִשָּׁת.
בְּעֵזָה יָם כְּפוֹרֶרֶת.
גְּאוּנָה עֲרִיצִים הַשְּׁפִלָּת.
דְּכָאוּת דָּלִים רוֹמָמָת.
הֵלֵא מִי יָם-סוּף
הוֹבִשָּׁת. וּבְמַעֲמָקֵי יָם
דָּרַךְ שִׁמְתָּ. זָכִים בּוֹ
הַעֲבִרָתָּ. חֲנָפִים בְּתוֹכוֹ
שָׁקַעְתָּ. טָבַעַךְ בְּעוֹלָם
הוֹדַעְתָּ. יִרְאַתְךָ עַל-פְּנֵי
כָל-הָעַמִּים תִּתָּה:
כְּסִלְחִים עֵת הַכְנַעְתָּ.
לָבִדְךָ עַל-כָּל-אֱלֹהֵי
נִתְגַּדְּלָתָּ:

נִתְגַּדְּלָתָּ וְנִתְקַדְּשָׁתָּ לִשְׁבוּר רֹאשִׁי
תַּנִּינִים בְּתִקְפָּךָ. וְהַסַּעַרְתָּ לִבִּי יָם
בְּזַעֲפָךָ.

וּבְרוּחַ אַפְּךָ:

מִפָּה וּמִפָּה עֲרֻמוֹת.
נוֹזְלִים צָנוּ כַּחוֹמוֹת.
סוֹעֲרוּ וְקָפְאוּ תִהְיוֹת.

tomboltak és megsűrűsödtek. akár tömlőkben, kötve álltak, a vizek harmadrésze emerről is, amarról is magasságra emelkedett, a többi elnyújtózkodott, hogy ráléphessenek; de a folyók és patakok is ketté hasadtak, sőt a mi a kutban, vagy veremben, vagy meritve volt valami edényben bárhol és bármely helyen: mind ketté vált, mert így akarta a büntető Isten.

Boszút és buzgúságot ölt, hogy ellenségeit eltaszítsa, a mtként ezt megtette hajdanta.

Szólt az ellenség: üldözöm!

Az ellenség incselkedése és rossz viselkedése nyugton, békén nem hagyták; gonosz szellemük arra ingerelte a pöffeszkedőket, hogy galádságához ismételten visszatérjek; megrogzött bűnösségeért most kellett lakolnia, azért osztotta el szivét és tévedésbe ejtette; azt a népet, melyet

עָמְדוּ צָרוּרִים בַּחֲמוֹת.
פָּנּוּ כֹאן וְכֹאן שְׁלִישׁ
רוּם מִיָּמֹת. צָעוּ
הַנּוֹתָרִים לְמַדְרֵם
פְּעָמוֹת. קוֹרְעוּ אֶת
שְׁבִנֵּהֶרִים וְאַגְמֹת.
רָבָה בּוֹר וְשִׁיחַ וְנִקְרַת
אֲדָמוֹת. שְׁאוּבִים אֶף
שָׁהִיו בְּכָל מְקוֹמוֹת.
תָּוְכוּ יַחַד בְּגִזְרַת לֹבֵשׁ
נִקְמוֹת:

נִקְמוֹת וְקִנְיָה נִמּוֹת שׁוֹנְאִיד
לְהִדּוֹף. כְּמוֹ לְשַׁעֲבֵר עַם לְהִדּוֹף.
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוֹף:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תַּעֲלוּ לִי צָר וְרוֹעַ
מֵעַל־לָהּ. שָׁקַט וְשָׁלוֹ
לֹא הִנִּיחוּהוּ. רוּחַ
עֲרִיצִים הִתְעָהוּ. קִיאוּ
לְשׁוֹב וּלְבָדְעָהוּ. צוּר
עֲבוֹר לְגִבּוֹת שֹׁמֵר
נִשְׁיָהוּ. פֶּלֶג לְבוֹ
וְהִשְׁגָּהוּ. עַם הַנִּתְקַ

imént rántott ki torkából, tűzőbe vette és mondá: utólérem, niegeszem. Gonoszságához mértén kapta a büntetést, azon mértékkel mért neki, a melylyel ő akart mérni.

Tulajdonságából kifolyólag gúnyolkodott küldöttségével szemben: »Ugyan ki az az Örökkévaló!« Megtudta aztán a tenger vizében, hogy mi a Te hatalmad.

Lehelletteddel fútál.

Hogy a tenger reggel felé térjen vissza a medrébe, a nagy tenger is áttört a partokon, egyik csapta a másikat, hogy zajlása erősebb legyen; az ellenség mindegyike élt még, még volt a testben hörgő lélekzet; ekkor fel-emelinté a magasba, aztán a bősziült hullámokba hullajtotta; a ló húzta a szekeret, melynek kerekei kiestek; a kocsivezető a nehezen mozgó fogatot alig birta a gyeplű rángatásaival előre indítani, de önsúlyánál fogva siklott a tenger közepébe, itt, miként polyva, úgy emész-tődtek fel hevétől.

שחרית ליום ה' דפסח

ממלִתֵּעוֹת פִּיהוּ. שֶׁחֶ
אֶרְדָּף אֲשִׁיג וְאֶכְלֶהוּ.
נִפְרַע סָאֵה בְּסָאֵה
בְּרִשְׁעֵהוּ. מִדֶּר לוֹ
בְּנֶגֶד מִדּוֹתֵיהוּ:

מִדּוֹתֵיהוּ נֶאֱצוּ מִי יי מוֹל שְׁלוֹחֶה.
נִרְדָּתוּ בְּמִי ים לְהוֹדִיעוֹ כִּתְּהָ:

נִשְׁפַּת בְּרוּחֶה:
לְהָשִׁיב ים לְאִיתָנוּ.
כְּפָנוֹת בֶּקֶר לְעֵנִינוּ. ים
הַגָּדוֹל פָּרִץ מֵאֻנָּנוּ.
טָרַף זֶה בָּזָה לְהַגְבִּיר
שְׂאוֹנוּ. חֵי כָל אֶחָד
וְאַחַד בְּאוֹד יִשְׁנוּ. וְלֵעַף
רוּחוֹ בְּתוֹךְ נִדְּנוּ. וַיַּעֲלֵם
עַד רוּם מְעוֹנוּ. הוֹרִידֵם
לְמַטָּה בְּדִכּוֹת עֲשׂוֹנוּ.
דִּבֵּק סוּם בְּרֶכֶב
וְהִשְׁמִישׁ אִפְנוּ. נִרְרֵם
בְּכֶבֶד בְּמִתְּג רִסְנוּ.
בְּלֵב ים הִבִּיאֵם בְּעֶצֶם
אוֹנוּ. אֶכְלוּ בִקֵּשׁ יְבִישׁ
בְּחֵרוֹנוּ:

Heve döntötte a balgákat a
tengerbe; azután énekeltek
Neki a hatalmasak gyermekei:

„Ki olyan mint Te az is-
tenek között!”

Minden istenek Istene, a
mélység és magasság te-
remtője, a tengert ketté
osztotta, hogy az áradat
túl ne csapjon, ég és föld
retteg az Ő félelmétől; a
ki mondja, és a nap su-
garai elhomályosodnak, gát-
tot rak a csillagok elé és
nem fénylenek, szikrák,
villámok tőle származnak,
küldetésében sietnek, nem
késlelnek; rendelt álló
csillagokat és üstökösöket,
együtt fénylenek velük az
Orion és a gönczölszekér,
az északi sarkcsillag és a
scorpió, mindnyájan neved
egységét hirdetik.

Tetteid hived iránt való sze-
retettedet mutatják, hogy néped
elnyomóit ostorozzad.

בחרנו יְהוָה בְּיָם אֲוִילִים. וְשִׁוְרָרוֹ
לֹא בָנֵי אֲוִילִים.

מִי כַמֶּכָּה בָּאֱלִים:
אֱלֹהֵה עַל כָּל אֱלֹהִים.
בּוֹרֵא עֶמֶק וְרוֹם
גְּבוּהִים. גּוֹזֵר יָם גְּלוֹ
לְבַל יְהוֹ זֹהִים. דּוֹק
וְחָלֵד מְאִימָתוֹ גְּרָהִים.
הָאוֹמֵר לַחֶרֶם וְזוֹהֲרֵי
כִּהְיִים. וְחֹתֶם בְּעַד
הַיָּלִים וְלֹא מִגִּיהִים.
זִיקִים וּבִרְקִים מִמֶּנּוּ
נִשְׁלַחִים. הִשִּׁים
בְּשִׁלִּיחוֹתָו. וְלֹא
שׁוֹהִים. טַבָּם גְּלָגֵל
קְבוּעַ וּמִזְלֹת צוֹמְחִים.
יַחַד כִּסִּיל וְכִימָה עִמָּם
זֹרְחִים. כִּיֵּן עַשׂ בְּצַפּוֹן
וְעִקְרָב בְּדָרוֹם מוֹנְחִים.
לִיחֹד שְׁמוֹ כָּלֵם
מוֹכִיחִים:

מוֹכִיחִים מַעֲשֵׂיךָ אֶהְבֵּת אֲמוֹנִיקָה.
לְבַלּוֹעַ לִוְחָצִי הָמוֹנִיקָה.

Kinyujtád jobbodat :

נָשִׁית יְמִינְךָ :

Elalélva, de meg nem halva, testüket a partra dobta a tenger bősziált hulláma, de a föld be nem fogadta és a viznek visszaadta; megsebesülve, megnyomorítva a habok játéka lettek, ők is es disz-sze-kerük. Szárazföld és víz czivakodtak miattuk: ekkor intett az Örökkévaló, ki ugyan megfizet gyűlölőinek, de méghagyá a földnek, hogy tegye meg nekik az utolsó kegyelmet; meg is nyitá száját és elnyelé dicsőaégüket, lovas-túl, szekerstül elsülyedtek.

A hűtlenek tömege elájulva elveszett, de jámboraid gyermekeit

Kegyelmedben vezetted.

מוֹמְתִים וְלֹא מְתִים
בְּעוֹדָם. נַפְשוֹתָם עָדִין
צָרוּרוֹת בַּחֲלָדָם. סֵעַר
סוּף לִיבֶשֶׁת לִידָם.
עִי פִתְּהָ אֵף הִיא
קָלַעְתָּם לִבְיָהּ מִצּוֹדָם.
פָּצוּעִים וְנַפְצָעִים
וּמִפְלָח כְּבָדָם. צָנוּפִים
כְּדוּר עִם מְרַכְבוֹת
כְּבוֹדָם. קָרוּעַ וְרִקְוֵעַ
נָחְרִים בְּעֵדָם. רִיב
וּמִצָּה נִתְּנָרוּ עַל יָדָם.
שְׂדֵי הַמִּשְׁלָם לְשׁוֹנְאָיו
לְהֶאֱבִידָם. שֶׁת יְמִינוֹ
לְאַרְצָן לְגִמּוּל לָהֶם
חֶסֶדָם. תִּפְתָּה פֶּעֶרָה
פִּיהָ וּבִלְעָה הָוָה.
תּוֹחַתְתוֹ יַחַד וְעַמָּם
רָכַב וְסוּס נִרְדָּם :

נִרְדָּם וְאֶבֶר שְׁאוֹן בּוֹגְדִיקָה. יְבִנִּי
זֶרַע חֲסִידִיקָה.

נְחִיתָ בְּחֶסֶדְךָ :

Szeretetből megváltoztattad miattuk a világ rendjét, szolgálidnak fiait az urak útján vezetted, miként atya a gyermekeinek, úgy szereztél nekik gyönyörűséget, sziklából mézet szoptattál velük, mostad, öltöztetted, felsaruztad és védted, liszt-lánggal, mézzel és olajjal kövéritetted őket; nappal felhőoszloppal vezetted, éjjel pedig tűzoszlop világított előttük, földből harmat, égből kenyér szállt nekik, sziklából folyókat fakasztottál, összegyűjtéd gyönyörű hegy köré és parancsolatokra és törvényekre tanítád őket; miattad, nagy kegyelmed szerint, szent hajlékodbá vezetted.

Kiváló népedet szerencsésen átviezted a tengeren, ellenségeidet e miatt iszonyu kín bántotta.

Népek hallották és reszkettek.

אֶרֶח עוֹלָם עֲלֵיהֶם
בְּאַהֲב שְׁנֵי יָת. בְּנֵי
עֲבָדֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֲדוֹנִים
הִנְחִיתָ. וְעֲנוּעִים כָּאֵב
לְבָבִים לָמוֹ עָשִׂיתָ.
דָּבַשׁ מִסֵּלֶע אֶתֶם
הַנִּיקָתָהּ. הִרְחַצְתָּ
וְהִלַּבֵּשְׁתָּ וְהִנֵּעְתָּ
וּסְכַתָּ. וּבִסֵּלְתָּ וּדְבַשׁ
וּשְׁמֵן אֹתָם הִרְבִּיתָ.
זֶה בְּעַמּוּד עָנָן הִנְחִיתָ.
חֶשֶׁד בְּעַמּוּד אֵשׁ
כִּמְנַהִיר נַעֲשִׂיתָ. טַל
מִתַּחַת וּלְחֶם מִמַּעַל
לָמוֹ הִחְשֵׁרְתָּ. יְאוּרִים
לְצִמָּאָם מִצּוֹר הוֹצֵאתָ.
כִּנְסִיתָם לְהַר חֶמֶד
וּמִצּוֹת וְחֻקִּים הוֹרִיתָ.
לְמַעַנְךָ כִּגְדֹל חֶסֶדְךָ
לְנוֹה קִדְשְׁךָ נְחִיתָ:

נְחִיתָ סְגוּלֶיךָ יָם בְּגִזּוֹן. וְצוּרֶיךָ
חֵיל בְּיִדְּךָ יֵאָחֳזֵק.

שְׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן:

A zsarnok bukása nagy zajától megijedtek a szigetek és városok lakói: csalatkoztak a fejedelmek tanácsában, felkent fejüek szégyenkezve vonultak vissza, pasák és helytartók elsápadtak, Cor, Szidon és a pilistim egész környéke megzavarodtak; gazdagon, szegényen és jómódu emberen erőt vőn az iszonyat és ömlöttek, mint a víz: az utasok eliszonyodtak rajtuk, trónjaikról felkeltek a királyok és csudálkozá-
nak.

Szédültek a királyok, eszüket veszttettek, Széir, Zimmi és Arvádi élttüket féltették.

Akkor ijedtenek.

Téman és lakosai elcsüggedtek, megtört a szivük, ellankadt a kezük; Moáb urai veszteglének, csak jajgatás tört ki szájukon és gyászének; Hám sarjaleka és minden szövetség-

מקול מפלת שאון
פזרכים. נרעשו אים
ויושבי כרכים. סלעמו
סוד נמלכים. עלפו
ונסונו אחור נסיכים.
פחות וסגנים נמרכים.
צור וצידון וכל גלילי
פלשת נבכים. קצין
ורש ואיש תככים.
רטט החזיקו וכמים
נשפכים. שממו עליהם
הולכי דרכים. תמהון
קמו מכם אותם
מלכים:

מלכים הוללו והודעלו. ושעיר
וזמי וארורי חלחלו.

או נבהלו:

תימן ויושביו נפוגים.
שברון לב ורפיון ידים
משיגים. רבי מואב
מתמוגנים. קינים ונהי
בפיהם הוגים. צעיר
הם וכל אליו זוגים.

göze reszkettek, féltek, akár viaszok úgy olvadtak; Árki és Szini mint a részegek tántorodtak, szél dobta-
vetette őket, megvesztek mindnyájan, meg is örül-
tek, némán ültek a földön és búsultak.

Nagyja-apraja együtt búsult; mint hajdanta úgy most is ösz-
szes ellenségeidet

Félelemmel, iszonyattal

ijeszd meg.

Szívük elcsüggesztésére megitatod őket haragod kelyhéből, félelem, borza-
dály száll beléjük, kitépő-
dik szívékből a gondolat, fájdalom és remegés ágyé-
kaikon, borsószik, reszket minden taguk; leroskad-
nak, de még bajra baj éri őket, némán ülnek a föl-
dön, telve fájó sebbel, de senki sem keni gyógyító
szerrel; ezalatt határaitka

פָּחַדוּ וְרָעוּ וְכָדוּנָה
נִמּוּגִים. עָרְקוּ וְסִינִי
כְּשֹׁכֹר הוּגִים. סוּעָה
וְסֵעַר בָּם מִנְהוּגִים.
נִבְעָרוּ כָלָם וְנִעְשׂוּ
שׁוּגִים מִדְּמָמִים לְאַרְץ
יִשְׁבּוּ נֹגִים :

נוגים קטנים וגדולים כאחד. רעה
אחותם שם יחד.

תפוד עליהם אימתה
ופחד:

לִמְעַן לָמוּג לִבֵּיהֶם.
כּוֹס חֶמֶתָּךְ מִסִּכְתָּ
בִּינֵיהֶם. יִרְאָה וְרָעַד
יָבֹא בָהֶם. טְרוּף דָּעַת
בְּלִבֵּיהֶם. חֶלְחָלָה
וּמַעַד עַל מַתְנֵיהֶם. זִיעַ
וְרֵתַת בְּכָל אִיבְרֵיהֶם.
וְכָשָׁלוּ מֵהֶם וּבָהֶם.
הוּהָ עַל הוּהָ הִבֵּאתָ
עֲלֵיהֶם. דּוּמָם יִשְׁבּוּ
תַּחְתֵּיהֶם. גָּעַר מִלְּאִים
וְאֵין מִרְפָּא לָהֶם. בְּנִיךְ

vonultak gyermekeid, azon országba, melyet megesküdtél őseiknek.

A mi jót ígértél őseiknek, teljesítsd azt gyermekeiknek és a mely után sóvárognak, a hegyre

Vidd őket és ültessd be.

Az ország minden ország fölött sokban jeleskedik, tizféle szentséggel meg van szentelve, azokból emelték le a tizedet Isten tiszteletére; a Jebuzi lakóhelye ez a szent város; már tervben volt, még mielőtt a szárazföldet elészólitá; és Isten szeme folytonosan függ rajta; székhelyetül és Izráel örökségeül van szánva ott lakozzék, onnan hallgassa meg imádságukat; oltalmazza árnyékban, hogy hőség ellen üdülést leljen, kemény szél és zivatar ellen védjen, hogy minden baj-

עד יעברו לגבוליהם.
אלהארץ אשר נשבעת
לאבותיהם:

לאבותיהם טוב פעת מלא
לבנימו. ואל-דר-מרום מאוימו.

תביאמו ותטעמו:

ארץ מכל ארצות
עשור מפורשה. בעשר
קדשות מקדשה. גם
עוד ממנה מעשר מן
המעשר מנת גבוה
הופרשה. דירת יבוס
היא העיר הקדושה.
הועלה במחשבת עד
לא הראת יבשה.
ותמיד עיני אלהים בה
לדרשה. ומנה לו לכם
שבת ולישראל ירושה.
חנות בתוכה סכות
מהם לחישה. שללם
בצל מחורב מצא
נפישו. יחד להשכם
מזרם ורוח קש בלה.

és veszélyes betegséget
elhárítson kitüntetett né-
pétől.

A dicső nép előre sejtván a
jövendőt, jövő időre tette az
ének kezdetét és végét:

**Az Örökkévaló mind-
örökké fog uralkodni.**

A birodalom a kezdet
előtt már megvolt és mind-
örökké megmarad végezet
kezdet és közép benne
vagyon és mindörökké
benne leszen kifejezve.
Midőn az Egyiptusokat kit
irtotta, jól szervezett népe
királyi koronával koro-
náztta; és ha egykor fel-
kel, hogy a föld népeim
ítéljen, ég és föld féle-
lembe hódol neki; az ég
kedves dalt zengedez, és
a föld királyai dicsőségét
magasztalják, akkor a né-
pek nyelvét egy tiszta
nyelvre, változtatja, hogy
mindnyájan az egyetlen
Isten nevét imádják, hogy
megvesse ki ki ezüst Iste-

נָגַע וְכָל מַכָּה אֲנוּשָׁה.
לְהַסִּיר מֵאוֹם מִשְׁלָשָׁה:

! מִשְׁלָשָׁה נִבְטָה בְּרוּחַ לְהַעֲד.

וּבְלִשׁוֹן עֲתִיד פִּתְחָה וְסִימָה לְהַעֲד.

יִי וּמַלְאֲךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

מַלְכוּת עַד לֹא קָדָם

קְדוּמָה. נֶצַח נֶצַחִים

מְקִימָה. סוּף וְקָדָם

וְתוֹךְ עֲצוּמָה. עַד עוֹלָמִי

עַד מְסִימָה. פּוֹטִים

כְּכֹלָה בְּמַהוּמָה. צָנִיף

מְלוּכָה הַמְּלִיכוּהוּ

הַגְּלִי אִיוְמָה. קוֹמוּ לְעַד

דְּיוֹמָה לְהוֹמָמָה. רוֹם

וְתַחַת יִמְלִיכוּהוּ

בְּאִימָה. שָׁמַיִם יַפְצְחוּ

רִנָּן נְעִימָה. תַּהֲדִתוּ

יִתְנוּ כָּל מַלְכֵי אֲדָמָה:

חִן אֲזִי יִהְיוּ אֶל עַמִּים

שָׁפָה בְּרוּרָה יַחַד.

לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם

הַמְּיוֹחַד. וְיִמְאַסֶּן אִישׁ

neit, és kiki arany iste-

neit, és vállvetve szolgál-

janak neki tisztelettel.

Tisztelettel és félelemmel hódoljanak neki, mint egy nép, és minket tegyen egy néppé.

Azon a napon leszen az Örökkévaló egy és neve egy.

Ugyan, hasson fel Hozzád szentelésünk, mert Te vagy Izrael szentje és segítsége.

Ki ejthetné ki erődnek hatalmát? és kinek volna elég ereje, hogy dicséretedet elmondja. Hogy ha szánk, miként a tenger, tele volna énekkel és dicsérettel, és fejünk minden haja szála imádkozó nyelv és nappal és éjjel csak azokkal foglalkoznánk: nem bírnánk kifejezni azon ezer meg ezer dicséretetek közül egyet, melyet csudálatosan kigondoltál és végrehajtottál, a Benned bizó nép érdekében. Mielőtt a hegyek születtek és a föld meglett, már szeretetteddel kedveskedtél nekik, hogy legyenek gyermekeid, Te pedig atyjuk. Hatalmad árnyékával megvéded őket, minden nép és

שְׁהִרִית לַיּוֹם ה' דַּפְסָה

אֶרֶצִּי כִסְפוֹ וְאִישׁ
אֶרֶצִּי זָהָבוֹ בְּכַחַד.
וַיְטוּ שִׁכְמָם אֶחָד לְעַבְדּוֹ
בְּכַחַד:

בַּפֶּחַד וּבַבְּעֵר יִמְלִיכֻהוּ גִּזְיוֹ אֶחָד.
וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגִזְיוֹ אֶחָד.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אֶחָד. וְשִׁמוֹ אֶחָד:

סִילּוֹק
וּבְכֵן וְלֹךְ תַּעֲלֶה קְדָשָׁה בִּי
אֶתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
אֲמִין גְּבוּרָתְךָ מִי יִמְדֹּל.
וּמִי יַעֲצוֹר כַּחַ שְׁבָחְךָ לְמִלָּל.
אֵלֹהֵינוּ מִלֵּא כִּים שִׁירָה
וְהִלָּל. וְכָל שַׁעֲרוֹת רִאשֵׁנו
לְשׁוֹנוֹת לְהִתְפַּדֵּל. וְבִם אָנוּ
עֹסֻקִים יוֹמָם וָלַיְלָה. לֹא נוֹכַל
לְהַסְפִּיק מִלָּל. עַל אֶחָת מִרְבִּי
רַבּוֹת שְׁמֶךָ לְהִדְלָל. אֲשֶׁר
הִפְלֵאתָ וְחִשְׁבַּתָּ לְהִתְעוֹלָל.
עַל עַם אֲשֶׁר לֹךְ מִתְּחוּלָּר.
בְּמִרְסֵּהֶם יִדְּוּ אֶרֶץ תְּחוּלָּל.
חֲשַׁקְתָּם לְשִׁמְךָ בְּאַהֲבָה לְכַדֵּל.
הָיוֹת לֹךְ לְבָנִים וְאַתָּה לְמוֹ
מְחוּלָּל. בְּצֹר יִדְּךָ אוֹתָהּ
לְטַלֵּל. עַל כָּל עַם וְדָשׁוֹן

nyelv fölé elsőnek teszed, az élet útján vezeted, más néppel fel nem cseréled, Te dicsékszel velük, és ők, Te vedled, mert ki Isten az egekben Rajtad kívül, és hol van a földön Izraelhez hasonló egységes nép, melyért elmentek volna isteneik, hogy megszabadítsák a rabszolgaságból, csudattekkel és különféle jelekkel, a hogy Te megtetted óh urak Ura, a három törzsatya gyermekeivel. Miattuk szálltál le az egeből Kerub hátán szélviharban és felhőben és megjelentél dicsőségedben Egyiptom földjén. Megántorodtak Előtted az Asérim és Hámónim bálványok, és Egyiptom szivét megsebzetted nagy csapásokkal gonosz és tartós betegségekkel. Izraelt pedig, a Te népedet még az előre kitűzött idő előtt a kinzók köréből sérelem és baj nélkül kivezetted. De hogy ne legyen az önámítóknak szóbeszédre okuk, mondván: akár szolga, ki gazdájától szökik, úgy szöktek meg az igaz hitűek, azért nem is vezette ki őket oly időben, a mikor az emberek alusznak, hanem világos nappal, az egész világ szeme láttára, a

ראשם להתלל. בארץ חיים אותם להסלל. בלי להחריפם באמה אחרת לחלל. להתפאר בם והם בך להתהלל: כי מי אלוה זולתך בעליונים. ומי כעמד ישראל גוי אחד בתחתונים. אשר הלכו אלהים לפדותם ממעונים. באותות ובמופתים משנים. כאשר עשית אדוני האדונים. לבני שלשת איתנים. אשר בשבילם טסת ממעונים. ברכוב פרוב ורוח ועננים. ונגלית בכבודך באדמת צוענים. ונעו מדפניך אשרים וחבנים. ולב מצרים המסית בדביונים. במפת גדלות וחלים רעים ונאמנים. ותוצא את עמך ישראל מקרב מונים. בעבר הנשמת מרחם בתוך זמנים. בלא פגם ונזק וצער בנים. ושדא לתן פתחון פה למינים. לומר בעבד שפירח מאדוניו בן פרחו אמונים. ולא הוצאתם בשעה שבני אדם ישנים. כי אם לאור הבקר קעין כל-המונים.

Rém magasra törő hatalmával, és sas szárnyakon vitted őket, ők meg énekeltek dicséreteket és zsolozsmákat, dobszóval, hárfával, fuvalával, és cziporával kísérve. És hogy szavadnak állj, melyről a hívők fejének szólottál, nem vezetted ki őket üresen, hanem minden jóval megrakodva, ezüst edényekkel és arany edényekkel és drágakövekkel és finom ruhákkal, hogy megfizessék a bért, hogy téglákat vertek és sárt tapostak. Hét felhővel oltalmaztad őket, hogy a négy égtáj felől jövő szél ellen megvéddjed, szintugy a hőség, a hideg és a zivatar ellen, valamint a vadállat és mérges kigyó ellen, és szemmel láthatólag járt előttük dicsőséged nappal felhőben, hogy járt utakon vezesd őket, éjjel pedig tűzben, hogy a sötét-ségben meg ne botoljanak, jó tanyáról ismét jó tanyára vonultak és táboroztak, nem szomjuhoztak és nem éheztek, termékeny utra vezette őket a könyörületos és vízforrások mellé; ez alatt Egyiptom királya a palota bejáratán áll, az utra tekintvén és ime Témon országából irás

בְּתוֹעֲפוֹת רָאִם רָמִים וְעִלְיוֹנִים.
וְעַל־פְּנֵי נֶשֶׁר נִמְעָנִים. שִׁיר
וְשִׁבְחָ וְהִלֵּל רוֹנְנִים. בְּתוֹף
וְכִנּוֹר וְעֹנֵב וּמְנִים. וְלִקְרִים
דְּבָרָךְ אֲשֶׁר עֲצַת דָּרָאשׁ
מֵאֲמִינִים. לֹא הוֹצֵאתָם בְּפִחִי
נֶפֶשׁ רִיקָנִים. כִּי אִם מְלֵאִים
כֹּל טוֹב בְּרָמוֹנִים. כָּלִי כֶסֶף
וְכָלִי זָהָב וְטוֹבוֹת אֲבָנִים.
וּבְגָדֵי חוֹפֶשׁ וּרְקִמַת צִבְעוֹנִים.
כְּדִי לְשֵׁלֶם שֹׂכֵר שְׁעִבוֹר
חוֹמֵר וּלְבָנִים. הוֹפֶפְתָּם בְּטַדּוֹל
שִׁבְעַת עֲנָנִים. מַעֲלָה וּמַטָּה
וּמֵאֵר בַּע רוּחֹת גְּנוּנִים.
לְהַשְׁכֵּם מִזְרֵם וְחוֹרֵב וְצָנִים.
וּמִפְּנֵי הַחַיּוֹת וּנְשִׁיכַת צִפְעוֹנִים.
וְעֵין בַּעַן כְּבוֹדֶךָ מִהֲדָךְ לִפְנֵים.
בַּעֲנֵן יוֹמָם לְנַחֲוֹתָם נְתִיבוֹת
מִתְקָנִים. וּבֹאֵשׁ לַיְלָה כָּלִי
לְהַכְשֵׁל בְּאִישׁוֹנִים. מִנּוּה טוֹב
לְנֻה טוֹב נוֹסְעִים וְחוֹנִים.
לֹא צִמְאִים וְלֹא מוֹכְפָנִים. כִּי
מִרְחֻמָּם יִנְהַגֵּם עַל מְבוּעֵי
מַעֲיָנִים. וְשֶׁר נֹא יוֹשֵׁב עַל
מִפְתָּן אֲרָמוֹנִים. מִצְפָּה יָד
דָּרָךְ לְיָמִים הַנִּתְנִים. וְהִנֵּה

érkezett, és a tisztek, kiket evvel megbízott, ekképen kezdték az előadást; megmutatták a sebeket, melyeket rajtuk az igazhitűek ifjusága ejtett, ekkor kiálta: „Jaj! Jaj!” és a szolgák mind utána mondták és szólának: mi baltgák, mit tettünk, hogy a rabszolgákat elbocsátottuk, ki fog nekünk s-rt taposni, teglát vetni, falakat, házakat építeni, hisz nemsokára fejünk fölé nőnek szomszédaink és a királyok, kik eddig adófizetőink voltak, reánk se hederitenek többé, mert azt fogják mondani: „Hiszen a rabszolgák, kik kezeik alatt voltak, elszakadtak tőlük, nem ismerik el többé, hát mi szabad emberek és urak.” Erre aztán elküldé és összegyűjtötte Egyiptom összes írástudóit, csillagvizsgálóit és a varázslókat és jósokat és velük és a vénekkel tanácskozott, és egybehangzóan azt javasolták, hogy utánuk kell üzni és tönkre kell őket tenni. Erre kiadta a parancsolatot és kihirdették egész Egyiptom országában: minden fegyverfogható álljon készen! és mindnyájan egybegyüle-

פתב אליו מארץ תימנים. ושומרים שהפקיד עליהם ממונים. התחילו כזאת אליו מתנים. והראוהו פצעים שפצעים פרחי נאמנים. וצנה וי וי וכל עבדיו אחריו עונים. ונמו מה זאת עשינו פסכולונים. כי שלחנו עבדים שתחת ידינו מכדנים. מי ירמוס לנו חומר ומי יחזיק לנו מלפנים. מי יבנה לנו חומות ובנינים. העת יגדילו עלינו שכנים. וגם המלכים שמש לנו נותנים. שוב לא יהו אלינו פונים. כי יאמרו הנה עבדים שתחת ידיהם נתונים. הם פשעו בם ובהם לא סופנים. אף כי אנחנו חורי הארץ וקצינים. ובכן שלח וקבץ את פר חרטמי מצרים ואצטגנינים. וגם את האובות ואת הידעונים. וייעץ בם ובזקנים. ויצאו כדם בעצה אחת מכונים. לדדוף אחריהם ולבדעם פתנינים. ויצו ויעבירו קול בארץ סונים. כל שולף חרב להיות מוכנים. ויאספו כדם

keztek felfegyverkezve : a helytartók, a pasák és a fejedelmek, és a katonák, kiki felfegyverkezve. Ekkor feltárta az elrejtett kincseket, melyeket ő és az előbbi királyok összegyűjtöttek, és kivette a legdrágább és legritkább ékszereket és rangjuk szerint elosztotta köztük, aztán szép szóval és nyájas arcczal így szólt hozzájuk : A király joga, hogy mit a nép zsákmányba ejt, hogy maga elé rakassa, én pedig csak úgy, mint akármelyik közületek, csak egy részt veszek. A király joga, hogy szolgálai vonuljanak előre, én pedig első megyek, és ti jöttök utánam. A király joga, hogy szolgálai hozzák rendbe fogatát, én pedig magam szerelem fel a fogatot és teszek gyepplőt a lovakra. „Ebbe mindnyájan apraja, nagyja beleegyezett, fejükre sisakot tettek, páncélba öltözködtek, kiki kardot kötött, kezébe lándzsát vett és szuronyt;

בְּאִישׁ אֶחָד מִזְמָנִים. וְהֵאֱחָשְׁדָּרְפִּינִים וְהַפַּחֲזִים וְהַסְגִּינִים. וְאִנְשֵׁי הַצָּבָא אִישׁ וְאִישׁ בְּכָלֵי זֵינִים. אִזּוּ פָתַח אוֹצְרוֹת גְּנוֹי מִטְמוּנִים. אֲשֶׁר גְּנוּ הוּא וּמַרְכָּבִים קְדָמוֹנִים. וְהוֹצִיא כָּלִי יָקָר וְאֶדְרֶכְמוֹנִים. וְחָלַק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכִי הַגּוֹנִים. וְשִׁדְּלָם בְּדַבָּרִים וְהִסְבִּיר לָמוֹ פָּנִים. וְכֵן אָמַר לָהֶם בְּשִׁיחַ מַעֲנִים. מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ כָּל הָעַם בּוֹזִיזִים וְלִפְנֵי נוֹתָנִים. וְאֲנִי כְּאֶחָד מֵהֶם אֶפְּוֹל מִנִּים. מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ עֲבָדָיו יוֹצֵאִים רָאשׁוֹנִים. וְאֲנִי אֵצֶא רָאשׁוֹן וְאַתֶּם אַחֲרָיוֹנִים. מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ עֲבָדָיו אוֹסְרִים מִרְכַּבְתּוֹ וּמִתַּקְנִים. וְאֲנִי בַּעֲצָמִי אֶאֱסֹר רֶכְבִּי וְאֲשִׁים רֶסֶנִים. וְנִתְרָצוּ יָחַד גְּדָלִים וּקְטָנִים. וַיִּשְׁימוּ לִבֵּעַ עַל רָאשֵׁיהֶם וּלְבָשׁוּ שְׂרִיזִים. וַיַּחֲגְרוּ אִישׁ חֶרֶבוֹ וְנָטְלוּ כִידוֹנִים. וַיִּקְחוּ אִישׁ רוֹמָה בִּידוֹ וַיַּחֲזִיקוּ מִגָּנִים. וְנִשְׂאוּ קֶשֶׁת וּמִלָּאוּ שְׁלִטֵּיהֶם חֲצִים שְׂנוּנִים. וְהִקְלָעִים אִישׁ קֶלְעוֹ

pajzszaal is fegyverkezett, fogták az ijjakat és a tegzeket, megrakták hegyes nyilakkal, a parittyások pedig köveket vettek, így indultak jó reménnyel, egyetértéssel, akadály vagy rossz sejtelen nem tartóztatta őket, habár az akkori népek sokat tartottak a sejtelmektől és jelektől. Izrael népsége a tenger partján táborozott, felemelték szemeiket és ime! miként felhők vonultak feléjük az egyiptusok, és nem volt menekülőse előre, se hátra; oldalt pedig vadállat és mérges kígyó leselkedett. Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz, eléje terjesztvén könyörgésüket; Ő pedig megvolt az ő részükre, a ki minden időben megtalálható. Megdorgálta a tengert és az áradat megszáradt, és a mélységen, akár csinált uton, áthaladhattak, mindkét oldalon megrakott gyümölcsfák nőttek hirtelen, és a mélység közepén édesvizű forrásokat fakasztott, előttük fűszeres illatot árasztott; békén vezette őket az óhajtott czélhoz; de alig, hogy e jámborok túl a tenger partjára léptenek, eminzen a tenger közepébe az egyiptusok léptenek; eleintén önszántukból, de később, mintha kötő-

בִּידוֹ לִקְלֹעַ בְּאַבְנִים. וַיֵּצְאוּ
יַחַד בְּלֵב שָׁלֵם וּבְצִבּוּנִים.
וְלֹא נִכְשַׁל אֶחָד מֵהֶם וְלֹא
אַרְעוּהוּ סִמָּנִים. לִבְלֹתוֹ לִנְחֹשׁ
לָשׁוּב לַמַּלְּוִנִים. כִּי חֲקֹרֹת
הָעַמִּים מִנְּחָשִׁים וּמַעֲוָנִים.
וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַל שִׁפְתַּי יִם
חוּנִים. וַיֵּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַהֲגִהָ
מִצָּרִים נוֹסְעִים בְּעֻנָּיִם. וְאֵין
מָקוֹם לָנוּס לֹא לְאַחֹר וְלֹא
לְפָנִים. וְאֵף לֹא מִדְּפִנּוֹת מִפְּנֵי
חַיֹּת וּפְתָנִים. וַיֵּצְעֲקוּ אֶל יְיָ
וַהֲפִילוּ לְפָנָיו תַּחֲנוּנִים. וַיִּמָּצֵא
לָהֶם הַמָּצוֹי בְּכָל עֲדָנִים. וַיִּגְעַר
בָּיִם-סוּף וַחֲרָבוֹ וְדוּנִים. וַיִּלְכּוּ
בְּתַהוֹמוֹת פַּעַל דְּרָכִים מִפְּנֵים.
מִזֶּה וּמִזֶּה הָעֵלָה אֲלֵנוֹת
טַעוּנִים. וּבְתוֹךְ תַּהוֹמוֹת
הַמַּתִּיק לָמוֹ מַעֲנִיִּים. וְעֵשֶׂן
לְפָנֵיהֶם קְטֹרֶת סַמָּנִים.
וַיִּנָּחֶם אֶת מַחֲזֵוֹ הַפָּצִם
שְׂאֲנָנִים. וּכְעֵלוֹת לִצֵּד זֶה
עַל שִׁפְתַּי יִם בָּנִים. בָּאוּ מִצֵּד
זֶה בְּתוֹךְ יִם סוּנִים. תַּחֲקֶה
כְּרָצוֹן יְסוֹף בְּרֶסֶן מְרַסְנִים.
סִרְרִי בְּרֹאשִׁית עֲלֵיהֶם
תָּנִים. דֶּרֶךְ אֶרֶץ סוּסִים

féken ránczigálták volna őket, mert miattuk változott meg a természet rendje; rendszerint lovak huzzák a kocsit, náluk megfordult és a szekér után czammogtak a lovak; rendszerint azon irányban haladnak, a merre a kocsis őket hajtja, de itt ők rángatták a kocsist akarata ellenére és a tenger közepébe, a legsebesebb áradatba jöttek; és ime! az Örökkévaló, Izrael Istenének dicsősége nagy haddal jelent meg; O Kerubon ült és az ellenség felé nézett, vele pedig voltak: a szent szeráfim, a chájot és ófánim, és a sinánim ezerszer ezer és tizezerszer tizezer serege; aztán tüzes szekér és tüzes ló és mindenféle idom; azon látomány szerint, ahogy azt a próféta az ő látományában látta vala, melyben mindenféle színű ló látszott vala; így álltak egymással szemközt: tűz és polyva; e pillanatban együtt volt az egész mennyei sereg, a Mindenható pedig hatalmas karjával harczolt — nem azért, mintha egész keze kellene, hogy az ellenséget legyőzze, hiszen az óriások és hirneves emberek orra lehelletétől elvesztenek és eltemetkeztenek; hát még ez a törékeny nád, melyhez hasonlít az egyiptusi család, a ki hiuságot, ürességet rendelt magának segítségnek; — hanem hát atyai

מושכים אופנים. ונהפך בם
ונמשכו סוסים אחר הפדנים.
דרך ארץ מקום שרפב מנהיג
שם מושכים ופונים. ובאן
מנהיג מושך ובעל פרחם
נפנים. ובאו לתוך ים באמצע
שאונים. והנה כבוד יי אלהי
ישראל בא ברוב לגיונים.
וירכב על כרוב וידא מול
בעלי מדנים. ועמו שרפי
הקדש וחיות ואופנים. ואלק
אלפין ורבו רבבן גדודי
שנאנים. ורכב אש וסוסי אש
וכל־דמיונים. כמראה אשר
ראה ציר בחזיונים. סוסים
אדומים וסוסים שחורים
שורקים ולבנים. ויחנו אלה
נכה אלה אפונים. מהנה אש
מול מהנה קש פנים בפנים.
ולפי שעה הרגישו כל־צבא
מעונים. בזרוע עזו נלחם רב
אונים. לא בעוצם יד חיל
שוטנים. הלא הנפילים ואנשי
השם מכנים. מרוח אפו כלו
והנם טמונים. ואף כי משולים
למשענת קנים. אשר הכל
וריק לעזרה מתקנים. כי אם־

szeretetét gyermekei iránt akarta mutatni; azért mennydörgött hatalmas szavával a pöffeszkedőkre, és pajzsával és dárdával futott elejbéjük, és leterítette őket haragjában és taposott rajtuk, miként az utczai sáron, és elcsépelte őket, miként a cséplő a szalmaszálakat. Ekkor czivódás támadt a tenger védőszelleme és Egyiptom védőszelleme közt. Fönt az egekben birokra került a dolog; de a tenger szelleme erősebb volt és földre terítette az egyiptomi szellemet — persze, hogy ebben Isten is segített. — Most, hogy ez a nép látta, miképen hoz ítéletet, hogy a védőt azon mértéken ítéli, mint azt, a kit véd: ekkor megnyílt szájuk énekelés és ujjongással. Győzelmem és diadaléneke az Isten! így énekeltek ékesen, a legmagasztosabb tiszteletére, a kinek mindenk fölött a fensége, a ki hallgat a szegények könyörgésére, a ki megalázza a kevélyeket és felmagasztalja a szegényeket. Énekesek megkezdték, a zenélők kísérték, lányok a dobot ütötték, a sinánim az éneket befejezték.

לְהוֹדִיעַ חֶבֶת אֵב לְבָנִים.
וַיִּרְעַם בְּקוֹל גָּאוֹנוֹ עַל־גָּאוֹנִים.
וַיִּרְץ לִקְרָאתָם בְּמִגֵּן וְצָנִים.
וַיִּדְרֹכֵם בְּאִפּוֹ וַיִּרְמָסֵם בְּחֶמְתוֹ
כְּחוֹמַר טִינִים. וְהִדְיָשָׁם כְּהִדְיָשׁ
מִתֵּבֶן בְּמוֹ מִדְּמִינִים. וְאִזְ שׁוֹר
יָם עִם שׁוֹר חָם יַחַד נְדוּנִים.
זֶה לַעֲמֵת זֶה נֶאֱבָקוּ בְּמַעוֹנִים.
וַיַּחְזֹק רֶחֶב עַל־שׁוֹר אֹיְנִים.
וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּרְמָסֵהוּ
בְּעֹזֶרֶת הַיָּם אוֹפְנִים. וְעַס־זוֹר
בְּשׁוֹרִים בְּאַדְרָה דִּינִים. עֹזוֹר
וְעֹזוֹר בְּקוֹ נְדוּנִים. פִּתְחוּ פִיהֶם
בְּשִׁיר וּבִרְנָנִים. עֹזוֹ וְזִמְרָתָּהּ
בְּצָחוֹ בְּרִנּוֹנִים. לָרֹם עַל רָמִים
וּמִתְנַאֶה עַל גִּיּוֹתָנִים. לְשׁוֹמֵעַ
אֲנָקַת אֲבִיּוֹנִים לְמִשְׁפִּיל רָמִים
וּמִרִים מִסִּבָּנִים. וְקִדְמוֹ שָׁרִים
אַחֵר נוֹגְנִים. וּבִתְוֹךְ עֲלָמוֹת
תּוֹפְפוּ נְגוּנִים וְאַחֵר כֵּךְ הִרְשׁוּ
שְׂנָאִנִים:

כַּפְתּוֹב עַל יָד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
קֹהֵל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
חֲזָנוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשֻׁמֵּיעִים קוֹל. מִתְנַשְּׂאִים
לַעֲמֵת שָׂרִים לַעֲמֵתָם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ:
קִיָּה בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן ממקומה מלפנינו תופיע ותמלוד עלינו. פי מחכים
אנחנו לה. מתי תמלוד בציון בקרוב בימינו לעולם ועד
תשבון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור
ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשרי
עוף עלידי דוד משיח צדקה:

ק"ח ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדוש.
ושבחה אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. פי אל מלך גדול
וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלפניו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון את-יום
(השבת הזה ואת-יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו
(באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו. וזכרון משיח בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים
עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה לסוכה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום
ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לסוכה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו. והושיענו פי
אליך עינינו. פי אל מלך חנון ורחום אתה:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך
אלך נאה להודות:

חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הטובה עליו משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו
בחנים עם כדושה. באמיר: וברכה יי ושמך: ואר יי | פניו
אלך ויחנך: ישא יי | פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באה באור פנה. פי באור
פנה נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחסד ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

קריאת התורה ליום אחרון של פסח

וקורין כס"ח ראשון צפרשת ראה צצת נטחילין עשר תעשר ונטחלק לז' גברי, וצחול נטחילין לקנון כל הבכר ונטחלק לז' גברי.

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זֶרַע הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה
שְׁנֵה שָׁנָה: וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר לְשֵׁבֶן שָׁמוֹ שָׁם מַעֲשֵׂר הַגֶּגֶז תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ
וּבְכֹרֶת בִּקְרָךְ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים: וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל
שְׂאֹתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹם שָׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרָכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְנָתַתָּ בְּכֶסֶף
וְצֹרֶת הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וְנָתַתָּ הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר־תֹּאמֶר נַפְשֶׁךָ
בִּבְרָךְ וּבְצֹאן וּבִיָּין וּבִשְׂכָר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתָךְ:

Tizedeld meg magvadnak minden termését, melyet a mező évről évre meghoz. És edd meg az Örökkévaló Istened előtt a helyen, melyet választ, hogy neve ott lakjék: gabnád, mustod és olajod tizedét és marhádnak és juhaidnak elsőszülöttét, hogy megtanuld, hogy félj az Örökkévaló Istenedtől minden időben. De ha nagy jártányi az út, meg nem bírod, hogy oda vidd, mert távol esik tőled a hely, melyet az Örökkévaló a te Istened választott, hogy nevét oda tegye — mert megáldott az Örökkévaló Istened: akkor add el pénzen és szorítsd a pénzd a markodba és menj a helyre, melyet az Örökkévaló Istened megválaszt. Add ki a pénzt mindazért, a mit szived kíván: baromért, juhért, borért és szeszért és bármiért, mi után a szived vágyódik, és edd meg ott az Örökkévaló Istened előtt, és örvendezz

והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ׀ מקצה שלש שנים תוציא את־כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין־לו חלק ונחלה עמך וחגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשה ידך אשר תעשה: לוי ׀ מקץ שבע־שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל־בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא־יגש את־דעוהו ואת־אחיו כי־קרא שמטה ליהוה: את־הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־אחיו תשמט ידך: אפס כי לא יהיה־בך אביון כי־ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן־לך נחלה לרשתה: רק אם־שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות

te is meg házad. De a Levitát, a ki kapuidban van, el ne hagyd, mert neki nincs része vagy öröksége melletted. Három év múltán rakd külön a termésed minden tizedét azon évben, és hagyd kapuidban. Hadd jöjjön a Lévi — mert neki nincs része vagy öröksége melletted — és az idegen, és az árva meg az özvegy, ki kapuidban van, és egynek és lakjanak jól; hogy az Örökkévaló Istened kezed minden munkájában, melyet végre hajtasz, megáldjon.

Hét esztendő leteltével smittát tarts. A smittának pedig ez az értelme: Minden kölcsönadó ember engedje el azt, a mit felebarátjának kölcsön adott, és ne követeljen felebarátjától, testvérétől, mert smittá lőn hirdetve az Örökkévaló tiszteletére. A külföldi iránt fentarthatod követelésedet, csak a mi testvéreddel van, azt engedd el, Hiszen nem is léssen közted szűkölködő, mert megáld az Örökkévaló a földön, melyet az Örökkévaló a te Istened neked örökségül ad, hogy azt birjad. Csakhogy hallgatnod kell az Örökkévaló Istened szavár a, megőrizni,

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם: כִּי־
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרֹכֶךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם
 רַבִּים וְאֶתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם רַבִּים וְכָךְ לֹא
 יִמְשְׁלוּ: ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֲבִיּוֹן מֵאַחַד אֲחֵיךָ בְּאַחַד
 שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמַר
 אֶת־לִבִּיךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחֵיךָ הָאֲבִיּוֹן: כִּי־
 פָּתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ דִּי מִחֲסָדוֹ
 אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ: הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־יִיחַד דָּבָר עִם־לִבִּיךָ
 בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה וְרָעָה
 עֵינֶיךָ בְּאֲחֵיךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֱלֹ־
 יָהּ וְהָיָה בְךָ חֲטָא: נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לִבִּיךָ
 בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלָּל הַדָּבָר הַזֶּה יִבְרֹכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ: כִּי לֹא־יִחַדֵּר אֲבִיּוֹן
 מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־פֶּן אָנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח

megtenned kell mindezen parancsolatot, a mit én ma neked parancsolok. Mert az Örökkévaló Istened megáldott, a hogy megígérte. Te sok népnek adsz kölcsönbe, de te nem kérsz kölcsönbe, Te sok népen uralkodol, rajtad pedig nem uralkodnak. Ha mégis volna közted szűkölködő testvéreidnek egyike, kapuid egyikében, az országban, melyet az Örökkévaló a te Istened neked ad: meg ne merevitsd szivedet, és kezeded ne csukd be szűkölködő testvéred előtt. Hanem nyisd meg neki kezedet és adj neki kölcsönbe szükségéhez mértén, a mi neki hiányzik. Vigyázz magadra! nehogy szivedben aljas gondolat legyen, mondván: Közeleg a hetedik esztendő a smitta esztendeje, és rossz a szemed testvéreden a szűkölködőn és nem adsz neki, ő pedig reád hivatkozik az Örökkévalónál: akkor te lészel a bűnös. Adj neki, adj! és ne sajnáld szivedben, a mit adsz neki; mert ezen dolog következtében áld meg téged az Örökkévaló Istened minden munkáidban és minden üzletedben. Mert nem fogy ki az ország közepéből szűkölködő, éppen azért parancsolom

אֶת־יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֲנִיךָ וּלְאֲבִינֶךָ בְּאַרְצֶךָ: ׀ כִּי־יִמָּכֶר
 לְךָ אֶת־יָדְךָ הָעֶבְרִי אֹו הָעֶבְרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
 וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ: ׀ וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: ׀ הֵעֲנֵק תַּעֲנִיֵךְ לֹו
 מִצֶּאֱנֶךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תַּתֵּן־לֹו: ׀ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
 וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא מֵעִמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־
 בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לֹו עִמְךָ: ׀ וּלְקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּהּ
 בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאֵף לֹא־אֲמַתְךָ תַּעֲשֶׂה־
 בּוֹ: ׀ לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחֶךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי
 מִשְׁנֶה שֶׁכֶר שְׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: ׀ יִשְׂרָאֵל

neked, mondván: Nyisd meg kezedet testvérednek a szegénynek és szűkölködőnek országodban.

Hogyha a testvéred, a héber vagy héberné önmagát adja el neked: akkor hat esztendeig szolgáljon neked, a hetedik esztendőben pedig bocsásd el tőled szabadon. Ha pedig szabadon elbocsátod tőled, ne küldd el üresen; rakd meg javaidból, szérűdből és pinczédből, a mivel az Örökkévaló Istened téged megáldott, abból adj neki. És emlékezzél meg, hogy szolga voltál Egyiptomban, de az Örökkévaló Istened megszabadított, éppen azért parancsolom neked e szavat ma. De hogyha ő mondaná: Nem megyek el tőled; mert szeret téged is meg házadat, mert jól érzi magát nálad: akkor fogd az árd és szúrd a fülébe és az ajtóra, és örökös szolgád legyen; hasonlóképen bánj a szolgálóval is. Ne essék nehezedre szemeidben, ha őt szabadon bocsátod el magadtól, mert a napszámos kétszeres béreért szolgált neked hat esztendeig; és az Örökkévaló Istened megáldott mindenhen, a mit teszel.

צחול ונסחילין כאן.

כִּדְּהַבְכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאנְךָ הַזֶּכֶר
תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּכֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא
תִּגְזֹז בְּכֹר צֹאנְךָ: לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנֵה
בַּשָּׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֶתָּה וּבֵיתֶךָ: וְכִי־יִהְיֶה
בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כֹּל מוֹם רָע לֹא תִזְכְּנוּ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ: בִּשְׁעָרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו כִּצְבִי
וְכֹאִיל: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
בַּמַּיִם: לוי פ (בשבת ד') שָׁמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לִילָדָה: וּבַחֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
צֹאן וּבֶקֶר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשִׁבְן שְׁמוֹ שֵׁם:
לֹא־תֹאכֵל עָלָיו חֲמִין שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכֵל־עָלָיו מִצֹּת

Minden elsőszülöttet, melyet marhád és juhod szül, a hímet szenteld az Örökkévaló Istenednek. Ökröd elsőszülöttét ne fogd munkára, juhod elsőszülöttét ne nyird meg. Az Örökkévaló Istened előtt edd meg évről évre azon a helyen, melyet az Örökkévaló választ, te és házad. De hogyha hiba leszen rajta: sánta vagy vak, vagy bármely rossz hiba, ne áldozd az Örökkévaló Istenednek. Kapuidban edd meg: a tiszta és tisztátlan együtt, miként a szarvast és az őzet. Csak a vérét ne edd meg, öntsd ki a földre, mint a vizet.

Vigyázz az Ábib hónapra és készítsd a peszáchoz az Örökkévaló Istenednek; mert az Ábib havában vezetett ki téged az Örökkévaló Istened Egyiptomból, éjjel. És vágd le a peszáchoz az Örökkévaló Istenednek: juhok és marhák, azon helyen, melyet az Örökkévaló választ, hogy neve ott lakjék. Kovászosat ne egyél rajta, hét napon máczcoszt egyél rajta, szegénység kenyerét, mert

לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזִין יֵצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר
 אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ג (ובשבת ה)
 וְלֹא־יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין
 מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תֹּזְבֵה בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לִבְקָר:
 לֹא תֹכֵל לֹזֶבֶת אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תֹּזְבֵה אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרֶב כִּבּוֹא
 הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וּבִשְׁלָלָת וְאִכְלָתָ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְגִירָתָ בִּבְקָר וְהִלַּכְתָּ
 דֹּאֲהֻלֶיךָ: שִׁשַּׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּרֶת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: ס ד (ובשבת ו)
 שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפֹּר־לָּךְ מִהֵחָל חֲרָמִשׁ בַּקָּמָה תַּחֲלֹ
 לִסְפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת: וַעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוָה

sietséggel vonultál ki Egyiptomból; ezért emlékezzél meg Egyiptomból való kivonulásodról élted minden napjaiban. És ne látassék nálad kovász egész határodon, hét napon; és ne maradjon a húsból, melyet áldozni fogsz estve, az első napon reggelre. Nem áldozhatod a peszáchot kapuid mindegyikében, melyet az Örökkévaló Istened neked ad. Hanem azon a helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ, hogy neve ott lakjék, áldozd a peszáchot estve, napleáldozáskor, azon időtájt, mikor Egyiptomból kivonultál. És főzd meg és edd meg a helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ; reggel pedig fordulj és menj sátraidba. Hat napon egyél máczcoszt, a hetedik nap pedig záróünnep az Örökkévaló Istened tiszteletére, ne tégy munkát.

Számits hét hetet, a hogy rákezd a sarló az álló gabnán, kezdj hét hetet számlálni. És készítsd a hetek ünnepét az Örökkévaló Istened tiszteletére, felajánlott

אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת גְּדֵבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן בְּאֶשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם
וְהָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּזְכַרְתָּ כִּי־עַבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ
וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: פ ה (ובשבת ז)

חג הספות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנד
ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח: שלוש פעמים בשנה יראה כל־
זכורך את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג

adományból, melyet adsz, aszerint, ahogy az Örökkévaló Istened megáld. És örülj az Örökkévaló Istened előtt, és fiad, leányod és szolgád és szolgálód és a Lévi, a ki kapuidban van, és az idegen, az árva és az özvegy, ki közted van, azon helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ, hogy neve ott lakjék. Emlékezzél pedig arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, és megőrzöd és megteszed ezen törvényeket.

A sátrak ünnepét üld meg hét napon, midőn betakaritsz szérüdről és pinczédből. És örülj ünnepeden, te, a fiad és leányod, a szolgád és szolgálód és a Lévi, az idegen, az árva és az özvegy, a ki kapuidban van. Hét napon ünnepelj az Örökkévaló Istened tiszteletére, azon helyen, melyet az Örökkévaló választ; mert az Örökkévaló Istened megáld minden termékedben és kezed minden munkájában és csak vig fogsz lenni. Háromszor egy esztendőben jelenjen meg minden férfiad az Örökkévaló Istened színe előtt, azon helyen, melyet választ:

הַמִּצְוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־
פָּנָי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כַּמִּתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ: ס

למפטיר בפרשת פנחס.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁיִּם בְּנֵי שְׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לָפָר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁיִּם: וְשַׁעִיר הַטָּאֵת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם: מִדְּבַר עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֱלֹהִי: כֹּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה
רִיח־נִיחָה לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

a máczczosz ünnepén, a sebuot ünnepén és a szukkot ünnepén, de ne jelenjen meg az Örökkévaló színe előtt üresen. Kiki keze adománya szerint, az Örökkévaló Istened áldásához mérten, a mit neked adott.

És hozzatok tűzáldozatul, égőáldozatul az Örökkévalónak két fiatal tulkot egy kost, hét egyéves bárányt, hibátlanok legyenek; lisztáldozatuk pedig: lisztláng olajban vegyített; három tizedet csináljatok egy tulokhoz és két tizedet a koshoz, egy-egy tizedet pedig az egy bárányhoz mind a hét báránynál. Még egy bűnbakot, hogy értekek engeszteljen; a mindennapi reggeli égőáldozaton kívül rendezzék ezeket. Ezenképen tegyetek naponként hét napon: ételt tűzáldozatul, kellemetes illat az Örökkévalónak, a mindennapi égőáldozaton felül készüljön és italáldozata. A hetedik napon gyülekezéstek legyen, szolgálati munkát ne végezzetek.

קריאת התורה ליום אחרון דפסח

בייט מויסעכען מונד פֿערלייגטן דער תורה.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עין חיים הוא למחזקים בה ותומכים מאשר: דרכי
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימנה בשמא
 עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו וגדיל תורה וגדיר:

ברכות קודם ההפטרה.

פֿער דער הפטרה וויכד דיענעט גענוגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
 הנאמרים באמת:
 ברוך אתה יי הבורא בתורה ובמשה
 עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת
 וצדק:

הפטרה ליום אחרון של פסח

בִּיהוֹשֻׁעַ סִימֵן י״.

Csak egy nap, hogy
Nobban áll, felemeli kezét
Czion leánya hegye felé,
Jeruzsálem halma felé!
Ime az Ur, az Örökkévaló
Czebáot, megkoppasztja a
fa lombját hatalmával, a
magas törzsököt levágja,
a sugáralakuak földre
zuhannak. Az erdő sűrű-
jét vassal tisztítják, a
Libánon eldől a hatalom-
tól. És Jisáj törzséből
gally fakad, gyökeréből ág
hajt; rajta nyugszik az
Örökkévaló lelke, a böl-
ceség és értelem lelke;
a tanács és erő lelke, a
tudás és istenfélelem lelke.
Örömet csak Isten félelmé-
ben leli, és nem aszerint
ítél, ahogy szeme lát, és
nem a szerint dönt, ahogy
füle hall. Igazsággal itéli
a szegényeket, egyenesség-
gel dönti el a föld aláza-

עוֹד הַיּוֹם בָּנֹב לַעֲמֹד
יִנְפֹף יָדוֹ הָרָ בֵּת-צִיּוֹן
גִּבְעַת יְרוּשָׁלַם : הִנֵּה
הָאֵדוֹן יְהוָה צִבְאוֹת
מִסַּעַף פָּאֶרֶה בְּמַעֲרָצָה
וּרְמֵי הַקּוֹמָה גִּדְעִים
וְהַגְבֵּהִים יִשְׁפְּלוּ : וְגִקָּף
סִבְכֵי הַיַּעַר בִּבְרוֹל
וְהַלְבָּנוֹן כְּאֵדִיר יִפּוֹל :
וַיֵּצֵא חֹמֶר מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִצֵּר מִיִּשְׂרָאֵל יִפְרֹה :
וְנָתַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ
עֲצָה וְגִבּוּרָה רוּחַ דַּעַת
וַיֵּרֶא יְהוָה : וְהִרְיָחוּ
בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא-
לְמִרְאָה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט
וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ
יִכְיֶה : וְשֹׁפֵט בְּצֶדֶק
דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר
לְעֲנוּי-אֶרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ

tosainak ügyeit; szája vesszejével üti a földet és ajkai szelével öli meg a gonosztevőt. Igazságleszen ágyékainak öve, a hűség pedig csipőjének kötője. Farkas fog lakni a báránnyal, a tigris pedig a gida mellett hever, együtt van a borju meg a fiatal oroszlán és a hizómarha, és kis fiú bánik el velük; a tehén meg a medve együtt legelnek; böccéik együtt heverészenek, az oroszlán pedig akár marha, szalmát eszik; a kigyó ürege mellett pepecsél a csecsemő és a vipera odujára kis gyermek teszi kezét. Nem rontanak, nem bontanak egész szent hegyemen, mert tele a föld istenismerettel, mint víz a tenger medrét befödi. Megtörténik pedig az napon, hogy Jisáj gyökere — mely mint a népek zászlaja áll — hogy hozzá népek zarándokolnak, nyu-

בְּשֵׁבֶט פִּיּוֹ וּבְרוּחַ
שִׁפְתָיו יִמִּית רָשָׁע׃
וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנוּ
וְהָאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו׃
וְגֵר וְאֵב עִם-כֶּבֶשׂ וְנֹמֶר
עִם-גִּדִּי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל
וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְגֵעֵר
קִטָּן נִתֵּן בָּם׃ וּפְרָה
וְדֹב תִרְעֶינָה יַחְדָּו
יִרְבְּצוּ יִלְדֵיהֶן וְאִרְיָה
כִּבְקָר יֹאכֵל-תֵּבָן׃
וְשִׁעֲשַׁע יִזְנֹק עַל-חֵר
פֶּתֶן וְעַל מֵאֹרֶת
צִפְאוֹנִי נִמּוּל יָדוֹ הִדָּה׃
לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ
בְּכָל-חֵר קִדְשִׁי כִּי-
מָלְאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת-
יְהוָה כִּמְיִם לִי־
מִכְסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל
עוֹמֵד לְגַם עַמִּים אֲלֵיו
נְיִים יִדְרֹשׁ וְהִיתָה

godalma pedig dicsőség
leszen. Megtörténik az
napon, hogy az Örökké-
való másodizben is ki-
nyujtja kezét, hogy meg-
szerezze népe maradékát,
a mely Assurból, Egyp-
tomból, Pátroszból, Kus-
ból, Elámból, Sineárból,
Hámátból és a tenger
szigeteiből megmaradt.
Zászlót emel a népeknek
és összegyűjti Izrael szám-
kivetettjeit és a föld négy
széléről gyűjti össze Juda
elszórtjait. És eltűnik Ef-
ráim féltékenysége és Juda
ellenségeskedése kiirtódik;
Efráim nem féltékenyke-
dik Judára és Juda nem
ellenségeskedik Efraimra.
A filiszteusok vállain a
tengerhez repülnek, együtt
fosztogatják a keleti né-
peket, Edom és Moáb
kezükbe esik. Amon
népsége engedelmeskedik

מִנְחָתוֹ כְּבוֹד: וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֶלְנִי
שְׁנִית יָדוֹ לְקִנּוּת אֶת-
שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר-יִשְׁאַר
מֵאֵשׁ וָרֹמֶם וּמִמְצָרִים
וּמִפְתָּרוֹם וּמִכּוּשׁ
וּמֵעִילָם וּמִשְׁנֵעַר
וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם:
וְנִשְׂא נֶם לְנָוִים וְאֶסֶף
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצּוֹת
יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאֲרָבַע
כְּנָפֹת הָאָרֶץ: וְסָרָה
קִנְאֹת אֶפְרַיִם וְצָרֵי
יְהוּדָה יִכָּרְתוּ אֶפְרַיִם
לֹא-יִקְנָא אֶת-יְהוּדָה
וְיְהוּדָה לֹא-יִצַּר אֶת-
אֶפְרַיִם: וְעָפוּ בְּכַתֵּף
פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו
יָבוּ אֶת-בְּנֵי-קָדֶם
אֲדוֹם וּמֹאָב מִשְׁלֹחַ
יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים

nekik. És az Örökkévaló elpusztítja az egyiptusi tengernyelvet, hatalmas haragjában emeli fel kezét a folyóra, és hét patakka veri, hogy lábbelivel mehetnek rajta át. És ösvénye leszen népe maradékának, mely Assurból megmaradt, miként Izraelnek volt akkor, mikor Egyiptom országából kivult. Azon napon ekként fogsz szólani: Hálát mondok Neked Örökkévaló, hogy haragudtál reám; haragod csillapul és megvigasztalsz. Ime, Isten az én segítségem, bizom és nem félek; mert győzelmem és diadalénekem az Isten, Ő segítségemre volt. Vigan merittetek vizet az üdvösség forrásából, És mondani fogjátok azon napon: Adjátok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevén, hirdessétek a népek közt az Ő tetteit,

יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יַם־
מִצְרַיִם וְהִנִּיף יָדוֹ עַל־
הַנָּהָר בַּעֲיֵם רוּחוֹ
וְהִבְהִי לְשַׁבְּעָה נְחָלִים
וְהִדְרִיד בַּנַּעַר לַיָּם;
וְהִיתָה מַסְלָה לְשָׂאֵר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאֵר מֵאֲשׁוּר
כְּאֲשֶׁר הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְאָמַרְתָּ בְּיוֹם
הַהוּא אֲוִדְךָ יְהוָה כִּי
אֶנֶּפֶת בִּי יָשָׁב אֶפְדָּךְ
וְתִנָּחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל
יְשׁוּעָתִי אֶבְטָח וְלֹא
אֶפְחַד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה
יְהוָה וַיְהִי־לִי לְיְשׁוּעָה:
וּשְׂאֲבַתֶּם־מִים בְּשִׁשְׁוֹן
מִמַּעֲיָנִי הִי שׁוּעָה:
וְאָמַרְתֶּם בְּיוֹם הַהוּא
הוֹדֵנוּ לִי הוּא קִרְאוּ
בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעֵנוּ בַּעֲמִים
עָלִילָתֵנוּ הוֹכִירוּ כִּי

emlitsétek, hogy neve
magasztos. Daloljatok az
Örökkévalónak, mert di-
cséretet végzett, ismere-
tes ez az egész földön.
Örvendezz és ujjongj
Czion lakója, mert nagy
közepedben Izrael szentje,

נִשְׁגֹּב שְׁמוֹ: וּמְרוּ יְהוָה
כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ:
צִהְלִי וּרְנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן
כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל:

ברכת אחר ההפטרה

Háftará után.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צַר כָּדֹר
הָעוֹלָמִים צָדִיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. הַמְדַּבֵּר וּמְקַיֵּם. שְׁלַל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבַר
אַחֵד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־
דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ
תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן
בְּבִנְיָה:

שְׁמַחֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ. וּבְמַדְּבוּר
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיְגַל לִפְנֵינוּ עַל פְּסָאוֹ
לֹא יֵשֶׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ דָּו שְׂדֵא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל-יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לְקֹדֶשׁהּ וְלִמְנוּחֶיהָ) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֲרָתָהּ. עַל כֻּלָּם יי אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

יְקוֹם פּוֹרְקוֹ, דַּעַט גַּעבַעַט פִּיר דַּעַט מוֹזַעְרָה מוֹכֵסְטַט קַעֲזַעְרָהוּי, זַיַּעַבַּע זַיַּטַּע 182

סדר הזכרת נשמות

Halottak emlékezete.

Az atya emlékezetére.

נעבור נשמת האב אֲבוּנָרִים:

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult atyám lelkéről, mely az örök életre tért; örömet ajánlok fel vagyonomból jó-tékony czélokra, csakhogy az ő lelke felvétessék az örökéltűek kötelékébe, Ábrahám, Izsák és Jákob, Sára, Rebeka, Rachel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkével együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik. — Ámen.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אָבִי מוֹרִי (פב"פ) שְׁהֶלֶךְ
לְעוֹלָמוֹ בְּעֵבוֹר שְׁאֲנִי
נוֹדֵר צַדִּיקָה בְּעָדוֹ.
בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ
צָרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים
עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה
רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם
שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקֵי נִיזוֹת
שֶׁבָּנָן עַדֵּן וְנֹאמַר אָמֵן:

Az anya emlékezetére.

נעבור נשמת האם אֲמוּנָרִים:

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult anyám lelkéről, mely az örök életre tért; örömet ajánlok fel vagyonomból jó-tékony czélokra, csakhogy az ő lelke felvétessék az örökéltűek kötelékébe,

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אִמִּי מוֹרִתִי (פב"פ)
שְׁהֶלְכָהּ לְעוֹלָמָהּ
בְּעֵבוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר
צַדִּיקָה בְּעָדָהּ וּבְשִׁכְרָה
זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁהּ צָרוּרָה
בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם

Ábrahám, Izsák és Jákob, Sára, Rebeka, Ráchel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkével együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik. — Ámen.

נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה רָחֵל
וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצַדִּיקֵי נְיֹוֹת שְׁכֵנֵי עֵדֶן
וְנֹאמַר אָמֵן:

נַעֲזֹר נַשְׁמָה אֶב וְאֵם הַזִּקְנִים וְיִתֵּר הַקְּרוֹזִים.

Nagyszülők, fiu- vagy
leánytestvér és rokon
emlékezetére.

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult nagyszülőimről (bátyámról, nővéremről, rokonomról), kiknek lelkük örök életre tért; örömet ajánlok fel vagyonomból jótékony czélokra, csak hogy az ő lelkük felvétessék az örök-éltűek kötelékébe, Ábrahám, Izsák és Jákob, Sára, Rebeka, Ráchel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkeivel együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik — Ámen.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נַשְׁמָת
אָבִי וְאִמִּי וְקִנְיֹוֹתֵי
דֹדֵי וְדוֹדוֹתֵי אַחֵי
וְאֶחָיוֹתֵי בֵּין מֵצַד אָבִי
בֵּין מֵצַד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ
לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי
נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם
וּבִשְׂכָר זֶה תְּהִינָה
נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת
בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם
נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר
צְדִיקִים וְצַדִּיקֵי נְיֹוֹת שְׁכֵנֵי
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעצור נשיות קרובים הנוונתים על קדושת הש"י.

יזכור אלהים נשמת (פב"פ) ונשמות
כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד
אמי שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו
ושנשרפו ושנמטבועו ושנחנקו על קדוש
השם בעבור שאיתן צדקה בעד הזכרת
נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם
צרויות בצרור החיים עם נשמותיהם של
אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן
עדן ונאמר אמן:

סמך וצדק וי צדק לרז ולכל הסל.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד
ושלמה. הוא יברך את (ר' פב"פ) בעבור שיתן מתנת ידו לכבוד
המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל. בשכר זה הקדוש ברוך
הוא ושמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה. וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיו ויברכהו ויוצאהו לעלות לרגל עם כל ישראל
אחיו ונאמר אמן:

אב הרחמים. שוכן מרומים. ברחמי העצומים.
הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים.
קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם.
הנאהבים והנעימים בתייהם ובמותם לא נפרו.
מגשרים קלו ומאריזות גברו. לעשות רצון קונם. והפץ
צורם. יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם
וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוף: כפתוב

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: חֲרַנְנוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם־
עֲבָדְיוֹ יָקוּם. וְנִקְם יֹשִׁיב לְצִרְיוֹ. וְכִפֵּר אֲדָמְתוֹ עִמּוֹ:
וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגִּבִּיאיִם כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקְתִּי דָמָם לֹא־
נִקְתִּי. וַיִּי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבִבְתָּבִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר. לְמֹדָה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת
דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ: וְאֹמַר כִּי־דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם
זָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמַר יְדִין בְּגוֹיִם מְלֹא
גְּזִיזוֹת. מִחֵץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחֵל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתַּחֲ-
עַל־בֶּן יָרִים וְאֵשׁ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם
שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שָׂיִ אֱלֹהָיו:

קָמָה תְּהַלֵּךְ לְדוֹר. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְּךָ. וְאֶהְלֵלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל
יְי וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר לְדוֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיךָ.
וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הַזֹּהֶר. וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אִישִׁיחָה:
וַעֲזוּזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְּלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָה יִבְעִי.
וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְי. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגִדְּל־חֶסֶד: טוֹב־יְי
לְכָל. וְרַחֲמוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרַכְיֶכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כְּדֹר־
עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְּתְךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְי לְכָל הַנִּפְלִיִם. וְזוֹקֵה
לְכָל הַכַּפּוּפִים: עֲנִי־כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲבֵלָם
בְּעַתּוֹ: שׁוֹתֵחַ אֶת־יְדֶךָ. וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְי בְּכָל־
דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְי לְכָל קוֹרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה. וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיִּשְׁיַעֵם:
שׁוֹמֵר יְי אֶת כָּד אֲזַחְכִּיו. וְאַת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְי
יִדְבֵּר־פִּי. וּיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ
יְי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

בייט לזיקטערענען דער תורה ספריכט דער פֿון רבנעטער:

יִהְיֶה לָּךְ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

קהל הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הלא־יהיה:

(*) לְדוֹד מְזֻמּוֹר. לִי אֶרֶץ וּמְלוּאָה תָּבֵל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ:
כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה
בְּהֶרְרֵי וּמִי יָקִים בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וְיָבֵר לִבָּב
אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לַשָּׂוֵא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה
דּוֹר הִרְשִׁיו מִבְּקָשֵׁי פִנְיָךְ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רִאשִׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רִאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

(מ שבת)

(*) מְזֻמּוֹר לְדוֹד הָבִי לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבִי לִיהוָה כְּבוֹד
וְעֹז: הָבִי לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהֶרְבֵּת-קָדְשׁ:
קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל
יְהוָה בִּפְתַח קוֹל יְהוָה בְּהֶדֶר: קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְצִים וַיִּשְׁפֹּר יְהוָה אֶת־
אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֶם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן כְּמוֹ בֶן־רֵאמִים: קוֹל
יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִי מְדָבֵר יַחֲלִי יְהוָה מְדָבֵר
קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיַּהֲבִילוּ כָּלֹז אָמַר
כְּבוֹד: יְהוָה לְמַפּוֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וּבְנֶחֱד

סדר הכנסת ספר תורה

ביום הימניסטעווען דער תורה מין דיט הייל. אַמֶרע.

וּבִגְנֹחַהּ יֹאמַר שׁוּבָה יי רַבְבוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל:
קוּמָה יי לְמִנְיֹחַתְךָ אֶתֶּרָה וְאֶרֶז עֹדֶךָ: כַּחֲנִיד יִלְבָּשׁוּ
צֶדֶק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוָר עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבִי:
עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֵׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֶעֱם וְכֹר נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשְׁיִבְנוּ יי אֱלֹהֶיךָ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

סש"ץ חונגר חצי קדיש ולח"כ נמפללין תפלת מוסת.

תפלת מוסף.

כי שם יי אקרא הבן גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים: *

(*) קרישה לשון.

אין נשירצך ונקדישך כבוד שית שרפי קדש המקדישים
שםך בקדש. בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
קדש קדש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו:

אין כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה
לזה איה מקום כבודו לעמיתם בידך יאמרו:

קדש ברוך כבוד יי ממקדמו:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלפני לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה.
חגים וזמנים לששון את יום חג המצות הזה זמן
חרותנו מקראתך. וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו. ואין אנחנו יכולים לעשות

חזן ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם הפיחדים שמו ערב
ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אלהים:

ק"ה שמע ישראל יי אלהינו יי | אחד:

חזן אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלפנינו הוא מושיענו. והוא
ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאהים:

ק"ה אני יי אלהיכם:

חזן אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה יי
למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד.

ובדברי קדש כתוב לאמר:

ק"ה ימלוך יי לעולם אלהיך | ציון לדר ודר הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלה. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש.
ושבחת אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה:

וּלְרֹאוֹת וּלְהִשְׁתַּחוּוֹת לִפְנֵיךָ וּלְעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְתִבְנֶהוּ מֵהֶרֶה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ.
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נִלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מֵהֶרֶה וְהוֹפֵעַ וְהַנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי
וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּיוֹצוֹתֵינוּ בֵּינָם
מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת
מוֹסֵף יוֹם (לשבת וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ. כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִינִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ
עַל עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה קִרְבֵּן שַׁבָּת וְקִרְבֵּן הַיּוֹם כְּאָמֹר:

מוסף ליום אהרון של פסח

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בני
בקר שנים ואיל אחד. ושבעה כבשים בני
שנה תמימים יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה
עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון
לכבש. ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני
תמידים כהלכתם:

לשנה ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג. עם
מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו.
טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה.
בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך בבתחלה וכונן
מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו.
והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירים ולזמרים. והשב
ישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוו לפניך
בשש פעמי רגלינו. בכתוב בתורתך. שש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות
ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו בברכת
יי אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך. לחיים
ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
לברכנו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדישנו

מוסף ליום אחרון של פסח

במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו רעבך באמת
והנחילנו יי אלהינו (באהבה וברצון) בשמחה ובששון
ושבת ומועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
שםך. ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

דער פריטערענגען (סדר רוכן) זיעהע נאך ענדע דעם בענדעס.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר ויצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשםך הגדול והקדוש על-
שהחיייתנו וקיימתנו כן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור
תקוה. ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך. ברוך אל הודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פתחלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיש שבכל יום עמנו ועל
גפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיה
והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שםך מלבנו תמיד לעולם ועד:

מוסף ליום אחרון שז' פסח

וכל החיים יורוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי' הטוב שמך
ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה עלי ידי משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם
קדושה באמור: וברכה יי' וישמרה: ואר יי' פניו אליה ויחנה: ישא
יי' פניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה. חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באומי
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי' אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך. ברוך אתה יי' המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענגי: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לפי לפניך יי' צורי וגואלי: עשה שלום
במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן:

הש"ץ חוזר התפלה ואומר קדיש מתקבל.

מוסף ליום אחרון של פסח

אין פֿאלהיננו. אין פֿאדונינו. אין כּמלכנו. אין
במושיענו: מי כּאלהינו. מי כּאדונינו. מי כּמלכנו.
מי כּמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה
למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו
ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה
הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו:
אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים:

פסח הקטרת. הצרי והצפרן והקפנה והלבנה משקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכלת נדה וכרפס משקל
ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה.
וקנמון תשעה. ברית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין
תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר תורין
עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
אומר אף בפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם
חפר אחת מכל סמניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל
אומר. הצרי אינו אלא שרף הנזפה מעצי הקטף. ברית פרשינה
ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין
בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה. אדא
שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
הראשון היו אומרים: ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי
בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומהדל מאוד בעיר
אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים נצב
בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים.
אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים
הרגינו לאלהים עינו הריעו לאלהי יעקב. בששי היו
אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף

מוסף ליום אחרון של פסח

תפון תכל בל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר
ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכל
שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלוש בעולם: שנאמר וכל בנה למידי יי ורב שלום בנה אל
תקרא בנה אקא בונה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך: למען בית יהודה אליהו אבקשה טוב לך
יי עז לעמו וימן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו
פורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא
אליהו אין עוד: אמת מלפנו אפס זולתו כפתוב
בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקוה לך יי אליהו לראות מהרה בתפארת ענה
להעביר גדולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתיו. לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה. להפנות אליך כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון: לפניך יי אליהו יכרעו ויפולו: ולכבוד שמה
יקר וימנו. ויקבלו כדם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
כפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר ויהי יי למלך
על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

שיר היתוד. מזמור של יום. אדון עולם.



סדר נשיאת כפים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

Vajha kedves volna Előtted a mi imádságunk, mint az égő és más áldozat. Kérünk, óh Irgalmatos, helyezd vissza nagy kegyelmedben a Te székhelyedet Zionba és az Istentisztelet rendjét Jeruzsálembe. Hadd lássák szemeink, midőn visszatérsz könyörületteddel Zionba és ott szolgálunk Neked félelemben, miként a régi időkben és a hajdani években.

לבדך ביראה נעבוד.

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יי אלהינו ואליה אבותינו אלהי כל־בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו ותקומנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמך חקוק ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

ק"ח ותערב לפניך עתירתנו פעולה וקרבן. אנא רחום. ברחמיה הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים. ותחינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: ע"כ הקהל.

חזן ברוך אתה יי שאמרת מודים אנחנו לך שאמרת הוא יי אלהינו ואליה אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגםפר תהלתך. על־חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיש שבכל־יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא־כלו רחמיה. והמרחם כי לא־תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

סדר נשיאת כפים

זַעַל בָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יִזְרְדּוּ סָלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יִשְׁוַעֲתֵנוּ וְעִזֹּרֵתֵנוּ סָלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֹךְ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם חֹנְנִים בְּלִחַם חֶפְלָה זוּ וּנְחִיכִין בָּה עַד שִׁסִּים הַשֵּׁץ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת כְּדֵי
שִׁיעוּנָה הַקֹּהֵל חֹנֵן עַל סְנִיחָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת

הַכֹּהֲנִים אוֹמְרִים: | שְׁצִוֵינוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל | שְׁצִוֵית הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ
קָהֵל אוֹמֵר:

בְּרָכָה שְׁלָמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּה מִכְשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

Istenünk és atyáink Istene חֹנֵן אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
áldj meg minket a tóra három- בְּרָכֵנוּ בַּבְּרָכָה חֲמִשְׁלָשֶׁת
szoros áldásával, mely meg van בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה
írva szolgád, Mózes által, mely עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן
ובְּנָיו

mondattott Áron és fiaitól, a pa- סֵם"ץ. כָּקוֹל בְּהִנָּיִם וְהָעָם עוֹנֶה בְּלִחַם

poktól, szent népedre, mondván: עִם קְרוֹשִׁיד בְּאַמּוֹר:

Diesértessél Örökkévaló Iste- יִכְשָׁחוּנָה סֵם"ץ בְּהִנָּיִם חֹנְנִים הַכֹּהֲנִים בְּרָכָה זוּ:

nünk, a világ királya, a ki בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
megszentelt minket Áron szent- מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
ségével és megparancsolá ne- קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל
künk, hogy áldjuk meg az Ő אֶהְרֹן וְצִוֵנוּ לְבָרֶךְ אֶת
népét, Izráelt, szeretetben. עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

A cházán az áldásnak egy-egy szavát előmondja, a mit a kohániták
utána mondanak:

Áldjon meg — az Örökkévaló יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן
Czióból, ég és föld alkotója. עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

סדר נשיאת כפים

Az Örökkévaló — Örökkévaló
Urunk, mily fenséges a Te ne-
ved az egész földön.

És óvjon meg — óvj meg,
Isten, mert Benned bizom.

יְיָ יִי אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרְנִי אֱלֹהִים כִּי
חֲסִיתִי בְּךָ: (אמן)

Mig a kohánim a שְׁמֶךָ szót mondják; addig a község im ezt
mondja:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וַחֲלוּמוֹתֵי שְׁלֶךְ חֲלוֹם
חֲלֹמְתִי וְאִנִּי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל חֲלוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחֲלֹמְתִי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחֲלֹמְתִי עַל
אֲחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלֹמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזֵקִים
וְאִפְסָם וַיִּתְקִימוּ בִּי וּבִהֶם חֲלוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם
צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם פְּחֻזְקִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחֲלִיו
וּכְמָרִים הִנְבִּיאָה מִצְרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצְרַעְתּוֹ וּכְמִי מָרָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמִי יִרְיָהוּ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁעַ. וּכְשֶׁם
שְׁחַפְכָתָ אֶת קָלְלַת בָּלְעָם הָרָשָׁע מִקָּלְלָה לְבָרֻכָּה בֶן
תַּחֲפֹךְ כָּל חֲלוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַחֲנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

Világítson — Isten kegyel-
mezzen nekünk és áldjon meg
bennünket, areza világítson
reánk, szela!

Örökkévaló — Örökkévaló
Isten, kegyelmes és irgalmas
Isten, hosszú tűrő, nagy ke-
gyelmű és igaz.

Arcza — fordulj felém és
kegyelmezz, mert elhagyott és
szegény vagyok.

Reád — Hozzád, Örökkévaló,
emelem szívemet.

יְאֵר. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרֲכֵנוּ
יְאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ יִי אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:

פָּנָיו. פֶּנֶה אֵלַי וְחַנְּנִי כִּי יָחִיד
וְעֵנִי אֲנִי:

אֱלֹהֶיךָ. אֱלֹהֶיךָ יִי נַפְשִׁי אֶשְׂאֵל:
וְיַחֲנֵךְ. הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים:

És kegyelmezzen neked. —

סדר נשיאת כפים

Ime, miként a szolgák szemei
Uruk felé, mint a szolgáló szeme
asszonya felé, úgy fordulnak
szemeink feléd, Örökkévaló Istenünk,
míg megkegyelmezel.

Fordítsa — affelé fordul az
Örökkévaló áldása és jótétemény
üdvének Istenétől, és szívésség-
gel és jóindulattal fogad Isten
és ember.

Örökkévaló — Örökkévaló,
kegyelmezz nekünk, Benned
reménykedünk. Légy minden
reggelen támogatónk, de segí-
tőnk is szükség idején.

Arczát — ne rejtse el arczo-
dat tőlem, mikor bajom van,
hajtsd felém füleidet, mikor hiv-
lak, hallgass meg mihamarább.

Hozzád — Hozzád emelem
szemeimet, ki az égben lakozol.

És adjon — és tegyék neve-
met Izráel fiaira, én pedig meg-
áldom őket.

Neked — Tied, oh Örökké-
való a nagyság, az erő, a tiszt-
elet, a győzelem és a fenség,
mindavval, a mi az égen és a
földön van; Tied, Örökkévaló,
az uralom és a magasztosság
mindenek fölött.

Békét — béke, béke a távo-
linak és a közelinek, szól az
Örökkévaló és én meggyógyítom.

אֵל יֵד אֲדוֹנֵיהֶם בְּעֵינֵי
שִׁפְחָהּ אֵל יֵד גְּבֻרָתָהּ בֵּין
עֵינֵינוּ אֵל יֵי אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחַנָּנוּ: רַב־שׁׁעַ

יִשְׂאֵל. יִשְׂאֵל בְּרַכָּה מֵאֵת יֵי
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (וּמִצָּא
חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם):

יֵי. יֵי חַנּוּנוֹ לָךְ קִוִּינוּ הָיִה
זְרוּעַם לְבַבְקָרִים אַף יִשְׁוּעֵתָנוּ
בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו. אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה־אֵלֵי אֲזִנְךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נִשְׁאֵתִי אֶת
עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם:

וַיִּשְׂם. וַיִּשְׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לָךְ. לָךְ יֵי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד
כִּי לֹד בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ
יֵי הַמַּמְלָכָה וְהַמֶּתְנִשָּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרָחוֹק
וּלְקָרוֹב אָמַר יֵי וּרְפָאתָיו:

סדר נשיאת כפים

A kohánim áldását bezáró imádság.

Legyen akaratom, Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, hogy kegyelmed szentsége és irgalmad nagysága szerint eslekedjél és nagy, erős és rettető neved tisztasága miatt, a melyet papjaid, Áron és fiai népedre mondtak, hogy légy hozzám közel, mikor Hozzád imádkozom és hallgasd meg imádságomat, esdeklésemet és fohászkodásomat mindig, miképen meghallgattad Jákobnak, a Te jámborodnak esdeklését és add meg nekünk és házam népének mindennapi kenyerünket és táplálékunkat bőven és nem szűken, megengedett módon, de nem tiltott módon, vigszágban, de nem bánatban, a Te bőkezűségedből, miképen ősatyáinknak, Jákobnak, kit jámbor embernek neveztek, kenyeret adtál enni és ruhát ruházkodni. Hadd áradjon reánk szeretet, irgalom és kegyelem Tőled és mindazoktól, kik látnak bennünket és legyenek szavaim tiszteletre, miképen József, a Te igazságos embered akkor, midőn atyja a tarka köntösbe öl-

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַׁת חֲסִדֶּיךָ וְגִדְלֵי רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן טַהֲרַת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בֶן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵאִים מִהַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַבְת פִּהֲגִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנָיו עִם קְדוּשַׁךְ שְׁתַּחֲוִיָּה קְרוֹב לִי בְּקִרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תַּפִּלָּתִי נֶאֱקָתִי וְאֶנְקָתִי תָמִיד בְּשֵׁם שְׁשֻׁמְעָתָ אֶנְקָת יַעֲקֹב תְּמִימָה הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתֵּן-לִי וְלִכְלֹל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מִזִּנְנוֹתֵינוּ וּמִרְגָּמֹתֵינוּ בָּרוּחַ וְלֹא בַצִּמְצוּם. בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר. בְּנִתְחַל וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרַחֲבָה בְּשֵׁם שְׁנִתְתָּ לָהֶם לֶאֱכֹל וּבְגֵד לְלָבוֹשׁ לִיעֲקֹב אֲבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתֵּנֵנוּ לְאַהֲבָה לֶחֶן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיוֹ וַיְהִי דְבָרִי נִשְׁמָעִים לַעֲבוּדְתְּךָ בְּשֵׁם שְׁנִתְתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקָךְ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו כְּתוּנַת פָּסִים

סדר נשיאת כפים

töztette, irgalmat, kegyelmet és könyörületet nyert szemeidben és mindazok szemeiben, kik őt látták. Tégy velem csudát és add reám kegyelmednek jelét és sikeresítsd utjaimat. Adj szívembe értelmet, hogy megértsem, felfogjam és megtartsam törád tanulmánya minden szavait és titkait; ments meg a hibáktól és tisztítsd gondolataimat és szívemet, hogy Neked szolgáljon; hosszabbítsd meg életemet (atyám és anyám életét), (feleségem, fiaim és leányaim életét) üdvben és békében, Amen szela.

לָחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָּל רֹאִיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי
נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵי בְּדַרְכֵּי. וְתֵן בְּלִבִּי
בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
וְסוּדוֹתֶיהָ וְתַצְלִלֵנִי מִשְׁגִּיאוֹת
וְתַטְהֵר רַעְיוֹנֵי וּלְבָבִי לְעַבְדוֹתְךָ
וְתַאֲרִךְ יָמֵי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)
(וִימֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתֵי) בְּרַב
עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:

ויכון לסיים עם הכהנים כדי שיענו הסהל חנן.

Fenséges a magasban, ki hatalomban lakozol. Nálad a béke, Neved is béke. Legyen akaratod, hogy adj nekünk és népednek, Izraelnek életet, s áldást a béke zálogául.

אֲדִיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בַּגְּבוּרָה
אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם.
יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
וּבִרְכָּה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

Mig a cházán szót mond, addig a kohánim ezt mondják:

רַבּוֹן הַעוֹלָם עֲשֵׂנוּ מַה שְׁגָזַרְתָּ עָלֵינוּ אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כַּאֲשֶׁר הַבְּתָחָתָנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קְדֹשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת
עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

סכהנים יזכרו זנעילת ונעליהם שלא יגעו צם צידים, ואם נגעו יחזרו ליטול
ידיהם החזן אומר שום שלום וכו'.

מזמורים של יום

Vasárnapon :

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

Az idevaló מזמור לדוד t lásd a reggeli imádságban.

Hétfőn :

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

מח שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד בעיר
אלהינו הרקדשו: יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ירפתי
צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי-
הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו בן תמחו נבדלו נחפזו:
רעדו אחוזתם שם חיל פילדה: ברוח קדום תשבר אנוות
תרשיש: כאשר שמענו בן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה בקרב היכלה:
בשמה אלהים בן תהדתה על-קצוי-ארץ צדק מלאה ימינה:
ישמח הר-ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיה: סבו ציון
והקופוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה:
למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגו על-מות:

Kedden :

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

פג מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב אלהים
ישפט: עד-מתי תשפטו-עול לפני רשעים תשאו סלה: שפמו-
דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו:
לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהקכו ימוטו כל-מוסדי ארץ:
אני-אמרת אלהים אתם ובני עליון בלכם: אכן באדם תמותו
ובאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנהל
בכל-הגוים:

מזמורים של יום

Szerdán :

הַיּוֹם יוֹם רַבִּיעִי בַשַּׁבָּת שֶׁבוּ הָיוּ הַלְוִים אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ:

צד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ.
השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו:
יביעו ודברו עתק. ותאמרו כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתה
יענו: אלמנה וגר יהרגו. ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה.
ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. וכסילים מתי תשפילו:
הנטע און הלא ישמע. אסיוצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא
יזכיה. המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם. פי המה הבל:
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה. ומתורתה תלמדנו: להשקיט לו
מימי רע. עד יכרה לרשע שחת: פי לא יטוש יי עמו ונחלתו
לא יעזוב: פי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל-ישרי לב: מירקום
לי עם-מרעים. מי יתוצב לי עם-פועלי און: לויי יי עזרתה לי
במעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי
יסעדני: בלב שרעפי בקרבי. תנחומך ישעשעו נפשי: היחברך
כפא הוות. יצר עמל עלי חוק: וגדו על נפש צדיק ודם נקי
רשיעו: ויהי יי לי דמשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את
אונם ויכרעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו:

לכו גרננה ליי. נרצה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה.
פומירות גריע לו: פי אל גדול יי. ומלך גדול על-כל-אלהים:

Osüörtökön :

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַשַּׁבָּת שֶׁבוּ הָיוּ הַלְוִים אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ:

(ס) למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוזנו הריעו
לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם-נבל: תקעו
בחדש שופר בבסה ליום חגנו: פי חוק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על-ארץ מצרים שפת
לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו בפיו מרד תעברנה:
בעדה קראת ואמלצך אענה בסתר רעם אבהקה על-מי מריסה

סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אס-תשמע-לי: לא דוד
 בך אל זר ולא תשתחוו לאל נכר: אנכי יי אלהיך המ-על
 מארץ מצרים הרחב-סוף ואמלאהו: ולא-שמע עמי לקלי וישדא
 לא-אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו
 עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו: במעט אויביהם אכניע
 ועל-צריהם אשיב ידי: משנאי יי יכחשו-לו וידו עתם לעולם:
 ויאכלהו מתלב חמה ומצור דבש אשביעך:

עם פכייסעב

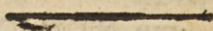
היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
 המקדש:

צו יי מלך גאות לבש. ל-ש יי עוז התאזר אף-תבון תבל
 בל-תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשא
 נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקולות מים רבים אדיריב
 משברי ים אדיר בפרוס יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאנה קדש
 יי לארץ ימים:

עם שבת:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית
 המקדש:

דען מומד שיר ליום השבת עבן זיך ויכונענגעכענט.



קדיש שלם לבעל תפלה

קדיש t árváknak.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא
בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֻעֹתָהּ
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ
רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֻעֹתָהּ
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

קֹהֵל יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עֲדָמָיָא:
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

קֹהֵל יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עֲדָמָיָא:

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָדָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרִין
בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָדָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרִין
בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן
וּבְעִיתֵהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קֹדֶם
אֲבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא
וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּד-יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן
שְׁמֵיָא חַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִלְכּוּ דְהוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִלְכּוּ דְהוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

אמון שלם

שיר חיחוד ליום ראשון.

אֲשִׁירָה וְאֶמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי. אֵלֹהִים הִרְוֵעָה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֹקֶקֶת בְּיָדִי. חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ:
לֵאלֹהֵי מָרוֹם בָּמָה אֶקְדֶּם. וּבָמָה אֶבֶּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אֵדֹו הָרִים לְמַעְרָכָה. וְכֹל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכֹל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיֹּת קְרוֹנִיצִים. נִתְחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
אֶף זְוִיֹּת מִזְבַּח מְבוֹסִים. דָּם כַּמִּים לֵיָם | מִכֶּסֶם:
וּבְחֹל סֵלֶת דָּשֵׁן וְשִׁמֶן. בְּלוֹל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שִׁמֶן:
וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׁמִים. וְלִקְטוֹרֶת לְבוֹנָה וְסָמִים:
וְאֵדֹו נְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. וְכֹהֲרֵי אֵל | לֶחֶם הַפָּנִים:
וְיֵינן כַּמִּשְׁרַח הַשָּׁמַיִם. וְיֵינן כַּמִּשְׁרַח הַשָּׁמַיִם:
וְכֹל עֲצֵי עֵדֶן וְכֹל עֲצֵי יַעֲרִים. וְאֵדֹו כָּל בְּנֵי אָדָם בְּחַיִּים:
וְכֹל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְכֹל הַקְּבָנוֹן עוֹלָה כָּלָה:
הֵן בְּכֹל אֵלֶּה אֵין דִּי דַעְבוֹד. הֵן בְּכֹל אֵלֶּה אֵין דִּי דַעְבוֹד:
כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מִלִּפְנֵי. כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מִלִּפְנֵי:
אֶמְנֶם לֹא יוֹכִלּוּ כִּבְדְּךָ. אֶמְנֶם לֹא יוֹכִלּוּ כִּבְדְּךָ:
וְאֵין לַעֲבֹדָה כָּל | לְכַבְּדְךָ. וְאֵין לַעֲבֹדָה כָּל | לְכַבְּדְךָ:
כִּי הַרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלָי. כִּי הַרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלָי:
וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ חֵיבָתִי. וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ חֵיבָתִי:
וְלֹא חֵיבָתָ לִי גְמוּלָה. וְלֹא חֵיבָתָ לִי גְמוּלָה:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ:
אִם אֶמְרָתִי אֶסְפָּרָה נָא כְמוֹ. אִם אֶמְרָתִי אֶסְפָּרָה נָא כְמוֹ:
וּמָה אֲשִׁיב לָךְ וְהִכָּל שְׁלָה. וּמָה אֲשִׁיב לָךְ וְהִכָּל שְׁלָה:
יָמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ. יָמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ:
וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאֲנָה. וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאֲנָה:
וְאִיהָ נַעֲבֹד וְאֵין לֹא לִי דִינָה. וְאִיהָ נַעֲבֹד וְאֵין לֹא לִי דִינָה:

כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְנוּחָה:
 אִם אֲנַחְנוּ עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה:
 וְאֵנִי בָאתִי בְדִבְרֶיךָ:
 וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחָה:
 לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתִיכֶם:
 כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי:
 הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזְבֵּחַ טוֹב:
 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה:
 חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שְׁאֵלָתִי:
 וְאֲשַׁבֶּרָה אֶף רוּחִי בְקִרְבִּי:
 וְאֶקְרַע לִבִּי לְמַעַן אֲדַנִּי:
 יַעֲלֵוּ לְרָצוֹן עַל־מִזְבִּיחֶךָ:
 וְאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 אֲמַלֵּךְ גְּבוּרֹת וְאֶדְבָּרָה:
 הַיְכוֹל אוֹכַל דֶּבֶר מְאוּמָה:
 וְגַם אֵין מִסְפָּר לְחִבּוֹנֹתָי:
 שִׁגִּיא כַח לֹא מִצְאֹנָהוּ:
 גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת:
 וְלֹא נֹדַע כִּי לֹא יִחְקֶר:
 וְאִיזָה פֶה אֲשֶׁר יִגִּידֶךָ:
 וְאִיזָה שִׁבְחָה אֲשֶׁר יִצְיַעֶךָ:
 וְכָל־חֲכָמֵי לֵב לֹא מִצְאוּךָ:
 וְאֵין זֹלָתְךָ יוֹדַע כִּתְּךָ:
 וְאֵין יוֹדַע בְּלַעֲדֶיךָ:
 כִּפְּי קִדְשֶׁךָ כְּבוֹדֶךָ וְגִדְלֶךָ:
 כִּפְּי מַדַּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנֻנָתִם:
 וַיִּאֲדָרְכֶךָ קוֹלוֹת מַיִם:
 יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ:
 וַיִּשְׁבַּחֲךָ כָּל הָאֲמִים:
 כִּי עֲלִיָּהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:
 אֶל אֱלֹהִים אָמֵת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאֵין זִבְחָה וּמְנוּחָה.
 וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טְמֵאָה.
 שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֲמָרְךָ.
 כִּי כְתוּב, לֹא עַל־זִבְחֶיךָ
 עַל דִּבְרֵי זִבְחָה וְעוֹלוֹתִיכֶם.
 מַה שְׁאֵלָתִי וּמַה דְּרִשְׁתִּי מִמֶּךָ.
 לַעֲבֹד בְּשִׁמְחָה וּבִלְבָב טוֹב.
 וְלֵב נִשְׁפָּר מִמְנוּחָה טְהוֹרָה.
 זִבְחָה וּמְנוּחָה לֹא חֲפָצְתָּ.
 מִזְבֵּחַ אֲבִנָּה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי.
 רוּם לֵב אֲשַׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינֵי.
 שְׁבָרֵי רוּחִי הֵם זִבְחֶיךָ.
 וְאֲשַׁמִּיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹתֶיךָ.
 וְאֲשֶׁר יִדְעָה נִפְשִׁי אַחֲבִירָה.
 וּמַה אֶעֱרֹךְ וְלֹא יִדְעֵתִי מַה.
 כִּי אֵין חֶקֶר לְגִדְּתָתָּה.
 חֲכָם לֵבָב הוּא וּמִי כְמוֹהוּ.
 עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְרַב נִזְרָאוֹת.
 עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֶקֶר.
 אִיזֹו עֵין אֲשֶׁר תַּעֲיִדֶךָ.
 חֵי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה.
 גַּם מִשְׁרָתֶיךָ לֹא רָאוּךָ.
 אַתָּה לְבַדֶּךָ מְבִיר שְׂבָחֶיךָ.
 שְׂבָחוֹת רֵאוּיֹת לְכַבֶּדֶךָ.
 עַל כֵּן תִּבְרָךְ כְּרָאוּי לָךְ.
 וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֵילֹוֹתִים.
 יוֹדוּ פִּלְאָה הַשָּׁמַיִם.
 וַיִּרְעִיו לָךְ כָּל הָאֶרֶץ.
 אֶף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים.
 כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ.
 אֶת שֵׁם יְיָ וַיִּהְלְלוּ כְּלָם.

שיר היחוד ליום שני.

אני עבדך בן-אמתך.
דרכי שבחך קצתם אספרה.
אין אליך ערוך בספר.
חקר אלוה לא ימצא.
ולתבונתו הלא אין חקר.
וגם אין מספר לגדולתך.
איזו עין אשר תעידך.
נבון וחכם הן לא ידע.
ואם יאמר איש עד תכליתו.
אבוא ואמצא תכלית שבח.
יבדע כי לא ידע ערכו.
ועמדי לא בן אנכי.
אספרה לאחי קצות דרכי אל.
בכתוב אמרו לאלהים.
ואמרת עם זו יצאתי לי.
במצרים שמתי עלילתי.
ואני עבדך על בן אספר.
תהדר נפשי בח מעשיך.
ואברככה בכל עניני.
גם בגרונ רוממותך.
כי פי יגיד תהלתך.
ואמרה נא עוזו נוראותך.
ואזכיר טובך וצדקותך.
ידעתי כי גדול אתה.
הן לעבדיהם גמול אין משיבים.
ובעת צרה כי ותפללו.
דורשים בכל רב לרוח אין בו.
כי כל אלהי העמים הם.
היוצר כל הוא אלהינו.
עם ו מרעיתו וצאן ידו.
בצר לנו מאד נמצאת.

אדבר אמלל גבורותך:
מעשיך מה נורא אמרה:
אנידה ואדברה עצמו מספר:
ותכלית שדי לא תקצה:
ומספר שני לא יחקר:
בצבאותך אות כבודך:
וחי לא ראה פני כבודך:
ואיך אערוך על אשר לא אדע:
אערוך אליו ובמתכנתו:
לא נאמנה את אל רוחו:
אחרית פיהו ראשית דרכו:
ופי לא אתן לחטוא וחכי:
ול ישראל מה פעל אל:
מה נורא מעשיך אלהים:
יספרו שמי ותהלתיו:
למען תספר את אותותיו:
כאשר אדרוש מעל ספר:
וכל קרבי את שם קדשך:
ויבכר לבי אודה את אדני:
ואת פי אמלא תהלתך:
כל היום את תפארתך:
ואשיחה דברי גפלאותך:
חסדך וגבורותך:
על כל אלהים ו מאד גדלת:
ולמה להם המה משיבים:
ולא יענום כי לא יועילו:
וקרוב יי אל עם קרובו:
אלילים אדמים רוח אין בהם:
הוא עשנו ולו אנחנו:
נברך שמו כי לעולם חסדו:
כי דורשי לא עזבת.

ותמיד בפנינו תהלתך.
עד עתה בך ובכבודך.
אשר כבודך מלא כל הארץ.
ואבותינו בָּהָרוּ אותך.
גם אֲנַחְנוּ אותך לְבָדָךְ.
והִנֵּנוּ עַל יְחֻדְךָ.
בְּפִי כָלֵנוּ וּבִלְבָבֵנוּ.
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יְחֻדְךָ
אֵין תַּחֲקָה אֶל רִאשִׁיתְךָ.
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רִאשִׁית.
וְאֵין קֶצֶה אֶל גְּבוּהוֹתְךָ.
אֵין פֶּאֶה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ.
אֵין לָךְ סוֹבֵב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה.
אֵין צַד וְצִלְע וְצִלְעֶיךָ.
אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָךְ.
וְלֹא יִשְׁיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע.
מִמֶּךָ מְאוֹמָה וְאִיכָּה אַתָּה.

וּמַהֲלִילִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתְּךָ:
וּמִשְׁרָתֶיךָ אַף עֲבֹדָה:
וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
לְבָדָךְ לַעֲבֹד. וְאֵין לְזֹר אַתָּה:
נַעֲבֹד בְּכֵן אָב. וּנְכַבְּדָךְ:
יִזְמֵם וְלִילָה עֲדִיךָ:
שְׁאֵמָה לְבָדָךְ אֱלֹהֵינוּ:
עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעֲבֹדָה:
וְאֵין קֵץ וְתַכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לָב קֶהֱשִׁית:
וְאֵין סוֹף לְעֶמֶק מְדוֹתְךָ:
וְאֵין תֵּקֶף מְבַדִּיל בִּינּוֹתֶיךָ:
עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
וְרַחֵב וְאַרְךָ לֹא יִמְצִיעוּךָ:
וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יִגִּיעַךָ:
וְאֵין שֶׁכֶל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע:
וְאֵין בְּלִי מְאוֹמָה כָּל בְּרָאָתְךָ:

שיר היחוד ליום שלישי

אֲמֵנָם יִדְעָמִי כִּי אַתָּה.
אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרָאתְךָ.
אַתָּה מְמִית וְאַתָּה כָּל תַּבְּרָה.
וְנֶאֱמָן לְהַחְיֹת מֵתִים אַתָּה.
וְלֹא תָמוּת אֶל חַי וְלֹא מֵתָה.
מִשְׁפִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלָדָתְךָ.
מָוֶת וּמְדוּהָ אֵין לְפָנֶיךָ.
הֵלֵא מִקֶּדֶם אֶל חַי אַתָּה.
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה.
חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאתְךָ.
לֹא יִחַלּוּ זִקְנָה וּבְחָרוּת.
וְלֹא חָלוּ בְךָ שְׂמָחָה וְעִצָּב.

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יִצְרָתְךָ:
אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצְרָתְךָ:
אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאַף תַּעֲלָה:
וְעַל יְדֵי נְבִיאָךְ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
מַעֲזִלִּים וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲקִיתְךָ:
תְּנוּמָה וּשְׁנָה אֵין דְּעִינָה:
מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנִּיתְךָ:
וּמֵאַלְהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
חֲדָשָׁתְךָ כָּל וְלֹא חֲדָשָׁתְךָ:
עֲלִיָּה. גַּם שִׁיבָה וּשְׁתֻּרוֹת:
וְדַמְיוֹן וְנוֹצֵר וְכֹל דְּבַר קֶצֶב:

כִּי לֹא יִסֹּבֵב אוֹתָךְ גִּשָּׁם.
 כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתָם.
 כִּי כָל בְּרוּאִים בְּגְבוּל שְׁמָתָם.
 וְלָךְ אֵין גְּבוּל וְלִמְיָךְ.
 עַד בֶּן אִינָךְ צְרִיף לְכָל.
 הַבַּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ.
 בְּטָרָם כָּל יָצִיר. הַיּוֹת לְבִדְךָ.
 רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בִּידְךָ עֲרוּכִים.
 כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה.
 כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם.
 מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תִּדְעַ כֻּלָּם.
 אַתָּה בְּרֵאשִׁית וְלִבְךָ עֲרֻכָם.
 הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ נִעְלָם.
 אֵין חֵשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסִתָּר.
 אֵת אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁ אַתָּה מוֹצֵא.
 כִּי אֵת הַכָּל כְּאֶחָת תִּרְאֶה.
 כִּי עַל כָּל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד.
 תִּשְׁמַע בְּרִנָּה כָּל הַקּוֹלֹת.
 אַתָּה תִּבְּרֵן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.
 וְלֹא תִאָּרֶךְ עַל־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ.
 אֲצִל עֲצָתְךָ גִּזְרָתְךָ.
 וּבָדָם כְּאֶמֶת בְּתוֹם וּבִישׁוּר.
 מִמֶּךָ דְּבַר לֹא יֵאבֵד.
 כָּל אֲשֶׁר תִּחְפֹּץ תִּיכָּל לַעֲשׂוֹת.
 יְכוּלֹת יְיָ בְּחֻצּוֹ קְשִׁיּוּרָה.
 אֵין דְּבַר סִתָּר מִמֶּךָ נִכְחַד.
 אֲשֶׁר מַעֲלֹם וְעַד הָעוֹלָם.
 חֲדָשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד וְדִרְבִּיךָ.
 וְאִינָךְ צְרִיף לְהַשְׁמִיעָה.
 כִּי לָךְ כָּל סוֹד יִגְלָה.
 בְּלִבְךָ כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא.
 אַתָּה לֹא תִדְמָה אֵל כָּל נֶשֶׁם:
 אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹאֲחֲרִיתָם:
 וְלִימֵי צִבְיָאָם גְּבוּל תִּקְפָתָם:
 וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
 לִידְךָ וְלַחֲסִדְךָ צְרִיכִים הַבַּל:
 וְאִינָךְ צְרִיף לְבִדְוֹתֶיךָ:
 מֵאוֹמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
 אַתָּה בָּם וְהֵם בְּרוּחְךָ שְׁרוּכִים:
 וְאֲשֶׁר יְהִיָּה בְּאַחֲרוֹנָה:
 וְכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
 וְלֹא תִשְׁפַח כִּי אַתָּה אֲצִלָּם:
 לְבִדְךָ תִּדְעַ מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
 כִּי לְפָנֶיךָ נִבְזוּנִים כָּדָם:
 לָנוֹם שְׁמָה וְלִהְסָתָר:
 כָּלִי נִמּוֹת אֱלֹהִים בְּעַת שְׁתַּרְצָה:
 לְבִדְךָ תַּעֲשֶׂה כָּל וְאִינָךְ נִלְאָה:
 עַל כָּל תִּדְבַּר בְּרִנָּה אֶחָד:
 זַעַק וְלִחַשׁ וְכָל הַתַּפְסוֹת:
 בְּרִנָּה תִּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:
 וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל־עֲצָתְךָ:
 לִקְצֹץ וְלִמּוֹעֵד קְרִיאָתְךָ:
 מִכָּלִי עֵדָה וּמִכָּלִי חוֹסֵר:
 וְדְבַר מִמֶּךָ לֹא יִכָּבֵד:
 וְאֵין מִי מוֹחָה בִּידְךָ מַעֲשׂוֹת:
 וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֶחָדָה:
 עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָךְ הֵם יָחַד:
 הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
 אֵל עֲבָדֶיךָ וּמִלֵּאכֶיךָ:
 דְּבַר סוֹד וְסִתָּר לְהוֹדִיעָה:
 בְּטָרָם עַל לִבְךָ יָצִיר יַעֲלָה:
 וּמִפְנֵי עֲתָק לֹא יֵצֵא:

לב לא יתור ואין פה פוצה:
 אין לו שיחות בו מוכחות:
 כלל תחלה ולא סוף להגיעו:
 פה ולב אכלום מדרש ומחרש:
 חכם ולב נבוב לא ילבב:
 ובהיות הכל אתה בכל:
 אין חוץ לך ואין בינותיה:
 ואין גוף לעצם יחודה:
 ואין מקום רק ממך נחדל:
 ואין מקום רק ממך ונחדל:
 ולא זמן וערער ולא כל שמצה:
 אתה עורכם ואתה משנם:
 אין שכל אשר ימצא אותה:
 כגדקתה תבונתה:
 חי מעצמך ואין בגילך:
 בלתי בינתך אין בינה ומזמה:
 ורוחה תמלאם ודעתם תשכל:
 ומכלעדי ענה אין עורה:
 ואין גדול פי אם גדלתו:
 לאשר תחפזן עשות חסדיך:
 ואין מספר לתבונתך:
 חי וכל תוכר ואין בלתך:
 ובהיות הכל את כל מלאך:
 אף לא מעטוה:
 מתוך מלאכתך לא נחדלת:
 ואת הארץ ואת המים:
 כי כל קירות לא יחלקוה:
 ורוח כביר לא יהדפוה:
 אש אוכלת אש לא תשרפוה:
 וליחותך אין יתרון:
 חוסר ועדך בך לא יהנה:

באין לו קצה ולא יחצה.
 באין לו רוחות ואין לו רוחות.
 למרחוק מי ישא דעו.
 אנשים אחדים תוך וסוף וראש.
 גבה ועומק געושים בסובב.
 סובב את הכל ומלא את כל.
 אין עליה ואין תחתיה.
 אין מראה וגב ליחודה.
 ואין בתוך ממך נבדל.
 ואינה נאצל מכל ונבדל.
 מקרה ושנוי אין בך נמצא.
 כל זמן וכל עת אתה מבינם.
 כל מדע לא ישיג אותה.
 כמדתך חכמתך.
 חכם אתה מאלה.
 זולת חכמתך אין חכמה.
 חלקת בלב חכמים שכל.
 מכלעדי כחה אין גבורה.
 אין נכבד פי אם כבודתו.
 כל יקר וכל טוב מידך.
 אין חקר לגדלתך.
 אין עוד זולת הויותיה.
 ולפני הכל אתה היית.
 לא לחצוק ולא הטוה יצוריה.
 בעשותה כל לא נבדלת.
 בעשותה את השמים.
 לא קרבוה ולא רחקוה.
 זרם מים לא ישטפה.
 אף כל טנפת לא תמנפה.
 להויותיה אין חסרון.
 כמו היית לעולם תהיה.

שיר היחוד ליום שלישי

וְשִׁמְךָ מְעִידָה כִּי הִיְתָה.
 הָיָה לְעוֹלָם וְכֵן וְנִדְעָתָה.
 שְׁאֵתָה הוּא וְהָיָה בְּכֹל.
 שְׁמוֹת יִקְרָה יַעֲנֵה וַיַּעֲדוּ.
 וְהָיָה וְתִהְיֶה וּבְכֹל אֶתָּה:
 נְעִידָה וְכֵן בְּךָ הַעֲדוֹת:
 שְׁקָה הַכֹּל וּמִמֶּךָ הַכֹּל:
 בְּתַקְהָ יִקְרָה בְּךָ יִסְדוּדוֹ:

שיר היחוד ליום רביעי.

אֲרוֹמִם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי.
 אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.
 אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאנוּ.
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כֹּל הָאָרֶץ.
 אֵין בָּאֵל אֵשׁ אוֹכֵלָה וּקְנָא.
 אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי.
 אֱלֹהִים אִמָּת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים.
 אֲדִיר וְאִמִּין כֹּחַ וְרַב אוֹנִים.
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבֹעֲלֵי.
 בּוֹרָא כֹל וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹאֵל:
 בּוֹרָא רוּחַ הַקְּדוֹשׁ יוֹצֵר.
 גָּאֵה מְשִׁיב גְּמוּלָה עַל גָּאִים.
 גְּבוּרָה בְּקוֹמוֹ לַעֲרוֹץ בַּעֲבָרָה.
 גְּבוּיָה כֹל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו נוֹשָׂא.
 גְּדוֹלָה הוּא וְשִׁמּוֹ בְּגִבּוֹרָה.
 דּוֹדֵי דְגוּלָה הוּא מְרַבֶּבָה.
 דִּין וְיָתִיב בַּעֲתִיק יוֹמִין.
 דִּרְרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (בְּנֵי) עֲבָדָיו.
 הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.
 וְדָאֵי וְתִיק יוֹדֵעַ וְעַד.
 וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָנוּ.
 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִית רַאשׁוֹנִים.
 זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיָנוּ.
 חֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל.
 מִי לְעַלְמָם יִי חֶלְקִי.
 אֲנִי אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 בְּכֹל יוֹם פְּעָמִים:
 אָבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:
 מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ:
 לְעוֹלָם יִי אִמָּת אֵל אֲמוֹנָה:
 עָלֵינוּ תִּלְוִים כֹּל מֵאוּרֵי:
 לֹא יָכִילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
 אֵלֹהֵי נַעֲרֵי שׁוֹמְרֵי וְצַדִּיקֵי:
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 מִמֶּךָ מוֹמָה לֹא יִבְעָר:
 עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
 מִהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
 וְגִדְלָה כֹחַ גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:
 אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא:
 אֵל נַעֲרָן בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה:
 וְצַבָּאוֹ עַל שְׂמָאֵל וְעַל יָמִין:
 הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
 שׁוֹמֵעַ תַּפְקָה מִכֹּל:
 יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 לְהַקְחֵם מִלַּחֲמָתָנוּ:
 כְּיוֹם אֶתְמוּל לֹא אֵלֶּה שְׁנִים:
 וְזִמְרַת יְהוָה הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
 חֲנוּן יִי וְחֲסִיד בְּכֹל:
 חֲכָם הָרָזִים יִי חֲזָקִי:

שיר היחוד ליום רביעי.

טוב ומטיב המלמד ודעה.
ישר יי וישר דברו.
יועץ וגבור ומי יפירנה.
יפה דודי. יפיו וטובו.
גבור יצא כאיש מלחמות.
כנשר על פנפי נשרים.
כביר כח לב כמו שחל.
כדוב שקול וכנמר שוקד.
כדוב שקול וכנמר שחל.
כארו בחור בגדקתו.
כתפוח בריחו על אהבתו.
כתפוח בעצי היער.
כביר כח למרגיו אל
פזי מנת חלקי וגורלי.
כבודי יי לא אמירנו.
כאריה ישאג וככפיר ינהם.
כרועה גבור אשר לא יוכל
כגבור אין איל וכאזרח.
כאריה משחית וככפיר לעוזבו.
כביר כח כשמיר ושית.
כשמיר ושית צרים ומגן.
כנשמי נדבה לנו יבא.
כנשר ירחק על גוזליו.
לבדו יי הוא ונפלאות גדולות
כצפירים על עירו וגן.
לצבי ולעופר הזמה דודי.
לפני עמו וישר הדורים.
לעולם יי הוא חלקי וצור לבבי.
לבדו יי הוא ונפלאות
מקום ומעון אמה לעולמה.
מזראי אל רועי ויוצרי.

טהור עינים מראות ברעה:
ידידי וידידות משפנות דבירו:
וניתוף ויפעל ומי ישיבנה:
יראו ויחזו ציון בשובו:
יעיר קנאה לעשות נקמות:
נשא עבדיו וישר הדורים:
פלביא וכארי ורוחו כנחל:
דברו לעשות ממקל שקד:
פרקב וכעש ורוחו כנחל:
כברוש רענן ענותנותו:
על ישראל גאותו:
כן דודי עם יושבי שער:
נוקם ונזמר. ובטל הוא לישראל:
אני לדודי נחלה ודודי לי:
האמרנוהו והאמירנו:
אל יהיה כגר וכאיש נדהם:
צאנו להציל. ויהיה למאכל:
גם ובזרח מר צורח:
פרקב גם פגע לאויביו:
ולא ישאיר כנקה זית:
כצפירים עפות לעירו וגן:
כמלקוש וכטל לדבקים בו:
וכצל כנפיו יחסו מיתליו:
עושה. אל נזרא עלילות:
וכצל כנפיו רגזות ינגן:
כי יקדמני אלהי חסדי:
וינשאם על פנפי נשרים:
כלה שארי לה ולבבי:
גדולות עושה. ורב נראות:
ואין יודע את מקומה:
צור וקדני מחוללי וצירי:

מרום ומעוז הוא לי ומחסי.
מלך יעקב משגב לנו.
מגדול ישועות ומשען יהי לי.
מושל עולם מלכותך.
מי יתנך פאח לי לצרה.
מקור חיים מקנה ישראל.
מגן ישעי וחרב גאון.
מגן הוא לכל החוסים בו.
נבר ונעים נאור וגורא.
נאמן נצח ישראל וגואלו.
נצח ישראל האל הנאמן.
נפלא על כל הנפלאים.
נקדש ונערץ אלהי קדושי.
נוקם וגומר ובעל חמה.
גרי יי בהלז גרו עלי ראשי.
סומך וסועד יי סלעי.
סחרי יי סלעי וסתרי.
סלענו יי ומצודתנו.
עוז וגבור עזי ועזרי.
עיר וקדיש שת סביביו סתר.
עד ממחר לשלם גמול לאיביו.
פדה את אברהם ידיו.
פחד יצחק ותן פחדו.
פועל וחוקר ודורש ובזק.
צור המור אשכול הכפר.
צח ואדום דודי בצבאיו אות.
צדיק יי הצור תמים.
צבא השמים משתחוים לו.
קדוש הוא בכל מיני קדשות.
קים לעלמין אלהא חיא.
קוני מרחם ומקנא לשונאיו.
מגדל עוז שם יי מנוסי.
הוא מחוקקנו ומושיענו.
מבטח אלהים יי חילי.
בכל דור ודור ממשלתך.
הושע יי כי ידך לא קצרה.
לא אעזוב כי מעוז אל.
לשמך ולזכרך נפש תאווה.
אשרי אדם אשר עוז לו בו.
נאדר ונאור שמו בגבורה.
לא ישקר. אשרי כל חובי לו.
מאדהו יהודה לא אלמן.
ומתנשא על כל הנשאים.
נכון ונשגב יי נסי.
לצרוי לאויביו איש מלחמה.
וגר לרגלי דברו.
סובל וסולח ונושא לפשעי.
סובל וסולח סעדי וסברי.
עזרתנו ומפלגנו.
עליון עוז לי אל יהי ערי.
אכן אתה אל מסתתר.
שמר הברית והחסד לאהביו.
הוא יפדה את ישראל עבדו.
על צרי בני יעקב עבדו.
כל הקבבות. לו אתן צדק.
נותן לעמו צרוי כפר.
על כן נקרא שמו יי צבאות.
אבטח עדי עד בצור עזמים.
שרפים עומדים ממעל לו.
בתות שלש קדוש משלשות.
מרא דארעא ומרא דשמיא.
קרן ישעי וקרוב לקוראיו.

רחוק מכל ואת כל רואה.
רועי יי לא אחסר כל.
רחום יי רופא ומחבש
רעי כלו הוא מחמדים.
ראשון ואחרון. מעולם ועד
שליט מלך שמיא בכל דר ודר.
שמש ומגן יי אלהים.
שניא כח לא מצאנוהו.
שלמה שמו כי שלז שלום.
שם יי אהיה אשר אהיה.
שדי מאורי מלכי ואלי.
תתמם עם יושבי נמעים.
תתחסד תתבר עמם.
תמים דרךך תקוף מכל.
תחלתי וסברי ותקנותי.
תהדתי ותפארתי ועזי.
תמים דעים אל דעות אחד.

כי רם יי ושפל יראה:
ורב פח ורב חסד לכל:
לשבורי לב. ועון כובש:
משפטיו אמת מתוקים וחמודים:
עולם אתה אל שוכן עד:
ליה אנא משבח מרמם ומהדר:
שופט צדק ומשפיל גבוהים:
ישגיב בכחו ומי כמהו:
ולקרוא לו יי שלום:
פתעפות ראם לו ככפיר וכאריה:
הללויה שמו נפשי הללי:
השרינים שלשת הרועים:
ועם עקשים תתפל | להמם:
תוכל לבדך לעשות את כל:
תאות נפשי ותשוקתי:
ממעי אמי גוחי וגוזי:
כל הקבבות דורש יחד:

שיר היחוד ליום חמישי.

מי כמוך דעה מורה.
מחשבותיך עמקי ורמו.
לא למדוך חכמתך.
לא קבלת מלכותך.
לעולם יהא לך לבדך.
ולא תתן לאלהים אחרים
וקבוד וגם כל יקר מאתך.
אתה תעיד ביחודך.
אלהינו על יחודך.
לפניך לא אל הקדימך.
לא נועצת ולא למדת.
ממעמקי מחשבותיך.

ניב שפתים אתה בורא:
ושנותיך לא יתמו:
ולא הבינוך תבונתך:
ולא ירשת ממשלתך:
ולא לאחרים כבוד הודך:
תהלתך. לא לילים וזרים:
וקבדך לא לזרים אתך:
ותורתך ועבדך:
אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:
ובמלאכתך לא היה זר עמך:
בחדשך בריאות כי נבינות:
ומדבך כל פעלותיך:

וממעשיך הן ידענו:
 לבדך. מאומה לא נגרעת:
 וגם לעזר לא נצרכת:
 ואז באין כל | לא נצרכת כל:
 כל בראת לכבודך:
 ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 ואין כמות ואין בלתך:
 ראשון ואחרון אל ישראל:
 יי אחד ושמו אחד:
 כמעשיך וכגבורותיך:
 ואין בריאה כי אם בריאתך:
 כי אתה נעלית על כל:
 כי אין אלהים זולתך:
 ודבר ממך לא יפלא:
 אלהים לבדך עושה גדולות:
 את אין מופת כמו מופתך:
 אין גדלה בגדלתך:
 וגבהו דרכי אורחותיך:
 את אין ענוה בענוותנותך:
 אין קרבות כמו קרבותך:
 אין תשועה בתשועתך:
 אין קול ברעם גבורותיך:
 אין חנינה בחנינותך:
 ואין מפליא בשם תפארתך:
 בזכרך דחוצים להפליא נחוצים:
 בכל שם ולחם לא ינצחוך:
 כל הקוסמים וההקטמים:
 לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
 להפיר עצת | סוד גזרותיך:
 לא ימהרוך ולא יאחרוך:
 ועזך מחליש לב אמיצים:

קצות דרכיך הלא הפרנו.
 שאתה אל כל יצרת
 לעשות מלאכתך לא לחצת.
 כי היית לפני הכל.
 כי מאהבתך עבדך.
 לא נשמע מן אז והלאה.
 ולא נודע אל זולתך.
 וגם אחרך לא יהיה אל.
 ברוך אתה יי יחיד ומיוחד.
 אשר מי יעשה כמלאכתך.
 אין יציר זולת יצירתך.
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל.
 אין כמות ואין בלתך.
 אתה האל עושה פלא.
 מי כמוך נורא תהלות.
 אין אותות כמו אותותיך.
 אין תבונה בתבונתך.
 כי מאד עמקו מחשבותיך.
 אין גאווה כמו גאותך.
 אין קדשה בקדשתך.
 אין צדקה כמו צדקתך.
 אין זרוע פזרעותיך.
 אין רחמים ברחמנותיך.
 אין אלהות באלהותך.
 כי שמותיך אלים מרוצים.
 ואשף וחרטום לא ילחצוך.
 לא ינצחוך כל החכמים.
 אתה משיב לאחור חכמים.
 להשיב לאחור מזמותיך.
 מרצונך לא יעבירוך.
 עצתך תפר עצת כל יועצים.

ואין עליך פקיד מצוה:
 לך כל מקנה נפש תרוה:
 וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 כי אין בורא זולתך:
 ואין חקר נשגב אדונינו:
 מכל עמים ומכל פמים:
 צפון. ויכול מכל יכול:
 מכל נעלם. וישמו לעולם:
 מכל עליון ומכל חביון:
 לב כל דעת עליו חמוק:
 יכולים להשוות לו כל מאימה:
 לא מוצאים לו דבר דומה:
 וחבר ומסמך אור וגם אפל:
 ודא כל טבע אשר שש ושבע:
 ונבדלות כל החשבונות:
 נלאות לשום בו שיעורים:
 ומלתארהו ומלפרסמהו:
 במדענו למצוא מה הוא:
 אף ממעשיו הפרנהו:
 חי וכד יוכל וחכם. מיוחד.
 על כן. נקרא אלהי קדם:
 ידענו כי הוא כל יבור:
 ידענו כי בבינה פעלם:
 ידענו כי הוא אלהי עולם:
 ידענו כי הוא חי וקים לעולם:
 בלבנו ולא בספורנו:
 קטפל ותאר לא נדמהו:
 ולא למין וכל און ולכל נקצב:
 והמדעים בעשר כלולים:
 ושדש גזרות ועתות ומדות:
 כי הוא בראם כלם יחד:

אתה מצוה ופחדך משנה.
 אתה מקנה ואינה מקנה.
 וכל היצורים וכל ענינם.
 לא מחשבותם. מחשבותיה.
 ואין דמיון נפלא אלהינו.
 סתור מכל סתור. ועמים
 דק מכל דק. וצפון מכל
 נשגב מכל נשגב. ונעלם
 גבוה מכל גבוה. ועליון
 חבוי ועמוק מכל עמוק.
 שאין שכל ומדע וחכמה.
 לא משיגים לו אף וכמה.
 מקרה וערער ושנוי וטפל.
 לא מוצאים לו מראה וצבע.
 לכן. נבוכות כל עשתונות.
 כל שרעפים וכל הרהורים.
 מדשערהו ומלהגבילהו.
 בכד שכלנו חפשנוהו.
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו.
 שהוא לבדו יוצר אחד.
 כי הוא היה לבל קדם.
 בעשתו בלי כד מאום את כל.
 באשר מעשיו בחכמה כלם.
 בכד יום ויום בחדשו כלם.
 באשר היה קדם לבדם.
 ואין להרהר אחר יוצרנו.
 לממש וגדש לא נשערהו.
 ולא נחשבהו לעקר ונצב.
 כל הנראים והנשפלים.
 ושבע פמיות וששת נדות.
 הן בבורא אין גם אחד.

שיר היחוד ליום חמישי

קִלְם יְבִלִי אֶתְּ וְחִלּוֹפוֹ.
וְאַתָּה תַעֲמֹד וְתַבְלֶה כִּלְם.
הֵם יֹאבְדוּ וְאַתָּה יִסּוּפוּ:
כִּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

שיר היחוד ליום ששי

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא.
כֹּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ.
אֲזוּ יַחֲלִיזוּ מִיָּם חַיִּים
רָעֵשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם.
נִטְּה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם.
עֲשִׂיתָ כֹּל חֲפָצֶךָ לְבַדְּךָ.
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעֶדְךָ.
כִּבְחֶךָ אֲזוּ בֶן עֲתָה וְדַעְתָּךָ.
וְלֹא יַעֲפֶת וְלֹא יִגְעֶת.
כִּי בִדְבָרְךָ כֹּל יִצְוֶרְךָ.
וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ.
מִבְּלִי מֵאוֹמָה כֹּל חֲדָשְׁתָּ.
וְעַד לֹא יִסּוּד כֹּל יִסְדָּתָ.
זְרוּעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת.
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹקֶשֶׁה.
לְפַעֲוִילְתָּךָ לֹא דְמִיתָ.
וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכְתָּךְ מְלֹאכָה.
לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוֹ וְאַחֲרוֹ.
מִכֹּל חֲפָצֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתָּ.
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ.
אַתָּה תִּשְׁבַּחֵם וּמִי הִתְעִיבֵם.
הַחֲדוֹת בְּחִכְמָה עֲשִׂיתֶם.
מִרְאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּם.
הַקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.
כִּי רַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ.
וְעַד לֹא כֹל חַי הוֹכֵן לְכִלְכֵּל.
וּמִזֶּזֶן וּמִבֶּזֶן תַּעֲשֶׂה בְּכִי כֹל.
וְלֹא יִדְמָה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא.
כֹּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ.
אֲזוּ יַחֲלִיזוּ מִיָּם חַיִּים
רָעֵשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם.
נִטְּה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם.
עֲשִׂיתָ כֹּל חֲפָצֶךָ לְבַדְּךָ.
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעֶדְךָ.
כִּבְחֶךָ אֲזוּ בֶן עֲתָה וְדַעְתָּךָ.
וְלֹא יַעֲפֶת וְלֹא יִגְעֶת.
כִּי בִדְבָרְךָ כֹּל יִצְוֶרְךָ.
וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ.
מִבְּלִי מֵאוֹמָה כֹּל חֲדָשְׁתָּ.
וְעַד לֹא יִסּוּד כֹּל יִסְדָּתָ.
זְרוּעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת.
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹקֶשֶׁה.
לְפַעֲוִילְתָּךָ לֹא דְמִיתָ.
וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכְתָּךְ מְלֹאכָה.
לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוֹ וְאַחֲרוֹ.
מִכֹּל חֲפָצֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתָּ.
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ.
אַתָּה תִּשְׁבַּחֵם וּמִי הִתְעִיבֵם.
הַחֲדוֹת בְּחִכְמָה עֲשִׂיתֶם.
מִרְאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּם.
הַקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.
כִּי רַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ.
וְעַד לֹא כֹל חַי הוֹכֵן לְכִלְכֵּל.
וּמִזֶּזֶן וּמִבֶּזֶן תַּעֲשֶׂה בְּכִי כֹל.

שיר היחוד ליום ששי

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרָאשׁוֹנִים.
 אֲזִי עֲמִית אֹר כְּשִׁלְמָה.
 בְּמָרָם כָּל הַיְצוֹר מְאֹד גְּדֻלָּתָהּ.
 אֲזִי בָּאִין לְבוֹשׁ הוֹד וְהָדָר לְזִבְשׁ.
 אֹר כְּשִׁלְמָה וְכַמְעִיל עוֹשָׂה.
 עֲשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים.
 הַבְּדִלְתָּ בֵּין מִים לְמִים.
 מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מִים.
 עֲשָׂב וְחֲצִיר לְבִשָּׁה אֲדָמָה.
 בְּקֶרֶן שָׁמֶן גֵּן וְנִטְעָתָהּ.
 עוֹר כְּנָגְדוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ.
 כֹּד מַעֲשִׂיךָ בִּידוֹ תַתָּהּ.
 לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בְּקָר וְצֹאן.
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתָנִת לְשֶׁשֶׁרֶת.
 שִׁמְתָּ בְּקֶרְבּוֹ חֲכֻמַּת אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעָתָ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 מַעֲשִׂיךָ מְאֹד רַבּוֹ וְגִדְלוֹ.
 רַבּוֹ וְגִדְלוֹ מְאֹד מַעֲשִׂיךָ.
 כֹּד פָּעִלְתָּ לְמַעֲנֶהּ.

אֲזִי הִכִּינוֹתֶם לְאַחֲרוֹנִים:
 אֲדָר מְאֹזֹת מִמּוֹל שְׁלֹמָה:
 וְאַחֵר כָּל מְאֹד נִתְגַּדְלָתָהּ:
 עַד לֹא אוֹרֵג גְּאוֹת לְבִשׁ:
 וְשָׁמִים כִּירִיעָה נוֹטָה:
 וְרִצּוֹא וְשׁוֹב בְּנִחַת מִהַלְכִּים:
 בְּמַתִּיחַת רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם:
 וְעוֹף יַעֲפֹף עַל פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם:
 מֵאֲכָל וְלַחִיָּה וְלִכְלֵל בְּהֵמָה:
 אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ:
 דִּי מַחֲסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ:
 וְתַחַת רִגְלָיו הַכֹּל שָׁתָהּ:
 עַל מִזְבְּחָהּ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 לְהַדְרִית קֹדֶשׁ וּלְתַפְאֶרֶת:
 כִּי יַצְרָתוֹ לָהּ בְּצִלָּם אֱלֹהִים:
 צִרְכֵּי אָדָם וְכֶסֶם בְּחֻכְמָהּ:
 וְשִׁמְךָ יְיָ בְּכֶם יִהְיֶה:
 יוֹדֶךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ:
 וּלְכַבֹּדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

שיר היחוד ליום השבת.

אֲזִי בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִחַתָּ.
 וְעַל כֹּד פָּעַל תְּהִלָּתְךָ עֲרוֹכָהּ.
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר בְּכֶם.
 כִּי מַעֲלָם עַל עֲבֹדֶיךָ.
 וּבְמַצְרִים הַחֲלוֹתָ.
 עַל כָּל אֱלֹהִים. בַּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם.
 בְּבִקְעָה יָם סוּף עֲמָךְ רָאוּ
 נִהְגָּתָ עֲמָךְ לַעֲשׂוֹת לָהּ.
 וְדִבְרָתָ עִשָּׂם וּמִן הַשָּׁמַיִם.
 וְעַתָּה לְבָתֶּם בְּמִדְבָּר.

יוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל פֶּן בִּרְכָתָהּ:
 וְחִסְדֶּיךָ בְּכָל עֵת וּבְכֻכְבָּהּ:
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם:
 רֹב רַחֲמִיךָ וְחִסְדֶּיךָ:
 לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד גִּעְלוֹתָ:
 שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבְאֱלֹהִיָּהֶם:
 יְד הַגְּדוֹלָהּ. וַיִּירָאוּ:
 שֵׁם וְתַפְאֶרֶת לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתָהּ:
 וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מִים:
 בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

וכעפר שאר ומצור מים:
 יירשו ארצם ועמל | לאמים:
 אמרות יי אמרות מהורות:
 ומחלמיש צור פלגי שמן:
 ויפארו בית מקדשה:
 ימים. צדה ברה אברה:
 אף ברה ירשו צדק:
 לך יתרועעו אף ישירו:
 וכברו וידו שמך יי:
 בן תטיב גם לאחרונים:
 באשר ששת על אבותינו:
 ונודה שמך לעולם כי תטיב:
 כי עליה שמך נקרא:
 ותשבון לעולם יי בקרבה:
 וכימי קדם תערב מנחה:
 כי חפצים לעשות רצונה:
 הבט נא עמך בלנו:
 ועל עמך ברכתה סלה:
 ונהלל | לשם תפארתה:
 כי את כל אשר תברך מבורך:
 ואברכה כל ימי צבאי:
 מן העולם ועד העולם:

תמה לעמך דגן שמים.
 תגרש גוים רבים. עמים
 בעבור ישמרו חקים ותורות.
 ויתעדנו במרעה שמן.
 בנוחם בנו עיר קדשה.
 ותאמר פה אשב לארץ
 כי שם יבחו זבחי צדק.
 ובית הלוי נעימות יזמרו.
 בית ישראל ויראי יי.
 הטיבות מאד לראשונים.
 יי תשיש נא עלינו.
 אותנו להרבות ולהטיב.
 יי תבנה עירך מהרה.
 וקרן דוד תצמיח בה.
 זבחי צדק שמך נזבחה.
 וברך את עמך באור פניה.
 וברצונה תעשה חפצנו.
 בחרתנו להיות לך לעם סגלה.
 ותמיד נספר תהלתך.
 ומברכתך עמך ובורך.
 ואני בעודי אהללה בוראי
 יהי שם יי מבורך לעולם.

בכתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם
 אמן ויחלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן העלמא ועד
 עלמא די חכמתא וגבורתא די-ליה היא: ונאמר ויאמרו תלויים ישנע וקדמיאל
 בני השבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו ברכו את-יי אלהיכם מן-
 העולם ועד העולם ויברכו שם בבורך ומרומם על-כל ברכה ותהלה: ונאמר
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן והלליה:
 ונאמר ויברך דוד את-יי לענ- כל-תהלה ויאמר דוד ברוך אמה יי אלהי
 ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

שִׁיר הַכְּבוֹד.

אֲנֵעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלַי נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג:

נִפְשֵׁי הַמֶּדָּה בְּצֶל יְדִידָה. לְדַעַת כָּל רוֹ סוֹדָה:

מִיָּדִי דַבְּרִי בְּכְבוֹדָה. הוֹמָה לְבִי אֶל הַיְּדִידָה:

עַל כֵּן אֶדְבֵּר בָּהּ גִּבְעוֹת. וְשִׁמָּה אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

אֶסְפָּרָה כְּבוֹדָה וְלֹא רֵאִיתִיהָ. אֶדְמָה אֶכְנֶה וְלֹא יָדַעְתִּיהָ:

בְּיָד נְבִיאָהּ בְּסוֹד עֲבָדָהּ. דְּמִיתָ הַדָּר כְּבוֹד הַיְּדִידָה:

גִּדְלָתָהּ וְגִבּוֹרָתָהּ. כִּנּוּ לְתַקְהָ פְּעֻעֲתָהּ:

דְּמִי אוֹתָהּ וְלֹא כְּפִי יִשָּׁה. וְיִשׁוּף לְפִי מַעֲשֵׂיהָ:

הַמְשִׁילָהּ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת:

וַיַּחֲזִי בָּהּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וְשַׁעַר רֹאשָׁהּ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קֶרֶב. כְּאִישׁ מַלְחָמוֹת יָדָיו לֹא רָב:

חֶבֶשׂ כָּבֵעַ יִשְׁעָהּ בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמִינוּ וְזוֹרַע קִדְשׁוֹ:

מַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא. קוֹצוֹתָיו רְסִיסֵי לִלְיָהּ:

וְתַפְאָרַת בִּי כִּי חִפְצִי בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֹטָרַת צִבִּי:

כֶּתֶם טְהוֹר כְּזֶה דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ:

לְחֹן וּלְכְבוֹד צִבִּי תַפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה:

מַחְלַפַּת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת. קוֹצוֹתָיו תַּלְתָּלִים שְׁחוֹרוֹת:

נֹחַ הַצֶּדֶק צִבִּי תַפְאָרָתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמַחְתּוֹ:

סִגְלָתוֹ תַּהֲיֶינָא בְּיָדוֹ עֲטָרָתוֹ. וְצִנְיָה מְלוּכָה צִבִּי תַפְאָרָתוֹ:

עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲטָרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעִינֵי כְּבָדָם:

פֹּארוֹ עָלַי וּפֹארוֹ עָלָיו. וְקֶרֶב אֵלַי בְּקֶרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאֶדוֹם לְלִבּוֹשׁוֹ אֶדוֹם. פִּזְרָה בְּדָרְכּוֹ כְּבוֹאֹ מֵאֶדוֹם:

קִשְׁרַת תְּפִילִּין הִרְאָה לְעֵינָיו. תְּמוּנַת יְיָ לִגְדָה עֵינָיו:

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנִים וּפֹארוֹ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרָה אֲמַת קוֹרָא מֵרֹאשׁ. הֵרֵךְ וְדָר עִם הַרְשִׁיף הַרְוֵשׁ:

שִׁית הַמֶּן שִׁירֵי נָא עָלָיָהּ. וְנָתַתִּי תִקְרָב אֵלָיָהּ:

תַּהֲלִיתִי תַּהִי לְרֹאשָׁהּ עֲטָרָתוֹ. וְתַפְקִיתִי תַבּוֹן קְטָרָתוֹ:

תִּקְרַת שִׁירַת דָּשׁ בְּעִינָהּ. בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל־קֶרְבָּנָהּ:

בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר. מַחֲזִיל וּמַזְלִיל צָדִיק בְּבִיר:

וּבְכִרְכְּתִי תַנְעֲנֵעַ לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח בָּהּ כְּבִשְׁמִים רֹאשׁ:

יַעֲרֵב נָא שִׁירִי עָלָיָהּ. כִּי נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג עָלָיָהּ:

לך " הגדולה והנכבדה והתפארת והנעצ וההוד כי כל

נשמת ונאצ לך " המלכה והמבשר לכל לראש:

